

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

JESIKAH
SUNDIN

STARRY KINGDOMS
OF THE FAE

BOUND BY RAVENS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Bound by Ravens

Jesikah Sundin

Orman Masalları Yayıncılık

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© 2023 Jesikah Sundin tarafından

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Forest Tales Publishing, LLC
Posta Kutusu 84
Monroe, WA 98272
foresttalespublishing@gmail.com

OceanofPDF.com

İçindekiler

Adanmışlık Carran

Krallığı Telaffuzlar

1. BİRİNCİ BÖLÜM

2. İKİNCİ BÖLÜM

3. ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

4. DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

5. BEŞİNCİ BÖLÜM

6. ALTINCI BÖLÜM

7. YEDİNCİ BÖLÜM

8. SEKİZİNCİ BÖLÜM

9. DOKUZUNCU BÖLÜM

10. ONUNCU BÖLÜM

11. ONBİRİNCİ BÖLÜM

12. ON İKİNCİ BÖLÜM

13. ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

14. ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

15. ON BEŞİNCİ BÖLÜM

16. ON ALTINCI BÖLÜM

17. ON YEDİNCİ BÖLÜM

18. ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

19. ON DOKUZUNCU BÖLÜM

20. YİRMİNCİ BÖLÜM

21. YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

22. BÖLÜM YİRMİ İKİ

23. BÖLÜM YİRMİ ÜÇ SONSÖZ

Taryn, benim tatlı bıyıklı sokak farem. . .

Teşekkür

Fae'lerin Yıldızlı Krallıkları

Jesikah Sundin Daha Fazla

KitapEtsy Mağazasından

Yazar Hakkında

OceanofPDF.com

Tootters..

Siz canavar değilsiniz. İrlanda mitolojisinin size aksini söylemesine
asla izin vermeyin, sizi sevimli, bıyıklı canlarım.

OceanofPDF.com

SÖZCÜKLER

(karşılaşılabileceğiniz birkaç kelime için)

Oisín

(ush-een)

Tír na nÓg

(tier-nah-nogue)

Dobhar-chú

(doe-vur-coo)

Fionnán Ó Dair

(fee-yown-awn / oh / dare)

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

Taryn Hunt

NEREDEYSE YAWNAYACAKTIM, sıradaki hedef çok tahmin edilebilirdi. Çok sıkıcıydı.

Küçük, anlamsız işler yine de defterlerde birikiyordu, yine de düşen yıldızlara şükürler olsun, yoksa kırılğan kemiklerim toza dönüşene kadar Kara Gaga'nın sahibi olurum. Muhtemelen öyle olurdu zaten.

Kaşlarımın arasında bir çatıklık derinleşti.

Crescent Sokağı'ndan beri izini sürdüğüm orta yaşlı kadın, saçma sapan mavi etekleriyle bir satıcının mücevher arabasının üzerine eğilmişti. Tüm o ipek ve kombinezonların altında koca bir köy dolusu çocuk saklayabilirdi. Yine de beni gözlerimi devirmenin eşiğine getiren, şimdi kalabalığa dönük olan ve kalçasından güçsüzce sarkan kemer çantasıydı. Seren'in ışıltılı kumar salonlarına, gece kulüplerine ve şık sokak pazarlarına çekilen anakaralı turistler, aptalca bir şekilde kendilerini Yıldızlar Şehri'ndeki her şeyin üst sınıf bir lüks olduğu fikrine kaptırmışlardı - güvenlikleri de dahil.

Keşke bilselerdi.

Satıcının gözleri benimkilere kaydı. Tek bir kaşını kaldırdı, sonra başka tarafa baktı. Homurdanma isteğime direndim.

Caledona Ormanı'nın üzerinde, iki komşu krallığın köşesinde yer alan bu yüzen adanın tamamı buhar mekaniği ve büyü sayesinde varlığını sürdürüyordu. Vahşi fanteziler üzerine kurulu, leş kargası suç örgütü tarafından yönetilen koca bir eğlence adası - her ne kadar turistler bunun farkında olmasa da. Eğer bir anakaralı yankesiciliğe maruz kalırsa, bunu Seren'in kumar oyunlarının bir parçası olarak görüyor ve gülüp geçiyorlardı. Turistler buharla çalışan feribottan inmeden önce açıkça büyülenmişlerdi. Yoksa yoksullar neden bir tiyatro dekoru olarak görülsün ki? Zenginliği daha parlak, daha canlı göstermek için sadece bir peri masalı mı?

Ve bu rüya kırıcı nota göre, bu işi bitirip gökyüzündeki kaleme dönme zamanı gelmişti. Kağıt inceliğinde bir şilte, yırtık pırtık bir battaniye ve bayat bir somun ekmek muzaffer dönüşümü bekliyordu.

Soyulmanın eğlencesine gülmeye hazır olun, mavili bayan.

Bakışlarım alışveriş yapanların arasından geçerek otuz yaşlarında, sarı saçları geriye taranmış, silindir şapkası mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş bir adama takıldı. Küçük topuklu, iğrenç bir çift kırmızı deri çizme giyen, paralı, güzel bir çocuk. Ağzımın bir köşesi yukarı kalktı.

Mükemmel.

"Hey, dostum!" Adam yanımdan geçerken ona havladım. Mavi gözlerini şaşkınlıkla bana çevirdi, tam o sırada bir saniye önce yoluna çıkardığım tahta sandığın köşesine takıldı. Dengesini kaybetti ve ellerini savurdu. Sanki adam beni itmiş gibi sırtımı mavili kadına yasladım. "İğrenç parmaklarını kendine sakla" diye bağırdım, orta sınıf doğumlu konuşmama sokak ağzını da ekleyerek.

Hedefim dikleşti ve parmaklarım iyi çalışılmış bir hareketle çantanın etrafında kıvrıldı, elim tüm ipeklerinin arasında gizlendi. Öylece çekip kaçarsam fark ederdi.

Maskaralığa devam etmek için, "Och, sana sıradan bir zevk kızı gibi mi görünüyorum?" diye bağırdım.

Adamın yüzü kızardı ve telaşla etrafındaki meraklı bakışlara baktı. Muhtemelen namuslu bir beyefendiydi ama iş iştir. Umduğum gibi, adam kalabalığın arasına daldı, dedikoducu tavuklar heyecanlı fısıltılarla onun telaşlı izini takip ediyordu. Dikkatler hala başka çevriliyken, kadının yüzüne doğru döndüm, çantasını yanıma aldım ve hızla koluma soktum.

"Özür dilerim hanımefendi," dedim titrek bir reveransla. "Yıldızlar bu zavallı kıza gösterdiğiniz nezaketi kutsasın." Kadın hiçbir şey yapmamıştı ama dalkavukluk anakaralılar için para birimiydi. Kaçış yönümü işaret ettim. "Çocuklarım beni bekliyor. Tanrı sizi korusun." Dramatik bir hava katmak için tekrar ekledim.

Dudaklarındaki sinirli eğime rağmen gözleri yumuşadı. Sonra kıkırdadı. Çünkü tabii ki güldü. Gözlerimi öyle sert devirmek istedim ki. Bunun yerine, satıcıya hafifçe başımı sallayarak topuklarımın üzerinde döndüm ve başımı öne eğdim. Kalabalığın arasına dalıp Crescent Street Market'e doğru ilerlerken bozuk para cüzdanını omzuma astığım el çantasının içine soktum. Adama bir satış kaybettirmiş olabilirdim ama o bir tane daha alacaktı. Tüccar sınıfı burada acı çekmezdi. Günleri her zaman sıcak bir ev ve tok bir karınla sona ererdi.

On beş yaşına kadar bildiğim hayatın aynısı.

Bakışlarım ailemin eczacı dükkânı *The Kettle's Thyme*'a kaydı. Artık ailem değil. *Sen bir hataydın*, diye yankılandı babamın geveleyerek çıkan sesi kafamın içinde. "*Sen bizim için öldün*," dedi annemin sesi.

Evimi özlemedim ama yedi yıldır açım.

Fırıncının arabasından etli börek çalabilirim. Ama bu Hırsızlar Loncası'nın ikinci kuralını çiğnemek olurdu: Saticılardan ve dükkan sahiplerinden çalma, sadece turistlerden çal. Sanırım adil bir kural. Tüccarlar bizden çalamaz, sadece kurtarabilir. Ayrıca, onlar yakaladığımız sinekler için bal tuzakları.

İki arabanın arasından geçerken ellerimi ceplerime soktum ve hızımı yavaşlattım. Seren'in çok sayıdaki kumarhane ve gece kulübünden birinin arasındaki ara sokak göründü. Rakip bir loncadan üç adam bir tuğla duvara yaslanmış, akşam kalabalığını gözetliyordu. Aynı sokaklarda çalışıyor, aynı yıldızların lanetlediği havayı soluyorduk - ne yazık ki. Bir çift açık yeşil göz beni izliyordu, bakışlarımız birbirine değdiğinde dudaklarında sahte bir flört eğilimi vardı. Cevap olarak kaba bir hareket yaptım ve sırtmasına neden oldum. Finn Brannon için havamda değildim.

Finn Brannon için *hiç* havamda değildim.

Arkadaşları benimle alay etmeye başlamadan önce, yürüyen kalabalığın arasından sıyrılıp bitişikteki bir sokağın gölgelerine girdim. Dar sokaktan çok uzaklaşmadan, benim yaşlarımda iki delikanlı ve bahis oynayan kana susamış küçük bir kalabalık arasındaki kavganın etrafından dolandım.

Hırsızlar Loncası'nın bir numaralı kuralı: kardeşler ya da rakipler arasında fiziksel münakaşa olmaz. Bir hırsız öldürmek ya da geçici olarak bile olsa işinden etmek patrandan çalmakla aynı şeydi. Hiç kimse loncanın para kaybetmesine neden olmak istemezdi.

Hayır. Bir.

Beggar's Hole, Kara Gaga'nın bulunduğu depo bölgesinin derinliklerine doğru on dakikalık bir yürüyüş mesafesindeydi. Eski tuğla binalar her yöne doğru yükseliyordu. Kırık pencereler, tekmelenmiş kapılar, pas dolu su havuzları ve dağınık çöpler, yıkanmamış bedenlerin ve hastalıklı umudun aromatik kokusuyla birleşerek etrafımı sardı.

Ah, evim güzel evim. Bunu düşünmek bile kalbimin pır pır etmesini sağladı.

Kumarhaneler, kulüpler, gösterişli balolar ve lüks marketlerden önce Seren, anakara için fae'lere ait bir fabrikalar adasıydı. Şimdi ise turistler için adanın geçmişteki endüstriyel estetiğinin bir parçasıydı. Tuhaf insanlar, anakaralılar.

"Taryn," diye selamladı bir erkek.

Ölümlü bir dost olan Tommy gölgelerin arasından belirdi ve yanıma sokuldu. Ağzından yanmayan bir sigara sarkıyordu. Onu daha önce gerçekten sigara içerken görüp görmediğimden emin değildim. Garipti ama ben kim oluyordum da yargılıyordum?

"İyi vurgun mu?"

"Büyük ikramiye," diye mırıldandım kuru bir sesle.

Tommy eski bir ceket düğmesini havaya fırlattı ve biz yürürken onu yakaladı. "Sinirli bakışına bakılırsa, bir gün kolay avlanacağım, değil mi?"

Durdum ve ona doğru döndüm. "Ne istiyorsun, Tommy?"

Ağzının köşesi yukarı kalktı. Keskin bakışlarını dudaklarıma yerleştirmeden önce sarı saç tellerini ela gözlerinden uzaklaştırdı. "Sen ve ben bir takım olabiliriz."

Homurdandım ve tekrar yürümeye başladım.

Üç numaralı kural: Kardeşlerinizle yakınlaşmayın ya da romantik bir ilişki kurmayın. Gerçi kimse bu kurala uymuyordu. Boş depolarda *herkesin* üçüncü kuralı çiğnemek için olduğunu bildiği odalar vardı. Umursadığımdan değil. Bir daha asla kendimi böyle savunmasız bir duruma sokmayacaktım. En son ve tek kez romantizmden hoşlandığımda, kalbimi beni tuzağa bir çocuğa vermiştim. Ve işte buradaydım, hapishane kefaletlerimi ve Corvus'un suçlamalarımı düşürmek için ödediği ücretleri ödemek için kuzguna bağlanmış bir hırsızdım, şimdi o çocuğun oyununa düştüğüm için ailem tarafından reddedildim.

Tommy muzip bir gülümsemeyle, "Beni reddetmeye devam et, Taryn Hunt," dedi, sigarası dişlerinin arasında dengelenmiş, düğmesi tekrar havaya fırlatılmıştı. "Kovalamacayı seviyorum."

İşaretlenmemiş bir depoya girerken elimi umursamaz bir şekilde salladım.

Loncanın diğerini görmezden geldiği tek an, iki hırsızın evlilik yemini ettiği andı. Ve bu, dostlarım, kafaya bir kurşun yiyip hayatta kalmaktan daha kötü olurdu. Her iki borç birleştirilir ve ortakların tek başlarına çalışıyormuş gibi aynı ödeme ücretleri için birlikte çalışmaları gerekirdi. Açıkçası, loncalar evli çiftlerle dolup taşıyordu. Yani, böyle bir fırsata nasıl karşı konulabilirdi ki, değil mi?

Köşeyi döndüğümde lonca ustasının kapısı açıktı ve rahatlayarak iç çektim. Hırsızların diğer hırsızlardan çalmasına karşı hiçbir kural yoktu. El çantasına uzandım ve en büyük avım olan para kesesini çıkardım ve yaklaştım. Kapı açıldığında başımı içeri soktum. Danlio Baskens masasının üzerine çökmüş, bir yandan deftere bir şeyler yazıyor, bir yandan da bir kuzgunun rapor vermesini dinliyordu. Birden fazla delikli kulağının uçları dalgalı siyah saçlarından dışarı çıkmış, yüzük takılı parmaklarının uçları mürekkeple boyanmıştı.

"En son nerede görülmüş?" Danlio kuzguna sordu.

"Den Merrow köyü, lonca ustası," diye cevap verdi kuzgun, masaya vidalanmış bir dalın tepesindeki tüneğinden. "İki gün önce."

"Peki ya yüzük, F624?"

Künyesindeki numaralardan tanınan kuzgun, "Cadının kulübesine hiç varamadım," diye öttü.

"Corvus'a bir kaçağımız olduğunu ve adam göndermesini söyle.

Gördüğünüz yerde öldürün." "Emredersiniz, lonca efendisi."

Kuzgun kanatlarını çırpı ve havalandı. F624'ün uçarak geçmesi için kapı eşiğine yaslandım. Danlio masadan başını kaldırdı ve kıpırdamadan durdu. Onun

Çelik bakışları elimde tuttuğum bozuk para cüzdanında gezindi, sonra başıyla içeri girmemi işaret etti.

"Kapıyı arkandan kapat." Danlio kalemini masasının üzerine koydu ve elini uzattı. Çantayı beni bekleyen avucuna yerleştirmeden önce dediğini yaptım. "Başka bir şey var mı?"

"*Daha fazla* şey çalmam mı gerekiyor?" Sahte bir dehşetle ağzımı açtım. Danlio sabırsız bir kaş kaldırdı, belli ki performansından etkilenmemişti. Çantamı masanın üzerine boşalttım; paralar, cep saatleri, kolyeler, mücevherler ve saf gümüşten yapılmış bir bıçak.

Nesneleri teker teker kayda geçirdi, işini bitirdiğinde her bir nesneyi ayaklarının dibindeki bir sandığa koydu. Kafasından eklemeler yaparken tüy kaleminin ucu her bir sayıya dokundu. "Yirmi beş kredi."

"O gümüş bıçak en az elli kredi eder. Para kesesi ne kadardı, yetmiş beş mi, yüz mü?"

Danlio'nun gri gözleri benimkilere kaydı. "Yirmi beş kredi, Taryn. Senden hoşlandığımı biliyorsun ama benimle bir daha tartışırsan on beş olur."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve kaynayan öfkemi dizginlemek için tozlu pencereye doğru baktım. Çenemde bir kas sıçradı. "Yirmi beş kredi ve daha büyük bir iş."

Elf bıyık altından kıkırdadı. "Bugün çok , değil mi?"

Masasına yaslandım ve göz hizasına kadar alçaldım. "O yüzüğü senin için alacağım."

Danlio başını eğdi, dudaklarında keyifli bir gülümseme belirdi. "Evet, aşkım?"

"Evet." Kendi sırtışımla doğruldum. *Oyun devam* ediyor, *göt herif*. "Günlük bir avı fiyatlandırmak için kapını kapatmazsın. O yüzden saçmalamayı kes ve bana iş için ne teklif ettiğini söyle."

"İki bin kredi."

Kan göğsümde sertçe pompalandı. Bu iki yıllık bir borçtu.

İki yıl.

Sonunda kendi eczacı dükkanımı açabilirim.

Ağlayabilirim.

Ama sinirlenmemiş görünmek için karşısındaki sandalyeye çöktüm, botlarımı masasının kenarına dayadım ve rahatça, "Bana her şeyi anlat," dedim.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

Finn Brannon

GÜN İLERLİYORDU ve şimdi de tepemizde yağmur tehdidi vardı.

Çok zekice.

Parmaklarımın arasında yuvarladığım küçük bir çakıl taşıyla oynarken bir yandan da tembel bakışlarımı pazarın üzerinde gezdiriyordum. Turistler Crescent Caddesi boyunca seyreliyor ve diğer para çukurlarına akın ediyor, geriye sadece haftalık alışverişleriyle meşgul olan yerliler kalıyordu. İşte bu yüzden ben ve Corbie'den birkaç arkadaş, Primry Green'e dönmemiz beklenmeden önce vakit öldürmek için bir kumarhanenin duvarına yaslanmıştık. Ya da Prim, bizim dediğimiz gibi. Seren'in imal edilmiş gök adası bebekliğinde güzel bir park olduğu söylenmişti. Şimdi ise fabrika artıkları ve Seren'in doğu yakasındaki Hırsızlar Loncası Corbie'lerle dolu bir hurdalığa dönüşmüştü.

"Bu o," dedi elf dostum ve en iyi arkadaşım Kalen, kaburgalarımın dirsek atarak. "Leydi Fianna Winslow."

İşaret ettiği yere baktım. Sarı saçlı güzel bir kadın, ince belini saran dekolteli kırmızı elbisesiyle, sinsice dolaşan bir kedinin zarafetiyle pazarda dolanıyordu. "'Kendi isteği dışında kaçırıldı' masalına inandığımdan emin değilim. Kahretsin, onun genç delikanlısı olmak isterdim."

Kalen homurdandı. Fianna bizim fae dilimizde "geyik" demekti. Ölümlü bir kadın için garip bir isim.

Charlie üzgün bir şekilde başını sallayarak, "Corbie'den alınan üçüncü delikanlı," dedi.

İkimiz de bu gerçeği bize bir kez daha hatırlattığı için genç ölümlüye kaşlarımızı kaldırdık. Bir avuç mücevher ve madeni parayı kaldırmak için minderlerimizden yuvarlanıp soğuğa itildiğimizden beri on kez mi olmuştu?

"Öyle mi, Charlie?" "Corbie'den diyorsun..." diye sordum kuru bir sesle. Gözlerim Leydi Winslow'un boynundan sarkan büyük yakut kolyeye takıldı. "Ne kadar güzel bir şey, değil mi?"

Kalen şakacı bir şekilde, "Onun yalnız göğüslerinden o avı koparan zavallı delikanlı," diye yakındı. "Onun boktan şansı için hissettiğim tek acıma."

Elimdeki çakıl taşını Kalen'e fırlattım, o da yolumdan çekildi. "Derin, kederli bir acıma," diye katıldım. "O üç talihsiz delikanlının, en verimli çağlarında hırsızlıktan alıkonulduklarını ve şimdi onun altında acı çektiklerini bilmek kalbimi kırıyor-" Elinde bir sepet ürünle genç bir kadın yanımdan geçerken gözleri vücudumun her yerinde dolaştıktan sonra dudaklarımın kıvrımlarına takıldı. "İyi akşamlar," dedim başımı eğerek. Kalen bir homurtuyla beni hafifçe itti ve bir tutam gözümün üzerine düşürdü. Arkadaşımı görmezden gelerek, "Yükünü taşımak için yardıma ihtiyacın var mı, aşkım?" diye sordum.

Esprili bir gülümsemeyle cevap verdi ve devam etti.

"Havuçlarını ve patateslerini doğruca yatağına taşıyabilir miyim, aşkım?" Kalen, kız kulak kesildikten sonra yüksek ve alaycı bir tonda konuştu. "Bazı günler ince yontulmuş çenenden ve geniş omuzlarından nefret ediyorum, Finn Brannon."

"İçimi yakan bakışlarımı unuttun, Kal."

"Evet, seni güzel, şeytani örnek."

Charlie bir kahkaha attı ve gözlerini devirdi. "Yıldızlar, siz ikiniz hiç durmuyorsunuz, değil mi?"

"Çok güzel bir kız," diye devam etti Kalen, durmadan, çünkü hayır. "Ama sen daha iyisini yapabilirsin."

Charlie inledi. "Yine mi?"

"Günün son avı." Kalen kolunu Charlie'nin omuzlarına doladı ve esprili bir şekilde onu kendine çekti. "Önümüzdeki on dakika içinde bir öpücük çal Finn, ben de sana akşam yemeği somunumun yarısını vereyim."

Pazarlığını düşündüm. "Beş dakika ve yarın da somununun yarısını alırım."

"Ve eğer kaybedersen," diye karşılık verdi dostum kışkırtıcı bir sırıtışla, "lonca ustasına bir aşk türküsü söyleyeceksin."

"Hepsi bu mu?" Sırıttım. "Şarkı söylememi seviyor."

"Onu sevinçten ağlatıyor, gerçekten." Kal bir elini kalbine götürdü. "Ben de dostum. Ben de."

Lonca ustası şarkı söylememden ve güzel yüzümden nefret ederdi ve ben de onu kızdırmayı severdim. "Anlaştık."

"Finn," diye uyardı Charlie. "Sadece bir yılın kaldı."

"Donunu gevşet, Charlie, yoksa onun yerine seni öperim."

Göz kırparak, şanslı kızı aramak için pazara girdim. Ölümlü bir turist, eğer bir tane bulabilirsem. Yerli kızlar elfler kadar kolay etkilenmiyor ya da lonca oğlanları tarafından kandırılmıyordu. Bileğimdeki kuzgun dövmesini, beni Corbie loncası patronu Rook'un malı olarak damgalayan işareti ovuşturdum.

Bir yıl kaldı.

Leydi Winslow gözüme çarptı. Elf erkeklerinden hoşlanırdı ve onları onlu yaşlarının sonlarında ve yirmili yaşlarının başlarında severdi - genç delikanlıları. Ek bir avantaj olarak, bu kadar ağır bir kolyeyi takmanın yükünü neredeyse çıplak omuzlarından alabilirdim.

Oh.

Yıldızlar beni korusun.

Soluk pembe elbiseli, kurdeleyle bağlanmış açık sarı saçları bukleler ve çiçeklerle tutturulmuş bir kız yanımdan geçti ve hareketlerini takip etmek için topuğumun üzerinde döndüm. Leydi Fianna Winslow'un dudaklarını sıcak tutacak bir sürü erkeği vardı. Ama bu genç kız? Bu gece rüyalarında beni hatırlayacaktı.

Vücudumu gevşeterek, tam gökyüzü açılırken onun yanına doğru yürüdüm. Tombul yağmur damlaları arnavut kaldırımli sokağa düştü. Lanet olsun. O kaçıp saklanmadan önce bileğindeki bileziği çözdüm ve yere düşmesine izin verdim.

"Lass?" Çaldığım parçayı almak için çömelirken sesimin soluksuz ve aceleci çıkmasını umarak sordum. "Bu senin mi?" Doğrudum ve bileziğini ortaya çıkarmak için elimi açtım. Mavi gözleri açıldı, önce gümüş ve inci zincirine baktı, sonra benimkilere uçtu. Ağzı, yırtıcı güzelliğini görmezden gelemeyen anakaralı bir ölümlünün tipik elf bakışıyla ayrıldı

-Ya da bunu istedim.

Yağmur o anda bardaktan boşanırcasına yağmaya başladı ve o da şaşkınlıkla ciyaktı. Üstü kapalı yürüyüş yoluna fırlamadan önce elini tuttum. "Bu taraftan," dedim ve en yakın ağaca doğru koştum. Kalen ve Charlie'ye yakın olan bir ağaca.

Aptal ölümlü diremedi. Ağacın gölgesinin altına girdiğimde gövdesine yaslandım ve hâlâ elini tutarak onu kendime çektim. "Bilezik, aşkım?" Tekrar sordum.

"Evet, o gerçekten benim." Bana bir kez daha baktı. "Bilezik büyükanneme aitti. Düğün gününde büyükbabamdan bir hediye."

"Evleniyor musun?"

Başını hafifçe salladı ve gözlerini ağırbaşlı bir şekilde indirdi.

Elini çevirerek başparmağımla bileğini okşadım. Sonra, dökülen saçlarımın arasından yumuşak bir gülümsemeyle ona baktım. "İzin ver." Zarif zinciri elinin üzerinden kaydurdum ve kancayı tekrar taktım. "Güzel bir kız için güzel bir biblo," diye mırıldandım.

Bir kızarıklık yanaklarını ısıttı ve çırpınan bir nefes aldı. Belki yirmi yaşlarındaydı ve anakaradan geldiği belliydi. Onun gibi kızlar her zaman benim gibi erkeklere aşık olur. Bu neredeyse çok kolaydı. Ama mesele de buydu zaten. Bu gece karnım daha tok olacaktı.

Yağmur, ağacın altında toplandığımız yerin etrafını perdeledi. Kıpırdamadan durdum ve onun minnettarlık duygularını bekledim. Ölümlüler herkese teşekkür etmekte ısrar ederdi, bu aptalca bir gelenektir. Kim bir başkasına borçlu olmak isterdi ki? Görünüşe göre insanlar. Özellikle de benim gibi sokak kabadayılarına bile aşırı hoş görünmeleri öğretilen iyi kızlar.

"Nezaketinizin karşılığını nasıl ödeyebilirim, efendim?" Ve işte oldu.

Ağzımın kenarları çapkın bir gülümsemeyle kalktı. Sonra yanağıma dokundum. "Bir öpücük."

"Öpücük mü?"

Usulca göz kırptım. "Zavallı bir çocuk ancak bu kadar şanslı olabilirdi."

Hızla boşalan pazarda etrafına bakınırken endişeyle içinden güldü. Yalnız mı seyahat ediyordu? Bakışlarının tanıdık bir yüz arıyor gibi görünmesine bakılırsa, hayır diye tahmin ediyordum. Ama bu Seren'di ve ben bu kızın itibarını zedelemekten eğlenebileceği pek çok düşkün fanteziden biriydim.

Ve evet, bu küçük ayrıntıdan sık sık yararlandım. Ben bir hırsızdım, centilmen değil.

Onu bir karara zorlamak için, "Gitsem iyi olacak," dedim.

"Bekle."

Beklendiği gibi ellerini göğsüme koydu ve utangaç bir şekilde parmak uçlarında yükseldi. Yanağıma ulaşmadan hemen önce dudaklarımdan bir öpücük *çalmak* için başımı çevirdim. Büyük olasılıkla ilk öpücüğüydü. Ağızlarımız birbirine değdi ve sessiz bir nefes aldı. Geri çekilmesi için ona bir saniye verdim. Çekilmeyince yüzünü kavradım ve öpücüğün içine bastırdım. Kız neredeyse kollarımda gevşeyecekti. Genelde öyle olur. Güzel, şeytani bir örnektim.

Ancak bu, Taryn Hunt'ın her zamanki numarası olan bir züppe tarafından taciz ediliyormuş gibi yapmasını izlemek kadar heyecan vericiydi. Yine de aksan hoş bir dokunuştı.

Bu genç, evlenmemiş anakara kızları neredeyse hep aynıydı. İyi yetiştirilmiş, tatlı, masum, yağmur altında bir ağacın altında bir yabancıyla iffetli bir öpüşmenin Seren'de yasak macera ve yaramazlığın zirvesi olduğunu düşünüyorlardı.

"Finn Brannon," diye seslendi bir dalın tepesinden.

Yıldızlara teşekkür et.

Kız geriye sıçradı ve irkilerek elini göğsüne bastırdı. Gözleri kuzguna kaydı. Sonra, beni eğlendirmek için, kızaran yanaklarına dokundu ve bakışları çılgınca pazarın etrafında, kumarhanelere ve kulüplere akın eden kalabalığın üzerinde gezindi. Bileğinde Hırsızlar Loncası'ndan kalma sihirli kuzgun dövmesi olmasaydı, kuşun dilimizi konuştuğunu duyması mümkün olmazdı.

Kuş kanatlarını çırttı. "Lonca efendisi seni çağırıyor, Finn Brannon." Kuzguna cevap verirken doğal davranmak için başımı Kalen ve Charlie'ye çevirip el salladım. "Hemen ," diye bağırdım. Kuzgun başını eğip boncuk gibi siyah bir gözle beni izledi. Bu lanet kuş başka ne istiyordu ki? "Bir dakika!" Bir kez daha seslendim. Bunun üzerine kuzgun

ve gitti. Kuşların zekâsını bildiğinden, muhtemelen lonca ustasına tam bir dakika içinde geleceğimi söyleyecekti. *Ne güzel.*

Dikkatimi kıza geri vererek, ona korse eriten bir gülümseme gönderdim.

"Görüşürüz aşkım."

Ağaçtan indim ve arkama bile bakmadan arkadaşlarıma doğru yürüdüm.

"Efendim," diye seslendi . " nedir?" Omzumun üzerinden baktım ve göz kırptım. "Finn."

"Finn . " yeni öptüğü dudaklarıyla adımı söylerken gözleri doldu.

Evet, kızım, istediğin kadar söyle. Tercihen zevkler içinde kaybolduğunda. Onu ağacın altında bırakıp koşarak Kalen ve Charlie'nin yanına gittim.

Charlie gülerek, "Tam bir pisliksin," dedi. "Finn . . ." Kalen kirpiklerini kırıştırırken iç çekti.

Omuz silkerek omzumu kaldırdım. "Beni bir kuzgun çağırdı." Onlara bir sırtıttı attım. "Ama kaçış bahanesine aldırmadım."

"O kadar kötü mü?" Charlie hafifçe yüzünü buruşturarak sordu.

Tekrar omuz silktilim. "İyi kızlar iyi kızlar gibi öpüşür, Charlie oğlum."

"Neden sadece Corbie'nin eteklerini kovalıyorum?" Kalen, Charlie'nin yağmurdan ıslanmış saçlarını karıştırdı. "Ve arada bir Kara Gaga. Üçüncü kural kıcıımı öpebilir."

Ara sokağa girdiğimizde Charlie bana doğru baktı. "Başın belada mı?"

"Biliyorsam ne olayım," diye mırıldandım.

Yağmurdan mümkün olduğunca korunmak için başımızı eğdik ve labirent gibi sokakları sessizce geçtik. Birkaç dakika sonra, üzerinde kayan harflerle "Primry Green" yazan paslanmış, yarı menteşeli bir tabela ile duyurulan hurdalık kemeri görüldü. İçeride sağa döndük ve en yakın terk edilmiş fabrikadaki merkeze doğru ilerledik.

Kapıda durakladım ve Kalen'e döndüm. "Yarının yarısını kaybetmiş olabilirim ama bu geceki somununun yarısını hâlâ bana borçlusun."

"Evet," diye basitçe kabul etti. "Adil olan adildir." Charlie'yi gömleğinden yakalayarak ranzalara doğru sürükledi.

Bu işi bitirmek daha iyiydi. İçeri girdim ve tuğla zeminde uzun adımlarla ilerledim. Lonca ustasının ofisi de girişten çok uzakta değildi. Kapısına geldiğimde omuzlarımı dikleştirdim ve kapıyı çaldım.

"Geç kaldın," diye bağırdı lonca ustası Niall diğer taraftan.

Kapı kolunu çevirdim ve loş, dağınık ofise girip kapıyı arkamdan kapattım. "Kuzgun beni yanlış anladı-"

"Sence umurumda mı Corbie?" diye karşılık verdi. Bunun retorik bir soru olduğunu biliyordum, bu yüzden zekice cevabımı kendime sakladım. "Otur, seni nankör piç." Alaycı bir kaş hareketiyle gösterilen sandalyeye oturdum. "Rook'un senin için anakarada bir işi var."

Sırtım dikleştii. Seren'in hemen altındaki anakara, ilkel peri ormanları ve geri kalmış köyler, canavarların ve casus kuzgunların yanında soğuk geceler demektii. Caledona Ormanı'nın bana evimden nasıl koparıldığını ve artık bir ailem olmadığını hatırlatmasına rağmen bu işleri dört gözle bekliyordum. Ve kök salmak ve akrabalarımaya bakmak için nasıl da can atıyordum. Özgürlüğüm dışında bu dünyada en çok istediğim iki şey. Benim türümün de ihtiyaç duyduğu iki şey.

Bir yıl kaldı . . .

Bahse girerim bu iş bir cadı kulübesiyle ilgiliydi. Büyülü eserlerin ana toplayıcıları ve koruyucuları onlardı. Muhtemelen ben de bu yüzden çağırılmıştım.

Fae cadılarıyla uğraşmayı sevmiyordum.

Ama reddetmek? ... bu borcuma daha fazla kredi eklenmesi anlamına geliyordu ve ne yazık ki bunu yapamazdım.

"Rook'un neyi getirmesi gerekiyor?"

"Bir yüzük," dedi Niall korkunç bir sırıtışla. "Taryn Hunt onu ilk alan kişi olmadan önce."

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Taryn Hunt

ÜÇ GÜNLÜK YOLCULUK. Peşimde casus bir kuzgunla üç sefil, soğuk yolculuk günü ve yaşlı bir kocakarıdan eski bir yüzüğü nasıl çalacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Hatta yüzüğün neye benzediği hakkında bile. Danlio'nun verdiği tek açıklama "muhtemelen mor bir mücevher" idi, sanki bu yıldızlarla aydınlanmış gökleri açacak ve seçilen Kara Gaga hedefinin üzerine parlak güneşi parlatacakmış gibi.

Görünüşe göre, yüzüğün hava durumunu kontrol etme yeteneği vardı. Seren'de güneşli günler pazar kalabalığı, soğuk geceler ise kumarhane ve kulüp kârları anlamına geliyordu. Yağmur pazar satışlarını düşürürdü. Gezinler genellikle kumar eğlencesinden de vazgeçer, elbiseleri ve resmi takımları kirletmek istemez, bunun yerine özel, kapalı bir ateş ve bir kitap tercih ederlerdi.

Şimdi bu harika olmaz mıydı?

Kesinlikle benim şu anki lüks durumum değil.

Anakaralılar, kıskanmamaya çalışın ama sabahın erken saatlerinden beri çalılıkların arasına saklandım ve yaşlı bir kocakarının kulübesini yakından izledim. Çok eğlenceli. Övünmek gibi olmasın ama hayatımın en güzel zamanı.

Yıldızlar . . . Yardım edin. Bana.

Gözlerimi kırıştırdım ve tüm dikkatimi şu anki umutsuzluğumun nesnesine geri verdim.

Tek odalı küçük kerpiç ve ahşap yapı, çatıdan çok bir yuva olan sazlarla taçlandırılmıştı. Bacanın üstünden dumanlar havaya karıştı ve ben iç çektim. Şu anda o ateşin önünde oturmak için neler vermezdim-

Kulübenin yanındaki ağaçların arasından bir gölge kayd ve ben canlandım. Sonunda, biraz merak. Ziyaretçiyi daha iyi görebilmek için boynumu eğdiğimde koyu orman yeşili saçlarıyla tanıdık bir kafa belirdi.

"Yıldızlar, neden o?" Dişlerimi sıkarak söyledim. Gerçekten çok kötüydü.

Elfin saçları her zamanki gibi yanlardan ve arkadan tıraş edilmiş, uzun tutamlar rahatsız edici başının üstünde gevşek bir düğüm halinde bağlanmıştı. Alçak ışıktaki neredeyse siyah görünen bir tutam köşeli saç, soluk yeşil gözlerinden birinin üzerine tembelce düşüyordu. Sivri kulakları birkaç piercing ile süslenmişti. Ve erkek, diğerlerinin üzerinde çalımlı bir horoz olduğuna inandığı için, soluk mavi tuniğinin kolları pazusuna kadar kıvrılmış, önü ise açık tenini ortaya çıkaracak şekilde bağciksız .

Kendini sevme seviyesinin iğrençliği karşısında gözlerimi devirmiştim. *Bütün kızlar sana bayılmıyor, Finn Brannon.*

Corbie benim avımı çalamaz.

O sinir bozucu elfi sabote etmek için etrafıma bakınırken, bakışlarım birkaç küçük taşa . Ağzımın kenarı kalktı. Finn, kocakarının kulübesinde saklanıp saklanmadığını anlamaya kadar dalmıştı ki yavaşça ayağa kalktığımı ne duydu ne de gördü.

Bakalım kocakarı seni atılğan bulacak mı, hırsız herif?

Bir taş fırlattım. Taş havada uçtu ve omzuna çarptı.

Lanet olsun. Pencereye nişan almıştım. Finn topuğunun üzerinde döndü ve ben de eğildim,

Bir keyif homurtusunu tutamadı. Birkaç saniye sonra görevine geri döndü ve kulübeye yaklaştı. Bir kez daha ayağa kalktım, kolumu kaldırdım ve bir taş daha fırlattım. Baldırına isabet etti ve şaşkınlıkla yere düştü.

Tanrı beni korusun. Bir genç kız, işimi çalmaya çalışan kibirli Corbie erkeklerini alt etmeye alışabilir.

Finn ayağa kalktı ve beni hemen fark etti, "Kural bir" demeden hemen önce dişlerini gösterdi.

Omuz silktim, kolumu kaldırdım ve elimdeki son taşı da fırlattım. Finn eğildi ve taş *nihayet* kafesli pencereye çarpıp içeri girdi. Ayağa fırladı, pencereye baktı, ağzından küfürler saçarak ormana doğru kaçmaya başladı.

Kayarak yanımda durdu, çömeldi ve kızgın bir şekilde fısıldadı, "Sen aptal mısın?"

"Görünüşe göre Corbie tanrıları memnun etmek için Caledona Ormanı'na gönüllü bir kurban göndermiş." Masum bakışlarımı ona çevirdim. "Onların davasına yardım etmek benim yıldızlarca kutsanmış görevim. Kişisel bir şey değil, tamam mı?"

Nefesinin altından güldü, mizahtan uzak bir ses. "Dikkatli ol, Taryn Hunt. Seren'de değiliz."

"Nihayet çevrenin farkındasın, değil mi?" Kolunu okşadım. "Evet, Corbie seni peri ormanına kurban ederek iyi bir seçim yaptı."

Finn'in gülümsemesi hem şehvetli hem de ısırtıcıydı. "Senin ukala ağzını cezalandırmak için birkaç hoş yol düşünebilirim, aşkım." O eğildi ve ben de hırıltılı bir uyarıyla geri çekildim. "Ama önce," diye fısıldadı kabaca, uhrevi gözleri benimkilere kaymadan önce bir an dudaklarıma kayd. Nabzım bir ihanet eylemi içinde çırpındı. Aptal nabız. "Senin ağzından çok daha güzel bir şey yakalamam gerekiyor."

Cevap verme şansım bile olmadı. Piç ayağa kalktı ve koşmaya başladı. Kulübeye doğru. Kulübeye doğru koşuyordu-

Ve beni vurdu.

Kocakarı dışarıda hiç görünmedi.

Yukarıdaki tatlı güneşler. Ya onu taşla öldürdüm, yaşlı cadıyı gafil avladım, zavallıcık, ya da ... evde değildi. Kaşlarımı çattım ve çenemi sıktım. Tüm bu yıldızlar lanet olasıca zaman boyunca ben bir çalının arkasında üzgün bir deli gibi saklanırken o evde değildi.

Ayağa kalkarak Finn'in peşine düştüm, işi bitirmeye kararlıydım. O kendini beğenmiş elf, özgürlüğe daha yakın bir geleceği benden çalamayacaktı. Açmam gereken bir eczacı dükkânı vardı, umarım ailemi işinden edecek bir dükkân. Yedi ay boyunca bir bahçeye bakmayı ve tentürler, merhemler, çaylar ve lapalar yapmayı özlemiştim.

Finn demir halkanın kolunu usulca itti, sonra kapı aralığında hareketsiz kaldı. Çenesi düştü; gözleri kocaman oldu. Oda tam olarak görüldüğünde onu geçmeye hazırdım.

"Yıldızların kutsal annesi," diye nefes aldım.

Yüzlerce tahnit edilmiş kokarca duvarlara, raflara dizilmiş, tavana asılmış, sıkıştırılmış toprak zeminin etrafına yığılmıştı. Hepsi de gerçek insan ve elf saçından yapılmış gibi görünen sayısız modaya uygun peruklar takıyordu. Süslü elbiseler ve takımlardan yırtık pırtık köylü kıyafetlerine kadar geniş bir yelpazede kıyafetler giymişlerdi.

Bunlar ... *izinsiz giren* kişiler miydi?

Omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı ve tenimi kızarttı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Witch's Skunk Ornament

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

"İki bin kredi," diye fısıldadım kendi kendime. Bunu yapabilirdim. Belki de. Finn'in kafası bana doğru döndü. "Kara Gaga sana bunu mu teklif etti?"

Başımı salladım ve o da küfretti. "Senin teklifin ne?"

"On iki yüz," diye mırıldandı hoşnutsuz bir şekilde gözlerini devirerek.

Gülümsememi engelleyemeyerek onu ittim ve ürkütücü kulübeye adım attım. Küflü, çürümüş bir koku burnuma çarptı ve yüzümü buruşturdu. Finn'in hafif adımları benimkilerin hemen arkasından geliyordu. Etrafımdaki manzaradan dehşete kapılarak daha da içeri girdim ve yanlışlıkla bir kokarcayı tekmeledim.

Elimi ağızıma kapattım.

"Özür dilerim," diye fısıldadım. "Çok özür dilerim." Eğilerek kokarca kızı düzelttim ve kıvrıcık sarı saçlarının parmaklarımin üzerine döküldüğünü hissedince öğürdüm. *Tanrılar*

...

Ayağa kalkıp yönümü bulmak için etrafıma bakındım. Bir masa bir köşeyi kaplıyordu, yanında da yanan bir ocak. Sıcaklık, üşümüş tenimde bir sevgilinin okşaması gibiydi.

Bekle. . . ocak yanıyordu. O uzaktayken mi?

Bedenim yatağa doğru döndü ve irkilerek bir adım geri atıp Finn'e çarptım, Finn ikimizin de dengesini bozmadan beni yakaladı. Parmakları kollarımı sardı ve haince bir anlığına da olsa bana eşlik ettiği ve beni koruduğu için mutlu oldum.

Yaşlı kocakarı küçük bir yatağa kıvrılmış, göğsü uykuda inip kalkıyordu. Camın kırılması onu uyandırmadı mı? Belki de sağırdı. Yoksa bu bir tuzak mıydı? Önemsemek gibi bir seçeneğim var mıydı? Bu görevde başarısız olmak, özgürlüğümü elde etme yolunda birkaç adım geriye gitmek demekti.

Döndüm ve birkaç saniye boyunca Finn'le göz göze geldim. O soluk yeşil gözler kocakarıya kaydı, gözleri daralmadan önce bir kalp atışının sadece bir kısmı için genişledi ve sinsi bir gülümseme yan tarafına çarptı.

Ağzını. Başını eğerek onayladı. Sonra harekete geçtik. Şimdi geri çekilemeyecek kadar çok şey tehlikedeydi.

O kulübenin bir ucuna, ben de diğer ucuna, ses çıkarmamaya dikkat ederek süründük. Doğal olarak cesur delikanlı cadıdan uzakta, kapıya yakın olan tarafa gitti.

Kalbim boğazımda, parmaklarım nesneleri tek tek taradı. İğrenç, kurumuş böcekler ve güve kanatlarıyla dolu çekmeceler gıcırdayarak açılıp kapanıyor, ben de her irkiliyordum. Dolapların ve raflarda gelişigüzel yerleştirilmiş, kokarcaların arasında, bozuk paralar, yapraklar, taç yaprakları ve tuhaf mücevher parçalarıyla dolu yontulmuş porselen tabaklar vardı. Küpeleri, kolyeleri ve yüzükleri karıştırdım, büyü bir "hava" yüzüğünün tam olarak neye benzediğinden emin değildim. Her ihtimale karşı beş olasılığı cebime attım. Omzumun üzerinden baktım ve Finn'in de oradaki buradaki eşyaları cebe indirmesini izledim.

Nabzım o kadar hızlı atıyordu ki, tek başına bitmek bilmeyen gümbürtüsüyle kocakarıyı uyandıracağına yemin edebilirdim. Boğazımdaki düğümü yutkunarak geri çektim, temkinli bakışlarımı yatağa kaydırdım ve başımı eğdim. İnce güneş ışığında bir ışık parıldıyordu. Bedenim söndü. Mor taşlı bir yüzük cadının parmaklarından birinde güvenle duruyordu. Kahretsin. Bu çok güzeldi. Finn'e doğru bir bakış attım ama o sırtı bana dönük, kavanozların içindekileri inceliyordu.

"İki bin kredi," diye fısıldadım kendi kendime. "İki bin kredi."

Ben sessizce yatağa yaklaşırken tahnit edilmiş kokarcalar uyarılarını haykırıyor gibiydiler. Şişkin, donuk gözlerinin her mahkûm adımımı takip ettiğini hissedebiliyordum. Yatağa vardığımda yavaş ve güçlendirici bir nefes aldım, midemi kemiren bulantıyı geri ittim ve elimi uzattım. Burası yüzüktü. Yıldızlar *açıkça* benim tarafımdaydı, yani elbette yüzük buydu.

Dışlerim kırılacak sandığım kadar sıkıldı.

Ya şimdi ya da asla.

Profesyonel bir hırsızın hayalet fısıltısı gibi dokunuşlarıyla parmaklarımı onunkilerin altında gezdirdim ve kuru, kâğıt gibi tenini hissedince istemsizce ürperdim. Bu kocakarı kaç yaşındaydı? Yüzlerce yıl mı? Binlerce mi? Parmaklarımın uçları yüzüğün üst ve alt kısmına yerleşti ve sıkılaştı. Sıkıca kavradıktan sonra onu özgürlüğe doğru kıl payı ittim. Gözlerim yüzüne kaydı ve durdu. Ağaç kabuğundan daha derin kırışıklıklar cildini oyuyordu. Beyaz saçları, yastığa sıkıştırılmış başının etrafında vahşi bir hale oluşturuyordu. Hâlâ uyuyordu.

Uykuda bir taslak mı aldı?

Belki de gerçek aşkının öpücüğünü bekleyen kılık değiştirmiş bir prenses miydi?

Yüzüğü biraz daha kuvvetle çekiştirdim. Neyse ki hedef nesne kocakarının ince, kemikli parmağından daha büyüktü. Kusmaya hazır bir halde, yüzüğün kayışını parmak eklemimin üzerinden geçirip uzun, pençeli tırnağından aşağı kaydurdum ve ... ciğerlerim çöktü. Alnımda boncuk boncuk ter birikmişti ve ellerim hafifçe titremeye başlamıştı.

Karnımda rahatlamış bir kahkaha oluşuyordu. Finn'in beni yakından izlediğini fark ettim, bakışları açık avucumdaki yüzüğe sabitlenmişti. Başımın kışkırtıcı bir hareketiyle yataktan kapıya doğru döndüm ve orman tanrıları, süt rengi gözler benimkilere kilitlendi.

Ciyakladım. İnsanın ruhunu sonsuza dek uçup gitmek üzere bedeninden ayıran türden bir ciyaklama.

Kocakarının çatlak dudaklarında sarı dişli bir sırtış belirdi.

Geriye sıçradım, bir kitaplığa çarptım, irkilmemin etkisiyle yüzüğü elimden düşürdüm.

Hayır, hayır, hayır.

Doğrudan Finn'e doğru yuvarlandı, o da sallana sallana geldi, yerden aldı, başını bana doğru eğdi ve sonra kapıdan dışarı fırladı.

"Seni pislik!" Cadıyı tamamen unutarak çığlık attım. O *benim* çaldığı özgürlük. Kocakarı kıkırdadı ve ben tekrar sıçradım.

Bir nefes daha harcamadan kulübeden koşarak çıktım. Ayaklarım patikaya değdiğinde ve güneş gözlerimi kısıtığında kıkırdamalarım daha da arttı. Kalbim son hızla atıyor, bacaklarım buhar makinesindeki pistonlar gibi pompalanıyordu. Sırf öfkem yüzünden Finn'e yetiştim ve bir kükremeyle sırtına atlayıp onu yere serdim.

Vücutlarımız aynı homurtularla toprağa çarptı. Eğrelti otları ve çimenler üzerinde yuvarlandık, ben onun beline binerken yavaşladık. Yüzük havaya fırladı. Ona doğru sıçradım. Finn beni gömleğimden yakaladı ve geri çekti. Sırtım süngerimsi orman zeminine çarptı. Piç kurusu daha sonra avıma ulaşmak için ağırlaşan vücudumun üzerinden sürünerek geçti. Ben de her namuslu kızın yapacağını yaptım ve kolunu ısırdım. Sertçe.

"Lanet olsun!" Tısladı. "Ne , Rynnie? Kural bir!"

"Rynnie?" Bir savaş çığlığı attım. Bu noktada birinci kuralı aşmıştık. "Yüzüğü ver *Finny*, yoksa kolunu ısirmaktan fazlasını yaparım."

"Ah, aşkım," diye mırıldandı, dudaklarının kendini beğenmiş eğimini benimkine yaklaştırarak. "Beni baştan çıkarma şeklin."

"Baştan çıkar-"

Sonra beni öptü. Öptü.

Öptüm.

Ben.

Dil ve her şey.

Ben ağzım açık şok içinde yatarken gülerek yerden kalktı. Kocakarının kıkırdama sesi daha da yükseldi. Öfkemin destansı bir patlamayla alev almasına iki saniye kalmıştı. Karnımın üzerine ve taşaklarını yeniden düzenlemek için o sinir bozucu erkeğin peşinden koşmaya başladım. Ama bir ayağım yerde, yarım adım atarken kaslarım dondu. Büyü uzuvlarımda ve tenimde vızıldadı. Tek tesellim Finn'in de benzer bir durumda olmasıydı. Eğer ben ürkütücü bir kokarca süsüne dönüşeceksem, o da lanet olası bir yıldız olsa iyi olurdu.

"Evcil hayvanlar," dedi kocakarı derin, hırıltılı bir sesle. "Kız kardeşimin sevgili yadigârını çaldın."

Hasta olacaktım.

OceanofPDF.com

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Finn Brannon

Görünüşe göre bir kocakarının kulübesinde kokarca süsü olmak için DOĞMUŞUM.

Varlığımın gerçek amacı buydu, kader dokuyan pislikler.

En azından Taryn Hunt tahnit edilmiş bir öbür dünyada bana katılacaktı. Küçük bir teselli, ama rekabetçi ruhum bu lanetli durumda daha azını kabul etmezdi.

Fae cadı neredeyse havada süzülerek benim felçli halde durduğum yere geldi. Çürüyen sırtışı genişledi. Hırıltılı nefeslerinden gelen pis hava burnumu yaktı. "Sana bir seçenek sunacak, güzel elf."

Kalbim karnıma düştü.

Kız mı?

Bu yaratık da neyin nesiydi? Sıradan bir kocakarı değildi, bundan emindim.

Cadı bir tırnağını yanağımdan aşağı sürükledi ve ben de onun her şeyi gören süt gibi bakışlarını üzerimde tuttum. "Onun emirlerini yerine getir, faeling, ve lanetin hafiflesin. Ya da ..." Aynı tırnağı açıkta kalan göğsümde gezdirdi ve dudaklarını yaladı. "Reddet

ve Öteki Dünya'ya gidip gelmekle lanetleneceksin; senin için iki kez, ölümlü eşini korumadığın için de üç kez."

Sisters Three'nin bir parçası mıydı? Evet, öyle olmalıydı. Gerginleşen boğazımı temizleyerek, on üç yaşında küçük bir delikanlı olarak Seren'e atılmadan önce vahşi peri dünyasında ve Karavan fae'leri arasında yaşadığım anılarımı çağırdım. Üç Kız Kardeş sadece bir fae ya da alçakgönüllü bir orman cadısı değil, bir dışının hayatının çeşitli evrelerine geçiş yapan üçlü bir tanrıçaydı: kızlık, annelik ve kocakarı yılları.

Ağzımı açtım ve hemen kapattım. Sözleri beni yakaladı.

Ölümlü eşim mi? Mide bulandırıcı içimden bir kahkaha yükselmek istedi ama önce etrafımda dans etmem gereken bir lanet vardı. Sonrasında mezara kadar gülme vakti.

"Güzel Anne," dedim fae'nin güçlü ve yumuşak sesiyle-

"Senin adına yalvaran Bakire, delikanlı. Hata yapma." Kıkırdaması kollarımdaki tüyleri diken diken etti. "Çaldığın *onun* yüzüğü." Avucumdan kazıyıp kemikli parmağına geri taktığı yüzük.

"O halde Kocakarı aracılığıyla konuşan adil Bakire," diye devam ettim daha kalın bir ses tonuyla, müstakbel kokarca eşim Taryn'in sessiz kalmasına minnettar olarak, "pazarlığın nedir?"

"Primry Green'den Finnan Ó Brannon ve Beggar's Hole'dan Taryn Hunt," diye sevinçle hırladı ve Taryn'e doğru döndü. "Her ihlal için bir ayak özgürlüğü sizin lanetinizdir."

Parmaklarını şıklatmasıyla birlikte Taryn'in kaldırdığı beş yüzük ceplerinden havaya uçtu. Üç yüzük, iki kolye, bir çift küpe ve iki saç tırağı aynı anda giysilerimden ayrıldı. Çalınan eşyalar yavaşça kocakarının ellerine düştü ve boğazım düğümlendi.

"Aldığınız on beş eşya. Sana ait olmayan on beş sihirli eşya." Cadı hırıltılı bir kahkaha attı. "Ve böylece diğerinden sadece on beş adım ayrılmayı bileceksiniz."

Yanan göğsümdeki hava daraldı.

Taryn inledi, sanki son ölüm sancılarını çekiyormuş ve beni önce öldürmek için son bir nefes için savaşıyormuş gibi bir ses. Bu kız öfkeli bir rüzgârdı. Ve muhtemelen fırsatını bulsa ruhumu da kendisiyle birlikte Öteki Dünya'ya götürecekti.

"Crone-"

"Peki ya teklif?" Taryn'in sözünü keserek sordum. *Sus, ölümlü. Bırak da fae'ler yetişkin konuşması yapsın.* Bu Maiden'ın hafif lanetiydi, yani onu bozmanın bir yolu vardı. Bu olasılık nabzımı hızlandırdı.

"Size üç görev teklif edildi, evcil hayvanlarım. Üç görev, ne eksik ne fazla. Bana getirmeniz gereken üç büyümlü nesne, büyümlünün dokunmadığı üç büyümlü nesne." Bir parmağını kaldırdı. "Bir Dobhar- chú'nun dişi." İkinci parmağı da diğerine katıldı. "Oisín'in yakut tılsımı." Üçüncü bir parmak bana baktı. "Corvus Rook'un kulesindeki Lugh'un Gözü."

Kalbim karnıma düştü. *Corvus Rook mu?*

Corvus ve Rook'un aynı kişi olduğunu mu ima ediyordu? Ya da birlikte çalıştıklarını mı?

"Lanetin ancak üç nesne de bana iade edildiğinde bozulacak," diye devam etti Kocakarı.

Son kelime çürüyen dilinden henüz düşmüştü ki, Öteki Dünya'nın puslu sisi, geriye sadece orman kalana kadar onun ve kulübenin etrafında dönmeye başladı. Bir sonraki saniye dev bir eğrelti otunun içine yığıldım. Taryn de çok uzağa değil arkama düştü.

Ama bedenim uzun süre hareketsiz kalmadı.

Taryn'e çekiştirerek havada savruldu.

On beş metreden daha uzakta duran çarpışmamızdan hemen önce neler olduğunu anlamak için iki panik kalp atışım vardı.

Dirseği kaburgalarım, başım da omzuna çarptı. Bir süre sonra yan yana yere düştük. Göğsümden bir inilti çıktı. Nefes almak için soluk soluğa kaldım. Yanımda Taryn oturur pozisyona geçti ve omzunu ovuşturdu.

Taryn kendi kendine, "Bu gerçek olamaz," diye mırıldandı. "Yine mi?"

Başımı ona doğru eğdim, kaşlarımı kaldırdım. "Bağlanma lanetlerinin müdavimisin, öyle mi genç kız?"

"Ne?" Koyu kahverengi gözleri bana dikilmişti. Görünüşe göre yeni kazılmış bir mezarın toprağı gibi hoş bir renk tonundaydılar. Uzun, acılı bir nefes verdi. "Sen ne saçmalıyorsun böyle? Hayır. Boş ver." Cevap vermemi engellemek için ellerini kaldırdı. Öfkeyle ayağa kalktı ve yürümeye başladı.

Bacağına doğru hamle yaptım. Hiç düşünmeden, sadece saf adrenalinle. Parmaklarım alt baldırına dolandı ve aniden ivmesini durdurdu. Sert bir gümbürtüyle düştü, sonra hırladı. Yüksek, gırtlaktan gelen bir ses.

Artık kirle kaplı olan yüzü bana doğru döndü. "Kural bir!"

Sürünerek Taryn'in ormanın zeminini yediğı yere gittim, onu ters çevirdim, sonra tekrar saldıramadan önce ellerini başının üstünde ve bacaklarını benimkilerle sıkıştırdım. Yüzümü onunkine , "Başını çok mu sert çarptın, aşkım?" diye homurdandım.

"Bırak beni!"

"Bizi birbirimize bağlayan büyüü öfkelenlendirmek için mi tepiniyorsun?" Nefesimin altında karanlık bir kahkaha attım. Kalçalarını salladı, cığlık atarak

dişlerimi sıktım. Ama ben sabit durdum. "Bundan kaçış yok, Rynnie," diye uyardım.

"Git yıldız tozunu döv, Finny."

"Farklı loncalara aitiz ve büyük bir işte başarısız olduk. İçimizden biri avlanacak."

Altımdaki beden bu sözlerle gevşedi. Ateşli gözlerimiz kilitlendi.

Genellikle omzundan aşağı sarkan bel uzunluğundaki koyu kahverengi saç örgüsü yüzünün yanında yere dökülmüştü. Uçuşan saç telleri ateşli yanaklarını çerçevesiyordu. Göğsü benimkine doğru kabardı, aramızdaki hava fırtına yaratan bir enerjiyle doldu ve neredeyse ne düşündüğümü unutuyordum. Yıldızlar, vücudunun yumuşaklığı benimkinin altında hareket ediyordu. Ve o öfkeyle kızarmış ağzı şu anda sert bir çizgi halinde bastırılmıştı. O ağzı onu şok etmek için öpmüştüm, kaçış planımın bir parçasıydı bu. Ama dilindeki yabani çileklerin tatlılığını hâlâ tadabiliyordum.

"Finn . ." sert, fısıltılı nefesi dudaklarımda dolaştı ve damarlarımdaki kan bu sert sese koştu.

Ağzımın bir köşesini kaldırdım. "Başka bir öpücük için yalvarıyor musun, aşkım?" "Kıçımı öpebilirsin, *aşkım*."

Sırıttım. "On beş metrelik özgürlüğü harcamanın daha kötü yolları da var." "İn. Çekil. Beni," diye sızlandı.

"İyi bir tek boynuzlu at olup kaçmayacak mısın?" "Tek boynuzlu at-" diye inledi. "Senden on dört adım uzakta oturacağım."

"On, geriye düşersen diye." "Dalga mı geçiyorsun benimle?"

"Hayır," dedim, ciddi da oldukça ciddiydim.

"Neden geriye doğru düşeyim ki?"

Ben sıkılmış bir kaşımı kaldırdım. "Pixies eğilmiş yaramazlık yapıyor. Bir vahşi porsuk.

Suikastçı meşe ağaçlarından düşen katil meşe palamutları." Gözlerini devirdi. "Bu riski alacağım."

"12 feet, o zaman. Bir santimetre bile fazla değil." "On üç."

"On bir." Bakışlarım tembelce dudaklarına kaydı. "Ya da tüm konuşmamız boyunca seni bu şekilde tutarım. Acı çekmiyorum."

"Tamam." Gözlerim tekrar onunkilere kaydı. "On bir ayak. Şimdi in!"

Ağzımı onunkine yaklaştırdım, nefesinin hızla kesilmesinden memnun oldum ve "Aferin kızıma" diye fısıldadım.

Ellerini bırakarak yerden kalktım ve o saldırmadan önce birkaç adım uzaklaştım. Taryn birkaç adım daha uzaklaştı ve kollarını göğsüne çektiği dizlerinin etrafına sardı. Bir metre çubuğu olmadan tam olarak ölçemezdik ama pazarlığımızın asıl amacı bu değildi.

O güzel koyu kahverengi gözler büyük bir ağacın gölgesinden beni kısırdı. O geyik gözlerinde kaybolabilirdim, eğer iyi ya da kötü, sürekli kalçama bağlı rakibim olmasaydı.

Düşüncelerim, yeni bir düşüncenin beni tam karnımdan vurmasıyla son buldu. Kutsal yıldızlar.

Bu işe yarayabilir. Bize çok ihtiyacımız olan zamanı kazandırır. Ama müstakbel gelinimi ikna etmek? Kara deliğin ışığında hiç şansım yok. Yine de, sevginin hayatta kalma gücü beni zorladı.

"Taryn, benim tatlı bıyıklı sokak farem, ruhumun Rynnie dediği kişi, aramızdaki ateşli, kıvılcımlı kimyayı bir saniye daha inkâr edemem." Yüzü, açıkça karşı konulmaz cazibemi kırmak için bir kahkaha tehdidinde bulunan bir bakışla düştü. "İtirazlarıma rağmen beni baştan çıkarmaya devam ediyorsun, genç kız-" A

"-ve bu yüzden, zedelenen itibarımı kurtarmak için teklifinizi kabul etmeye karar verdim." Bir elimi kalbime götürerek, "Evet, seninle evleneceğim" diye fısıldadım.

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

Taryn Hunt

BİRKAÇ SANİYE boyunca zihnimden geçen yüzlerce farklı düşünceyi algılayamadım. Sonra gülmeye başladım. Geriye dönük teklifinin saçmalığı karşısında derin, yuvarlanan kahkahalar. Parçalanmanın eşiğine gelmiştim. Gözlerimin arkasında öfkeli yaşlar yandı.

Yüzüğü kaybetmiştim.

Bu işte başarısız olmuştum.

Corvus peşimden adam gönderebilir, görür görmez vurabilir, tıpkı bu işi teklif edip kaçan ilk Kara Gaga gibi.

Ve yıldızlar açıkça bana aşık olduğu için, çoklu kişiliğe sahip bunak kocakarı için daha da saçma eşyaları bulana kadar -ki o da uygun bir şekilde ortadan kaybolmuştu- bırakın elfi, bir hırsız için bu saçma bahanenin yanında var olmaya lanetlenmişim. İsteddiği nesneleri geri alırsak kulübesini nerede bulacaktık? Ya nesneler gerçek değilse?

Finn dirseklerinin üzerine yaslanmış, bacaklarını önüne uzatmıştı. Doğal olmayan güzelliğinin dünyayı ayağına getireceğine inanarak peri ormanında uzanan sahte bir fae tanrısı. İstemeyerek de olsa kabul etmek zorundaydım ki

Tanıdığım çoğu elf erkeğinden çok daha yakışıklıydı. Sanki düşüncelerimi okumuş gibi, o kibirli dudakları cilveli bir gülümsemeyle eğildi.

"Gözlerindeki gel bakışıyla-" diye alay ettim. "Cinayet gözleri, Finn."

Gülümsemesi genişledi. "Benim için adam öldürmen gururumu okşadı."

Yıldızlar bilmececi fae'leri patlattı. Onlarla her zaman bir zeka oyunu oynardık. Ama bu bir oyun değildi.

Tuttuğum yaşlar gözlerimi doldurdu. Beni tuzağa düşüren başka bir çocuk. Kulübedeki ayrılığımız çok kolay oldu. Kocakarının parmağındaki yüzüğü görmüş ve pis işi benim yapmamı beklemiş olmalıydı.

Yüzümdeki duyguların uçuşmasını izlerken sırtışı kayboldu. "Bu laneti kırana kadar evlilik bizi koruyacak."

"Hayır."

İçini çekti. "Taryn, mantıklı düşün. Yeminlerimiz boşanma pazarlığımızı da içerebilir."

"Yüzüğü gördün," diye homurdandım. "Tüm riskleri almama izin verdin, avımı çaldın ve sonra beni onunla tek başıma yüzleşmeye bıraktın."

Göğsü inip kalktı, soluk yeşil gözlerini bir parça suçluluk duygusu kararttı. "Eğer evlenirsek, birlikte çalışmak zorunda kalacağız."

"Loncalarda evliliğin nasıl işlediğini biliyorum Finn Brannon!" Parmaklarım pençeledi, keşke onun yerine gözlerini oyuyor olsaydım. "Neden 'bir daha olmaz' dediğimi bilmek ister misin?" Dikkatini çektiğimden emin olmak için durakladım. "Çünkü beni öpen son çocuk kirli işlerini yaptırmak için beni kullanmış ve yakalandığında beni terk etmişti. Benimle evlenmek istediğini söyledi. Sonsuza kadar benim olmak istedi. Ama önce paraya ihtiyacı vardı. Birikimlerimin yemin için yeterli olmadığını söyledi. On beş yaşındaydım ve Fae'lerin rahipler ya da şahitler olmadan evlenebildiğini bilmiyordum." Haince bir gözyaşı süzüldü

Yanak. "Çalmak istemedim. Sadece aşık olmak ve düğünümü planlamak istiyordum. Ama onun zorlama büyüü beni sadece benim değil, ailemin tüm birikimini ona getirmeye ve bir kumarhaneden çalmaya ikna etti. Tüm parayı alıp kaçtı ve ben tutuklandım, ardından da ailem tarafından evlatlıktan reddedildim."

"Onun adı," dedi Finn karanlık, gürleyen bir fısıltıyla.

"Ondan çok daha iyi olduğun için mi?"

Küçük köpek dişlerini bana doğru uzattı. "Ondan yüz kat daha iyi. Bin kat."

"Yüzüğü gördün ve suçu benim üstlenmeme izin verdin," diye karşılık verdim.

"Siz tüm fae'ler aynısınız, eğlenirsiniz ve kazancınız için ölümlü kızları avlıyorsunuz."

"Onun adı, genç kız."

"Benden hak ettiğin zaman sana onun adını vereceğim."

Gözleri parladı. Periler ve pazarlıkları. *Tanrılar* . . .

"Anlaştık."

"Bu mı? Kendi benmerkezciliğiniz için özür dilemek yok-"

Homurdandı. "Lütfen aşkım. Sanki sen yüzüğü benden çalmazdın ya da beni Üç Kız Kardeş'in kaprislerine terk etmezdin. Ben centilmen değilim. Sen de hanımefendi değilsin."

Sisters Three?

"Bana tuzak kurdun!"

"Hayır, Kara Gaga yaptı," diye karşılık verdi. "Ne burada olmanla, ne borcunla, ne de sana zorla bir şey yaptırmamla hiçbir ilgim yok. Hırsızların işi, hepsi bu."

Söndüm çünkü o haklıydı. Ve haklı olmasından nefret ediyordum. "Yine de beni öptün."

"Evet," dedi dudaklarını esprili bir şekilde eğerek. "Ve bunu yine yapardım, Taryn Hunt."

Buğulu ışıkta birbirimizi inceledik, yavaş bir inceleme, hesapçı bir parıltı, bir merak. Ormanın ninni gibi sessizliğı etrafımı sardı ve birden sallanan her eğreltiotu yaprağının, sallanan her dalın, kuşların ve böceklerin cıvıltısının farkına vardım. şu anda kaç tane peri konuşmamızı dinliyordu? Ve neden yeşillikler ve ağaclar arasında bu kadar güzel görünmek zorundaydı, sanki onların büyüünden oluşmuş gibi? Belki de öyleydi. Bir kocakarı ile nasıl pazarlık yapılacağını kesinlikle biliyordu ve bunu yaparken aksanı değışıyordu. Caledona Ormanı'nda mı doğmuştu?

Sıkışan göğsümden daha çok hırıltıya benzeyen bir iç çekiş çıktı. Hırsız bir elfle evlenmeyi düşündüğüme inanamıyordum. Ama yakında dönmezsek avlanacaktık. Casus kuzgunlar muhtemelen yüzüğü nasıl kaybettiğimizi anlatmaya başlamışlardır bile.

"Benden önce yüzüğü çalması için bir Kara Gaga görevlendirilmişti ve anakaraya ayak basar basmaz kaçtı." Dudaklarımı yaladım ve ağır bir nefes daha verdim. "Lonca ustası adam gönderilmesi ve görüldükleri yerde öldürülmeleri için emir verdi."

Finn yemin etti. "Kaç gün önce?" "Üç gün önce."

"Demek paralı askerler kuzguna bağı bir hırsızı avlamak için şimdiden bu ormanda cirit atıyor."

Bu bir ifadeydi, soru değıl. "Eğer evlenirsek-"

"Yıldızlara şükürler olsun," dedi ve dramatik bir gümbürtüyle orman zeminine geri düştü.

"Eğer evlenirsek," dedim tekrar, "sadece ismen ve boşanma pazarlığıyla olacak."

"Lass, fae eş bağı yasalarını biliyor musun?"

Kalbim sarsılarak durdu. "Senin ruh eşin *olmayacağım* ve aramızda bir bağı yok."

"Aşkla kabaran göğüslerini sakınleştir." Oturmak için yuvarlandı ve bacak bacak üstüne attı. "Bağlantılı bir pazarlıktan bahsediyorum."

"Fae'lerin sadece kader arkadaşlarıyla *bağ kurduklarını* sanıyordum."

Omurgamı titreten yumuşak bir yoğunlukla gözlerimi inceledi. "Ruh eşlerinin yaratılması bu dünyanın değil, öbür dünyanın büyüsidür. Kaderde seçim yoktur, değil mi?" Cevap olarak hafifçe başımı salladım. "Elfler ölümlülerden üç kat daha uzun yaşar, genç kız. Bazıları daha da uzun," diye devam etti. "Ve yine de Halk nadiren Gerçek Eşini bulur. Ve birbirine bağlı ruhlarına rağmen tüm Gerçek Eşler birbirini arzulamaz."

Kader eşlerini reddedebilirler mi? Garip bir şekilde, bunu rahatlatıcı buldum. "Güzel.

O zaman kanunlar nedir?"

"Ölümlülerin evlilik yeminleri gibi," diye devam etti, "fae yasaları da aşık olup olmadığımızı ya da şehvet duyup duymadığımızı hiç umursamaz. Bağlanma ilkel bir büyü tarafından yönetilir. Bazı Halkları geçici olarak bölgeci, saldırgan ya da şehvetten çıldırmış yapan bir büyü." Kaşlarım havaya kalktı. "Sadece biraz tehlikeli. Ve bu yüzden, Fae yasalarına göre, yeni bağlananlara yeni ilişkilerini güçlendirmeleri ve yerleştirmeleri için on beş gün verilir. Onlardan hiçbir iş talep edilemez."

Ağzım açık kaldı.

"Biz Fae'ler süre sınırlamalarını dramatik bulduğumuzdan," dedi çarpık bir gülümsemeyle, "sonsuzluk en sevdiğimiz şeydir, doğal olarak, evlilik anlaşmaları altında bağlananlar, bir koruma olarak ilk beş gün içinde tüm evlilik pazarlıklarını feshedebilirler. Herhangi bir para ya da mülk transferi altıncı güne kadar resmen gerçekleşmez. Ve" diye ekledi, "evlilik bağları koparsa, büyü yeniden bağlanmayı önler."

"Ben bunu nasıl duymadım?"

"On beş yaşından beri Kara Gaga mısın? Yani dört beş yıldır falan mı?"

"Yedi, göt herif."

Sırıttı. "Kaç tane Fae evliliği biliyorsun?" "Hırsızlar

Loncası'nda kimse evlenmez."

Finn yavaşça başını salladı. "Sence neden borçları bir araya topluyorlar ve sadece bir taneymiş gibi ödüyorlar?"

"Kadim ay büyüğü," diye takıldım. "Kadim ay büyüğü," diye onayladı. "Ne? Gerçekten mi?"

Gülmeye başladı ve keşke ona atacak daha fazla taşım olsaydı dedim.

"Ciddi ol, *Finny*."

"En eski fae'lerden biri olan kuzgunlar, Peri Halkı için kutsal yaratıklardır," diye başladı daha ciddi bir şekilde. "Geleceği ve geçmişi görürler, kaderimizi korurlar ve bize Öteki Dünya'da rehberlik ederler. Yaşlı fae'ler yalan da söyleyemez. Zamanın ilk nefeslerinden beri, bu nedenlerle onların adına yeminler ve pazarlıklar yaptık. Eş ve sözleşmeli köle pazarlıkları, *Rynnie*," dedi yavaşça, sanki bir köy aptalıyla konuşuyormuş gibi, "kuzgunlar tarafından bağlanır. Hırsızlar Loncası da bizim üzerimizde böyle bir mülkiyete sahip."

Karnımdaki kaslar sıkıştı. "Ben Hırsızlar Loncası'na bağlı bir fae'yim..."

"Evet, efendi ve köle olarak, Corvus ya da Rook fae yasaları gereği pazarlıklarına göre bağlarımızı serbest bırakmaları gerektiğinde borçsuz kalana kadar."

"Başka seçeneğim yoktu!"

Başını iki yana salladı. "Her zaman bir seçim vardır, genç kız. Tüm detayları tam olarak anlamamış olsan da sen daha hafif olan pazarlığı seçtin."

Zihnim dönüyordu. "Ücretlerim satın alındıktan sonra depolara ve kardeşlerime alışmam için bana verilen on beş gün-"

"Fae kanunları. Corvus'a da aynısı verildi."

"Gökyüzündeki kutsal bok," diye nefes aldım. "O zaman bizi avlayamazlar, değil mi?"

İhtiyacım olan tek onay onun geniş sırtışıydı. "Lanetimizi bozmak için on beş günümüz var, sonra yollarımız ayrılacak."

Gözlerimi devirdim. "On beş adım özgürlük. On beş ihlal. Fae yasalarına göre on beş gün. Siz Fae'ler ve bilmeceleriniz."

Finn'in soluk yeşil gözlerini doğaüstü bir parıltı aydınlattı. "Sadece hedef yüzüğü çaldığımızı düşünsene?" Ürperdim. "Evet, Üç Kız Kardeş geldiğimiz anda Caledona Ormanı'nda olduğumuzu biliyordu. Kocakarı'nın ancak on beşinci parça çalındığında uyanması tesadüf değildi."

İma ettiği şey karşısında nabzım dört nala atmaya başladı. Kaderimizde bu lanet ya da başka bir şey yoktu. Bu çok saçmaydı. Ama bir Seren sokak çocuğuna göre, fae'lerin ve diğer peri yaratıklarının yöntemleri hakkında çok şey biliyordu. "Sen de bir zamanlar vahşi bir fae'ydin, değil mi Finn Brannon?"

Keskin bakışlarıyla beni süzdü, sonra alametifarıkası olan gülümsemelerinden birini kaldırdı. "Beni baştan çıkarma şeklin, aşkım. Tabii ki hâlâ seninle evlenmek istiyorum. Beni dürüst bir erkek yap, Rynnie."

İnledim. Kendini beğenmiş bir ahmağın tekiydi. "Peki, seni dürüst bir erkek yapacağım."

Elf elleri ve dizleri üzerinde sürünerek oturduğum yere geldi, sanki önümde diz çökmüş gibiydi, dudaklarında hınzır bir eğim vardı. Koyu orman yeşili saçlarının dökülen telleri arasından gözleri benimkilere dikilmişti. Ve yıldızlar, hissettiğim ihanete rağmen şehvetli hareketleri vücudumu ısıtıyordu. Hayır, beni büyülemesine izin veremezdim.

Finn önümde diz çöktü ve iki elimi birden tuttu. Birini kaldırarak bileğimdeki kuzgun dövmesini nazikçe öptü.

"Sadece isim," diye hatırlattım ve sesim nefes nefese kaldığı için kendime küfrettim.

Sadece göz kırptı. "Ben, Finnan Ó Brannon, on beş ayak özgürlük lanetinin altında kaldığımız sürece kendimi sana, Taryn Hunt'a bağlıyorum. Bu bağı hiçbir zorlama olmaksızın kuruyorum ve yollarımız ayrılana kadar seni diğerlerinin önüne koyacağıma yemin ediyorum."

Ağzım kurudu. Göğsümdeki kalp kaburgalarımaya doğru şiddetle çarpıyordu.

Boğazımı temizleyerek beceriksizce mırıldandım: "Ben, Taryn Hunt, kendimi sana bağlıyorum, Finnan Ó Brannon, on beş ayak özgürlük lanetinin altında kaldığımız sürece." Sanki sözlerimden gerçekten etkilenmiş gibi dudakları hafifçe aralandı. "Bu bağı zorlama olmadan giriyorum," dedim daha yumuşak bir sesle, nefesi onunkine çarparak, "ve yollarımız ayrılana kadar seni diğerlerinin önüne koyacağıma yemin ediyorum."

Sıcak büyü uzuvlarımdan aşağı süzüldü ve bileğime yerleşti. Parmaklarımız yapılan bir pazarlıkla birbirine düğümlenmiş halde kaldı. Tam geri çekilmek üzereydim ki bileğimde beliren kuzgun işaretini kısmen dehşetle, kısmen de hayranlıkla izledim. Beni Hırsızlar Loncası'nın malı olarak damgalayan dövmenin yanında yükselen bir tane.

Parmaklarımı Finn'inkilerden çektim ve aniden ayağa kalktım. "Peki bir Dobhar-chú'nun dişini nerede bulabiliriz?"

Finn gözlerini kırpıştırarak içinde bulunduğu sersemliği üzerinden attı ve beni bekleyen bakışlarımla buluştu. Ama bana sanki ilk kez bakıyormuş gibi baktı, gözlerinin soluk yeşili damarlarımı titreten bir yoğunlukla parlıyordu.

"Fennel Bataklığı," diye cevap verdi uzak bir sesle. "Buradan bir günlük yürüyüş mesafesinde."

Cilveli mizah ve eğlenceli şakalaşmalar gitmişti. Finn sarsılmış görünüyordu. Omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı. Kendimi bir tuzağa mı düşürmüştüm? Yoksa bağlanma yüzünden geçici olarak delirmeye mi başlamıştı?

Boğazımda düğümlenen hıçkırığı yutkunarak, "Dobhar-chú nedir?" diye sordum.

"Su Samuru Kralı, alçak fae'ler ona böyle der." "Korkunç bir su samurunu mu arıyoruz?" "Su samuru değil, ama su samuru da *değil*."

"Doğru." Yıldızlar, bir Fae bilmecesine daha katlanmak zorunda kalırsam kafamı bir kayaya vuracaktım. Gömleğinin eteklerini çekiştirerek patıkaya doğru işaret ettim. "Hadi gidelim."

Hareket etmem gerekiyordu, yoksa cenin pozisyonunda kıvrılıp sinirli bir şekilde ağlayarak uyuyacaktım.

Özgürlük hiç bu kadar ulaşılmaz gelmemiştii, bu fikir aptalca bir umuttu. Sadece iki cümleyle benim borcum Finn'in borcu, onun borcu da benim borcum olmuştu. Daha da kötüsü, önümüzdeki iki hafta ya da daha uzun bir süre boyunca birbirimizden kaçamayacaktık.

Bir çığlık içimdeki külü yaktı ve kurtulmak için boğazımı tırmaladı.

Artık iki fae hırsızına bağlı bir kuzgundum ve bir su samuru canavarının peşindeydim.

ALTINCI BÖLÜM

Finn Brannon

NEFRET EDERDİM.

Çamur botlarıma doldu ve ayak parmaklarımla arasında ezildi. Nefesimle birlikte içeri üfleyen birkaç tanesine tükürürken bir sivrisinek bulutunu uzaklaştırdım. Sağ tarafımdan hava kabarcığı olamayacak kadar yüksek bir ses geldi ve Taryn'in de durması için elimi kaldırarak durdum. Dün gece bir ağaç dalından oyduğum mızrağı tutarak -biri benim, diğeri Taryn için- uzun sazlıklara ve yosun tutmuş ölü ağaçlara keskin bir bakış attım.

Dobhar-chú, genç bir ejderha boyutunda olmalarına rağmen sinsî canavarlardı. Bataklığın killi çamurunun rengindeki kaba kürkleriyle görölmeleri zordu. Genellikle kokularına güvenmek gerekirdi: çürüyen bir çöp yığınının yanında taze pişmiş kurabiyeler. Çoğu kişi bu tatlılığın cazibesine kapılır ve kötü kokunun sadece bataklığın kendisi olduğuna inanırdı. Ancak buradaki yabani rezenelerin ezici meyan kökü kokusu, etrafımızdaki neredeyse tüm kokuları maskeliyordu.

Su Samuru Kralı'nın gözlerindeki kırmızı parıltıyı fark etmek şu anda sahip olduğumuz tek avantajdı.

Ancak bataklıkta dolaşan tek tehlikeli yaratık da o değildi.

Elimin bir hareketiyle Taryn'e ilerlemeye devam etmesini işaret ettim. Botlarımı bir adım daha sürüklemek için mızrağımın ucunu kaldıraç olarak çamura sapladım.

Kendimi Taryn'e bağladığımdan beri zihnim de çamur kadar kalındı. Onun bana yeminlerini geri söylemesinin ortasında, ruh hırsız bir ayrıntıyı hatırladım. Ölümlülerle evliliğe dair eski bir fae yasası, bugün hâlâ geçerliliğini koruyor ve Serenlere ait geleceğimi anında lanetliyordu. Bağımız çözüldüğünde bile, yaptığım şeyin sonuçları çözülmeyecekti. O özgürce uzaklaşacaktı. Ama ben? Başım büyük beladaydı.

Taryn artık benim malımdı. Onun ölümlü hayatına sahiptim. Bu nedenle Kara Gaga'nın malını fiilen çalmıştım ve ağır bir para cezasına çarptırılacaktım. On beş metrelik özgürlük lanetini kırdığımızda, Taryn artık kimsenin malı olmayacak. Eski efendisi olarak onun özgürlüğünün bedelini, Kara Gaga'ya başlık parası olarak tüm borçlarını ve cezalarını üstlenerek ödemiş olacağım.

Midem bulandı.

Bilmesine izin veremezdim. Henüz söyleyemezdim. Ve kesinlikle beş günlük ek süre içinde değil. Bir laneti bozmak için sadece on beş günümüz varken şu anda çok fazla risk altındaydık. Ve sonuç olarak bağlarımızı koparırsa, hiçbir korumamız olmazdı. Kara Gaga'ya karşı hiçbir koruması olmayacaktı. Uygun bir eş olabilirdi ama o hâlâ benim eşimdi. Onu diğerlerinden üstün tutacağıma yemin ettim.

Ayrıca, bu onun hatası değildi. Bu *benim* hatamdı, *benim* . Tüm fae'lere küçükken bağlanma kanunları öğretilir.

Ama dürüst olmak gerekirse, bir ömür boyu köleleştirildikten sonra, bir yıl yerine belki de on ya da iki yıl daha katlanmam gerektiğini bilmek ruhumu çok eziyordu. Bu konuyu kimseyle konuşmak istemiyordum, hele ki tüm istediklerimi elde eden kişiyle. Acınmaya da dayanamıyordum. Kendim için üzülmeyen bu kadar uzun süre hayatta kalabilmişim. Hayır.

değiştirilemeyecek durumları gereksiz yere karmaşıklaştıran duygular eklemeye gerek yoktur.

"Çamur kalbini mi kırıyor, Finn?" Taryn mızrağıyla sırtıma hafifçe vurarak sordu. Yüzümü gevşettim ve dikkatimi dağıtan şeye doğru eğildim. "Bu lanetli bataklığa rakip olacak bir tuz bataklığına ağlamanın eşiğindeymişsin gibi görünüyorsun."

"Çamur hayranı değilim. Ya da içinde canavar avlamayı."

Taryn, "Belki de Dobhar-chú daha rahat bir bataklığa taşınmıştır," diye mırıldandı. Espriyle homurdandım. "Daha çok bataklık, daha az , puslu bir dağ manzarası,

her Su Samuru Kralı'nın hayalidir."

"Bahçe için bir parça çim ve bir ya da iki çocuğun etrafta koşuşturması bolca alan."

"Mutfakta sadece eşi için en iyi yemekleri pişiren bir ."

"Sadece aşçılar mı?" Taryn'in sesindeki göz devirmeyi duyabiliyordum.

"Evet," dedim muzip bir gülümsemeyle. "Tüm iyi su samuru eşleri gibi. Not al, aşkım."

Sırtıma bir top çamur sıçradı ve kaba bir hareketle cevap verme isteğimi bastırdım. Sürtük.

"Bir kocayla," diye ekledi sahte bir masumiyetle, "uzun bir av gününden sonra elbiselerindeki tüm çamuru temizleyen bir kocayla."

Yüzümü ona döndüm ve bakışlarımın yavaşça vücudunda gezinmesine izin verdim. "Önce karısı ondan önce soyunduktan sonra."

Yanakları kıpkırmızı oldu ama koyu kahverengi gözleri bana hançer gibi saplandı. "Eğer bütün çamuru temizlerse-"

"Oh, yapacak," diye şakacı bir şekilde araya . "Karısının çırtlıplak soyunmasını izlemek için sahip oldukları her bir giysiyi fırçalayacak."

Kara bir kaşını kaldırdı. "Su Samuru Kralı için uzun zaman oldu, mi?"

"Sadece ismen bir eş bağını asla kabul etmedi." Göz kırptım ve arkamı dönüp çamurlu bir adım daha attım. Haklı olduğumu, bağlayıcı anlaşmamızda bu ifadeye hiç yer vermediğimizi fark etmenin verdiği öfke, neredeyse kabaran dalgalar halinde üzerinden akıp gidiyordu. Görünüşe göre kafamın arkasına bir çamur topu daha yemek istediğim için ekledim: "Su samuru eşleri, su samuru krallarıyla pazarlık yapmakta berbattır. Bu yüzden *sadece* yemek yapmalılar."

Başka bir adım.

Ve çamur topu misillemesi yok.

Belki de kız sandığım kadar tahmin edilebilir değildi.

"Bir Seren sokak çocuğu için Su Samuru Krallarının çiftleşme alışkanlıkları hakkında çok şey biliyorsun Finny."

Dudaklarım kıpırdadı. "kankaydık, Rynnie. Eğlenceli çocuk.

Her zaman en iyi şakaları o yapardı-"

Devasa bir çamur topu enseme çarptı ve yüzümün yan tarafına sıçradı. Yüzümü buruşturdum ve ardından öğürdüm. Bu çamur cadının kulübesinden daha kötü kokuyordu. Eğer avlanmıyor olsaydık, onu bu iğrenç bataklık çorbasına batırırdım. Ama özgürlüğüme mal olan kızgın rüzgârla oynadım ve onu ısırdım.

Çamura saplanmış bir adım daha atarken arkamdan hırladığını duyabiliyordum. Sinirli bir şekilde iç çekerek sordu: "Yani Rezene Bataklığı' Dobhar-chú'sunu bulursak tek planımız bir şekilde bir diş çalıp kaçmak olacak. Zar zor yürüyebiliyoruz, nasıl kaçacağız?"

Planım önce canavarı öldürmektir. Bir diş çalmak ve bir kudretten kaçmak daha kolaydı, değil mi? Ama onun insanlığının incilerine sarılacağını biliyordum.

Canavarın seçmediği nedenlerden dolayı "masum" bir can almanın etiği. Fae'ler lanetleri bozmak ya da hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yapmaktan çekinmezlerdi. Hayat bizim için bir pazarlıktı. Bir canavarın da kendileri gibi atan bir kalbi olduğunu kanıtlamak için kendilerini feda eden ölümlüler gibi değil. Aptal ölümlüler muhtemelen kemiklerini kırarken de yaratığa teşekkür ederlerdi. *Teşekkür ederim, canavar. İçten içe iyi olduğunu biliyorum, bunu başka bir ısırıkta öğreneceğim. Sadece yanlış anlaşılmışsın.*

Lanet olsun. Ben.

Bu delilikten kaçınmak için, güneş ayı kovalamaya başladığından beri fae'lerin ölümlü kızlara söylediklerini söyledim. "Dobhar-chú'nun ancak güzel bir bakire kız ona ninni söylediğinde derin bir uykuya daldair bir efsane vardır."

Alay etti. "Neden erkekler bir kızın bekaretini büyülu hale getirir? Onunla yataarken sihrini çaldığını düşünecek kadar kibirli."

"Ah aşkım," dedim ukala bir gülümsemeyle, "Onun sihrini çalmak için değil. Ona bir erkeğinkini gösteren ilk kişi olmak için can atıyor."

Taryn'in yüzünde, beni cesaretlendiren, aydan çıkmışsın gibi bir ifade belirdi.

"Görüyorsunuz," diye devam ettim, gülümsemem genişleyerek, "daha sonra diğer tüm erkekler onunla karşılaştırılacak. Peki ya iyiye?"

"İşte burada," diye mırıldandı hafif bir tiksintiyle yüzünü buruşturarak.

"Biz erkekler basit yaratıklarız," dedim yürümeye devam etmek için arkamı dönerek. "Sadece üç F'yi önemseriz. Yemek. İyi bir dövüş. Ve fu-"

"Finn. . ."

"Hayır, kızım. Elbette bazı erkekler beni üçüncü F'leri olarak görüyor ama-

" "Finn Brannon!"

yırtıcı bir durgunluk çöktü. Ses tonundaki panik uyarısını duydum ve hayvani içgüdülerim anında ön plana çıktı. Takip ettim

mızrağının ucunu yaklaşık yirmi adım ötedeki sazlığa dayadı. Parıldayan iki kırmızı göz bana dik dik baktı.

"geç." "Finn-"

"Hemen arkama geç!" diye bağırdım.

Neyse ki itaat etti ve olabildiğince hızlı hareket ederek arkamda konumlandı. Dobhar-chú yavaşça karanlıktan yükseldi, benden iki kat daha uzun, su samurunun kafasına ve gövdesine, bir kurdun pençelerine ve bir su ejderhasının küçük omurga yüzgeçlerine ve kuyruğuna sahip dev bir yaratıktı. Canavar başını eğdi ve kırmızı parıldayan iri gözlerini Taryn'e kırptırdı.

"Çok şirin."

Taryn'e omzumun üzerinden deli misin bakışı attım. *Lanet olsun.* Yaratığın cazibe büyüğü vardı. "Şu anda ölümlü içgüdülerine güvenme."

"Su samurlarına bayılırım," dedi mutlu bir iç çekişle, zaten onun esareti altındaydı. "Çok tatlılar, özellikle de sevimli pençelerinde bir taşla oynadıklarında." Taryn elleriyle hareketi göstermeye başladı ve eğer bu başka bir durum olsaydı, başımı arkaya atıp gülerdim.

Dobhar-chú'ya saldırırsam Taryn'in bana saldırma ihtimali vardı.

...

Lanetli yıldızlar, beni öldürecekti. Ama yaratığın cazibesi çok daha kötü niyetliydi.

Dobhar-chú

Not an otter, but not *not* an otter.

OceanofPDF.com

Mızrağım bir koluma mızrak dövüşü mızrağı gibi saplanmışken dönüp Taryn'i çenesinden yakaladım ve gözlerimin içine bakmaya zorladım. "Dostum," dedim usulca ve büyü yüzlerimizin etrafındaki havayı ıslattı. Dobhar-chú kükredi, sesi bedenimi titretti, iğrenç nefesi saçlarımızı dalgalandırdı. Gözleri canavarınkilere kaydı ve kıkırdadı. Çenesindeki tutuşumu sıkılaştırdım ve onu bana bakmaya zorladım. "Dostum, Dobhar-chú'dan korkuyorsun ama savaşmaktan korkmuyorsun." Söylediğim her kelimeyle büyü yoğunlaşırken gözleri yuvarlaklaştı. "Canavarı öldürmemi istiyorsun ve bunu yapmama yardım edeceksin."

"Finn," dedi, sesi titriyor, genişleyen bakışlarında dehşet büyüyordu. "I . . . Ölmek istemiyorum."

Dobhar-chú tekrar kükredi ve çamurda pençelerini çırparak bize doğru sürünmeye başladı.

"Seni hayatım pahasına koruyacağım, dostum."

Çabucak başını salladı ve güçlendirici bir nefes aldı. "Hadi bir diş çalalım, Corbie."

"Bu benim Kara Gagalı kızım."

Şimdi yaklaşık altı ila sekiz metre uzakta olan canavara doğru dönerek mızrağımı kaldırdım, Taryn'in zihnini Dobhar-chú değil de ben kontrol ettiğim için rahatlamıştım. Bataklık yarattığı bir kez daha kükredi ve omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı. Geniş ağzında sıra sıra keskin, sivri dişler sıralanmıştı.

Dev bir pençe bize doğru savrulmadan önce "Eğil!" diye bağırarak için sadece bir saniyem vardı. Taryn'i gömleğinden yakaladım ve onu bataklık suyuna ittim. Keskin pençeler başımızın üzerinden geçti. Vücudu hâlâ sallanırken, ayağa fırladım ve eğreti mızrağımı Dobhar-chú'nun göğsüne sapladım. Ama kürkü ve derisi çok kalındı.

Aklıma bir fikir geldi.

Bir pençe daha bize doğru geldi ve suya daldım.

"Taryn," diye bağırdım. "Gözlerine nişan al. Ya da pa- KOŞ!"

Dobhar-chú başını kaldırdı ve keskin dişli ağzını bize doğru uzattı. Yaratığın, daha sürüngenimsi bataklık yaratıklarına benzer bir kör noktası olduğunu umuyordum. Taryn'in elinden tutarak, kaba kürklü kafası çamurdan çıkmadan önce bizi canavarın yanına doğru olabildiğince hızlı sürükledim. Yaratık bir pençe darbesiyle üzerimizde döndü. Taryn'i arkamdan itmek için sadece zamanım vardı ve yeterli bir güçle kışının üzerine düşüp vuruş alanının dışına çıkmasını sağladım.

Ama ben değilim.

Dobhar-chú'nun etli pençesi göğsüme ve gövdemize çarptı, pençeleri yan tarafımı, kalçamın hemen üstünü sıyırdı. Vücudum çamura batmadan önce birkaç metre havaya uçtu ama yıldızlara şükürler olsun ki Taryn'den en fazla on beş metre uzaktaydım. Acı dolu bir inilti dudaklarımdan kaçtı. Ama burada yatamazdım. Neyse ki mızrağı tutmaya devam ettim. Ve neyse ki canavar bana doğru döndü ve Taryn'i tamamen görmezden geldi. Titreyen bacaklarımın üzerinde ayağa kalktım ve gömleğimde kan gördüğümde küfrettim.

Nefesim hızlandı. Uzuvarım titremeye başladı, adrenalinden, zehirden ya da korkudan, emin değildim. Her sabah koşardım, her akşam sınav çekerdim. Çoğu sokak çocuğu gibi kavga edebilirdim. Ama ben bir savaşçı ya da canavar avcısı değildim.

Hayır, Wilds'da doğdum ve klanım bir baskında katledildikten sonra küçük bir çocukken Caledona Ormanı'nın eteklerinde Karavan fae'leri tarafından alındım. Gece pazarlarında köy halkını dolandırmak için eğitilerek büyüdüm, ancak on üç yaşına geldiğimde üvey annemi hapisten kurtarmak ve üvey babamın kumar borçlarını ödemek için Corbie'ye satıldım. Hayatım hiçbir zaman çok değerli olmadı.

başkalarının kazancı dışında. Şu anda bile benim değerim Taryn'in özgürlüğünün bedeliydi.

Yine de, henüz ölmeye hazır değildim.

Ama Dobhar-chú üzerime gelirken sonraki birkaç dakika nasıl hayatta kalacağımı bilmiyordum. Mızrağımı kaldırdım, pençesini delip geçmeye kararlıydım. Bataklık yarattığı hırlarken dişlerimi sıktım. Pençeleri havaya doğru savruldu.

*Dağın üzerinden, denizin üzerinden,
Kalbimin özlemle yere, Lütfen üzerimde
parlayan ışık sevdiğimin üzerinde de
parlasın.*

Dobhar-chú sustu. Ve aynı anda hem ben hem de bataklık canavarı başlarımızı Taryn'e doğru çevirdik. Omuzlarını dikleştirdi ve daha yüksek sesle şarkı söyledi.

*Ben ayı görüyorum; ay beni görüyor
Yaşlı meşe ağacının yaprakları arasından.
Lütfen üzerimde parlayan ışığın
Sevdiğimin üzerinde parla.*

Yaratık, muhtemelen Taryn'in detone sesini duyunca bir inilti çıkardı. Evet, korkunçtu. Canavar ve ben bu eziyetin üstesinden gelebiliriz. Ama şu anda, peri masalıma inandığı ve Dobhar-chú'nun tüm dikkatini ona yönelttiği için boynunu sıkmak istiyordum.

"Kaç!" diye bağırdım ama şarkı söylemeye devam ederken başını salladı. Dişlerimi sıktım, sonra keskin bir acı yanıma saplanınca tısladım.

Su Samuru Kralı dört ayak üzerine düşüp esneyerek göz kapaklarını kırıştırdığında Taryn'in gözleri büyüdü.

Gerçek olması gereken tüm o boktan hikayelerden. Gördüklerime inanamıyordum.

*Tarlakuşunu duyuyorum; tarlakuşu
beni duyuyor, Melodili bir şarkı
söylüyor.*

*Lütfen benim için şarkı söyleyen tarla
kuşu sevdiğim için şarkı söylesin.*

Son satır korkunç bir şekilde havaya savrulmadan önce canavardan bir horultu yükseldi. Taryn bocaladı, ne yapacağını bilemedi. Şarkı söylemeye devam etmesini işaret ettim. Genç kız, bakire yıldızları kutsasın, asla bir ozan olarak geleceği olmayacaktı. Ama o resmen bir peri masalında çamurla kaplı güzel bir hizmetçiydi.

Dobhar-chú uykudayken canavara yaklaştım ve mızrağımla dürttüm. Uyanmayınca yaklaştım, lastik gibi dudaklarını kaldırdım -boğazımı yakan safrayı zorlayarak- ve gevşek bir diş bulmak için dişlerini oynatmaya başladım. Bir diş. Beş diş. Yirmi diş. Çürüyen bir bedenin kokusu olan kötü nefes, her horlamada saçlarımı dalgalandırıyor, birkaç kez kuru neden oluyordu. Ara sıra yabani rezenenin meyan kökü ile karışan şekerli kurabiye kokusunu alıyordum. Otuz dördüncü dişte, diğerlerine yaptığım gibi çektim ve beklenmedik bir şekilde serbest kaldığında bataklığa geri düştüm.

Dişim vardı.

Yukarıdaki anne yıldızlar, bir dişim vardı!

Çabucak ayağa kalktım, yanımdaki acı ve göğsümde oluşan çürükler yüzünden irkildim ve çamurun içinden Taryn'e doğru ilerledim, zafer kazanmışçasına dişimi havaya kaldırdım.

"Kanamam var," dedi keskin bir nefesle.

"Ben iyiyim, aşkım." Endişesini geçiştirdikten sonra diş kemeriime bağlı kesenin içine soktum. "Zamanla iyileşmeyecek bir şey değil."

Bizi dengede tutmak için parmaklarını benimkilere dolayarak bir adım attık ve bataklık suyu yüzümüze sıçradığında donup kaldık. Dobhar-chú sırt üstü yuvarlanıyor, kurt pençelerini havaya kaldırıyor, sonra horlamaya devam ediyordu.

Taryn bir kıkırdamayı geri püskürttü. Cesur, ölüm karşısında gülebilen kişiydi. Ve Taryn Hunt iyi bir kakkahayı hak ediyordu. İkimiz de hak ediyorduk.

"Giderken şarkı söylemeye devam edin."

Başını eğdi ve devam etti. *Bir gülü*

öperim; gül beni öper, Sadece bir

gülün olabileceği kadar güzel kokar.

Lütfen beni rahatlatan Gül, sevdiğimi

rahatlatsın.

Crone için bir eşya kurtarıldı. İki tane daha kaldı ve yollarımızı ayırabiliriz.

Onun ısırgan arkadaşlığından hoşlanmaya başlamıştım. Şarkı söylemesine değil ama. *Yıldızlar.*

OceanofPDF.com

YEDİNCİ BÖLÜM

Taryn Hunt

BOĞA BATAKLIĞI artık en az bir saat geride kalmıştı. Kuru çamur, bataklık pisliği içindeydik ve Finn hiçbir sorun yokmuş gibi davranırken yan tarafını destekliyordu. Ama teni her zamankinden daha solgundu ve nefes alış verişleri daha sıkıntılı görünüyordu. Benim de kafam garip bir şekilde bulanıktı, tıpkı o çocuğun üzerimde zorlama büyüsünü kullanmasından hemen sonra olduğu gibi. Yine de inanılmaz derecede bitkin düşmüştüm.

Ay tepemizde asılı duruyor ve ormanı gümüş rengine boyuyordu. Gözlerim ormanda dolaştı ve çalılıkların arasından süzülen ışıltılı bir ışığa takıldı.

"Bu bir gölet mi?" Finn'e sordum.

İşaret ettiğim yere doğru döndü ve gözlerini kıstı. "Evet, öyle görünüyor."

"Güzel. İyi bir fırçalama işimize yarayabilir."

"Kelpler olabilir," diye mırıldandı.

Yorgun bir omuz silkme hareketiyle bir omzumu kaldırdım. "Giydiğimiz bataklıkta da hastalıklar olabilir."

"Haklısın."

Parıldayan suya doğru topallayarak ilerledik, ikimiz de her adımda daha da çaresizleşiyorduk. Susamıştım. Çok ama çok susamıştım. Açtım da. Ama az yiyeceklerle çalışmaya alışmıştım.

Kıyıda Finn omzuma bir el koydu, geride durmam için sessiz bir ricada bulundu ve sonra gölete yaklaştı. Hızlı bir incelemeden sonra, suyun yıkanmak ve içmek için güvenli olduğuna karar verdi. Hemen dizlerimin üzerine çöktüm ve ellerimle suyu avuçladım, karnım doyana kadar içtim. Finn de aynısını yaptı. Yıldızlar düşerken, hayatım boyunca hiç bu kadar susamadığımı düşünüyordum. Suyun ılık ve hafif acı olması umurumda bile değildi.

Ayağa kalkarak, ona mahremiyet sağlamak için arkamı döndüm ve "Önce sen soyun ve yıkan. Suyu girdikten sonra kıyafetlerini yıkayacağım ve yaranı tedavi edeceğim."

Finn yoluma çıktı ve nefesim kesildi. "Birlikte yıkanırsak daha güvenli olur." Bakışları tekrar bana dönmeden önce etrafımızda dolaştı.

Muhtemelen haklıydı. Yine de gözlerimi devirdim. "İyi deneme, *Finny*."

Yaklaşıp "Denememe gerek yok" diye fısıldamadan önce kalp atışlarımın hızlanmasıyla ağzının bir köşesi kalktı.

O soluk yeşil gözleri bana gülüyor gibiydi.

"Kendini sevme seviyen çok saçma," diye fısıldadım ama onun yakınlığından uzaklaşmadım.

"Yani, Rynnie-" sıcak nefesi dudaklarımı öptü "-Bakire misin?"

Dişlerimi sıkarak geri çekildim. Gerçekten mi? Şimdi de benimle alay mı edecekti?

Tanrılar.

Artık yaralarını umursamıyordum, o pisliği iyice ittim ve suya doğru yürüdüm. Acı içinde homurdandığında sevindim.

Önce ürkütücü kokarcalar, şimdi de su samuru canavarları. Su samuru değil. Ama değil,

Su samuru *değil*. Yukarıda gece yarısı gökyüzü, ne kadar utanç verici bir yol

Birinin kızlığını da ilan et. Ve hepsi Finn Brannon gibileri kurtarmak için!

O sinir bozucu elf unutmama asla izin vermezdi. Ben de ona takılıp kalmıştım.

Finn doğruldu ama gülümsemesi çarpık kaldı. Gözlerini benimkilerden ayırmadan kemerini çözdü ve yere bıraktı. Sonra botlarını tekmeledi ve botları suyun kenarına yuvarlandı. Sonra pantolonunun düğmesiyle oynarken parmaklarını takip ettim ve kahretsin. Vücudumu bir sıcaklık kapladı ve aklımı kurcalayan düşüncelere göz kırptım. Yine de onun için kızaran bakireyi oynamayı reddettim. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak, etkilenmemiş bir kaşımı kaldırdım. Ama pantolonunu hiç çıkarmadı. O sinir bozucu sırtışı hâlâ yerindeydi, gölete doğru yürüdü, yanından geçerken kemerli tunik yeleşimi yakaladı ve ... beni de kendisiyle birlikte suya çekti.

Büyük bir sıçramayla düştüm ve kahkahası suda yankılandı.

Tükürdüm ve yüzümdeki damlacıkları çılgınca sildim.

Dostlarım, o yıldızlarla lanetlenmiş, yaramazlık eğilimli peri çocuğunu uykusunda öldürmeden sadece on beş metrelik bir ayrılıktan sağ çıkabilir miyim emin değilim.

O peri çocuk şimdi sıgılıkta oturduğum yerden ellerimi tutuyor ve beni belime kadar derin sulara çekiyordu. Yine de ona karşı koymadım. Su harika, sıcak ve mükemmel hissettiriyordu. Boynumuza kadar suya battık, ben ona ters ters bakıyordum, o da bana doğru alçakça bir sırtışla bakıyordu. Ve içimde bir şeyler kırıldı. Bir kahkaha attım, sonra yüzüne su sıçrattım. Bu son yirmi dört saat çok fazlaydı.

Mavi, yeşil ve mor tonlarındaki hülyalar dalgalanan yüzeyin üzerinde dans ediyor ve ay ışığıyla aydınlanan göleti çevreleyen birkaç büyük eğrelti otunun yaprakları arasında dolaşıyordu. Büyüleyici ve sinir bozucu derecede romantikti. Finn'in gözleri yanımda dönen birkaç tanesini takip etti. Sonra bakışları benimkileri incelemek için geri döndüğünde

başının üstündeki dağınık saç düğümüne uzandı ve kravatını çekti. Koyu orman yeşili saç telleri omuzlarının ucuna kadar döküldü ve hırsız kuzgunlar beni kutsadı. Yüzüne sıçrayan çamurla bile fazlasıyla güzeldi. Tehlikeli, yırtıcı bir güzellik, hızla daralan ciğerlerimden nefesimi çalıyordu. Yüzeyin altında kaybolmadan hemen önce dudaklarında küçücük bir gülümseme belirdi.

Stars, benim sorunum neydi?

Finn'in karşısına çıkan diğer kızlar gibi ona bakamazdım, bakamazdım.

Etrafımda bir su akıntısı dalgalandı ve gözlerimi devirdim. Finn'in ne yaptığından emin değildim ama sabrımı nasıl sınımayı planladığını öğrenmek istemediğim ayağa kalktım. Sıgılıkta oturup yüzmeyi bitirebilirdim. Yüzündeki ve saçındaki su damlacıklarını silkeleyerek yanımda belirdiğinde kıyıya doğru döndüm.

"Bu kadar erken mi gidiyorsun?"

Pantolonunu kıyıya doğru fırlattı ve çenem açıldı. Islanmış giysi ıslak bir gümbürtüyle yere düştü. "Ateşli güneşler şimdi beni yok ediyor," diye fısıldadım nefesimin altında. Sonra muhtemelen tepkimi yediğini fark edince gözlerimi uzun uzun kırıştıtararak kapattım. Hatamı örtmek için dilimde hazır bir espriyle ona doğru döndüm ve kıpırdamadan durdum. Tişörtü kafasına geçirmeye çalışıyordu ama kumaş yarasına yapışmıştı ve tısladı.

Gördüğüm manzara karşısında

midem bulandı. Ona kızamazdım.

Pek sayılmaz.

İçinde olduğunu bildiğim acıdan bir kez bile şikâyet etmemişti. Bir an için, attığı gülücüklerin ve şakaların yarısının

Ayrıca saklamak istediği başka bir acıyı da örtbas etmek için. Seren'den değildi, bu her geçen dakika daha da belirginleşen bir gözlem.

Ağır bir iç çekiş beni terk etti ve kendimi "Sana yardım edeyim" derken buldum. Nasıl olsa bu akşam bir ara yarasıyla ilgilenmek için onu gömleksiz görecektim.

Parmaklarımla yaralı tarafındaki yırtık gömleği kaldırdım ve yavaşça geriye doğru sıyırdım. Finn ellerini havuzun yüzeyinde gezdirmek için indirdi. Boğazı düğümlendi ve başka tarafa baktı. Bu ona gerçekten acı veriyordu ve ... utanıyor muydu?

"Finn-"

"Acımak yok." Sesi gergindi. "Telaş yok."

Başımı salladım.

Dikkatlice daha fazla geri çektim, yırtıklara takılan ipleri çözdüm. Gün ışıyana kadar yaralarını düzgün bir şekilde tedavi edemeyecektim. Ama suyun doğal olmayan sıcaklığına bakılırsa, bu gölet büyük ihtimalle bir mineral kaynağıydı. Mineraller antiseptik olarak işe yarayacaktır. Şu anda daha iyi bir tedavi isteyemezdi. Alt kaburgalarının yanındaki büyük bir çürüğe hafifçe dokundum. Pençe izleri neyse ki çok derin ya da uzun değildi. Ama kızgındılar. Göğsü hızlı nefeslerle inip kalkıyor, gözleri kısılmıştı.

Uyarısını hatırlayarak, "Şimdi tişörtünü çıkarabilirsin ve ben de bayılmış gibi yaparım, ama sadece bu seferlik" dedim.

Dudakları seğırdi. "Acımak yok dedim."

"Acıma baygınlıkları acıma değildir ama da *değildir*."

Finn kahkahalara boğuldu. Hoş bir sest, derin ve parlak. "Böyle bilmecelele genç kız, hafta sonuna kadar benden daha fazla fae olabilirsin." "O zaman fikrimi değıştirmeden önce çek git. Ne olacağından korkuyorum
Günde en az bir kez ayağınıza bir dişı düşmezse başınıza neler gelir."

Bir kahkaha daha attı. Sonra, acıma bayılma komutuna uyarak, dudaklarını yalarken bakışları tek bir göz kırpışta ısındı ve hayvani bir şekilde koşan nabzımı hızlandırdı. Bana yaklaştı, vücudunun sıcaklığını hissedebileceğim kadar yakındı. Gözlerim onunkilere dikildi ve ... kahretsin, başım büyük beladaydı. Işık ve gölgeler yanaklarının düzlemlerinde, burnunun aşağısında oynuyor, solgun gözleri dağınık, omuz hizasındaki saçlarının koyu tellerinin altında daha da solgun görünüyordu. Yavaşça, çok çok yavaşça gömleğini başının üzerinden kaldırırken bir köpek alt dudağını usulca ısırıldı.

Hava etrafımızda yoğunlaştı.

Nefes alamıyordum.

Ay dokunuşlu su damlacıkları göğsünün sert hatlarından ve karnının çıkıntılı kaslarından aşağı yuvarlandı. Mürekkepli su kalçalarının kenarlarını yaladı ve ağzım açık kaldı. Vücudu yer yer morarmış ve pençelenmişti ve ben *hâlâ* nefes nefeseydim. Yaralanmamış olsaydı ne yapardım? Kısmen parçalanmış gömleğini pantolonunun yanına, kıyıya fırlattı. Yutkunarak bakışlarım kollarının üst kısmındaki kıvrımlara ve geniş omuzlarına kaydı.

Finn'in uzun parmakları belime kadar uzanan örgümün uçuşan uç telleriyle oynadı. Neden ona izin verdiğimden, neden geri çekilmediğimden emin değildim ama kurdeleyi çözdü ve çamurlu, koyu kahverengi teller kollarımdan ve sırtımdan aşağı dökülene kadar saçlarımı açmaya başladı. Aynı parmaklar daha sonra yüzümü iki eliyle kucaklamadan önce tüy kadar hafif dokunuşlarla yanağımı okşadı.

Finn usulca gözlerini kırıştırdı. "Efsanenin en önemli kısmı Taryn, onun bakire olması değildi. Eğer öyleyse herhangi bir hizmetçi de olur." Başımı eğdi, sonra ağzını neredeyse benimkine degecek kadar alçaltarak fısıldadı

güzel olması için. Ve aşkım," diye durakladı, sesi sertleşiyordu, "güzelliğinin efsanevi olduğu artık kanıtlandı."

Sonra beni öptü. Tatlı, iffetli bir öpücük o kadar nazikti ki, nabzıma vuran ay ışığının yanında kalp kırıklığının yavaş dansını tadabiliyordum. Bu öpücük neden bu kadar hüzünlü hissettiriyordu? Hıçkırıklarla dolu bir nefes aldım. Gözyaşlarım kirpiklerimde toplandı. Onun için nedenini bilmiyordum. Ama daha önce hiç kimse bana bu kadar nazik bir şey söylememişti. Bunun sadece görünüşüme iltifat etmesi ya da beni bayıltmaya çalışmasıyla ilgili olmadığını biliyordum, ama bana kendi türü üzerinde nadir bulunan bir büyüye sahip olduğumu, hala yaşamamızın tek nedeni olduğumu söylüyordu.

Geri çekildi ve yanağımdaki bir damla gözyaşını başparmağıyla sildi. Öpücüğünde hissettiğim kalp kırıklığı bakışlarını hem yumuşattı hem de keskinleştirdi. Sonra geri adım attı, daha derin sulara doğru ilerlerken saçlarımın telleri parmaklarının arasından kaydı.

Gözlerimiz kilitli kaldı.

Aramızda sorular gidip geliyordu. Bu gerçek değildi. Kalp kırıklığını, onun zaten içinde olduğunu bildiğim acıyla karıştırıyordum.

Acımak yok. Telaş yok.

Ölümü aldatmak iki insanı daha canlı, daha yakın hissettiriyordu. Hayatta kalanların bağı, hepsi bu. Başka bir şey değil. Değil mi? Bu çocuk birçok kızı öptü. Bunu kendi gözlerimle yıllarca görmüştüm. Ben onun için sadece bir taneydim.

Finn'in ağzının bir tarafı tanıdık bir alaycı gülümsemeyle bağlandı. "Beni tam bir erkek yapmış olabilirsin Rynnie, ama her fırsatta beni baştan çıkarman biraz fazla olmaya başladı. Bir delikanlıya nefes alması için bir şans ver."

Alay ettim ama bu tanıdık ileri geri konuşma için minnettarım. "Tek acıma baygınlığını kullandın Finny. Bir tane daha bekleme."

"Hayır, aşkım." O hınzır sırıtışı daha da büyüdü. "Bir sonraki gerçek olacak."
"İsim. Sadece."

"Bu mühürlü anlaşmamızın bir parçası değildi,
dostum." Çenemi sıktım. "Kolaylık arkadaşı."

"Evet." Omuz silkti. "Ama hala benim dostum."

Her zaman takas. Her zaman pazarlık. Her zaman bir zekâ savaşı. Gözlerimi devirerek, elbiselerimi ve saçlarımı fırçalamayı bitirmek için sığılıklara doğru dönerken, kendimi ondan fazla uzaklaştırmamaya dikkat ederek el salladım. Tamamen çıplak bir Finn Brannon'la çarpışmak benim sonum olurdu.

Başparmağımı bileğimdeki bir çift kuzgunun üzerinde gezdirdim ve iç çektim. Bu uzun bir gece olacaktı.

OceanofPDF.com

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Finn Brannon

Gözlerimi açtığımda bir kuzgunun gaklaması beni uyaran tek şeydi. Kollarımdaki tüyler diken diken oldu. Yalnız değildik. Kulağımı rüzgâra doğru kaldırdım, Taryn ve benim yattığımız yere, göletin etrafındaki eğrelti otlarının ve çalıların altına gizlenmiş dikkatli gözleri çekmemeye dikkat ettim.

Yakındaki bir ağaçta siyah kanatların çırpınışı, fırlayan bakışlarımı yakaladı.

"Burada olmaz," dedi kuzgun, siyah gözleri benimkilere sıkıca sabitlenmişti. Başımı casus kuşa doğru eğdim ve başımı yosun yatağıma geri indirdim. Kuzgun neden bizi koruyordu?

"Göletin diğer tarafını ara, S725."

Kuş bir gaklamayla havalandı ve gitti. Hareket etmemiz gerekiyordu.

Taryn'le yüzleşmek için yuvarlandım ve ... kalbim tekledi. Dün gece gümüş rengi su ve ay ışığıyla büyülenmişti ve ben de tamamen onun büyüüne kapılmıştım. Cadılar bile büyülenmiş ve onun huzurunda dans etmek için toplanmışlardı. Ama şimdi, yanımda yatarken? Uzun kirpikleri yanaklarının tozunu alıyordu, açık zeytin rengi teni alacakaranlıkta yumuşuyordu ve ağzı. Gözlerimi kırptım. Benimkinden sadece birkaç santim ötede duran ağzı hafifçe kızarmıştı.

Uyumak. O dudakların tadına iki kez bakmıştım. Onlar benimdi. Eşlik bağımız çözüldükten sonra bile, başka bir erkek onu öperse dağları yıkardım.

Finny oğlum, sakin ol.

Aklımın kabul ettiği bir pazarlıktı ama kuzgunlar tarafından bağlanmıştık. Fae'lerden önce *gerçek* bir eş bağı. Bir sahiplik. Ve bu beni onun için bölgeci bir köpek yavrusuna dönüştürüyordu. Evet, büyüye karşı koyabilirdim ama Kocakarı'nın yorumunu düşünmeden edemiyordum.

Ölümlü eşim.

Ya Taryn benim gerçek eşimse?

Ya Crone ne yapacağımızı bildiği için sadece bağlı eşimi kastettiyse?

Yıldızlar, şu anda saçlarımı tel tel koparabilirim. Ölümlülerin büyüye sahip olmama lüksü vardı. Fae'lerin mi? Öyle ilkel, öyle kadim bir güç tarafından yönetiliyorduk ki, benim gibi yüksek fae'ler bile o vahşi büyü kontrolü ele geçirdiğinde hayvanlardan daha iyi davranamıyordu.

Daha çok vahşi fae'ler için.

On üç gün daha. Sinirli, sinir bozucu, rakip bir hırsızdı. Benim karım değil.

Benim dostum değil.

Hepsi kafamın içindeydi.

Onun adına hayal ettiğim her şey *sadece* ölümlülerin elflere dönüşmesinden kaynaklanıyordu. Şarkı söylemek bile Taryn Hunt'a meydan okuyordu, her ne kadar tüm fae'lerin doğuştan sahip olduğu zorlayıcı büyüyle savaşmış olsa da. Benim ısırgan, kızgın rüzgârım da onunla savaşmakta iyi iş çıkardı.

Güzel.

Öpücükleri çalmak ve bir anakaralının fantezi cilvesi olmak kolaydı.

Birinin arandığına, bir ailesi olduğuna inanmak, ancak terk edilmek ve akrabasız kalmak değildi.

Özellikle de onlar serbest kalırken ve ben I . . .

Hayır, kendimi o göz yaşartıcı duyguları tekrar hissedecek bir konuma sokmayacağım, bu yüzden bana yardım edin.

"Taryn," diye fısıldadım, yanağını hafifçe okşayarak. Lanet olsun. Bunu durdurmam gerekiyordu. "Taryn Hunt." Gözlerini açana kadar yüzüne dokundum. Bana çıkışmadan önce bir parmağımı dudaklarıma götürdüm ve başımla misafirimiz olduğunu işaret ettim. Geyik gözleri irileşti. Yıldızlar, o gözler.

Biri su samuru yarama yumruk atsın!

"gerek," dedim kastettiğimden daha sert bir şekilde.

Başını salladı, fısıldadığım tatlı sözlerden etkilenmemişti bile.

Ayağa kalktık ve çömelerek daha kalın ağaçlardan oluşan bir koruluğa doğru ilerledik. Büyük bir ağacın gövdesine baktım ve kulağımı tekrar rüzgâra doğru kaldırdım. Yüz metre ötede, hepsi de elf olan iki erkek ve bir dişi gördüm. Kuzgun başka bir dala doğru kanat çırparak onları bizden daha da uzağa götürdü. Bu da beni şaşırttı. Kırıışmış kaşlarımla dövmelerime baktım.

"Paralı askerler mi?" Taryn yanımda sordu.

"Evet. Bizim için mi yoksa şu Kara Gaga koşucusu için mi emin değilim." "Kahretsin. . ."

Ona döndüm, biraz sersemlemiş hissediyordum. Ağzının kenarları kaşlarını çattı. "Telaşlanma. Hadi gidelim." Cevap vermesine fırsat vermeden avcılarımızın gittiği yönün tersine doğru yürüdüm.

Yağmurlu gökyüzünde bir şimşek çaktı ve ben kendi hırıltımı bastırdım.

Vıcık vıcık, sinirli bir kediydim. Titreyen derimin hemen altında keskin, tiz bir tıslama gömülüydü. Eğer Taryn'e bakarsam, kendimi serbest bırakabilirdim. Genç kız da bana tıslayarak karşılık verirdi. Keskin pençelerini üzerimde kullanmaktan da çekinmezdi. Beni yakaladığında oluşan morluklar bunu kanıtlıyordu.

Yağmur birkaç saattir üzerimize yağıyordu. Soğuk, sefil damlalar giysilerimi ıslatıyor ve kemiklerime sızıyordu. Acı beni de yoruyordu. Durmadan yürümek de yardımcı olmuyordu.

Kaçışımızdan çok da uzak olmayan bir noktada Taryn, bu yıldız fırtınasında Caledona Ormanı'nda gezinirken başkalarıyla karşılaşırsak kan lekeli, parçalanmış gömleğimi saklamak için uzun tunik yeleşini giymem için durmuştu. Telaşlanmamam gerektiğini hatırlatmak için dişlerini gösterdim. Sonra da o lanet şeyi giydim. Homurdanmalarıma rağmen bu akıllıca bir şeydi. Ama kumaş, yırtık yerlerinden bana sürtündü.

Sıcak bir ateş ve yemek için neler vermezdim.

Birkaç adım ilerideki bir dala bir kuzgun tünedi. İşaretli pençesini görebiliyordum ve gözlerimi kısıtım. Bu yanından geçtiğimiz üçüncü casus kuzgundu. Ya Taryn'i uyarmamak için, ki bu garip olurdu, ya da S725 gibi bizim tarafımızda olmadıkları için hiçbiri konuşmadı.

"üzereyim," diye mırıldandı Taryn.

Omzumun üzerinden baktım ve adımlarımı yavaşlattım. Gözlerinde koyu halkalar vardı, yüzünden damlalar süzülüyordu ve dişleri takırdıyordu. Başka tarafa bakarken titreyerek kollarını ovuşturdu. Cildim yağmura rağmen nemli hissediyordu ve bunun enfeksiyondan mı yoksa acıdan mı kaynaklandığından emin değildim.

"İleride bir han var," diye mırıldandım.

Gözleri kısıldı. "Anakaraya kaç kez gittin?"

"Cevabın bu mu? 'Oh, Finn, sen ölümlü bir kızın sahip olabileceği en iyi eşsin. Caledona Ormanı'ndaki en ve yakışıklı erkeksin. Hayır, tüm Carran Krallığı'nın. Ormanda kanlar içindeyken ayaklarımı yerden kesip beni bu durumdan kurtarmak isteyen güçlü ve güzel bir erkek. Tanrım. Lanet olsun. Yağmur. Ve başımın üstüne bir çatı koy.'" Yüzüne doğru eğildim ve homurdandım: "Başka açık bir sorunuz var mı? Yoksa şimdi romantik aptallar gibi soneler söylemeye başladığımız kısma mı geçelim? Sonra gün batımına doğru, tutkularımızın ikimizin de umutsuzca ihtiyaç duyduğu ama asla bilemeyeceğimiz kükreyen ateşten daha sıcak alevlendiği hana doğru koşalım çünkü benimkini bilmeden bir adım daha atamazsın. Yıldızlar. Patladı. Anakara. Tarih mi?!"

"Bir soru daha-"

"Kocakarı!" Ağaçlara doğru bağırdım. "Al beni! Küçük, yakışıklı bir kokarca süsü olacağım!"

"-Oda parasını nasıl ödemeyi planlıyorsun?"

İç çekmekle çığlık atmak arasında bir ses çıkardım. "Takas pazarlığı için bir iş."

Ağzı beni azarlamak için açıldı, sonra kenetlenerek kapandı ve ince bir çizgi haline geldi.

Aynen öyle, kızım. Telaş yok. Ölmeden önce güzel günleri hatırlamak için ormanda son yürüyüşünü yapan bir ihtiyar değildim. Bu vıcık vıcık, sefil kedi de tıslamaya devam edebilirdi.

Taryn gözlerini kaçırdı ve tekrar şiddetle ürperdi.

Lanet olsun. Dudakları soğuktan mavileşmişti. Ve ben onun en sıcak giysisini giyiyordum. Utanç boynuma dolandı ve yumruklarımı sıktım. Bazen tam bir göt olabiliyordum.

Minik bedenini bir ürperti daha sardı ve göğsümün derinliklerine bir hırıltı yerleşti. Kalbimin yanında çarpan sahiplenici bir ses. Ne yaptığının farkına bile varmadan ona doğru bir adım attım, donmuş yüzünü buz gibi ellerimle kavradım ve kendinden geçmiş bir deli gibi, "Seni her şeyden üstün tutacağıma yemin ettim. Buna kendi ihtiyaçlarım da dahil. Senin sıcak bir ateşin başında uyuyabilmen için bütün gece çalışmam gerekiyorsa, çalışacağım genç kız, hem de hiç şikâyet etmeden."

Lanet olsun. Ben. Tatlı yeşil kafalı aklımı kaybediyordum.

Dokunuşumdan uzaklaştı. "Sıcak mısın soğuk mu, Finnan? Kararını ver."

"Finnan, değil mi?"

"Tipik cinayet gözleri ruh hali için *Finn*. *Finny* ekstra bıçaklanmış duygular için. Ve *Finnan*, on altı metre uzaklaşmaya hazır olduğum ve sen bana uçarak geri dönerken kalbine bir sopa doğrulttuğum zamanlar için."

"Bu çok güzel, aşkım."

"*Finnan*, kendimi saklamak mı yoksa atmak mı istediğinden emin olamadığın bir papatyanın çürümüş, koparılmış yaprakları gibi hissetmeye başladım."

"Bu benim pazarlığımı, Rynnie. Seni diğerlerinden üstün tutmak için." Ona sinsî bir gülümseme fırlattım. "Sen de aynısını yaptın. İstedğin zaman benim için büyük jestler yapmaktan çekinme."

Taryn başını salladı ve yanımdan geçti. "İki gün oldu ve şimdiden deliriyorum."

"Deli gibi aşıksın," diye karşılık verdim. "Benim için kesinlikle aklını kaçırmışsın."

"Kendi duygularını kendinle karıştırıyorsun Finny."

Finny'nin seviyesine inmiştik. Üzgün müydüm yoksa rahatlamış mıydım emin değildim.

Otele giden yolun geri kalanı da en az diğerleri kadar berbattı. Yağmur, rüzgarda savrulan yapraklar -ve yüzümüze çarpan- ve çamur. Yorulmuştum.

Çamur. Seren'in tek iyi yanı: çok az çamur.

Dar bir geyik patikasını döndüğümüzde han karşımıza çıktı ve hatırladığım kadarıyla harap bir haldeydi. Odalar akıyor olabilirdi ama ağaçların altında uyurken bulduğumuzdan daha fazla böcek olmayacaktı ve daha da önemlisi, daha kuru olacaktı. Gün batımına yakındı. Yakındaki köyün gençleri şüphesiz çoktan kadehlerini doldurmuşlardı. Başımızı öne eğmemek için arka kapıyı çalacaktım.

"The Fiddling Duck," dedi Taryn, fenerle aydınlatılmış tabelayı yavaşça okuyarak, sonra aniden durdu. Tavernadan müzik sesleri yükseliyordu ve kokarcalar ile Otter King'den sonra gözlerinde dönen çarkları görebiliyordum. "Eğer orada keman çalan gerçek bir ördek varsa isyan edeceğim."

"Gerçek bir ördek değil." Dudaklarımın seğirmesini engellemek zorundaydım. "Ama Ördek de gerçek."

"Finn Brannon, iki nefes ötedeyim-"

"Gel," dedim ve onu meyhaneye doğru çektim. Genç üzerinde zar zor bir gömlek vardı, pamuk o kadar inceydi ki. "Oda ve pansiyon kazanmak için neler yapılabileceğini öğrenelim."

Onu arka servis kapısına yönlendirdim ve kapıyı çaldım. Kapı birkaç saniye sonra orta yaşlarda iri yarı bir kadına açıldı. Bakışları üzerimize çevrildi ve kaşları çatıldı.

"Hayırseverlik yok." Kapıyı kapatmaya başladı ama ben elimi yontulmuş tahtanın üzerine koydum.

"Sadaka değil, hanımefendi. Bizler çalışkan insanlarız ve sağlayacağız."

Kapıyı bıraktı ve bir elini kalçasına götürdü. "O zaman ne olacak, çorba ve bira mı yoksa bir oda mı?"

"Hangi işler her ikisini de kapsar?"

"Eğil!" diye bağırdı omzunun üzerinden. "Eğil!"

Taryn bana ters ters baktı. Dümdüz önüme bakarken yüzümü sabit tutmak için yanağımın içini ısırdım.

Ördek Henrin ortaya çıktı, ellerini bir havluya sildikten sonra onu omzunun üzerinden attı. Son on yıl çoğu ölümlüyü olduğu gibi onu da yaşlandırmıştı. Kalın siyah saçlarına şimdi gri serpilmişti ve bir zamanlar pürüzsüz olan cildi aşırı çalışmanın yorgun iniltileriyle kırışmıştı.

"Bir oda için takas mı arıyorsunuz?" "Evet, efendim. Bir gece için."

Yaşlı adam Taryn'i süzdü, bakışları sıırıslıklam vücudunda geziniyordu. "Benimle birlikte arka mutfakta çalışabilir, bulaşıkları yıkayabilir ve sebzeleri kesebilir."

Eşime bakışı karşısında içimde bir hırıltı oluştuğunu hissettim. Onu yanıma çekerek iki kolumla etrafını sardım ve çenemi başına yasladım. Yıldızlar, çok soğuktu. "*Karım* ve ben sadece birlikte çalışmak için yemin ettik. Bu kopmaz bir bağ, öyle. Bize iki kişilik bir iş verin, ikisini de yapalım.

-" Bir süre durakladım, sonra "*-birlikte*" diye vurguladım.

Kadın içini çekti, bize küçümseyici bir el salladı ve paytak paytak uzaklaştı. Ama adam hesapçı gözlerle bizi izlemeye devam etti.

"Seni daha önce gördüm mü delikanlı?"

"Hayır efendim," diye yanıtladım hemen, öyle olsa bile. Üvey kabilemin kervanı gece pazarı kurmak ve komşu köyde gösteri yapmak için geldiğinde birkaç kez. Ama bu on yıl önceydi. Yine de vahşi fae'lerde daha sık görülen toprak rengine sahiptim.

"Yarım kordon odun kesmekle başla. Ondan sonra bulaşıkları yıkamak için beni mutfakta görün."

"Ödememiz ne kadar?" Ben sordum.

"İşiniz bittiğinde konuşuruz."

Karanlık bir kahkaha attım. Soğuktan titreyen dostumu kollarımda hissetmek içimdeki ilkel bir şeyi harekete geçirdi. "Önden adil bir anlaşma için pazarlık yaparız. Bu benim ilk teklifim. Eğer reddedersen, masrafları tamamen sana ait olmak üzere bize en iyi odayı ve yemeği vermen için seni zorlarım. Büyük masalarınızdan birinin üzerinde bir iki dans da ettirebilirim. Ama bu senin gibi *dürüst* bir beyefendi için adil değil, değil mi?" Taryn'in vücudu kaskatı kesildi. "Hanınızın görünüşüne bakılırsa yardıma ihtiyacınız olduğu çok açık, öyle değil mi? O yüzden daha fazla gevezelik etmeyin."

Adam sırtıttı. Sırtacağını biliyordum. Onun gibi adamlar için her şey göstermelikti. "Senden hoşlandım, elf. Başta çok güzel ve yumuşak olduğunu düşünmüştüm."

"Güzelim," dedim yarı vahşi bir sırıtışla. "Şimdi, pazarlığın nedir?"

Adam bir an Taryn'e baktı, sonra tekrar benim çıplak dişlerime döndü.

"Yarım kordon odun doğrayın, sonra iki leğen bulaşık yıkayın ve bodrum katında bir oda, bir kase çorba ve her biri için bir bardak bira alabilirsiniz."

"Ve odanın sobası için iki demet odun."

"Bunun için her birinizin bir kasa sebze doğraması gerekecek."

Gözlerimi kısmıştım. "Tüm anlaşmanızı tekrarlayın." Pazarlığını tekrarlarlarken onu dikkatle dinledim. Çatıdaki bir kuzgun da dinliyordu ve kaşlarımı kaldırdım. Adam sözlerini bitirdiğinde elimi uzattım ve "Anlaştık" dedim.

"Anlaştık," dedi adam ve elimi hızlıca sıkmak için tuttu. "Doğrama bloğu şu tarafta." Bir tomruk yığınının işaret etti. "İşin bitince beni mutfakta bul." Ve kapıyı yüzümüze kapattı.

Taryn beni itti. "Zorlama büyün mü var?"

Bu konuşmayı yapacak enerjim yoktu. Sorusunu duymazdan gelerek beni takip etmesi için elini çektim. Çatıdaki kuzgun havaya sıçradı ve uçup gitti. Casus kuzgunlar gerçekten sinirlerimi bozuyordu.

"Finn," diye hırladı.

"Sonra," diye karşılık verdim.

Zorlama nadir bir büyü değildi ama yaygın da değildi. Ve ben de *Onu*.

Kütük yuvarlağında, yaramı daha fazla ağırlaştırmak istemediğim için kemerimi ve Taryn'in tunik yeleğini çıkardım. Onları hanın saçığının altına yerleştirdi, ben de ona odunlar istiflenmeye hazır olana kadar beklemesini söyledim. Baltayı ilk sallayışında neredeyse dizlerimin üzerine çökecektim. Ama başka bir kütük aldım, sapını kavradım ve tekrar salladım. Sonunda kendimi bir ritme kaptırdım ve Taryn kütükleri hanın arka tarafına yığarken kütük üstüne kütük parçaladım.

Yağmur yüzüme sıçramaya, kıyafetlerimi ıslatmaya devam etti. Çok olmasa da yaramın yine kanadığını biliyordum. Ama durmayacaktım. Taryn zar zor ayakta durabiliyordu. Kötü durumdaydım ama ben bir Fae'ydim. Ölümlü bedenler daha zayıf, daha kırılgandı ve o da hasta görünmeye başlamıştı.

İşim bittiğinde kendimi zorla mutfağa attım, Taryn de hemen arkamdaydı. Ben sebzeleri doğrarken o da bulaşıkları yıkayarak hemen işe koyulduk. Sonunda son kasayı bitirmek için bana katıldı. Dışarıda yaptığımız gibi sessizlik içinde çalıştık. Soyunup yatağa düşebileceğim ve hareket etmeyeceğim saniyeleri sayıyordum.

Duck'a, "İşimiz bitti efendim," dedim.

Çalışmalarımızı inceledi, sonra bana bir anahtar uzattı. "Odun demetlerini kendin al."

Başımı salladım. "Yeterince makul. Odamıza çorba ve bira gönderin."

Birkaç dakika sonra, kollarımız yakacak odunla dolu halde odamıza girdik ve demetleri köşedeki göbekli sobanın yanına bıraktık. Saman, çıra ve kibrit bularak çabucak bir ateş yaktım. Üzerindeki soğuk

Tenim o kadar soğuktu ki yanıyormuşum gibi hissediyordum. Ve eğer ben böyle hissediyorsam, Taryn'in neler yaşadığını hayal bile edemezdim.

Yavaşça çömeldiğim yerden kalktım ve çarpık bir gülümsemeyle kemerimdeki keseye uzanıp dört patates çıkardım. Patatesleri gece boyunca pişmeleri için döküm demirin üzerine yerleştirirken Taryn hafifçe homurdandı. "İkinci kural anakarada yok," diye mırıldandım. Seren'de bu kurala uyduğumdan değil. Her zaman yemek çalardım.

Gözlerim küçük, basit odayı taradı. Neyse ki, herhangi bir yönde on beş metreden uzun olmayan bir odaydı. İki kişiye ancak yetecek büyüklükte bir yatak, kerpiç ve ahşap duvarın bir köşesini kaplıyordu. Sonunda kilidi kırılmış eski bir sandık duruyordu. Göbekli sobanın yanında bir masa, iki sandalye ve yemeğimiz duruyordu. Kaselerden buhar ve ağızım sulanmaya başladı.

Taryn gözlerini kapadı ve dişleri takırdayarak sallandı.

İçimdeki o bölgeci köpek yavrusu kontrolü ele geçirdi. Yatağa doğru yürüdüm ve battaniyeyi sıyırdım, onu sobanın önüne çektim, sonra mahremiyetini sağlamak için örtüleri kaldırdım. "Ölmeden önce soyun."

Tartışmasını bekliyordum ama tartışmadı. Tek bir kelime bile etmedi. Islak, ince gömleği ıslak bir gümbürtüyle yere düştü, ardından kemeri geldi. Birkaç saniye sonra çeşitli otlar yere savruldu, ardından ikiye bölünmüş iki havuç, birkaç turp ve iki mutfak çarşafı geldi.

"Hırsızlık yöntemlerinle beni baştan çıkarıyorsun, öyle mi Rynnie?"

Çıplak omzunun üzerinden baktı. "Şu anda sadece üçüncü kuralı önemsiyorum."

Göz kırptım. "Elbette var, aşkım."

Arkasını dönerek botlarını, çoraplarını ve pantolonunu çıkardı, gömleğinin yanına fırlattı. Önce battaniyeyi etrafına sardım, sonra da

Sonra kollarımı ona doladım. Bana yaslandı, itiraz edemeyecek kadar yorgundu. Bu ölümlünün daha fazla sıcaklığa ihtiyacı vardı ve göğsümden alçak, koruyucu bir hırıltı yükseldi. Onu kaldırarak yatağa taşıdım, çığlık atan kaslarımı görmezden geldim ve nazıkçe yere bıraktım.

"Yemek yemek istiyorum," dedi gözlerini kapatarak.

"Sadece masayı sobaya yaklaştırıyorum, hepsi bu." Ben uzaklaşırken başıyla onayladı. Odayı yeniden düzenlemek, masa ve sandalyeleri ateşin önüne taşımak ve ağır meşe sandığı kapının önüne sürüklemek hiç zamanımı almadı. Sonra onu tekrar kucağıma aldım ve sıcaklığa en yakın yere yerleştirdim. "Çorba artık yeterince soğumuş olmalı."

Bir kez daha başını salladı, yemeğe daldı ve inledi. En son ne zaman doğru düzgün bir yemek yemişti? Bahse girerim ikinci kurala uymuş ve sadece Kara Gaga'nın her gün verdiği yetersiz erzakla beslenmişti -çoğu yakalanırsa borçlarına yenilerini eklememek için böyle yapardı. Seyahatlerimiz için bize verilen kuru meyve ve yemişler de fazla değildi.

Çorba sulu ve yavandı ama içinde biraz sebze ve biraz da sığır eti vardı. En azından sığır eti olduğunu umuyordum. Caledona Ormanı'nda kim bilebilirdi ki? Onun kaşık kaşık yemesini izledim ve yüreğim ağzıma geldi.

"Lass, patatesleri hızlıca çevirebilir misin?"

Kaşığını indirdi ve gelecekteki kahvaltımıza doğru döndü. Çıtırdayan ateşin şıpırtı sesini gizlemesini umarak çorbamın bir kısmını hızla kâsesine döktüm, sonra o dönerken yüksek sesle höpürdeterek kaşığı ağzıma götürdüm. Taryn bana gözünü bile kırpmadı ya da kâsesine eklenen yemeği fark etmedi. Sadece kaşığını aldı ve gözleri yarı kapalı yemeye devam etti. Daha sonra birasını içti ve başını masaya doğru eğdi.

"Gel, seni küçük şey," diye mırıldandım, onu tekrar kucağıma aldım. Saatlerce odun kestikten sonra kollarım titriyordu. Böğrümde bir ağrı saplandı. Ama kalan tüm enerjimi ona odakladım. Birkaç adımda minik, alıngan kızı yatağın üzerine bıraktım. Taryn'in başı yastığa çarptı ve inleyerek kıvrıldı.

Taryn Hunt benim ölümüm olacaktı. İki gün oldu ve şimdiden savaş tamtamları bu kız için göğsümde çalmaya başladı. Bağlar, onun hakkında ne hissedersen hissedeyim ya da ona sahip olmanın sonuçları ne olursa olsun, eşimi -türümün kök büyüsünü ve doğasını- sağlamak ve korumak için savaşmamı gerektiriyordu. Yukarıdaki ay, bazı anlarda tıslayan opossumlarla dolu bir torbanın içine atılmak kadar eğlenceli, bazı anlarda ise yıldızlarla süslü gökyüzünde süzölmek gibiydi.

Gerçi, tıslayan opossumları giderek daha çok sevmeye başlamıştım.

Ateşlendiğinde çok sevimli oluyordu.

Yolda, yağmur neşeli ruh halimi yıkamadan önce lonca hikâyelerini paylaşıırken, şakacı kahkahalarının ve keskin zekâsının nefesimi kestiği anlar oldu. Daha önce onun gibi ölümlü bir kız tanımamıştım - yumuşak ama boyun eğmeyen, zeki ve zekice komik.

Sobaya biraz daha odun atmak için arkamı döndüm. Sonra soyundum, giysilerimizi sandalyelerin ve masanın üzerine, çizmelerimizi de ateşin yanına koydum. Havuçları, turpları ve otları da masanın üzerine yerleştirdim.

Çıplak tenim sıcak ve soğuşun karışımıyla karıncalandı. Yıldızlar, günlerce uyuyabilirdim. Yavaşça eşimin yanındaki yatağa girdim ve battaniyeyi ikimizi de örtecek şekilde yerleştirdim. Sonra kolumu Taryn'e doladım ve vücut ısıımızı paylaşmak için onu kendime çektim. Sabah sıcakken kafamı ısıtırıp koparabilirdi. Şu anda hâlâ soğuktu ve uykusunda titriyordu.

Kendimden geçmeden önce hatırladığım son şey, vücudunun benimkine bastırılmış mükemmel hissiydi.

OceanofPDF.com

DOKUZUNCU BÖLÜM

Taryn Hunt

Gözlerim loş ışıkta irkilerek açıldı. Ama kapalı kalmak istediler. Orman zeminine ve Beggar's Hole'daki karyolama kıyasla yatağım olan bulutun içine geri gömüldüm. Yuvarlanıp kendimi yumuşak, pürüzsüz bir sıcaklık duvarına gömdüğümde dudaklarımdan bir inilti döküldü. Çok, çok sıcaktı. Güzel de kokuyordu. Bahar yağmuru, yosunlu ağaclar, tarçın. Kollar beni daha yakından sardı; bir yüz saçlarıma sokuldu.

Gözlerim birden açıldı.

Bu beni tutan bir vücuttu. Kaslı bir göğsün içine gömülmüştüm; kalbim durmuştu.

Yıldızlarım!

Finn çıplaktı. Ben de . *Çıplaktık.* Hareket etmeye başladım ve Finn beni daha sıkı tuttu.

"Hayır," diye mırıldandı saçlarıma.

Nabzım çılgınca atmaya başladı. "Soyunduk," diye fısıldadım.

"Hayatta kalmak için, aşk, başka bir şey için değil." "Belli ki hayattayız."

Saçlarıma gülümsedi, sonra beni daha da yakınına çekmek için ayarladı. Zayıf olduğum için karşı koymadım. O çok sıcaktı ve yatak çok yumuşaktı, vücudumun her yeri ağrıyordu ve çok güzel kokuyordu. Ama bu çizgiyi geçemezdik. Sadece ismen bir evliliği kabul etmemiş olabilirdi ama ben de onun fetihlerinden biri olmayacaktım.

"Finn-"

"Taryn," diye mırıldandı yarım bir iniltiyle. Bir el yüzümü okşadı. "Şşşt. Uyumayı bitirmedin."

Gözlerimi devirdim. "Sen bir ."

"Mmm," diye cevap verdi.

Kanımdaki ateş tutuştu ve onun uyuklu iniltisinin nefes nefese, boğuk sesiyle tenimde alevlendi. Onu itip uzaklaştırmalıydım ama bir dakika bile geçmeden sabit nefesleri saçlarımı tüylendirdi.

Bir sonraki uyanışında boş bir yatakla karşılaştım. Göğsümü örtmek için battaniyeleri topladım ve yavaşça kalkıp odaya baktım. Finn ateşin yanındaki masada oturuyordu, profili bana dönüktü, üzerinde sadece pantolon vardı. Saçlarını yine dağınık bir düğümle toplamıştı. Parmaklarının arasındaki Dobhar-chú'nun dişiyle oynarken kollarındaki kaslar hafifçe esnedi. Gözlerim geniş omuzlarının hatlarında, göğsünde ve karnında gezindi. Büyüleyiciydi. Ve o vücut bütün gece benimkini tuttu.

Bende ciddi bir sorun vardı.

Hayır, onun çapkın cazibesine ve erkeksi güzelliğine karşı kendimi çelikleştirmem gerekiyordu. *Yıldızlar*.

"Saat kaç?" Onu uyanık olduğum konusunda uyarmak için sordum.

Finn gözlerimi tam olarak karşılamadan bana doğru baktı. Kaşlarının arasındaki hafif çatıklık derinleşti. "Kuşluk vakti." Dikkatini tekrar dişe verdi. "Giyinebilmen için odadan çıkıyorum."

Cevap beklemeden sandığı kapıdan uzaklaştırdı ve gömleksiz ve yalınayak koridorda gözden kayboldu.

Onun içine kapanık, canlı tavrını nasıl karşılayacağımı bilemiyordum. Bunu aklımdan çıkararak, battaniyeyi üzerime sararak yataktan kalktım, kıyafetlerimi aldım ve hızla giyindim. Kemerimi bağlarken kapıya doğru yürüdüm ve çekerek açtım. Finn neredeyse içeri düşüyordu. Alnını kapıya mı dayamıştı?

Bakışlarımız birbirine değdi. Kaşlarının arasındaki çatıklık daha da derinleşti.

Kolundan tutarak onu içeri çektim ve kapıyı kapattım. "Neyin var senin? Bariz olanın dışında mı?"

"Feribotta kaçak yolculuk yapmamız gerekecek," diye cevap verdi, benim iğnelememi tamamen görmezden gelerek.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Seren'e hırsızlık yaparak gittiğin için mi moralin bozuk? Peki neden Seren'e dönüyoruz?"

Boğazı düğümlendi. "Oisín'in Tılsımı-"

"Muskanın üzerinde kara kara düşünen bir yağmur bulutu musun? Hayır, hiç sanmıyorum." Çenesinde bir kas sıçradı. "Çıkar ağzındaki baklayı Finny, yoksa sana sadece Finnan derim ve aklının başına için ne kadar gerekiyorsa o kadar mesafe koyarım."

Dudaklarında bir gülümseme hayaleti belirdi ama bir nefes içinde kayboldu. Sonra beni nazikçe kapıya doğru götürdü ve kollarının arasına hapsetti. Kalbimin atışı durmuştu. Nefes alıp almadığımdan da emin değildim. Beni tekrar öpecek miydi? Öperse onu iter miydim?

"Taryn," diye fısıldadı. "Dün casus kuzgunlar tarafından takip edildik. Aynı kuzgun mu yoksa dört farklı kuzgun mu emin değilim."

İnledim, bir öpücükle eğlenmeme ve yere dramatik davranmasına sinirlenmiştim. "Bir iş üzerindeyiz, tabii ki casus kuzgunlar var.

Her zaman casus kuzgunlar vardır."

"Evet, ama dün biri bizi korudu. Gölette. S725." Gözlerim büyüdü. "Bu bir Kara Gaga etiketi."

"S725 bana doğru baktı, üç paralı askere 'burada değil' dedi ve onları uzaklaştırdı."

"Bu hiç mantıklı değil."

"Tabii hedef sen değilsen. Hâlâ kaçağı arıyor olabilirler." Omuzlarım gevşedi.

"Ama bu sadece bir zaman meselesi. Primry Green'e eş bağımızı göstermemiz gerekiyor."

Yüzüm buruştu. "Avda Kara Gaga varken neden Prim?" Alnını benimkine bastırdı ve gözlerini kapattı. "Kara Gaga'dan çaldım

Kendimi sana, seni de bana bağladığım an gagala. Sen benimsin, Taryn Hunt. Carran Krallığı seni sadece bana ait olarak tanıyacak, başkasına değil, Kara Gaga'ya bile."

Ani bir öfke dalgası karnımı yumrukladı. "Sen . . . bana *sahip* misin?"

İrkildi. Ama cevap vermedi.

"Beni kandırdın mı? Bu eş bağının hepsi bir numara mı?"

"Hayır." Boğazı düğümlendi ve titrek bir nefes aldı. "Sen yeminini neredeyse tamamlayana kadar bir insanla evlenmekle ilgili bu Fae yasasını hatırlamıyordum. Her şey üzerine yemin ederim, yeter ki düşüncesizce bir şey yapma."

Ona yemin ettirecektim ama bana dehşet içinde bakışını hatırladım. Rengi nasıl solmuştu. Şimdi bile, bu sözde yasa yüzünden işkence çektiğini söyleyebilirdim. Sıkışan göğsümden bir iç çekiş gevşedi. Doğruyu söylüyordu ama bana söylediklerine bir anlam veremiyordum.

Carran aslında Fae topraklarıydı. Şu anda krallığımızın çoğunda insanlar yaşıyor. Fae ya da insan kanunları hakkında pek bir şey bilmiyordum, sadece uymam gereken üç lonca kuralını biliyordum. Fae ya da ölümlü evlilik yasaları hakkında da pek bir şey bilmiyordum. Neden bileyim ki?

"Yani ..." Öfkeli zihnim aniden durdu. "Lanetimizi bozana kadar artık bir Corbie miyim?"

"Bağımız çözülene kadar Prim'de benimle yaşayacaksın."

Daha fazlasını söyleyecekmiş gibi ağzını açtı, sonra kapattı. Ama ne söylemediğini biliyordum.

Bağlarımızı koparmadığım sürece Prim'de onunla yaşayacaktım.

Kara Gaga bunun cezasız kalmasına izin vermeyecekti. Finn'le yollarımız ayrıldıktan sonra Corvus'un sözleşmeli hesabıma daha fazla borç ekleyeceğini ve bunun da az bir meblağ olmayacağını bildiğim için şimdiden kalbimin yerinden çıkacak gibi olduğunu hissediyordum. İşi başaramadım ve artık onun yerine bana sahip olan rakip bir loncanın hırsızıyla evlendim. Hayır, bağlarımızı koparmayacaktım. Ama . . .

"Üç yıl kaldı," diye fısıldadım itiraf ederken, öfkeli gözyaşlarımı ısırarak. "Cadının yüzüğünü yakalamak bu süreyi bire indirecekti. Bu lanet, geçici eş bağımız, senin *sahipliğin* eczacı dükkânı açma hayalime mal oldu."

Finn bir elini indirip yanağımı okşadı, solgun gözleri karardı. "Bana söz ver, aşkım," diye fısıldadı. "Özgür olduğun anda o eczacı dükkânını açacağına söz ver."

"Bu bir pazarlık mı?" Dudaklarım titreyerek sordum. Kahretsin, yıkılmayacaktım.

"Evet, bu pazarlığı benimle yap."

"Neden umursuyorsun ki?"

Yaklaşırken eliyle yüzümü kavradı. "Cadının yüzüğü beni Corbie'den kurtaracaktı. Lass, dört yaşımdan beri benim sahibim." Nefesim kesildi. "Gezgin kanı taşıyan üvey ailem tarafından Yabancı bir köle olarak sahiplenildim ve takas edildim." Başparmağı dudağımın kenarını okşadı. "Sana sahip olmak istemiyorum, Taryn. *Sadece* kendime sahip olmak istiyorum."

Üzerime çöken ağırlığa göz kırptım. "I . . . Bilmiyordum-"

"Acımak yok, aşkım. Telaşlanma. Yirmi üç yaşındayım, hayatım boyunca hırsızlık yaptım ve bu kadarı uzun zaman önce kabul ettim."

Anakarayla olan geçmişi hakkındaki sorularımdan neden kaçtığı şimdi daha iyi anlaşılıyordu. Ruhum çatırdıyordu. "Sana söz veriyorum Finnan Ó Brannon, ama sen de özgür olduğun anda istediğin bir şeyi talep edeceğine söz verirsen. Bu adil olur."

Gölette fark ettiğim kalp kırıklığı gözlerine geri döndü ve dudaklarının kıvrımını yumuşattı. "Sana söz veriyorum, Taryn Hunt."

"O zaman ben de söz veriyorum. Şimdi," dedim ellerimi göğsüne koyup onu geri iterek. "Bir sonraki Kocakarı görevimizden önce yarana bakmama izin ver."

Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı.

Bu keder yerine zihnimi meşgul edecek bir işe ihtiyacım vardı. Onun da öyle.

Finn'in elini tutarak onu yatağa doğru çektim ve kenara oturmasını işaret ettim. Finn tek bir mizah dolu kaşını kaldırdı, dudaklarında cilveli bir kıvrım vardı -Ama hepsinin saçmalık olduğunu biliyordum. Ben açıkça acı çekerken o acısını gülümseyerek geçiştirdi.

Dün gece mutfaktan aşırđığım arşaflları, maydanozu ve adaçayını getirdim, sonra önünde diz çöküp kızgın deriyi ve yaranın hâlâ açık bölgeleri inceledim. Düşen yıldızlara şükürler olsun, enfeksiyon kapmış gibi görünmüyordu. Son

İstediğim tek şey, patikada tekmelediği taşlarla ateşler içinde pazarlıklar ya da bilmeceler gevelerken bu peri yığınının taşımaktı.

Kaburgaları boyunca pençe yarasının üzerinde çürükler vardı. Sol alt göğüs kafesinde de büyük bir çürük şişmişti. Gövdesini incelediğim süre boyunca gözleri yüzüme sabitlenmişti. Bakışlarının yoğunluğu damarlarımı kızarttı.

Bir çürüğü inceliyormuş gibi yaparak morarmış deriyi dürttüm. "Acıyor mu?"
Yüzünü buruşturdu.

"Buraya ne dersin?" Başka bir çürüğü dürttüm. Yüzünü buruşturdu ve ben de gülümsememi geri çektim. "Peki ya burası?"

"Bu bana çok acı veriyor." Kalçasının altında, pantolonunun hizasındaki bir çürüğü işaret etti. "Beni daha yakından incelemek isterseniz pantolonumu indirebilirim."

Gözlerimiz kilitlendi. Dudaklarının kendini beğenmiş eğimi, başka bir çürüğü dürtmem için bana meydan okuyordu. Muhtemelen başından beri biliyordu. Ama dostlarım, ona acı çektirdiğim için pişman değildim, en ufak bir pişmanlık bile. Gözlerindeki muzip ışıltıya bakılırsa o da bana izin verdiği için pişman değildi.

Maydanoz ve adaçayı gevşekti ve kenarları biraz kuruydu. Yine de işe yarayabilirlerdi. Yaprakları saplarından ayırdım ve arasında öğütmeye başladım. Havan ve havan tokmağı olmadığından böyle yapmak zorundaydım.

"Maydanoz," dedim, sümüksü el yapımı lapayı yırtıkların üzerine sürerken, "kanamayı durdurmaya yardımcı olur. Adaçayı -" derisine iri bir parça yeşil sürdüm "- doğal bir iltihap gidericidir." Ellerimi çalıntı bir ketene sildim, sonra onu ve ikincisini uzun şeritler halinde yırttım. "Kollarını kaldır." İtaat etti, kumaşı etrafına sararken beni dikkatle izledi.

Yarayı kapatmak için beline sarıldı. "Sarımsak, bal, karakafes otu ve diğer malzemelerim olsaydı, senin için çok daha iyi bir lapa yapardım."

Ağzının bir kenarı kalktı.

"Anlaştık." "Bekle. Ben-"

Finn gülmeye başladı.

"Biliyor musun Finny?" Ayağa kalktım ve bir elimi kalçama koydum. "Her şeye rağmen doğruluğuna yemin etmen gerektiğine karar verdim."

Esprisi düştü. "Neden?"

Sonunda bir fareyi köşeye sıkıştırmış mırılayan bir kedi gibi sııttım. Birkaç adımda masanın üzerindeki bir gecede pişmiş patatese ulaştım ve kaşları havaya kalktı. Neden patates? Bilmiyordum. Beni o kadar yıldızlara lanet ettirdi ki, bir patatesi kaptım. Bir demir parçası değil. Dobhar-chú'nun dişi değil. Lanet olası bir patates. Oynadığımız bu zeka oyununa çoktan yatırım yapmışım.

Çenemi kaldırarak, "Bu patates üzerine yemin et ki, hırsız ortağın olarak beni kandırmayacaksın ya da delirtmeyeceksin," dedim.

Finn yüksek sesli bir kahkaha atarak başını geriye attı. "Benden çalıntı pişmiş bir patates için fae ruhumun atan kalbine yemin etmemi istediğine inanamıyorum." Kızgın kaşlarımı ve cinayet dolu gözlerimi görmezden gelerek tekrar güldü. Sonra, tam beni ciddiye alabileceğini düşündüğüm anda, patatesi elimden kaptı ve büyük bir ısırik aldı. "Anlaşma yok."

Gözlerimi kıstım. "O zaman ne üzerine yemin edeceksin?"

Dudaklarına şehvetli bir gülümseme yerleşti. "Bir öpücük üzerine yemin ederim ki, hırsız ortağın olarak seni hiçbir anlaşmada kandırmayacağım."

"Ya da beni delirt."

"Ah, aşkım," diye mırıldandı, kollarını belime doladı ve ağzını usulca karnıma bastırdı, "bu bir öpücükten çok daha fazlasını gerektirir."

bir korku düştü. "İlk çocuğumu mu istiyorsun?"

"Ne?!" Finn de aynı şekilde dehşete düşmüş bir halde bana baktı. "Bu hafif bir bilmeceydi, Taryn. İlk doğan çocuğumu takas etme seviyesinde bir delilik yaşamamalısın."

"O zaman neden karnımı öptün?"

"Düşündün ki-" Finn kendini kesti ve başka bir yüksek sesli kahkahaya düştü. "Ah, Rynnie, benim tatlı, saf, güzel bakire peri masalı hizmetçim, benim sevimli küçük su samuru karım, pişmiş patates üzerine yemin ederim ki ilk doğan çocuğundan vazgeçmen için seni kandırmayacağım."

"Ya da benim herhangi bir çocuğum." Bu noktada, bunu kabullenebilirdim. Yine güldü. "Ya da senin herhangi bir çocuğun."

Yıldızlar, onun gülüşü. Bütün gün ve bütün gece onun gülüşünü dinleyebilirim.

"Anlaştık," dedim çabucak, sonra kucağından ayrıldım. "Hadi gidelim. Gizlice binmemiz gereken bir feribot var."

Eğer bu odada daha fazla kalırsam, ya pazarlığını mühürlemek için onu öpecektim -bunu tamamen beni deliliğe sürükleyen bilmecelelere bağlayacaktım. Ya da kalan pişmiş patateslerle onu dövecektim. Ve bir kez olsun güzel bir kahvaltı yapmayı dört gözle bekliyordum.

Birkaç dakika sonra tamamen giyinmiş, yedek yiyeceklerimizi bir kenara koymuş ve The Fiddling Duck'ı arkamızda bırakmıştık.

ONUNCU BÖLÜM

Taryn Hunt

Yeni gelen feribottan havaya buhar yayılıyordu. Tren istasyonu ve feribot iskelesi her yerden gelen anakaralılarla dolup taşıyordu. Carran'daki vahşi peri ormanlarının sonuncusu olan Caledona Ormanı haritamızın batı tarafında uzanıyordu. Ve büyü ve çeşitli buhar mekanizmaları sayesinde Seren, diğer iki krallığın sınırlarını öpmekten sadece utangaç bir şekilde yükseklerde süzülüyordu.

Bir tren düdüğü çaldı ve neredeyse yerimden fırlayacaktım. Yolcular Caledona Ormanı'ndan ayrılmak üzere buharlı trene bindiler; bu, büyük doğu şehirlerinde yaşayanların tercih ettiği bir seyahat yöntemi.

"Lass," dedi Finn yanımdaki hedefe, henüz yirmi yaşlarında olduğunu tahmin ettiğim birine. "Cep saatini düşürmüşsün."

Kız Finn'e baktı ve kıpırdamadan durdu. Dudakları cilveli bir gülümsemeyle kıvrıldı. Bir kızarıklık tenini ısıttı ve ben gözlerimi devirdim. İkimiz Corbie'ye adak olarak birkaç anakaralıyı yankesmiştik, umarım darbeyi yumuşatırdı. Ya da kaçmamız gerekirse para karşılığında takas etmek için. Ama bu hedefin seyahat elbisesinin ön cebinden iki feribot bileti çıkmıştı. Bunları çalmak, saklamaktan daha kolaydı.

"Bu sizin, değil mi?" diye sordu genç kadına ve kadın elf büyüünden kurtulur gibi oldu. "Yakışıklı bir parça. Aile yadigârı, değil mi?"

"Evet, yeri dolduramaz bir tane."

Zeki biri değil miydi? Değiştirilebilir aile yadigârı diye bir şey var mıydı?

Kız saati Finn'in avucundan nazikçe aldı elini çekmeden önce parmaklarını Finn'in avucunda kaydırdı. "Seni daha önce fark ettim. Trenin yanında." "Ben de seni fark ettim." Finn'in sesinin aniden yükselen dumanlı tonu Ben.

Kız dikkatleri dekolteli bedenine çekmek için omuzlarını geriye itti ve Finn'in ağzının köşeleri şehvetli çizgiler halinde eridi. Onun tepkisi karşısında içimden bir şeyler koptu. Kızın gözleri onu yavaşça içine çektikçe kaynayan bir duygu.

"Sana borcumu nasıl ödeyebilirim?" diye sordu nefes nefese bir sesle.

Yıldızlar, o hala elf çarpmasıydı. Bütün bu anakaralı kızların nesi vardı? Doğu şehirlerinde yeterince elf yok muydu? Zihnim bir an için durakladı. Belki de gerçekten yoktu. Bu Seren'deki davranışların çoğunu açıklıyordu.

Finn cevap vermeyince kirpiklerini kırıştırarak ekledi: "Arzu ettiğin her şeyi."

"Bir şey var mı?"

Anakaralılar, uykusunda pazarlık yapan iğrenç, sinir bozucu bir periye bağlı olarak geçirdiğim üç mutlu günden - gerçekten hayatımın en mutlu günlerinden - sonra yaklaşın ve ruh yorgunu bilgeliğimi dinleyin. *Hiçbir zaman, hiçbir* sebeple bir periye "bir şey" söyleme. Tabii mutluluğunuz gerçekten umurunuzda değilse. Ya da vücudunuzdaki deriyi. Belki sol gözün. Özellikle de akıl sağlığınızdaki yanaysanız.

Kız ağırbaşlı bir gülümsemeyle geri çekildi ve bir aptal gibi, "Her şeyi yaparım," dedi.

Finn bir adım daha yaklaşarak parmaklarını nazikçe kızın beline koydu. "İstediğim iki şey var, genç kız. Belki sen bana yardım edebilirsin." Eli kalçasından aşağı kaydı ve ben dişlerimi sıktım.

Bunu bir an daha izlemek zorunda kalsaydım, Finn'den on beş adım ve bir buçuk santim uzaklaşır ve çarpıştığımızda bu kadının aramızda olduğundan emin olurum.

"İyi misin, Frank?" Aceleci bir yolcunun bana çarpmasıyla dengemi kaybetmiş gibi kıza çarparak araya girdim. "Dikkat , dostum!" Daha etkili olması için arkamdan bağırdım. Kız şaşkınlıkla bana dönerken Finn biletləri kaldırdı. Gözlerimi Finn'den ayırmadan devam ettim: "Sen asla diz üstü elbiselerden ve atkuyruğundan yeni çıkmış kızların peşinden gitmezsin." Genç kadına gülümseyerek homurdandım. "Alınma canım. Frank'in her hafta haftanın üçüncü günü kafası karışıyor, gerçekten."

Finn'in kaşları havaya kalktı ve kızın başı hâlâ dönükken inanmaz bir mizahla "Frank?" diye mırıldandı, ancak kız bir kez daha ona döndüğünde yüz hatlarını hızla düzeltti.

"Evet, olgun kızlar için kabarık bir tavşanım, bu doğru," dedi zavallı anakaralıya. "Pençelerini genç, narin ama yakışıklı, erkeksi ve enerjik bedenime geçiriyorlar ve ben seferinde çaresiz bir delikanlı oluyorum." Tatlı, masum bir gülümsemeyle bana döndü ve bir eliyle havayı pençeler gibi yaptı. "Öyle değil mi, benim küçük ama çok çok daha büyük orman kedim?"

Kız beni incelerken şaşkınlıktan ağzı açık kaldı ve ben de sııttım.

"Her gün iki kutu sardalya yiyorum ve cildimi salyangoz suyuyla ovuyorum. Seren'deki bir cadıdan öğrendiğim yaşlanma karşıtı bir ritüel." Kızın gözleri daha da yuvarlaklaştı. "Frank bile gerçekte kaç yaşında olduğumu bilmiyor."

"Sakın söyleme, benim alingan kokarca süsüm." Finn bana bir parmak salladı ve dudaklarım seğıirdi. "Bu fanteziyi mahveder ve fantezilerimizden ne kadar keyif aldığımı biliyorsun."

"İstiyorum, Frank. İstiyorum."

OceanofPDF.com

Fluffy Bunny
How the mature lasses see Finn.

OceanofPDF.com

"Affedersiniz," dedi kız hızla, bizden uzaklaşarak. "Cep saatimi geri verdiğiniz için teşekkür , Frank."

Finn başını dramatik bir şekilde eğerek, "Ne zaman istersen, aşkım," dedi.

Kalabalığın arasından geçmesini izledik, sonra döndüm ve koluna yumruk attım.

"Kıskandın mı, Rynnie?"

Yüzündeki o sırıtışı yumruklamaya hazırdım.

"Hayal kurmaya devam et *Frank*." İğrenir gibi bir bakış attım. "Olgun kızlar için kabarık bir tavşan mı? Enerjik et? Kendini sevmenin hiç utanması yok mu?"

Finn'in cevap sırıtışı o kadar alçakçaydı ki inledim. Ama gülümseyerek.

İstemeyerek de olsa kabul etmek zorundaydım ki kibirli kıcı beni etkilemeye başlamıştı. Gülüşü, alaycı tavırları ve keskin zekâsı, fark etmediğimi düşündüğünde beni izlerken gözlerinin nasıl yumuşadığı. Zaman zaman nasıl da korumacı oluyordu. Ben de onun korumasını istememeliydim. Yıllardır sokaklarda yaşıyordum. Ama o, yaralıyken sağanak yağmurda odun keser, sonra da kendisiyle ilgilenmeden önce benim ısınmamı ve karnımın doymasını sağlardı. Benim babam bana aynı özeni göstermemişti. Nasıl olur da kafam karışmazdı?

"Gel benim alıngan orman kedim." Beni mincıkladı, ben yine inleyince daha da sırtıttı. "Gemimiz yakında yola çıkıyor."

Yetersiz eşyalarımızla feribota bindik ve yolcu salonundaki çalıntı koltuklarımıza yığıldık. Yolcular çamur lekeli, perişan halimize bakıp birbirlerine fısıldıyorlardı. *Evet, paranızdan daha eski yırtık giysiler içindeki yıkanmamış köylüler sizin sınıfınızda oturuyor. Siktirin gidin.* Finn elimi tuttu ve nazikçe sıktı. Bu küçük jest bile utancımı biraz olsun yatıştırmış ve dönen sinirlerimi yatıştırmıştı.

Feribot bir sarsıntıyla iskeleden ayrıldı. Buhar pencerelerden kıvrılıyordu. Kulaklarımda bir çınlama duydum ve sonra yavaşça hareket ettik.

buhar gücüyle çalışan bir asansörle anakaranın üzerine yükseliyordu. Aşağıdaki dünya gittikçe küçülüyordu. Finn pencereden dışarıyı görebilmek için eğildi ve çenesini omzuma dayadı. Yanağı yanağıma değdi ve nefes almaya odaklanmak zorunda kaldım.

"Oradaydık," dedi yumuşak bir sesle, uzaklardaki Caledona Ormanı'nı işaret ederek. "Bir parçam hâlâ orada."

Ona doğru döndüm ve gözlerimiz buluşabilsin diye geri çekildi. "The Wilds'ta büyümek nasıl bir şeydi?"

"Bir çatı için yıldızlar, nefesim için rüzgâr ve kalp atışım için toprak." Dudaklarında hüznü bir gülümseme belirdi. "Klanım katledildiğinde küçüktüm ama elemental büyüyü hatırlıyorum. Ailemi, evimi kaybettikten sonra doğayla olan bağlantım yıllarca benimle kaldı."

Klanı *katledildi* mi? Yukarıdaki yıldızlar, kalbim. Yorum yapmak üzereydim ama sonra hatırladım: acımak yok. Başparmağım parmaklarının arkasını okşadı ve bakışları dokunuşuma odaklandı. "Finnan Ó Brannon senin doğum adın mı yoksa Karavan fae'lerinin sana verdiği isim mi?"

Ağzından mizah akıyordu. "Gerçek adımı mı soruyorsun, genç kız?"

Cevap olarak gözlerimi devirdim. Bir soruya cevap vermemek için sözlerimi çarpıtmakta çok iyiydi.

Tanrıça Danu, bir perinin Gerçek Adını doğumunda kulağına fısıldar. Bir anne bile peri çocuğunun Gerçek Adını bilmezdi. Eğer keşfedilirse, periye *herhangi bir şey* yapması emredilebilir ve itaat etmekten başka seçeneği kalmazdı. Zorlama büyüsüne karşı bağışıklığı olanlar için zorlama büyüsü.

Açıkçası onun Gerçek Adını sormuyordum, ahmak.

Sessizliğe gömüldük ve ben ayaklarımın altındaki dünyanın bulutların arasında kayboluşunu izlemeye devam ettim. Seren'in adanın tüm çevresini çitle çeviren uzun, kalın bir pencere duvarı vardı. Bazen o duvarın kenarında oturmayı severdim.

Beggar's Hole'a gidip güneşin bulutların arasından düşüşünü izledim. Pembeler, turuncular, altın rengi ve lavantalar nefes kesiciydi.

Çatı için yıldızlar . . .

Başımın içinde hafif bir uğultu hissettim. Derin bir nefes aldım ve yavaşça verdim. Zihnim daha önce de hissettiğim bir şekilde süzölmeye başladı ama nasıl ya da neden olduğunu hatırlayamıyordum. Yine de umurumda değildi. Tek umursadığım beni mutlu eden ne varsa, her fantezi, her istek-

Finn'in gözleri benimkilere kaydı. Bakışlarında öfke gürledi. Neden bana kızgındı? Ben daha soramadan yüzümü okşadı ve beni kendine çekti.

"Dostum," diye cevap verdi dudaklarımın arasından.

Başka hiçbir şeye benzemeyen baş döndürücü bir zevk, tek bir kelimeyle vücuduma yayıldı. *Eş*. Özgürlüğümün yanı sıra, ondan, uygun kocamdan daha büyük bir fanteziye sahip değildim. Daha büyük bir arzum yoktu. Şu anda bile onun güzelliğini içime çekmeden duramıyordum. Gülüşlerinde, kahkahalarında, alaycı zekâsında, ellerinin tenimdeki nazik hissinde boğulabilirdim. Bir hırsızın dokunuşu. Kimse benimle onun ilgilendiğı gibi ilgilenmemiştii. Kimse bana önemliymişim gibi hissettirmeye yaklaşmamıştı bile.

"Dudaklarımdan bin öpücük çal, Finnan. Sonra bin tane daha çal." Parmaklarım kulağının kenarından ucuna doğru ilerledi ve ürperdi. "Bir sonraki avın kalbim olsun."

"Taryn ..." Sesi çatallaştı; boğazı düğümlendi. Gözlerini uzunca bir süre kırıştırdıktan sonra, "Vapurdaki zorlama büyüüne karşı koyacaksın. Ölümlü zihnine dokunmasına izin verilmiyor."

Ani bir şaşkınlıkla gözlerimi kırptım. Neden bahsediyordu? Ve ben az önce ne yapıyordum? Kendimi çektim, başım kalınlaşmıştı. Küçük bir baş ağrısı

Şakaklarımda ağrılar oluştu, ağzım kurumaya başladı. Tenim neden bu kadar gergin ve sıcak hissediyordu? Finn de gözlerime bakmıyordu. Bir şey mi yapmıştım?

"Hep ambara binerdin, değil mi?" diye sordu, gözlerini kucağında kıvrılan ellerine indirerek.

Başımı salladım. Fae'ler ve Seren yerlileri anakaraya gidip gelirken otobüslerle buraya taşınırdı. Gerçi ben sadece bir kez daha gitmiştim. Daralmış gözleri yolcuların üzerinde gezindi. Çenesinde bir kas sıçradı, kaşlarının arasındaki çatıklık daha da derinleşti.

" oluyor?" Fısıldadım.

Elinin parmakları örgümün ucuyla oynadı. Bir cevap bulamamış gibi görünüyordu. Ama neden? Hâlâ bana bakmadan, sonunda mırıldandı: "Büyü senin için değil, aşkım."

Kalbim durdu. Bu his. Bu yoğun, sersemletici hissi hatırladım. "Az önce üzerimde zorlama büyü mü kullandın?" Nefesimin altında tısladım.

"Aye-"

"-Nasıl cüret edersin!"

Finn eğildi ve homurdandı, "Seni koruyordum, seni kullanmıyordum. Arada fark var, *dostum*." Etrafımızdaki çok geniş gülümseyen, gözleri çok parlak, tenleri heyecandan kızarmış insanları işaret etti.

"Boktan bir durum," diye mırıldandım nefesimin altında dehşet içinde. Turistlerin biz dilencileri ve hırsızları gerçek değil de Seren'in illüzyonist eğlencesinin bir parçası olarak gördüklerini düşünmüştüm hep. Yine adada ne olursa olsun geri dönüyorlardı. "Anakaraya dönmeden önce Seren'de geçirdikleri zamanın bazı bölümlerini unutmaya zorlandıklarını mı düşünüyorsunuz? İnsanın itibarına başka nasıl zarar verilmez ki?"

Çenesindeki kaslar titremeye devam etti. "Zihninin uyanmadan önce bana ne söylediğini hatırlıyor musun?" Sesindeki keskin ton kollarımdaki tüyleri diken diken etti.

"Bu yüzden mi şu anda bu kadar sinirlisin?"

Koltuğunda o kadar hızlı döndü ki, ben de geri çekildim. "Taryn ..." Göğsü hızla inip kalkıyor, gözlerindeki sıcaklık bakışlarının dokunduğu yerdeki tenimi yakıyordu. "Bir şey hatırlıyor musun? Bir kelime, bir his, bir itiraf, bir emir?"

Zihnimi yokladım ama belirli bir şey hatırlayamadım. "En son senin adın hakkında konuşmuştuk."

Öfkeyle gerilmiş yüz hatları acıyla çatladı. Tüylerim diken diken oldu. Bir saniye sonra, dudaklarında bir gülümseme belirdi, gözlerindeki ezilmiş bakış olmasa şakacı olduğuna inanacağım bir gülümseme.

"Evet, aşkım." Sesi yumuşaktı. "Gerçek Adımı bulmaya çalışıyordun." Yakınına eğildi, gülümsemesi daha da genişledi. "Ve asla öğrenemeyeceksin, benim küçük tek boynuzlu at güneş ışığım."

"Senin tek boynuzlu güneş ışığıyla ne alıp veremediğin var?" Alay ettim. "Gerçek adımı keşfettiğinde sana söyleyeceğim, genç kız."

Gözlerim yuvarlaklaştı. "Tek boynuzlu at güneş ışığı gerçek mi?" Cevap vermek için ağzını açtı ve hemen parmağımı dudaklarına götürdüm. "*Değil* cümlesiyle bunu mahvetme. Bırak da bu peri masalına inanayım."

Finn güldü, ama gözleri temkinli bakmaya devam etti ve kalbim küt küt atmaya başladı. Yıldızlar adına, o çok güzeldi. Başka tarafa bakarak, nazikçe boğazımı temizledim. İhtiyacım olan son şey Finn'in bakışlarımı fark etmesiydi. Ondan kaçış yoktu ve onun çapkın kibrine yeterince katlanmıştım.

Elimi kucağına çekerken birbirine dolanan parmaklarımızı inceledim. Ve nabzımın tek bir çırpınışında, onun yürek parçalayıcı kaybını hissettim. Sanki

Seren'e adım attığımızda yollarımız ayrılacaktı.

On iki gün daha . . .

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Finn Brannon

Alışverişçiler Crescent Caddesi'nin tamamını doldurmuştu. Corvus'tan bir Kara Gaga çaldığım için lonca ustası tarafından güzel gözlerim oyulmak üzere olmasaydı, pazarda çalışmak için mükemmel bir gündü.

Dudaklarımdan binlerce öpücük çal, Finnan.

Isı alçaldı, her adımı bir öncekinden daha sefil hale getiren şişen bir ağrı. Ben onun lanet olası yıldız *fantezisiydim*. Talep edebileceği onca hoşgörü arasında beni arzuluyordu. Yemek dolu masaları değil. Başının üstünde sıcak bir çatı. Kahretsin, yeni bir kıyafet bile. Hayır, o *bendim*.

Kalbimi bir sonraki avın yap.

Bu son altı kelime beni feribottan fırlatıp, çelişkili duygularla dolu alacakaranlık bir gökyüzüne fırlattı. Ciğerlerimdeki havayı söküp alan yüksek hızlı bir düşüş.

Zorlama büyüğü çok yoğundu. Vücudumda köpürdü ve dilimde bakır tadı bıraktı.

Turistlerin büyüğü altında olduğuna dair aklımda hiç şüphe yoktu. Ama büyüğün pazarlığı? Daha ılımlı, daha kaygısız olduğuna inanıyordum. Küçük bir

Kişinin endişelerini unutmak için zihninin dans jig'i, kişinin itibarına zarar vermeden fantezilere dalmak için mutlu bir kaçış.

Pazarlık beni büyüledi. Eğer Taryn bir gösterge ise, ölümlüler yolculuklarının bazı yönlerini hatırlamayacaklarını bilerek Seren'e isteyerek seyahat etmişlerdi. Doğal olarak insanlardan çok daha fazla fae'nin yaşadığı bir ada. Fae'ler arasında zorlama büyüünün işe yaraması için Fae'lerin Gerçek İsimleri tarafından komuta edilmeleri gerekiyordu.

"Finn!" diye seslendi tanıdık bir ses. Kaşlarını çatarak bana doğru kasıla kasıla gelen Kalen'e döndüm. "Taryn Hunt, rakip hırsız kışını görmekten her zaman hoşnutsuzluk duymuşumdur."

Kaba bir hareketle elini kaldırdı. "Kalen Kelly, git çürümüş yıldız tozunda boğul."

Kalen, lacivert gözlerinin önündeki asi gece yarısı saçlarını çekiştirdi. "Bütün bir hafta boyunca sen bensiz eski uğrak yerlerini gezerken ben sıkıntıdan ağladım Finn. Hadi şimdi bela bulalım, olur mu?" Kolumdan tutup beni Taryn'den uzaklaştırdı. "Deliğine geri dön, Kara Gaga."

Eşimden ayrılma düşüncesi bile göğsümde sessiz bir hırıltı yarattı.

Sakin ol seni salyalı köpek yavrusu.

Hırsız yıldızlar, kendimi daha iyi kontrol etmem gerekiyordu. Ne zaman biri Taryn'i benden almakla tehdit etse bir hayvana dönüşmek çok saçmaydı. Yine kafamı kurcalayan şeyin sadece eş bağımız olmadığını biliyordum. Taryn Hunt'a aşık oluyordum. Artan saplantı eş bağından farklıydı. Kendimi göğsümde zonklayan o sıcak duyguyu arzularken buldum. Son birkaç gün hayatımın en mutlu günleriydi. Onu hırpalamak, onunla maceralara atılmak, Caledona Ormanı'nın yıldızlarının altında onun yanında uyumak.

Ay ışığının aydınlattığı bir gölde onu öpmek.

Uykuda yumuşamış yüzüne uyandım.

İpeksi tellerin parmaklarımın arasından kaydığını hissetmek için koyu renk saçlarını açıyorum.

Onun kalbini yakalamak istiyordum; benimkine kıyasla onun fani hayatının ne kadar kısa olduğu umurunda değildi. Başka bir yaşamda birlikte mutlu olabilirdik. Crone'un önerdiği gibi ruh eşi olsak bile, bu hayat bize aitti.

Kalen'in kolumu sıkıca kavrayışı beni tekrar farkındalığa itti. Yıldızlar, Taryn hakkında hayaller kuruyordum. Panik nabzıma dokundu. Kalabalık çok yoğundu. Burada ayrı düşmek gerçek bir olasılıktı, özellikle de Kalen yaramazlık yapmaya kararlıyken. Bu yüzden, Taryn ve benim halka açık bir uçuş gösterisi yapmadığımızdan emin olmak için kızıma uzandım ve Kalen beni uzaklaştırmaya çalışırken elimi kavradı. Ama ben sağlam durdum. Arkadaşımın kara kaşları birbirine çarptı.

"Kal, Pots Alley 20 dakika içinde. Başımız dertte, ne demek istediğimi anladın mı?"

"Kahretsin. ." Kalen, kenetlenmiş ellerimize bakarak nefes aldı. "*Onunla* mı?" "Yirmi dakika, Kal, tamam mı?"

"Evet, orada görüşürüz."

Delikanlı kalabalığın arasına karıştı ve saniyeler içinde gözden kayboldu. Taryn'in elini bıraktım ve onu takip etmesi için başımla işaret ettim. Crescent Caddesi boyunca, satıcı arabalarının arasından, peri pazarını Seren'in diğer zevklerinden ayıran ağaç şeridinden geçtik. Birkaç dakika sonra Primry Green'e giden ana sokağın gölgelerine düştük. Bir blok sonra sola döndüm ve bitişikteki fabrikada bulunan dev kazanlardan dolayı bu adı alan Tencere Sokağı'na doğru hızlandım. Tuğla bina boyunca uzanan birkaç borudan buhar tıslıyor ve vücudumuzun etrafında dalgalanıyordu. Birinin sesini ve kimliğini gizlemek için mükemmel bir yer.

Taryn tuğla duvara yaslandı ve tırnaklarının altındaki çamuru karıştırdı. Kalen'in gelişi için endişelenerek onun önünde volta attım. Çok beklememiz gerekmedi.

"Konuşmadan önce," dedim Kalen'e, "konuşmamızın tek bir kelimesini bile paylaşmayacağına söz ver."

Kal bir süre Taryn'i inceledikten sonra elimi sıkarak onayladı. "Bayan Kara Gaga ile aranızda ne tür bir bağ var?"

Taryn onu görmezden geldi.

"Bir bağımız var ve bir bağın içindeyiz, dostum."

Yavaşça Taryn'in elini tutup bileğini açtım ve kendi elimi onunkinin yanına koydum.

Kalen yemin etti ve gözlerini uzun, gergin bir şekilde kırıştıtarak kapattı. Cildi hastalıklı bir renk tonuna büründü. "O artık çalıntı mal, öyle. Sen ne halt ettin Finn?"

Ona cadının kulübesinden, lanetimizden, avcılardan kaçmak ve bize zaman kazandırmak için evlenmemizden, Dobhar-chú ile yüzleşmemizden ve Kara Gagalı casus kuzgunun bize nasıl yardım ettiğinden her şeyi anlattım.

"On iki gün kaldı ..." Kalen ıslık çalarak bir elini buruşuk saçlarında gezdirdi.

"Oisín Tılsımı," dedim , "hiç duydun mu?" "Oisín, Tír na nÓg'un peri kralı mı?"

"Nerede?" Taryn gözlerini kocaman açarak araya girdi. "Buradan çok uzakta mı?"

"Evet, aşkım," dedi Kalen sırtarak. "Ulaşabileceğimizin ötesinde, öyle." "Gençlik Ülkesi," diye açıkladım. "Peri Öteki Dünyası."

"Bir ilginç seçim, Oisín," Kalen devam etti, görmezden gelmek Taryn'in dehşet dolu bakışları. "Maiden açıkça seni delik deşik ediyor." Gözlerimi kısmıştım. "Nasıl yani?"

"Finn MacCool Oisín'in babasıydı, değil mi?"

"Ben bir aptalım," diye mırıldandım. Bunu şimdiye kadar neden düşünmemiştim? Taryn aptallığım konusunda bana hak vermeden önce, "Finn, büyük Fianna'yı yöneten efsanevi bir avcı-savaşçıdır. Savaş grubu için kullandığımız kelime. Yakışıklı bir şeytandı da." Sözlerimi göz kırparak bitirdim ve o da inledi.

Kalen gülerek, "Şimdi de seninle dalga geçiyor, Kara Gaga," dedi. "Finn bizim fae dilimizde 'yakışıklı' anlamına gelir."

"Tabii ki öyle," diye homurdandı, sonra duvarı itti ve yanıma yerleşti. "Yani, Bakire senden Gençlik Ülkesi'nden Finn'in oğluna ait bir tılsım bulmanı mı istiyor?" Bir an durakladı, sonra "Oisín senin dilinde ne anlama geliyor?" diye sordu.

Kal'ın gözleri benimkilere kayd.

"Fianna!" dedik aynı anda. "Yıldızlar beni beceriyor," diye inledim.

Leydi Fianna Winslow. Yakut kolyesi güzel göğüs dekoltesinde mutlu bir şekilde sallanıyordu.

Kalen kahkahalarla iki büklüm oldu. Yüzümdeki donuk ifadeyi fark edince daha çok güldü. Eğer eşim bağlı olmasaydı, bu haberden zevk alırdım. Kalen de bunu biliyordu.

Taryn sabırsız bir sesle hırladı ve ben de yüzünü okşadım. "Sakin ol, benim küfürbaz tatlı patatesim."

Öfkeli bakışları neredeyse beni Kalen'le birlikte ikiye katlayacaktı. "Çalıntı kumpir üzerine yemin ettin *Finny*, benim üzerime değil."

"Patates için pazarlık mı yaptın?" Kalen başka bir kahkaha krizine girerek sordu.

"Öyle yaptı," diye onayladı Taryn, dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme belirerek. "Şimdi ikinizin de sivri kulaklı Corbie'lerinizi yumruklamadan önce biriniz açıklasın."

yüzler."

"Oisín bizim dilimizde 'küçük geyik' anlamına gelir," diye başladım. "Ve 'fianna' da 'geyik' için kullanılan bir başka fae kelimesi."

"Finn MacCool'un liderliğini yaptığı savaş grubundaki Fianna mı?" diye sordu.

Gözlerinde dönen çarkları görebiliyordum. Bakire'nin bilmecesi benim gibiler için bile zekiceydi. Kalen olmasaydı, muhtemelen ipuçlarını birleştiremezdim.

"Aynı kelime, evet. Uzun hikâye, bir druidin geyiğe dönüştürdüğü, Finn'in evlendiği ve tekrar kadına dönüştürdüğü bir kadın ve ... şey, Leydi Fianna Winslow'u tanıyor musun?"

Yüzü tiksintiyle buruştu. "Genç elf erkeklerini evinde 'çalıştırmak' için toplayan kadın mı?" "Çalışmak" ile tırnak işareti yaptı.

Kalen sırtıttı. "Finn, delikanlı, boktan şansına acımdan başka bir şey , gerçekten."

Taryn homurdandı. "İyi ki olgun kızlar için kabarık bir tavşansın, *Frank*."

"Bu sefer kıskanmamaya çalış, Rynnie." Dudaklarım kıpırdadı.

"Kıskanmadım."

"Cinayet gözlerin vardı."

Taryn onun yüzünü işaret etti. "Sana gözlerimde hep bir cinayet ifadesi var Finn Brannon."

"Ah aşkım ..." Dudaklarımda şehvetli bir gülümseme belirdi. "Özlem dolu bakışlarınla beni nasıl da baştan çıkarıyorsun."

"Yıldızlar," diye inledi nefesinin altında. "Hiç durmayacak mısın?"

Yavaşça parmağımı göğsümden aşağı, karnıma doğru çünkü hayır, hiç durmadım. Ve benim zevkime göre, bakışları benim açtığım yolda ilerledi.

onu, daha aşağı, daha aşağı. "Kibarca iste ve a gözlerini enerjik etimde bir kez daha ziyafet ekmene izin vereyim," dedim amaladığımdan daha boğuk bir sesle.

hava anında değişti. Hafif bir çatırtı,
yükselen bir sıcaklık.

Zihnim hana, onun çıplak teninin benimkine bastırılmış hissine, bana kıvrılmış mükemmel uyumuna geri döndü. Yanaklarının kızarmasından, onun da zihninin oraya gittiğini anladım.

"Yaranı kontrol etmemi istemenin dramatik yolu bu mu Finny?" Sözcükler zorluydu ama nefes nefese söylenmişti.

Gökyüzündeki ateşli güneşler bana yardım ediyor ...

Dudaklarımdan binlerce öpücük al, Finnan.

Kasıklarına kan hücum etti ve kalın bir şekilde yutkundum. Onu sadece bir geceliğine benim yapmak için Carran Krallığı'ndaki tüm kadim tılsımların üzerine yemin edebilirdim. Eş bağımız çözüldüğünde, diğer tüm erkeklerin benimle kıyaslanmasını ve eksik bulunmasını istedim. Arzuladığı tek sihir olmak istedim. İtirafının ay gibi parlayan tek bir kelimesini bile hatırlamayarak beni delirttiği gibi onu da deliliğe srklesin.

Kalen aramıza baktı, sonra da yüzünü buruşturarak bana bir tekme attı. Bileğimdeki kuzgunlara gelişigzel dokundum ve Kalen başını salladı. Anlamıştı.

Taryn'le aramdaki bu ateş sadece bu olabilir, diye kendime hatırlattım. Bir kolaylık bağı. Bedelini hayatımdan çalınan yıllarla ödeyeceğim bir bağ.

Bu hatırlatma beni ayılttı ve Taryn'den uzaklaştım. Lonca ustasını görmemiz ve bu işi halletmemiz gerekiyordu.

Kal'a, "Prim'de görüşürüz, dostum," dedim.

"Cesur ol," diye fısıldadı. "Niall bugün neşeli bir ruh halinde." Ve bu uyarıyla birlikte, ara sokaktan Crescent Sokağı'na doğru yükselen buhar bulutlarına karışarak uzaklaştı.

Taryn ve ben uzun bir süre birbirimize baktık, sonra başımla onu takip etmesini işaret ettim.

Bir dakika sonra bana "Kalen de mi bir Karavan fae'si?" diye sordu.

"Benimle aynı Gezgin kabilesinden değil ama evet. On dört yaşındayken Corbie'ye satıldı."

Vücudu kaskatı kesildi. "Kervan Fae'leri çocuklarını sık sık satar mı?" "Sadece Yabancı olanlar."

Ondan sonra sessizliğe gömüldük. Vahşi Doğa'da doğmanın acı bir gerçeği vardı bu. Biz ölmekte olan bir Fae ırkıydık. Belki de diğer krallıklarda sayımız daha fazlaydı. Aslında, öyle olduklarını biliyordum. Ama Carran'da, zengin kaynaklara sahip ormanlarımız ve nehirlerimiz dışında ölümlüler için pek bir değerimiz yoktu.

Kervan Fae'leri benim türümü kabul eden tek anakaralılardı ve bunun tek sebebi de krallığın onlara bakımımız için tek seferlik bir ödeme yapmasıydı. Bizi ikinci sınıf vatandaş ve çoğu durumda köle yapmalarına rağmen, Gezginlerin çoğu iyi Adil Halk'tı ve aile merkezliydi. Toplantıları, oyunları ve masal gecelerini özledim. Ama Dışarıdan Gelenlerle evlenmezlerdi, gerçek Gezgin olmayan herkese böyle derlerdi. Ve bir kabilenin başı kanunla derde girdiğinde, ki bu genellikle gece pazarlarında olurdu, bir Kervan'ın evlenme yaşı olan on beş yaşına yakın erkek Dışarıdakiler ödeme olarak sunulurdu. Özgürlüklerini devam ettirmek ve evlenmemiş kızlarının Gezgin soyunu kirletmesini önlemek için bir takas.

Takas edilecek çok sayıda yetim vahşi fae de vardı.

Primry Green'e açılan kapıya ulaşmak uzun sürmedi. Taryn etrafına bakındı ve diğer Corby'ler tarafından kendisine yöneltilen tehditkâr bakışlara karşılık verdi.

Taryn ve ben depoya girip ofisine doğru ilerlediğimizde Niall bir Corbie'ye bağıırıyordu.

"Hoş bir beyefendi," diye mırıldandı Taryn nefes nefese. "Tam bir babacan tip."

Bir espri dilimde öldü. Kalbim çalkalanan mideme düştü.

Neden bu daha çok bir ölüm cezasına doğru yürümek gibi

hissettiriyordu? "Defolun," diye bağırdı lonca ustası.

Corbie kardeşim yumrukları kıvrılmış bir şekilde yanımdan sürüklendi.

Titreyen bir nefes aldım. Taryn yanımda beyaz bir çarşaf gibiydi. Ama lonca ustasının ofisine girdiğimizde çenesini kaldırdı ve omuzlarını dikleştirdi.

"Başarısız oldun, Corbie." Niall öfkesini Taryn'e yöneltti. "Ve Kara Gaga'nın malını çaldın."

Lanet olsun. Zaten biliyordu. Tabii ki biliyordu. Lanet casus

kuzgunlar. "Başka seçeneğimiz yoktu-"

"Davis!" Niall tersledi ve gölgelerin arasından iri yarı bir adam çıktı. "Son Corbie misafirimize etrafı göster. Kapıyı arkandan kapat. Gan, Finn'i tut."

Dev gibi bir adam Taryn'i yakaladı ve kapıya doğru çekti.

Hırlayarak peşlerinden atıldım ama Gan yolumun önüne çıktı. "Elliden

fazla ayrı kalamayız-"

Büyü beni Taryn'e doğru fırlattı. O kadar güçlü bir sihirdi ki Gan'ı da yanımda götürdüm.

Kapalı kapıya çarptığımız anda çarpışmaya hazırlandım ve yüksek hızda ilerlemeye devam ettim. Etrafımızda parçalanmış tahtalar uçuştı. Gan ve Davis homurdanan bir kas yığınının içinde çarpıştıklarında kollarımla başımı kapatacak zamanım olmuştu. Davis'in ellerinden tutmuş olan Taryn taş zemine düştü ve kendini koruyamadan başını çarptı.

Öfke içimi parçaladı. Hırladım. Bir canavar gibi. Gan ve Davis'e dişlerimi göstererek uyarı hırıltısıyla eşime doğru süründüm ve onu göğsüme çektim.

"Taryn, aşkım," diye fısıldadım, nabzım kulaklarımda şiddetle atıyordu. En ufak bir çizik bile olsa, Davis'in hantal kollarını bedeninden ayırırdım. Parmaklarım başının ve yüzünün üzerinde gezindi.

"Ben iyiyim," dedi ve gözlerimdeki vahşi parıltıyı fark edince dondu kaldı.

Evet, bunlar cinayet gözleri, Rynnie.

Niall, "B3H9 doğru bildirdi," dedi.

"Onun hayatını bilerek mi tehlikeye attın?" Hırlamam Niall'ın yaklaşımını durdurdu. Sonunda eş bağımın beni bölgesel, koruyucu bir hayvana dönüştürdüğünü fark ederek bir adım geri çekildi. *Şimdi kaç ki seni avlayabileyim.*

"Corbie'ye zarar veren bir lanet altındasın, Finnan Ó Brannon. İşinde başarısız oldun ve Corvus'tan çaldın. Evet, Kara Gaga ile anlaşmadan önce kanıta ihtiyacım vardı." Bir süre durakladı, sonra ekledi, "Ve seninle uğraşmadan önce."

Niall bir sigara ve bir kibrit çıkardı, tuğla duvara vurdu ve yaktı. Bir nefes çekip yavaşça üfledi, ben Taryn'i kucaklamaya devam ederken gözleri bana dikilmişti, göğsüm kabarmış, köpek dişlerim hâlâ çıkıktı. "Borcunu biliyorsun-"

"Fae kanunlarını biliyorum ölümlü," diye karşılık verdim. "On iki gün daha benden hiçbir şey talep edemezsin. Ama lütfen yap. Sonsuz kötü şans mezarının üzerinde dans etmek istiyorum."

Niall küllerini savurdu ve bize bakarak alay etti. "Eğer on üçüncü gün şafak sökerken kışınız sandalyemde değilse, işaretleneceksiniz. Merhamet yok. Anladın mı Corbie?"

Ona cevap vermedim. Bunun yerine Taryn'in ayağa kalkmasına nazikçe yardım ettim, Davis ve Gan'ın etrafından dolaştırdım ve onu hurdalığa götürdüm.

Dışarı çıktığımda gözlerimi kapattım ve aklımı toplamak için yüzümü gökyüzüne kaldırdım. Öğleden sonra güneşi kızaran tenimi ısıtırken bir esinti öfkemi soğuttu. Titriyordum. Nefesim, vücudum. Kaslarım savaşmak için yalvarıyordu.

"Finn. ." Taryn fısıldadı ve ben yavaşça ona baktım. "Corbie bizim anakara avımızı hak etmiyor. Yeni kıyafetler ve düzgün bir banyo için takas yapalım."

Bir gülümseme dudaklarımı yumuşattı. "Sadece enerjik bedenime bir kez daha bakmak istiyorsun."

Şaka yaptım ama gülümsemem zoraki
oldu. "Belki de öyle."

Gözlerimiz
kilitlendi.

Lanet olsun. Ben.

Resmen içinde bulunduğum ruh halinden tamamen farklı ve ateşli bir ruh haline itilmiştim.

"Yaranın sargısını başka nasıl değiştirebilirim Finny?" diye göz kırparak ekledi ve uzaklaştı.

Ve yukarıdaki yıldızlar, tasmalı bir köpek gibi onu takip ettim.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Taryn Hunt

"NEDEN BU KADAR UZUN SÜRDÜ?"

Finn'in telaşlı fısıltısı, pompalanan damarlarımdaki adrenalini bir kez daha yükseltti. Önden bağcıklı korseyi bağlamak kolaydı. Elbisenin korsajını iliklemek ise benim hırsız parmaklarım için bile zordu.

"Düğmelerimi ilikleyemiyorum-" Sırtımın üst kısmındaki parmakları aniden hissedince tüylerim diken diken oldu. "Bir dahaki sefere küçük bir uyarı."

Uсталıkla korsajımı bağlamaya başladı ve ben kızarmamaya çalıştım. Yıldız Sarayı'ndaki misafir odalarına gizlice girmek için hizmetçi geçitlerini kullandığım için hâlâ sinirlerim tepemdeydi. Son birkaç yılda pek çok şey çalmıştım ama ipek bir elbise çalmamıştım. Ancak Leydi Winslow bu gece baloya katılacaktı. Aşağıda bir balo başlamıştı bile.

"Tamamdır."

Döndüm, eteklerimin çıkardığı yüksek sesle irkilerek onunla yüzleştim.

Ve dostlarım, ruhum bedenimi terk etti. O, düşen yıldızlardı. Finn'in sokak kıyafetleri yeterince tehlikeliydi. Ama güzel bir frak ve gömleğin içinde? Nefesim hızla kesiliyordu. Kendimi bu yabancı duygulardan kurtarmak için birkaç kez göz kırptım. Zaten onun vahşi, hayvansı bakışları kafamı karıştırmıştı.

iki gün önce Corbie lonca ustasına verdiği tepki. Dehşet vericiydi ve atan kalbimi ay ışığına dönüştürdü.

Finn toprak rengi saçlarımın dalgalı dallarıyla oynadı, en az benim kadar şaşırmış görünüyordu. Gözlerimi kaçırarak kuzguni renkteki saçlarımı örtmek için eldivenlerimi giydim, ardından koyu deniz mavisi elbisemdeki görünmez kırışıklıkları düzelttim ve boğazımı temizledim. Üç ya da dört yıldır elbise giymemiştim, erkek pantolonunu tercih ediyordum.

"Saçıma nasıl şekil vereceğimi bilmiyorum-" "Çok güzelsin," diye fısıldadı.

Omuz silktim. "Güzel bir elbise ve mücevherler bir domuzu bile güzelleştirir."

"Taryn," dedi usulca, "bataklık çamuruna bulandığında güzelliğın dillere destandı."

Soluk yeşil gözler ipekle örtülü vücudumda gezindikten sonra yavaşça yukarı doğru kayarak benimkilerle buluştu. Bir kızarıklık daha boynuma doğru süzüldü. Dudaklarının hafifçe ayrılması ve kaşlarının arasındaki düşünceli çatıklık, ışığın ve gölgelerin yüzünün düzlemlerini okşama şekli, korseyle sıkılmış ciğerlerimdeki tüm nefesi çalmakla tehdit ediyordu.

Kimse bana onun baktığı gibi bakmamıştı. Hiç kimse bana onun gibi değer vermemişti.

"Gidelim," dedim, tüm işimle. Bunu yapmazsam, yerde iç çeken bir ipek birikintisine dönüşecektim. Ve onun huzurunda diğer kızlar gibi olmayı reddediyordum, dudaklarının dudaklarımda olmasını, parmaklarının tenimde sahiplenici bir şekilde kaymasını ne kadar düşünürsem düşüneyim.

Kırmamız gereken bir lanet vardı.

Finn soyunma perdesinin arkasından beni takip etti. Odanın içinden geçip boş koridora çıktık. Nabzım kulaklarımda atıyordu. Finn ve ben sosyete için fazla kabaydık. Ben de yoktu

Toplantılarda kadın görgü kurallarını bir kenara bırakın, vantilatör kullanarak nasıl iletişim kurulacağına dair en ufak bir fikrim bile yoktu. En azından sosyalleşmek zorunda kaldığımızda evli bir kadın olarak sunuluyordum. Yani, ben evli bir kadındım.

Hırıltımı geri çektim.

Kollarımızı birbirine dolayarak büyük merdivenlerden ana fuayeye indik. Müzik mermer zeminlerin üzerinde süzülüyor ve kaymaktaşı tavanlarda yankılanıyordu.

Ağzım açık kaldı ve sahte davranışlarımı hatırladım.

O kadar çok katılımcı vardı ki gözlerim nereye yerleşeceğini bilemedi. Finn bizi balo salonuna götürdü ve çenemin yere çarpmasını engellemek zorunda kaldım. Mum ışığı, cam takımyıldızlarla bezeli gece yarısı gökyüzü tavanından yansıyor. Parıldama etkisi saf sihirdi ve dansçıların üzerinde altın rengi kayan yıldızlar yarattı.

Finn'in ağzının bir köşesi kıvrıldı, beni yere çekmeden hemen önce gözlerinde yaramaz bir parıltı vardı. Beni müziğin içine çekerken çılgık atmamaya çalıştım. Tanıdık bir makara çalışıyorlardı, her zaman hoşuma giden bir peri ezgisi.

Parmaklarını benimkilerle örerek diğer dansçıların yanında döndük.

Kafa karıştırıcı, baş döndürücü bir telaş kol ve bacaklarımda vızıldadı.

Bir fae cadısıyla pazarlık yapmış, birlikte bir bataklık canavarıyla savaşmış, ay ışığıyla aydınlanmış bir maden kaynağında yıkanmış, yağmura göğüs germiş ve bir handa oda karşılığında iş takası yapmıştık. Şimdi de bir halk şarkısı eşliğinde dans ederken yüksek sosyetenmişiz gibi davranıyorduk. Finn'in yanımda olduğu bir hayat hep böyle maceralı mı olacaktı?

Bir sıra halinde canlı bir ritim tutturduk ve melodinin tadını çıkarmak için neredeyse gözlerimi kapatacaktım. Bir saniye sonra şarkı daha yavaş bir ritme döndü ve yine de nabzım hızlandı. Finn bir kolunu belime doladı, ellerimiz

başımızın üstünde birleşiyordu. Güldüm. Finn de bu ses üzerine muzipçe sırıttı. Başım koreografiden daha hızlı dönüyordu. Şarkının bodrán davulunun hızlı gümbürtüsünden daha hızlı. Dans ederken düşen yıldızlar ortak gülümsemelerimizi aydınlatıyordu. Ve . . . Kendimin de düştüğünü hissettim. Yukarıdaki ay, bir asırdır kendimi bu kadar mutlu hissetmemiştim.

El ele tutuşarak orta piste doğru adım attık ve diğer dansçılarla bir daire oluşturduk, parmaklarımız bir yıldız oluşturacak şekilde ortada buluşmak üzere çözüldü, sonra hepimiz saat yönünde hareket ettik. Dört vuruş sonra yön değiştirdik, diğer elimizi uzattık ve saat yönünün tersine hareket ettik.

Makara birkaç ölçü sonra sona erdi ve ben Finn'in karşısında soluksuz kahkahalara boğuldum. Yanağım göğsüne bastırana ve kolları belimi sarana kadar beni kendine çekti. En son ne zaman eğlendiğimi ya da kendimi bu kadar özgür hissettiğimi hatırlamıyordum.

"Bütün gece seninle dans etmek için yüz patates üzerine pazarlık ederdim, Rynnie aşkım," diye fısıldadı saçlarıma. "Ama hedefimiz çok yakın."

Rynnie aşkına.

Bunun kalbimi neden bir makara dansından daha hızlı çarptırdığından emin değildim. "Nereye?"

Cevap vermesine gerek yoktu.

Doğal olmayan bir şekilde parlak bir cilde, güzelce kıvrılmış sarı saçlara sahip, dekolteli zümrüt yeşili bir elbise giyen ve göğüs dekoltesinde büyük bir yakut kolye taşıyan bir kadın, Finn beni pistten çıkarırken onu takip ediyordu. Birkaç kadın da onun hareketlerini takip ediyordu ve her birine ters ters bakma dürtüsüne direnmek zorunda kaldım. Bunun yerine, Finn'e gelişigüzel baktım. Dudaklarında baştan çıkarıcı bir eğim vardı, gözleri yırtıcı bir şekilde Leydi Winslow'un kıvrımlarından zevk aldığını açıkça gösteriyordu. Plan buydu. Bunu biliyordum ama bunu iş başında görmek içimdeki öfke ateşini körüklemiş, bu da kafamı karıştırmıştı.

O benim değildi. Onun üzerinde hiçbir hakkım yoktu.

Finn kulağıma fısıldamak için eğildi, ateşli bakışları tüm bu süre boyunca Leydi Winslow'un kilitlenmişti. "Sadece seni istiyorum, Taryn Hunt." Eğildi, elimi öptü ve eğilirken bakışları benimkilere çarptı. "Sadece seni istiyorum, aşkım."

Nabzım aldı. Nefes alamıyordum.

Sadece beni istediğini söyleyerek ne demek istedi? Konuşan o muydu yoksa eş bağımız mıydı? Ve neden "aşk" tipik bir sokak çocuğu argosu olarak değil de gerçek bir sevgi ifadesi olarak söylenmiş gibi hissettirdi?

Finn uzaklaştı. Ve yıldızlar, darmadağın olmuşum. Dünyamı kolayca alt üst etme becerisine sahipti.

Yavaş bir nefes alarak, çözölmekte olan düşöncelerimi topladım ve birini arıyormuş gibi yaparak çok da uzak olmayan bir mesafeden onu takip ettim. Bakışlarım etrafa sıçradı ve ... saray kıyafeti giymiş tanıdık bir çift ela göze takıldı. Tommy mi? Kara Gaga'nın bakışları Finn'e kaydı, sonra tekrar bana döndü. *Lanet olsun*. Oisín'in Tılsımı ona verilen av mıydı? Yoksa başka bir şey mi? Sanki onu tanıımıyormuş gibi döndüm ve Finn'e doğru baktım.

Kibirli elf bir omzunu gelişigözel duvara yasladı. Başını Leydi Winslow'a doğru eğdi, soluk yeşil gözleri koyu yeşil saçlarının dökölen tellerinin altında Leydi'nin gözlerini tutuyordu. Konuşurlarken bir parmağını Leydi'nin kolunda gezdirdi ve ben dişlerimi sıktım.

Sadece seni istiyorum, Taryn Hunt.

Kafa karışıklığı tekrar odak noktasına geldi. Tüm bunlar olay çıkarıp planımızı mahvetmemem için miydi? Finn'i izlerken birdenbire ne kadar duygusal hareket ettiğinin farkına vardım. Kadınların arzuladığı her fanteziye sahipti ve iyi planlanmış bir gülümseme ve tatlı dilli bir itirafla bir kalbi çalabilirdi.

Göletteki gibi. Handa olduğu gibi. Hedefimize yaklaşmadan hemen önce olduğu gibi.

"Dans partnerinizin kalbi kırık görünüyor," dedi kültürlü bir anakaralı ses, kasıtlı olarak yüksek bir sesle. Finn kaşlarını bana doğru kaldırdı ve ben de içinde bulunduğum trans halinden sıyrılıp göz kırptığımda Leydi Winslow'un bana kıkırdadığını gördüm. "Beni baştan çıkarmayı seviyor," diye cevap verdi Finn, dudaklarında esprili bir bükülme vardı ama gözleri bakışlarımla buluştuğunda yumuşak ve garip bir şekilde korumacıydı. Cevap verirken neredeyse kendiminkini yuvarlayacaktım. Tekrar Leydi Winslow'a döndü ve alçak sesle boğuk bir sesle, "Ama benim istediğim onda yok." dedi.

"Peki sen ne istiyorsun?" Parmakları adamın gömleğindeki bir düğmeyle oynuyordu.

Tommy'nin ateşli bakışlarını fark etmemiş gibi yaparak ve aynı zamanda yeni bir dans partneri bulmakla ilgileniyormuş gibi davranarak kısmen arkamı döndüm. Ama göz ucuyla izlemeye devam ettim.

Finn şeytani bir gülümsemeyle, "Zevklerinizi biliyorum Leydi Winslow," dedi. O gülümseme. *O yıldızların lanet gülümsemesi*. "Oyun oynamayalım, tamam mı?" Parmağı adamın göğsünde gezindi. "Ya oyunları seviyorsam?"

"Tehlikeli ..." Bakışları kızın ağzında gezindi. "Bir elfi oyunlarla ayartmak." Baştan çıkarıcı, alçak bir sesle güldü ve omurgamı tırmaladı. Finn'in sırtışı genişledi ve daha yakına eğildi. "Hadi özel bir yere gidelim."

Finn cevap vermesine fırsat vermeden kızın koluna girdi ve planlandığı gibi onu balkona doğru götürdü. Ben de gittim, geçerken bir kızın bileğindeki yelpazeyi kaydurdım. Finn, Leydi Winslow'la birlikte açıklıktan geçip gecenin karanlığına karıştıkları anda, kızı kadife perdelerin arasından geçirerek gözden uzaklaştırdı ve onu öptü.

Ejderha ateşi derimin hemen altında yanıyordu. Öpücüğü sahteydi. Ama ya değilse? Ya Finn onu gerçekten öpmek istiyorsa?

Sadece seni istiyorum, Taryn Hunt.

Karanlık gökyüzü, bunun gerçek olması için nasıl da can atıyordum. Onun tarafından gerçekten istenmek.

Balkon kapısının önünde dururken yüzüm kızarmış gibi davranmama gerek kalmadan vantilatörü açtım. Leydi Winslow ceketinin düğmelerini ve gömleğinin üst kısmını çözmeye başladı. Finn onu sırtı açıklığa bakacak şekilde çevirdi, sonra parmaklarını saçlarına doladı, başparmağı tılsımın kopçasının hemen üzerindeki teni okşadı -işaretimi verdim.

Yelpazeyi çabucak korsajımın içine soktum ve parmak uçlarımda balkona çıktım; içerideki müziğin ve dışarıdaki sokak seslerinin elbisemin eteklerinin salınımını gizlemesine şükrettim. Finn'in gözleri, çenesinden boynuna doğru öpücükler bırakmak için ağzından ayrılırken benimkilere kilitlendi. "Acele et" diye bağırان geniş gözlü bir ifade. Ona dişlerimi gösterdim ama işe koyuldum.

Parmaklarım tılsımın kopçasına dokunduğu anda Finn onun ağzına döndü. Eli çıplak göğsünde gezindi. Çözmekte olduğum zincirle onu boğmamak için kendimi zor tuttum. O lanet elf yine öfkeli bakışlarımı yakaladı, gözleri tepkime gülüyor gibiydi. Bunu komik mi buldu? Parmakları kızın çenesinde ve boynunda gezinirken bir yandan da yüzünü kucaklıyordu. O anda tokayı çözdüm ve Finn'in bekleyen ellerine düştü.

Balo salonuna geri döndüm ve yanımdan geçen herkese doğal görünmek için kendimi bir kez daha yelpazeledim.

Arkadan bir çığlık yankılandı.

"Lanet olsun!"

"Tılsımı bana geri ver evlat, yoksa lanete maruz kalırsın."

İçeri baktım ve kalbim durdu. Bir zamanlar Leydi Winslow olan güzel kadın, kamburlaşmış, yaşlılıktan lekelenmiş, kırışmış bir ihtiyara .

beyaz saçları ve keskin sarı dişleri olan bir cadı. Finn öğürmeye başladı ve ben kahkahalara boğuldum. *Evet Finny, onu tutkuyla öptün.*

Cadı ne dediğini anlayamadığım bir çılgılık attı ve Finn kolumu tutarak kaçtı.

Saraydan kaçarken güldüm.

Değiştirdiğimiz kıyafetlerimizi ve yetersiz eşyalarımızı sakladığımız Dilenci Deliği'ne doğru ara sokaklara dalarken güldüm. Stars, yıllardır bu kadar gülmemiştim. Finn de gülüyordu. Ne korkunç, beklenmedik bir dönüş. Gençlik Ülkesi'nden bir muska. *Tanrılar.*

Yıldız Sarayı'ndan birkaç blok ötede bulunan terk edilmiş bir deponun merdivenlerinden yukarı tırmandık. katta, Finn beni belimden yakalayıp yüzüme doğru çevirdiğinde kendimize ayırdığımız odaya zar zor girebilmiştik. Gözlerimiz kilitlendi. Nefeslerimiz hızlandı. Bakışları dudaklarımda birkaç kalp atışı kadar oyalandıktan sonra beni tuğla duvara doğru itti ve kahkahalarımı öptü.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Taryn Hunt

"NE YAPIYORSUN?" Öpücüklerin arasında sordum.

"Bin öpücükten üçüncüsünü senden çalışıyorum," diye fısıldadı.

Bir sonraki nefeste ağzı benimkine çarptı. Ve yukarıdaki ay ... beni tüketti. Tüm düşüncelerimi, mantığımı kaybettim. İçinde boğulacağımı düşünene kadar sadece hislerim duyularımı doldurdu. Ona karşı hisler, bize karşı hisler. Olabilecekler. Sahip olmayı arzuladığım ama asla olamayacağım şey.

Ellerim göğsünün çıplak tenine bastırdı. Onu gerçekten uzaklaştırmalıyım.

Bu çizgiyi geçerse geri dönüş yoktu. Ve . . . Daha sonra kalbimin onu kaybetmeye dayanabileceğini sanmıyordum.

Yine de gömleğinin düğmelerini açmaya devam ettim ve nefesini titrettim. Öpüşmemize ara vermeden takım elbise ceketini, yeleğini ve gömleğini yere fırlattı. Ön kolları beni vücuduna yaklaştırdı ve öpüşmemiz alevlendi. Parmaklarımın altındaki ten pürüzsüz ve sıcaktı. Tüm sert çizgiler ve tonlanmış kaslar.

Bu bir rüyaydı.

Olmak zorundaydı.

Şu anda hissettiğim şey başka bir dünyaydı.

Öpüşmemizi keserek beni döndürdü ve nazıkçe duvara bastırdı. Yanağıma değen tuğlanın soğuk hissiyle nefesim kesildi. O ne yapıyordu?

. . *Oh. Yıldızlar.* Boynumdan aşağı bir köpek dişi sürükledi ve dostlarım, dizlerimin bağı çözüldü. Gerçekten bayılıyordum ve bunu bilip bilmemesi umurumda değildi. Finn öpücüklerini boğazımda gezdirdi, parmakları hızla korsajımın düğmelerini iliklerken ağzı daha da aşağı indi. Kumaş düştü. Kollarımı aşağıya çektim ve giysiyi onunkinin yanına fırlattım.

Vücudunun sıcaklığı bana doğru eğildi. "Gel aşkım," diye fısıldadı kulağıma.

Ben cevap veremedim Finn beni kollarına aldı ve derme çatma karyolamıza doğru yürüdü. Beni nazıkçe ince battaniyemizin üzerine yatırdı ve kalçalarımın sarıldı. Koyu deniz mavisi ipek, eteğimden uzandığımız yerin etrafında birikmişti. Ay ışığı göğsünün ve karnının yontulmuş hatlarını, kollarının kıvrımlarını ve geniş omuzlarını okşuyordu. Ciğerlerimde hızlanan nefesim korsemi zorluyordu.

"Seninkiyle kıyaslanabilecek bir güzellik yok, Taryn Hunt."

Finn'in parmakları benim şeklimi izledi; korseli göğüslerimin yumuşak kabarıklığı, belimin kıvrımları, kalçalarım. Gözlerim yumuşak bir iniltiyle kapandı. Bir dokunuşun bu kadar şiirsel olabileceğini bilmiyordum. Ya da tek bir okşayışta binlerce özlemi itiraf edebileceğini. Ama şunu biliyordum: Bu parmaklar her fırçalamada sahiplik iddia ediyordu. Ve bir aptal gibi, ona izin verdim. Şu anda beni tamamen ele geçirebilirdi ve ben onu durduramazdım. Durdurmam gerekse bile.

Gerçekten, gerçekten
yapmalıyım. Bu berbat
bir fikirdi.

Hayat, üçüncü kuralı çiğnemedi de yeterince karmaşıktı, özellikle de onunla.

Finn ağzını benimkine yaklaştırdı ve usulca göz kırptı. "Başka bir hayatta olsaydım, sanırım sana fena halde aşık olabilirdim."

bir an durdu. *Bana* aşık olmak mı istiyordu? *Ben sadece seni istiyorum, Taryn Hunt.*

Kendi ailem beni istemedi. Ama rakibim? Neden? Bunu bütün kızlara o mu söyledi? Söylediklerinin doğru ya da numara olmasının bir önemi yoktu. Eş olarak bağlı kaldığımız bir gelecek olamazdı. Özgürlüğümüzü kazanmak istiyorsak *kimseyle* bir geleceğimiz olamazdı.

Ama şimdi? Bir Seren fantezisine dalabilirdik. Ben de çaresizce onunla kendi fantezimi yaşamayı arzuluyordum - onun beni gerçekten istediği ve benim de kalbimin onunkine aşık olmasına izin verebileceğim bir fantezi. Ölümlü hayatımın onunki kadar uzun olduğu, böylece birlikte yaşlanabileceğimiz bir yer. *Gözlerini kapat, kural üç.*

Finn'in yüzünü avuçladım. "Hadi daha ev gibi bir yere taşınalım."

Alnını benimkine yasladı. "Puslu dağ manzaralı bir yere."

"Bir bahçe için bir parça çim ve bir ya da iki çocuğun etrafta koşuşturması için bolca alan."

"Ve karım, mutfakta ..." diye fısıldadı, sesi titriyordu. "Karım ..." cümlesini tamamlayamadı, kendini kaybetmişti.

Bu sahte özgürlük sona erecekti.

Birbirimizden kaçamazken garip bir düşünce. Yine de, işte buradaydık, daha da yakın olmayı arzuluyorduk. Sanki ayrılık düşüncesi yeni bulduğumuz parçalarımızı paramparça edecekmiş gibi.

Belki de lanetten kurtulduktan sonra hâlâ sonsuzluktan küçük dilimler çalabilirdik. Ve nasıl olacağını biliyordum.

Parmaklarımı dağınık saç düğümüne doğru kaydurdım ve kravatını çektim. "Bir öpücük daha çal ve durma." Koyu yeşil saç telleri omuzlarına düştü ve

yanağımı gıdıkladı. "Lanetimiz bozulduktan sonra bile dudaklarımdan öpücükler çılmaya devam et."

"Bu bir pazarlık mı?" diye sordu bana. "Evet, söz ver bana, Finnan."

Seren'in dudakları boynuma değdiğinde, uzaktan Seren'in saati gece yarısı çanlarını çalıyordu. Tüm şıklığımızla, neredeyse bunun düğün günümüz olduğunu hayal edebiliyordum. Finn boğazımın çukurunu öptü, köprücük kemiğimi öptü, ağzı bana dokunduğı her yerde tenimi dağladı. Boynuma doğru ilerleyen Finn, dilinin ucuyla kulak mememi yaladı ve ardından, "Sana söz veriyorum," diye fısıldadı.

Etrafımızdaki hava baş döndürücü bir tatlılıkla doluydu. Bir eli yanağımı okşarken, diğeri eli çalıntı korsemın bağcıklarıyla oynarken, onun benimkine bastırđığı o lezzetli hisle bedenim elektrikle uğıldadı.

Finn burnunu çenemde gezdirerek adımını fısıldadı.

Benden ne istediğini biliyordum. Parmaklarımı saçlarına gömdüm ve "evet" diye nefes aldım. Bir yalvarış, bir dua. İzin.

Ağzı benimkini ezdi.

Ve artık var olup olmadığımdan emin değildim. Ya da var olmak istediğimden.

Dilinin her vuruşundaki yakıcı ateş yalımı, beni sadece soluk soluğa kalan nefesim ve biriken hislerim olana kadar çözdü. Gece gökyüzüne, gökyüzünde parıldayan her yıldıza, aya, güneşe ve göklerde tutulan her dileğe dönüştüm.

Parmaklarını benimkilerle birleştiren Finn, birleşen ellerimizi yüzümün yanında sabitledi. Diğeri eliyle korsemın bağcıklarını çekti ve tenimde bir zevk ürpertisi belirdi. Kafamın arkasındaki küçük bir ses, benim sadece başka bir cilveleşme olduğum konusunda uyardı. Yalnızdım ve ne kadar yalnız olduğumu hiç fark etmemiştim.

Olabileceklerin tadına varana kadar. Yine de, onunla birlikte kontrolden çıkan bu kozmik koşuşturmanın bitmesini istemiyordum.

Dudaklarının benimkiler üzerindeki melodik yavaş dansıyla öldüm ve gürleyen kalbimin her hızlı atışında yönettiğı sahiplenici ritimle yeniden dirildim. Dokunuşu nazikti, bağcıklarını her çekişini yavaştı. Bedenimin mutlulukla teslim olduğı bir yapı-

"Taryn Hunt!"

Arkamızdaki pencereye keskin bir vuruş depoda yankılandı. Bir çığlıkla ırkıldım. Finn kafasını kaldırdı. Vücudu beni korumak için hareket etti.

Bir keskin rap daha. "Taryn Hunt!"

Finn'in vücudu sarktı. "Lanet bir kuzgun."

Gözlerimi uzun ve endişeli bir şekilde kırpıştırarak kapattım. Yavaş bir nefes vererek Finn'i geriye ittim ve beceriksizce dizlerimin üzerine yuvarlandım. Kadınlar bu kadar kumaşın içinde nasıl işlev görüyordu? Etrafımda biriken ipek miktarı gülünçtü. Soğuk bir esinti kızaran tenimi serinletti ve aşağıya baktım. *Yıldızlar!* Gövdemi saran brokar korse yarıya kadar çözölmüşü. Bir kolumla üstümü örterek, utancın tenimi hızla kızıla boyamadığını iddia ettim. Finn ince battaniyemizi aldı ve uzaklara bakarken onu bir şal gibi omuzlarıma çekti.

"Taryn Hunt!" Lanet kuzgun cama üç gagalı vuruşla tekrarladı.

Pencereyi açtım ve kuş uçarak içeri girdi, yakındaki bir rafa kondu. "Taryn Hunt, Kara Gaga seni çağırdı, ama-"

"Neden?" Kuzguna sordum. "On gün daha benden bir şey talep edemezler ve bunu biliyorlar."

Kuzgun zıplayarak raftan aşağıya, bana doğru yaklaştı. "Kaçmalısın, Taryn Hunt."

Gözlerim kısıldı. "Sen S725 misin?"

"Tılsım." Kuzgun başını eğip tek bir siyah gözle bana baktı. "Bir Kara Gaga işi."

Kalbim karnıma düştü. Tommy tılsımı çalmakla görevlendirilmişti; bunu biliyordum. Ve şimdi Finn Kara Gaga'dan iki kez çalmıştı. Tılsımı teslim etmek bir seçenek değildi. Ama casus kuzgunlar bizi her zaman bulurdu, bu yüzden kaçmak işe yaramazdı.

Dalgınca bileğimdeki dövmeleri ovuşturdum ve hareketsiz kaldım. Kara Gaga lonca işaretlerim neden soluyordu? Finn'le olan eş bağı sağlam ve karanlıktı. Ama Hırsızlar Loncası damgam gözlerimin önünde yavaş yavaş kayboluyordu.

"Finn?" Bileğimi göstererek ciyakladım.

Yüzü soldu ama şaşırılmış görünmüyordu. Neler oluyordu? Hâlâ iki sağlam izi vardı.

"Kaçın ve saklanın," diye öttü kuzgun ve kanatlarını çııptı. "Kara Gaga seni avlayacak."

"Neden bize yardım ediyorsun?"

"Bakire selamlarını yolladı."

Kaşlarım havaya kalktı. Üç Kız Kardeş bize yardım mı ediyordu?

"Bekle!" Kuzgun havalanırken bağırdım. "Corvus Rook'un kulesinin nerede olduğunu biliyor musun?"

"Stellar Winds Casi-" Kuzgunun sesi, açık pencereden içeri süzülürken anlaşılmaz bir gaklamaya dönüştü.

Aman Tanrım.

Bileğimi kaldırıp bir zamanlar bağı bir kuzgunun yükseldiği pürüzsüz deriye bakarken dişlerim kenetlendi.

Neden o kadar yer varken o kumarhane olmak zorundaydı?

Kahretsin!

Hayır, önce daha büyük bir sorum vardı.

Pencereyi kapattım ve hızla topuklarımın üzerinde dönerek Finn'e doğru ilerledim. Birkaç uzun saniye boyunca birbirimize . Ay ışığı vücudunun sert hatlarını ve kıvrımlarını okşuyordu ve ben Kendimi savunmasız hissettim. Ona güvenmem için beni manipüle etmek için zorlama büyü mü kullanmıştı? Bedenimi ona vermem için? İhlal mide bulandırıcı bir dalga halinde geri döndü ve ben yine on beş yaşıyordum. Farklı bir erkek elf, ama hepsi aynıydı. Tek yaptıkları, kendilerine karşı koyacak büyüye sahip olmayan ölümlü kızlardan faydalanmaktı.

Bana doğru adım attı. "Taryn-"

"Beni şaşırtma," diye tersledim. "Benim için resmettiğin bir gerçekliği görmem için beni kandırma."

Gözlerindeki yumuşaklık sertleşti. "Ben *onun* gibi değilim."

"Sana inanmalı mıyım?" Elimini yumruk haline getirdim. "Üzerimde kaç kez zorlama büyü kullandın?"

Çenesinde bir kas kıpırdadı. "İki kez-" "İki kez mi?!"

"Sadece seni korumak için!" diye bağırdı.

"Öyle diyorsun. Ama asla , değil mi?" Bileğimi işaret ettim. "Hırsızlar Loncası işaretime ne oldu? Neden hâlâ bir tane var?"

Finn endişeyle dudaklarını yaladı. "Senin sahibin benim, unuttun mu?" "Artık bir Corbie olduğumu söylemiştin."

"Hayır," dedi yavaşça. "Prim'de benimle yaşayacağını söyledim."

Hayal kırıklığı içinde homurdandım. "Açık konuş, Finnan!"

"Borçsuzsun, Taryn. Eş olarak bağlandığımızdan bu yana altı gün geçti. Kara Gaga'ya verdiğim başlık parası Corbie'nin senin borcunu ödemesiydi, bu işlem artık tamamlandı," diye dişlerini gıcırdattı.

"Özgür ..." Anlamını kavrayamadığım için nefesimin altında fısıldadım.

Kızgın gözyaşları Finn'in gözlerini kızarttı. "Evet, bu laneti bozduğumuzda sen de benden kurtulmuş olacaksın."

Gölette dudaklarında tattığım kalp kırıklığı bu muydu? Ayrılmadan önce handa ve yine feribotta gözlerindeki kalp kırıklığı?

"Beş gün boyunca," diye boğuldum, "evliliğimizin bedelini biliyordun ve bana bağlarımızı koparma seçeneği vermedin."

"Çünkü bu *benim* hatamdı, senin değil-"

Sen bir hataydın, diye yankılandı babamın bulamaç gibi sesi kafamın içinde. "-ve bağlı eşin olarak seni loncalara karşı en iyi ben koruyabilirim."
Seni her şeyden üstün tutacağıma yemin ettim, buna kendi ihtiyaçlarım da dâhil.

Mide bulantısı midemde acı verici bir şekilde çalkalandı.

Tüm bakımı ve koruması mı? *Sadece* bağlayıcı yeminleri vardı. Bana karşı gerçek bir sevgisi yoktu.

Sen bir hataydın.

Yıldızlar, kusacaktım.

"Seren'i terk et ve arkana bakma, genç kız." Finn'in söylediği her kelime sıkıydı. "Bana söz verdiğin gibi bir eczacı dükkânı aç. Aşık ol, çocuk yap. Düzinelerce."

Nefesim ciğerlerimde sıkışmıştı. "Finn-"

"Acımak yok!" diye bağırdı. "Telaş yok!"

Gözlerimiz kilitlendi. Ama ona uzun süre bakamadım ve yedek giysilerimi kaptım. Yanından geçip üstümü değiştirmek için uzun bir rafın arkasına yürüdüm.

Hata olsun ya da olmasın, ondan borcumu üstlenmesini ya da on beş metrelik özgürlük lanetimizi kırmak için kendisini daha uzun süre kiralamasını istemedim.

Özgürlük.

Öfke damarlarımda dolaşıyordu. Yaşayan, kıvranan bir canavardı. Çığlık atmak, bu fabrikadaki paslanmış makine parçalarını camlardan dışarı fırlatmak ve camların kırıldığını duymak istiyordum, tıpkı benim gibi.

Beni öptü.

Seren'i terk edebileceğimi ve asla arkama bakmayacağımı bilerek beni öptü. Yeni oluşan borçlarımı ödemekten yıllar uzak olduğuma inanmanın acısıyla yaşadığımı bilerek. Karşılığında onu *asla* özgür bırakamayacağımı bilerek.

Tanrım, bana *sahip oldu*. Beni *satın aldı*.

Ve bunu bilerek, benim bilmediğimi bilerek, beni öptü ve daha fazlasını yapmak için izin istedi.

Ama beni öpen sadece onun lanet olası yeminleriydi, o değil. Karanlık, nefes nefese bir kahkaha beni terk etti.

Beni evlilik vaatleriyle öpen ilk erkek, zoraki işlediği suçların bedelini ödemek için beni terk ettiğinde kalbimi kırdı.

Ama bu erkek. . . uygun bir şekilde evlendiğim kişi? Benim tüm masraflarımı karşılayarak kalbimi kırdı ve sanki bu bir hata değil de bir bağlılık eylemiymiş gibi beni öptü. Sanki seçme şansı olsa, borçlarım için, korumam ve bakımım için kendini yeniden feda edecekmiş gibi.

Buna dayanamazdım.

Suçluluk nefesimi çalıyordu. Ciğerlerim yanıyordu. Başım mide bulandırıcı bir şekilde dönüyordu.

Yedi yıl boyunca Seren'in sokaklarını Finnan Ó Brannon ile paylaştım ve aramızda tek bir güzel söz geçmedi. Onu başka kızlarla izledim, onların fantezilerini tatmin etmek için zevk alıyor, sonra bir veda bakışı bile atmadan uzaklaşıyordu.

Beni derinden öptü. Tutkuyla.

Ben de kendimi tüm bunların gerçek olduğuna inandırarak ona izin verdim.

Safra boğazımı yaktı. Mide bulantısını hafifletmek için bir elimi ortama bastırdım.

Borçlu olduğum ve asla ödeyemeyeceğim tüm borçlar arasında en çok canımı yakan bu oldu.

OceanofPDF.com

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Finn Brannon

yarayı inceledim. Birkaç gündür beni rahatsız etmiyordu. Ama yeni bir hassasiyet beni rahatsız ediyordu. Cildim dokunulamayacak kadar sıcaktı ve kabuğun yeniden açıldığı yırtığın etrafı morumsu bir renge dönmüştü. Omzumun üzerinden bakarak Taryn'in hâlâ uyuyup uyumadığını kontrol ettim. Memnun bir şekilde, sol göğüs kafesimdeki büyük çürüğü kontrol etmek için gömleğimi yukarı kaldırdım. Rengi artık benekli bir sarıydı. Ama o pençeli yara... kaşlarım birbirine çarptı.

Kendini Leydi Winslow olarak gösteren cadı beni tehdit ettiği gibi lanetlemiş olmalıydı. Mantıklı olan tek şey buydu.

Taryn'e söyleyip söylememekle savaştım.

Hayır, önceki gece kuzgun bizi böldüğünden beri genç kız bir lir telinden daha gergindi. Koparıldığında da pek hoş bir ses çıkarmıyordu.

İçimi bir hüznün ısırdı ve göğsümü durmadan kemirdi. Pek çok kızı öpmüştüm. Ama Taryn'in dudakları benimkiler için yaratılmıştı. Ve ben takıntılıydım. O birkaç güzel anda zaman durdu. Onu içemedim

yeterince hızlı. Teninin tadı, ağzının yumuşaklığı, nefesindeki zevk sesi.

Kalbimi bir sonraki avın yap.

Gömleğimin eteklerini bırakarak iç çektim ve kendimi aklımı kaybettiğim ve Taryn'ın hiddetli öfkesiyle dolu bir güne daha teslim ettim. O bana güvenmiyordu, ben de ona güvenmiyordum. Birbirimizin arkadaşlığına katlanmak zorunda kalmadan önce de bu doğruydı. Ama şimdi kalplerimiz için içindeydi. Yüzüme ne kadar duvar örerse örsün, Seren'in zorlama büyüsu onu çıplak bıraktığında arzusunu duydum. Gerçeği biliyordum, onun görmediği gerçeği. Ya da görmek istemediği.

Ve bu beni rahatsız etti. Şüphesiz, Taryn Hunt'a aşık oluyordum. Hızlı ve sert bir şekilde. Aramızdaki bağ sona erdiğinde de bu kadar yoğun hissedecek miydim?

Bakışlarım yanaklarının genişliğini, dudaklarının kızarıklığını okşadı.

Beni öptüğüne pişman olmuştu. Yüzündeki dehşet ifadesi hâlâ zihnimde yankılanıyordu. Eğer beni sadece ucuz ve anlamsız bir eğlence için uygun gördüyse, neden beni geri öpmüştü? Ve dostluk bağımız sona sonra da onu öpeceğime dair bana söz verdirdi? Artık bir pazarlığımız vardı. Beni manipüle mi etti? Ve hangi sebeple? Başlık parasını öğrenirken teninin solgunluğu midemi bulandırdı. Karşısındaki erkeğin büyük jestinin karşılığı olarak bedenini istemesinden korkan bir kızın bakışıydı bu. Daha da kötüsü, onu özellikle bedenine sahip olmak için kandırmıştı. Pisliğin teki olabilirdim ama ahlaksız değildim.

Bana hiçbir borcu yoktu.

Kimsenin bana bir şey borçlu olmasını istemiyordum.

Yine de bana neden güvenmediğini anlıyordum. Yıldızlar adına, o erkeğin adını öğrenecek ve iyiliğinin karşılığını yüz kat fazlasıyla ödeyecektim. Ama şimdi elimde bir

Ona güvenmemek için yeni bir sebep.

Özgür olduğunu biliyordu. Ve bunun için iyilik beklediğime inanıyordu.

Hayatta kalmak biz sözleşmeli hırsızların en yüksek sesiydi. Arkadaşlıktan daha yüksek, romantizmden daha yüksek. Kendimize sahip olmaya o kadar açtık ki, özgürlük varken ahlak yoktu.

Ve neden ona hiç söylemediğimi.

Tabii ki Kara Gagalı kuzgun izi kaybolacaktı. Ahmağın tekiydim.

Sekiz gün daha.

Eşim olmayan ama belki de ruh eşim olan arkadaşımın yanına uzandığım yer soğuktu. *Sinir bozucu bilmece için teşekkürler, Crone.* Uykusuzluğumuza rağmen bir kumarhane soygunu planı yapmalı ve Kara Gaga'yı diken üstünde tutmak için harekete geçmeliydik. Dünkü gerginlik, makul bir tartışma yürütemeyeceğimiz kadar dayanılmazdı.

Sıkı bir nefes aldım. *Cesur ol, delikanlı.*

"Kalk ve parla, benim Pegasus ışıltılı güneş ışığım." Omzunu dürttüm ve sonra elimi hızla geri çektim.

Taryn koluna doğru inledi ve gözlerini hafifçe araladı. Beni görünce gözlerini kapadı ve yuvarlandı. "Anlaşıldı," diye mırıldandı.

"Bu I am daha fazla yakışıklı içinde gerçeklik daha içinde rüyalar?" I masumca sordu, şakacı bir şekilde geri iteceğini umarak. *Lütfen, genç kız. Yemi yut.*

Tiksintili bir ses çıkardı, sonra yüzünü kollarına gömdü ve "Sabah insanları gerçekten en kötüsü" diye mırıldandı.

Bu düne göre bir gelişmeydi. Bu noktada her şeyi kabul ederim.

Mümkün olduğunca sessiz bir şekilde ona yaklaştım, ağzımı kulağına yaklaştırdım ve çok da sessiz olmayan bir şekilde, "Sabah nefesi kokan selamlar

fermente balıklar gerçekten en kötüsüdür." Bir gıcırtyla sıçradı. Arkama yaslandım ve devam ettim, "Nereden bildiğimi sorma." Ürpermiş gibi yaptım.

Taryn'in tüm yüzü uykulu bir öfkeye dönüştü. O kadar sevimliydi ki kahkahalara boğuldum. Yükselen yıldızlar, her sabah buna mutlu bir şekilde uyanabilirim. Ne yazık ki, benim küçük alıngan patatesim aynı şeyi hissetmiyordu. Bana saldırmadan önce aldığım tek uyarı dişlerini göstermesiydi.

Omzu göğsüme çarptı ve ciğerlerimdeki havayı boşalttı. Bir saniye sonra düşüyordum. Bir taş zemine çarptık. Yaramdan acı ve irkildim. Yine de bu gülmeme engel oldu mu?

"Bana bir kez daha güneş ışığı de!" Göğsüme doğru bir yumruk attı ve ben de elini yakaladım. "Sana meydan okuyorum!"

Bir sırtıma ağzımın bir köşesiyle alay etti. Başımı onunkine doğru kaldırdım ve "Sol kroşe üzerinde çalışmalısın... *günüşiği*." diye alay ettim. Göz kırparak bitirdim, sonra hızla altından yuvarlandım.

Taryn daha çok iniltiye benzeyen bir iç geçirdi ve içine gırtlaktan gelen bir çığlık attı.

"Ben 'ışın' demedim." Esprili bir omuz silkmeye omzumu kaldırdım. Bilmece gibi konuşmalarına küfretmek için ağzını açtı ama o daha yapamadan parmağımı güzel dudaklarına götürüp "Şşşt ..." dedim.

Dişlerini sıkarak elime bir tokat . "Finnan-" "Ateşi koru,
Rynnie. Gitmemiz gerek."

Yüzündeki kan gözle görülür bir şekilde çekildi ve gözleri kapıya kaydı. "Kara Gaga bizi buldu mu?"

"Hayır," diye cevap verdim. "Ama Corbie Oisín Tılsımı'nın bizde olduğunu öğrenirse, peşimizde iki lonca olacak."

"Corbie muhtemelen zaten biliyordur."

"Evet," diye kabul ettim. "Görünüşe göre rakip lonca patronlarımız hırsızlar kadar kalın kafalı."

"Kahretsin." O iri geyik gözleri benimkileri buldu, sonra hızla başka tarafa baktı. Yorgun bakışlarında bir ağırlık vardı. Boğazını temizleyerek sordu: "Corvus ve Rook kardeş olabilir mi? Ya da eş?"

Başımı salladım. "Ya da aynı erkek. Belki de dişi."

"Onların da fae olduğuna inanıyor musun?"

"Buna hiç şüphe yok, aşkım."

"Bana *aşkım* deme." İsteği sessiz ama keskindi, kelimeler göğsüme saplanan bir ok gibiydi. Taryn alt dudağını emdi ve tozlu pencereye doğru baktı. "Stellar Winds Casino'ya çatıdan girmemiz gerekecek."

Sırtımı germek için ellerime yaslandım. Ateş ortama yayıldı ve irkildim. Keskin bir nefes boğazımda düğümlendi; çenemi sıktım. Neyse ki Taryn dikkatini pencereden ince battaniyemizden gevşek iplikler koparmaya çevirmişti ve beni görmedi.

"Çatıdan gireceğiz ve sonra ne olacak?" Sesimin normal çıkmasını umarak sordum.

"Bir tavan arası var. O ve-"

Yıldızların kutsal annesi. Soyduğu kumarhane burası mıydı?

"Onun adı," diye hırladım.

Taryn güldü ama bu gülüş zehir doluydu.

"Hâlâ adada mı?"

Bakışları *sonunda* benimkilerle aynı hizaya geldi. "Tavan arasından duvarların içine sızabilir ve görünmeden odalar arasında seyahat edebiliriz."

"Bootlegger duvarları mı?" Ağzım açık kalarak sordum.

"Tüm kumarhane boyunca."

Bir inilti beni terk etti. Bu çok seksiydi. Sırf sokak fareleri gibi duvarların arasında hareket etme deneyimi için bile tehlikeye değerci.

Taryn burnunu kırıştırdı.

şakamı geri çekerek çantama uzandım. "Bu gece o zaman?" Parmaklarım yankesici kolyesiyle takas ettiğimiz kurutulmuş sığır etini bulana kadar etrafı karıştırdı. Kendim için bir dilim aldım ve kalan parçaları bir bohça içinde Taryn'e attım. Handa geçirdiğimiz geceden beri sürekli yemek yediğinden emin olmuştum. Günde üç öğün yemek yemesi için bütün gün ve gece hırsızlık yapardım. şu anki gibi yetersiz olsa bile.

Kurutulmuş eti ısırdı ve çiğnedi, gözleri uyuduğumuz geniş odada, Corbie bölgesindeki bir depoda nesneden nesneye atlıyordu. "Lugh'un Gözü'nün neye benzediğini biliyor musun?"

"Hayır, ama tahmin edebilirim."

Bakışları benimkilere kaydı ve elindeki kurutulmuş etle devam etmemi işaret etti.

"Lugh bizim güneş tanrımızdır, güçlü bir savaşçıdır," dedim bir parça kurutulmuş et yerken. Çiğnerken ekledim: "Tüm ihtiyaçlarını karşılayan iki kuzgunu var."

"İki kuzgun .." diye tekrarladı. Gözlerimiz kilitlendi.

. Bakire zeki biriydi, öyleydi. Kalen bu bilmeceyi takdir edecektir.

"Bu göz gerçek bir göz mü?" Yüzü buruştu. "Bana gerçek bir tanrının gözünü çalsöyle?"

"Bu gerçek bir göz, Rynnie." Ciddi olmasam da sesimi ciddi tuttum.

Kurutulmuş ete baktı ve onu kucağına indirdi. "Burası "ama gözüm yok" dediğin kısım, değil mi?"

"Lugh'un Gözü bir gözdür," diye devam ettim aynı ciddiyetle, "ama her gözün görmek için bir bedene ihtiyaçı yoktur."

Taryn'in yüzü düştü. "Çok saçmalıyorsun."

Dudaklarım kıpırdadı. "Karavan fae'lerinin 'göz' dedikleri şeyin ne olduğunu biliyor musun?" "Eğer bir sonraki nefeste konuya girmezsen-"

"Kristal bir küre, aşkım," diye bitirdim, sonra da kuru pastırmayı ısırđım. "Her şeyi *gören* bir küre."

Ona "aşkım" dediğimi fark ederek sustum. Ama o fark etmemiş gibiydi.

Taryn'in kaşları birbirine çatıldı. "Lugh'un Gözü," diye mırıldandı düşünceli düşünceli. "Yani bu her şeyi gören küre Kara Gaga ve Corbie'yi kontrol edebilecek bir tanrı gücüne mi sahip? İki kuzgun hem biziz hem de loncalar, öyle mi?"

Oh.

Yıldızlar beni korusun.

Onu öpebilirdim. Ama yeniden inşa ettiğimiz güven kırılğan, sallantılı bir şeydi. Onun yerine, "Şu haline bak, zeki bir fae gibi bilmece çözüyorsun," dedim.

Beni görmezden geldi. "Bu kuzgunların nasıl kontrol edildiğini ve her şeyi *gören* büyü aracılığıyla bize nasıl bağlandığını açıklıyor." Elindeki kurutulmuş et parçasını bana doğrultarak, gözleri dönerek, "Lugh güneşin şifresi mi o zaman?" diye sordu.

"Tabii ki." Elimdeki kurutulmuş et parçasını ona doğru uzattım. "Muhtemelen Kara Gaga ve Corbie bu yüzden Kocakarı'nın hava durumu yüzüğünü bulmak için gönderildiler, değil mi?"

Tek bir kara kaşını kaldırdı. "Bakire neden Lugh'un Gözü'nü istiyor? Sırada bizi kontrol etmek mi var?"

Başımı eğdim. Haklı bir soruydu. Dobhar-chú dişini neden istediğinden emin değildim. Oisín'in Tılsımı açıkça Kocakarı'nın yerine Bakire'yi koymak içindi. O cadıyı öptüğümü hatırlayınca hafifçe öğürđüm. Bakire'nin yakışıklı genç erkekleri kullanarak

Crone'un bedenindeyken onu fiziksel olarak güce döndürmek. Artık bir istatistiktim.

"Finn."

Travmatik düşüncelerimden sıyrıldım. "Bakire zaten kuzgunlarla arkadaşlık ediyor gibi görünüyor," diye söze girdim. "Gözü ne için kullandığının bir önemi var mı?"

Taryn bir parça daha kurutulmuş et yerken bakışlarını tozlu pencerelere çevirdi ve omuz silkti.

Önemli olan tek şey, on beş günümüz dolmadan bu laneti bozmamızdı.

Sessizce yemeye devam ettik, ikimiz de kendi düşüncelerimize dalmıştık. Daha sonra Taryn, anakarada yakaladığımız balıkların bir kısmıyla pazarlık ettiğimiz seyahat karyolasını ve battaniyeyi paketledi.

Gölgelerin arasından yeni bir binaya ve günün ilerleyen saatlerinde diğer iki binaya doğru kayarken, bedenlerimiz arasında mümkün olduğunca fazla boşluk bırakmak için nasıl yolundan çıktığını umursamamaya çalıştım. Ya da tekrar hareket edene kadar yerleştiğinde bana nasıl sırtını döndüğünü.

Stellar Winds Casino'ya dönmek onun için kolay olamazdı. O erkeği yok ederdim.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Taryn Hunt

BİRKAÇ KORKUNÇ saniye boyunca havada uçtum. Finn'in eli benimkinin etrafında daha sıkı kenetlendi. Neyse ki bu çatıdan diğerine çok uzak bir atlayış değildi. Yine de, gecenin karanlığında yerden otuz metre kadar yukarıda asılı dururken, açık havanın herhangi bir miktarı serbest düşüş mezarı gibi hissettiriyordu.

Sallanan bacaklarımızın üzerine düştük. Hemen Finn'in elini bıraktım ve uzaklaştım. Aramızı düzeltmeye çalışıyordu, sanki birbirimizi hiç aşık, çaresiz aptallar gibi öpmemişiz gibi. Ya da Fae yasalarına göre bana sahip olmakla kalmayıp, beni *satın aldığı* da söylemeyi ihmal etmemiş gibi. Bir başlık parası. Bunu düşünmek bile midemi bulandırıyor.

Kimse Fae'lere teşekkür etmezdi. Onlara borçlu olmak istemedikleri sürece. Finn'e zaten çok borçluydum.

Kültürel farklılıklar ne olursa olsun, benim üzerime kumar oynayan ve her şeyini kaybeden birine nasıl teşekkür edebilirdim? Bana bu lanet olası yıldızlar dünyasındaki herkesten daha fazla özen ve korumayla davranan bir erkeğe? Gerçi istediği için değil. Beni sürekli olarak tekrar tekrar paramparça eden kısım buydu. Hayır, büyü onu beni diğerlerinden üstün tutmaya zorluyordu, yemin ettiği gibi. Bunda doğruluk payı yoktu.

Eşlik bağımız çözüldüğünde bana kızacaktı. Ne de olsa ben bir hatadan başka bir şey değildim.

Ve ben . . . Kalbimin buna dayanıp dayanamayacağını bilmiyordum.

Yine de onunla asla olamayacak şeylerin özlemini çekmekten kendimi alamıyordum.

Yıldızlar, nefes almak acı veriyordu. Keder göğsüme baskı yapıyordu ve acıyı dindirmek için bir elimi dalgınca kalbime koydum.

Finn bana baktı. "Sadece bir atlayış daha." Sesi olması gerekenden çok daha fazla gerilmişti.

Gözlerimi kısmıştım. Ana koridorlardaki gaz lambaları, ana şerit boyunca uzanan binaların çatılarına neredeyse hiç dokunmuyordu. Yarası ona acı veriyor muydu? İncelememi fark edince doğruldu ve Stellar Winds Casino'ya doğru baktı. Bir şey onu rahatsız ediyordu, yan tarafı ya da sinirleri ya da her ikisi.

Şakaklarımı ovuşturdum.

Bugün üç farklı kez yer değiştirmiştik. Her gittiğimiz yerde bir kuzgun bizi buldu ve nerede olduğumuzu söyledi - Finn'in işaretine bağlı kuzgunlar. Artık Kara Gaga tarafından izlenemezdim. Bir casus kuzgun her iki lonca ustasına da cadı tarafından talep edilen büyülü nesneleri açıkça söylemişti. Yoksa loncalar neden peşimize düşsün ki? Zahmetli olsa da beni en çok rahatsız eden şey bu değildi: lanetimizi bozup bozmamamız açıkça umurlarında değildi. Bu da tılsımı aldıktan sonra yaşayıp yaşamadığımızı umursamadıkları anlamına geliyordu.

Korku gözlerimin hemen arkasında zonkluyordu. Donuk, zonklayan bir ağrı. Sıkılmış çenem yardımcı olmadı.

Çatıdan dışarı baktım. Hâlâ üretimde olan az sayıda fabrikanın dış duvarlarında kazan bacası onarımı için paslanmış merdivenler bulunuyordu. Neredeyse tüm binaların çatısına içeriden erişim vardı. Ama Yıldız Rüzgârı'nın çatısına çıkmak için binadan binaya atlamamız gerekiyordu. Ancak bir sonraki atlayış geniş bir sokağa uzanıyordu.

Yedi yıl önce bu boşlukta yürümek için tahta kullanmışım. Finn ve benim kısa sürede elde edemeyeceğimiz bir kaynak. Kumarhanenin içinden çatıya erişmek de imkânsızdı.

Yani seçeneklerimiz ya zıplayarak ölmek ya da bir lonca tılsımı elimizden aldıktan sonra ölmektir. Boğazımda kalınlaşan düğümüne karşı yutkundum. Bu Finn'le birlikte ölümle ilk yüzleşmemiz olmayacaktı.

Omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı. En iyisi bu işi bitirmektir.

Finn'in yanından geçmek için hareket ettim. Soğuk parmaklar bileğime dolandı ve beni geri çekti. Bakışlarım önce eline, sonra da solgun gözlerine kaydı. Ama bana bakmıyordu. Döndüm ve karnım guruldadı. Kanat çırpın kara bir bulut bize doğru ilerliyordu.

Kuzgunlar.

Büyük bir kuzgun komplosu.

Etrafımızı saran çivit mavisi geceye rağmen bu ses çok netti.

Kahrolası yıldızlar! Loncalar yine nerede olduğumuzu biliyordu. Saat sabahın en az ikisiydi. Neden bu kadar çok kuzgun hâlâ uyanıktı? Ve bizi kim rapor etti?

Söylenecek söze gerek yoktu. Kuzgunlar bize ulaşmadan tavan arasına ulaşmalıydık. Finn'i harekete geçirdim, ellerim onunkilere kenetlenmişti. Stellar Winds'e bakan çatıya doğru hızla ilerledik. Tepesinde durduğumuz gece kulübüyle kumarhane arasındaki sokak birden çok geniş göründü. Belki de gerçekten öyleydi.

Finn uçuşumun kenarında "Atla!" diye bağırdı.

Çatı çizgisini ittik ve ... hava. Gecenin öptüğü hava, bacadan çıkan buharla sınırlılandı. Kalbim midemden fırlayıp

boğazım sıkılıyordu. Yörüngemiz yanlıştı, sıçrayışımız yeterince yüksek değildi. Sokak biraz fazla genişti. Başaramayacaktık. Daha şimdiden aşağıdaki Arnavut kaldırımli sokağa doğru battığımızı hissediyordum.

Kuzgunların gök gürültüsünü andıran gaklamaları kemiklerimi titretti. Parmakları benimkileri ezdi. Saçlarım yüzüme savruldu. Hızla düşüyorduk. Gözlerimi kapattım, toprağın beni öldürdüğünü görmek istemiyordum. Düzinelerce kuzgun sırtımı, kollarımı, bacaklarımı, saçlarımı gagalarken ciğerlerimden bir çığlık koptu-

Bedenlerimiz havada sarsıldı. Çığlığımı kesen ani bir duruş. Finn gülmeye başladı, nefes nefese, inanmayan bir ses.

Gözlerim şak diye açıldı. Başımda kalan azıcık kan da titreyen uzuvlarıma hücum etti. Gördüklerime inanamıyordum. Kuzgunların kanatlarında uçuyorduk. Bizi Stellar Winds Casino'nun çatısına taşıyorlardı. İçimde kabaran mide bulantısı boğazımı yakıyordu. Kusmama birkaç saniye kalmıştı.

Finn parmaklarımı sıktı ve havada süzülürken ona bir bakış attım. Yüzündeki ifade, kalbimi titreten hayranlığımı yatıştırdı. Sanki aşağıdaki Arnavut kaldırımli sokağa sıçramadığımız için gülmeye devam etmek mi yoksa hâlâ hayatta olmamı kutlamak için beni öpmek mi istediğini bilmiyormuş gibi... Sanki kuzgun pençeleri yerden yirmi otuz metre yukarıda bedenlerimize saplanmamış gibi. Delirmişti. Bu bakışın ardındaki sesini de neredeyse duyabiliyordum.

Oh, aşkım, ölüme düşme yöntemlerinle beni baştan çıkarıyorsun.

Eejit-

Sağır edici bir gaklama korosu kulaklarımı deldi. *Kahretsin*, kulaklarım kanayabilirdi, çok gürültülüydü.

Bu ani gürültünün nedenini düşünecek vaktim yoktu. Dehşete kapılmış gözlerimi kırpmamla birlikte başka bir komplo ortaya çıktı ve kurtarıcılarımıza saldırmaya başladı. Etrafımızda kanatlar daha hızlı çarpıyordu. Düşman kuzgunlar bizi taşıyanların üzerine atladı. Artık çatıya çok yaklaştığımız. Sadece birkaç metre daha. Pençeler sağ bacağımdaki tutuşunu kaybetti. Vücudum eğildi ve haykırdım. Nabzım kaburgalarımın arkasında şiddetle atıyordu. Hâlâ giysilerime bağlı olan kuzgunlar daha hızlı atıyor, gaklamaları çınlayan kulaklarımda yankılanıyordu. Tam başaramayacağımızı düşündüğüm anda, Finn de ben de çatının kenarından süzüldük.

Göğsümde bir hıçkırık sıkıştı.

Kuşlar başımızın üstündeki ve sokaktaki kavgaya katılmak için giysilerimi bıraktılar. Homurdanarak tuğlanın üzerine indim. Siyah tüyler çatıyı kirletti ve etrafımızda uçuştı. Ayağa fırladım ve kulaklarımı kapatarak delici gaklamaları ve çığlık çığlığa bağırışları duymamaya çalıştım. Kaçmamız gerekiyordu. Ama Finn ve ben fazla uzaklaşamadık. Kuzgunlar kollarıma saldırdı, sırtımı gagaladı, başımı tırmaladı. Çığlık attım ve ellerimle onları uzaklaştırdım.

Finn adımı haykırdı, sonra beni yakaladı. Kurtulmak için mücadele ettim, ilk başta o olduğunu anlayamayacak kadar korkudan çılgına dönmüştüm. Bir saniye daha itiraz edemedim kollarını korumacı bir şekilde bana doladı ve elleriyle başımı örttü. Ağlamayacaktım. Kusmayacaktım. Kuşların sırtına çarpışını ve başının etrafında kanat çırpışını duyabiliyordum. Bana daha sıkı sarıldı.

"Üç kadar sayacağız," diye kulağıma fısıldadı.

"Nefes alamıyorum," diye mırıldandım. Kalbim çok hızlı atıyordu. Ellerim şiddetle titriyordu.

"Bunu yapabilirsin genç kız," diye güvence verdi. "Hemen yanımdayım, tamam mı? Ambardan ne kadar uzaktayız?"

"Ya açılmazsa?"

"Kapak ne kadar uzakta, Taryn?" diye tekrarladı. "Düz bir çizgi, karşı çatı kenarının yarısına kadar." Başını salladı.

"Bir ... iki ... ÜÇ!"

Finn'in elini tutarak tuğlalı çatıda ilerledim, ön kolum gelen kuşları engellemek için yüzümün önündeydi. Hareket etmeye başladığımız anda müttefiklerimiz etrafımızı sardı; saldırganları gagalarıyla yaralıyor ya da düşman kuzgunları bizden uzaklaştırmak için pençelerini etlerine batırıyorlardı.

On adım. Yedi adım. Dört, iki . . .

Kapağın önünde kayarak durdum ve kapıyı çekiştirdim. Sürpriz bir şekilde gıcırdayarak açıldı. Oda zifiri karanlıktı. Neyin içine düştüğümüzü . Bir sonraki kâbusumuz fare ya da böcek istilasını mı olacaktı? Finn başka bir kuşun üzerine atlamasıyla homurdandı. *Lanet* olsun, kendime gelmem lazım. Sıkı bir nefes alarak açıklığa süründüm ve titreyen bacaklarımla merdivenden aşağı indim. Birkaç saniye sonra kapak üstümden kapandı ve az da olsa ışığı kapattı ama Finn'in merdivenden inerken çıkardığı ses panik halimi bir nebze olsun hafifletti.

Ayaklarım ahşap zemine değdi ama fazla uzaklaşmadım. Titreme kaslarımı titretti. Yutkunarak aldığım nefesler hızlı ve keskindi. Nemli bir ter tenimi ıslattı. Finn yere indiğinde bana uzandı ve ben de kollarına düştüm. Boğazımı sıkı hıçkırık serbest kaldı ve şu anda bana olan sevgisinin zorlama olup olmadığı umurumda değildi. Ona ihtiyacım vardı. Güvende hissetmeye ihtiyacım vardı.

"Rynnie aşkım," diye mırıldandı saçlarıma tekrar tekrar, nefesi benimki kadar titriyordu. Finn eliyle yüzümü kavrayarak beni göğsüne bastırdı ve yanağını başımın üzerine koydu. Belimi saran kolu beni daha da kendine çekti. Ona yeterince yaklaşmıyordum. Onun gümbür gümbür atan nabzının sesi benimkine yatıştırıcı bir ninni gibi eşlik ediyordu. O

çatıda kalkanım olduktan sonra acı çekiyor olmalıydı. Bunun doğru olduğunu bildiğim için gözyaşlarım daha da çok aktı.

"I . . . Özür dilerim," diye kekeledim gözyaşlarım içinde.

"Korktuğumuz için mi?" diye sordu, kafası karışmıştı. "Ölmüş olmalıydık. Tabii ki üzgünsün."

Yutkundum. "Korumana gerek yoktu-"

"Taryn Hunt," adımı o kadar yumuşak söyledi ki kalbim çatladı. Belimdeki eli omurgamdan yukarı kaydı ve sırt çantamın altında nazik daireler çizerek sırtımı ovmaya başladı. "Benim için bir yük *değilsin*, genç kız. Seninle ilgilenmek ciddiye aldığım bir onurdur."

Sözleri karşısında gözlerim kapandı. Göğsümde şişen basınç dayanılmazdı. Sözlerine inanmayı o kadar çok istiyordum ki. Ama üç nesneyi de cadıya getirecek kadar uzun yaşarsak başka bir şarkı söyleyip dans edecekti. Lanetimiz bozulduğu an her şey değişecekti.

Eğer akıllı olsaydım, onu uzaklaştırırdım. Ama yapamazdım. Şu anda olmazdı. Onun sıcaklığı ve güvenliğinde eridim ve beni rahatlatmasına izin verdim. Ve yıldızlar,

Çok sıcaktı, neredeyse dokunulacak kadar sıcaktı. Bu sihir miydi? Derin bir nefes aldım ve yavaşça verdim. Bir kez daha derin nefes alarak, kaçan korkumu susturmaya odaklandım ve dudaklarının dudaklarımdaki anısına, nefesinin tenimi öpme hissine, şimdi beni yakın tutan ellerin bana daha önce hiç deneyimlemediğim bir saygıyla nasıl dokunduğuna daldım. Soyunurken, aynı sıcaklık ve rahatlığın beni handa nasıl koruduğunu. Çıplak tenini tenime bastırmıştı ve bir kez olsun savunmasızlığımdan faydalanmamıştı. Bu aydınlanmayla ne yapacağımı bilmiyordum. Ne yapacağımı bilmiyordum.

Finn yavaşça omuzlarımdaki küçük çantayı çıkardı ve battaniyeyi silkeledi. "Gel kızım," diye fısıldadı kulağıma.

Sesinin şefkatli tınısı titreyen uzuvlarıma sıcaklık yaydı ve neredeyse yeniden ağlamaya başlayacaktım. Finn yere indi ve beni de kendisiyle birlikte aşağı çekti. Sırtını merdivene yasladı, sonra beni kucağına aldı. Omzuna doğru kıvrıldım, beni sımsıkı tutan güçlü kollarına gömüldüm, yosunlu ağaç, bahar yağmuru ve tarçın kokusunu içime çektim. Yerleştiğimde ince battaniyeyi etrafımıza sardı.

Yorgunluk beni uykuya doğru çekti. Ama uykuya dalmadan önce dudaklarını saçlarıma bastırıp yumuşak bir öpücük kondurduğunu hissettim ve fısıldadı: "Sana aşık olabileceğimi, hem de çok aşık olabileceğimi söylediğimde bunu gerçek anlamda kastetmemiştim."

Homurdandım.

Bir kez olsun, acıyı gülümseyerek uzaklaştırmasını takdir ettim. Ama yıldızlar, o tam bir aptaldı.

"İyi geceler aşkım," diye tekrar fısıldadı ve bana aşkım demesini düzeltmeden sıcaklığına daha da gömüldüm.

Zifiri karanlıkta, kolları beni sımsıkı tutarken, başka bir Seren fantezisine dalabilirdim; o onun, ben de onundum. O yanımdayken bir daha asla kendimi güvensiz ya da istenmeyen biri olarak hissetmek zorunda kalmayacaktım. Ve bu fantezide, diğerine karşı hissettiğim her duygu, her sevgi eylemi gerçektir... ne sahte, ne de bizim dostluk bağımız kadar geçici.

Uyandığımızda, ikimizin de iyiliği için kalkanlarımı tekrar yerine koymam gerekecekti. Her zaman arkadaş kalabilirdik. Tabii bana kızmazsa. Ama sevgili olamazdık.

Taze bir gözyaşı yanağımdan aşağı süzüldü ve beni huzursuz uykuma kadar takip etti.

ON ALTINCI BÖLÜM

Finn Brannon

Önce yan tarafımdan ağrı yayıldı. Sonra sırtımdan aşağıya ateş dalgaları yayıldı. Merdiven basamakları omurgama batıyordu. Kollarım da kaskatı kesilmişti. Birbirimizin kollarında ne kadar uyuduğumuzu bilmiyordum. Tavan arasında pencere yoktu. Ama yaşlı, kambur bir cine dönüşmeden önce bedenimin hareket etmesi gerekiyordu.

Üzgünüm, kızım. Yatak için bu kasların esnemesi gerekiyordu.

İçimi çektim ve yeni bir acı dalgasıyla yüzümü buruşturdum. Karanlık yıldızlar, muhtemelen kuş saldırıları yüzünden de morarmıştım.

"Yaran enfeksiyon kapmış," diye mırıldandı Taryn uykuyla bir şekilde omzuma doğru. "Bir şey yok-"

"Telaşlanmamak için telaşlanmak ..." Koluma daha çok sokuldu. "Yaygaracı Finny."

Dudaklarım seğirerek, omuz çantalarımızdan biri için yanımdaki zemini yokladım. "Bu işi bitirdiğimizde yarayla ilgilenebilirsin, bir an bile erken değil."

"Çok ."

Parmaklarım çantamın etrafında kıvrıldı. Handan ayrılmadan önce odamızdan iki mum ve bir kutu kibrit aldım. Depolarda mumlara gerek kalmayacak kadar doğal ışık vardı. Ama bu tavan arasında? Dün gece bir tane yakabilirdim ama ikimiz de şok ve yorgunluktan bayılırken elimizdeki sınırlı kaynakları israf etmek istemedim.

Yine de bu odada bizi nasıl bir dehşetin beklediğini bilmek istediğimden emin değildim. Gecenin bir noktasında kemirgenlerin koşuşturmalarını duymuştum. Küçük bıyıklı yaratıklar muhtemelen yetersiz erzakımızdan geriye kalanlarla kaçmışlardı. İç çekmek istedim ama bu, bugünkü endişelerimin en küçüğüydü.

"Tut şunu." Taryn'e donyağı fiçilerinden birini uzattım.

Yavaşça doğruldu ve bir esnemeyle kucağımdan indi; hem onun geri dönmesi için can atıyordum hem de uzuvlarımı tekrar tam olarak kullanabildiğim için rahatlamıştım. Bir kibrit çaktım ve ikimiz de önce gözlerimizi kısarak baktık. Taryn mumun fitilini küçük aleve doğru eğdi. Yandıktan sonra, ben kibriti söndürene kadar mumunu kavradı, sonra ben fitilimi onunkine doğru kaldırırken hareketsiz kaldı. Çantamı tekrar hışırdatarak, gerekirse sargı bezi olarak kullanmayı planladığım eski gömleğimin şeritlerini çıkardım. Gerekliydi ama erimiş balmumunun ellerimizi yakmasına da izin veremezdik. Taryn bir şerit alıp kendi mumunun dibine yakın bir yere sararken ben de aynısını kendi mumuma yaptım.

Amber yüzünü titrek ışık ve gölgelerle boyamış ve koyu renk saçlarının tellerini altın rengiyle vurgulamıştı. Gözlerinin altındaki deri kızarmış, dudakları kurumuş ve çatlamıştı. Göğsümden alçak bir hırıltı yükseldi. Ellerim yumruk şeklinde kıvrıldı. Taryn'e zarar verdikleri için Hırsızlar Loncası'nı yok edecektim. Ama şu anda genç kızımın ağlayarak uyuduktan sonra suya ihtiyacı vardı. Umarım onun ihtiyacını karşılayacak kadar suyum kalmıştır. Matarama uzandım, yüzündeki temkinli ifade tüm zaman boyunca bana sabitlenmişti.

"İç," dedim basitçe ve elimdeki suyu onun eline tutuşturdum.

Gözlerini kısmıştı. "Yaranız ne zamandır sizi rahatsız ediyor?" "Değil mi değişim ve Mevcut için Biliyorum ve değiştirilemez geçmiş." Matarayı dramatik bir şekilde yüzüne doğru ittim. "İç yoksa biberonla beslerim küçük *mızımız* bir bebek gibi."

Taryn gözlerini devirdi ama itaat etti. "Aferin kızıma."

İçerken sevimli cinayet gözleri bana bıçaklar fırlatıyordu. Rol yapmaya devam etmek için kaşlarımı kaldırdım ama iyi görünmüyordu. Parmaklarım yüzünü okşamak ve geri kalanında kuş saldırılarından kaynaklanan herhangi bir yara olup olmadığını kontrol etmek için kaşınıyordu. Beni öldürse de kendimi tuttum. Eğer ayıracak vaktimiz olsaydı, dinlenmek için karanlıkta bir gün daha geçirmeyi önerirdim. Ama Corbie'ye dönmeden önce Lugh'un Gözü'nü çalmak ve Üç Kız Kardeş'i bulmak için yedi günümüz vardı. Yine de Corbie'nin beni, yani bizi çoktan işaretlediğinden şüphelenmeye başlamıştım.

Başımı döndüren bir telaş başımı döndürdü ve boş midemi ekşitti. Tenimin kızardığını anlamak için aynaya ya da nemli olduğunu anlamak için yüzümü hissetmeye ihtiyacım yoktu. Çatılardan atlamaya başlamadan önceki gün batımı civarında ateşim vücudumda bir yükselip bir alçalmıştı. Endişelenmemeye çalıştım. Taryn'i de endişelendirmek istemedim. Cadının laneti eninde sonunda beni öldürebilirdi. Belki de önce Corbie öldürecekti.

Güneş batarken, sinirli bir ruh halinin sınırındaydım.

"Elimde Bakire'nin bilmecesinin bir parçası daha var." Taryn'in gözleri benimkilere dikildi. Daha dik oturdum, ilgimi çekmişti. "Kocakarı *on beş* büyülü nesne alındığında uyandı. Bizi sadece *on beş* adımlık özgürlüğü bilmemiz için lanetledi. Bu laneti bozmak için bir fae yasasından *on beş* gün ödünç aldık. Stellar Wind'in duvarlarında en son yürüdüğümde *on beş* yaşındaydım. Ve ilk kez buradan çalmaya çalıştığım gibi

Kumarhane, ben . . . Ben de özgürüm." Yutkundu ve mumun dans eden alevine odaklandı. "Ancak bu kez özgürlüğüm lanetli."

Yavaşça başımı salladım. "Daha önce de söylediğim gibi kızım, Üç Kız Kardeş Caledona Ormanı'nda olduğumuzu biliyordu. Bizi lanetlemeyi planladılar. Oisín'in Tılsımı benim için delik deşik edildi. Lugh'un Gözü de senin için delik deşik edildi."

"Dobhar-chú dişi mi?"

"İşte bu, benim küçük su samuru karım," dedim acı tatlı bir gülümsemeyle, "bizim korkunç kaderimiz, bir aşk için *dişe diş* mücadele etmek-"

"Yapma," diye uyardı. "Romantik fikirler yok."

Dişlerimi birbirine geçirdim. Bir parçam onun geçmişle savaştığını biliyordu. Kederini yaşamasına izin vardı. Ama huysuz, ruhu yorgun, çok acı çeken bir yanım onun öfkeli, ısırın rüzgârından bıkmıştı. "Çıkar ağzındaki baklayı, genç kız. Başka bir ölüm tuzağına düşmeden önce aramızda hiçbir şey olmasın."

Gözlerini kırıştıtarak sıcak ve kabarık duygularını geri püskürttü. "Tüm acını şakayla geçiştirip sonra da benimkini bilmek isteyemezsin."

Kaşlarım birbirine çarptı. "Aramızda seni rahatsız eden şey bu mu? Hayatın bana uzattığı boktan elden açıkça şikayetçi olmamam mı?"

" burada," diye sızlandı. "Gerçek." "Ne gerçeği?!" diye homurdandım.

"Sana dağıtılan boktan bir elden başka bir şey olmadığını!" Son sözleri boğuk bir sesle bitti. "Kuzgunlar tarafından bağlanmamış olsaydık, bütün gece, acın boyunca bana sarılır mıydın? Yine de karnımın doyduğundan, sıcak ve mutlu olduğumdan emin olur muydun?"

"Ben o değilim. Ben senin ailen *değilim*." Ona doğru eğildim, dudaklarına birkaç santim yaklaştım ve sesimi yumuşattım. "Benim için bir yük değilsin, Taryn-"

"Beni diğlerlerinin önüne koyacağına dair büyü yemini ettin!" Sıcak nefesi ağzımı, tenimi okşadı. "Eşine bakmak ve onu korumak için türünün büyüü altındasın. Bana nasıl davrandığınla ilgili hiçbir şey gerçek değil!"

"Bu gerçek, *aşkı*." Yasak kelimeyi söyledim. Onu en çok korkutan duyguyu. "Senin için yaptığım her şey gerçek. Büyüyü dinliyorum çünkü sen buna değersin." Ağzlarımız neredeyse birbirine değiyordu. "Seninle ilgilenmek *istiyorum*," diye fısıldadım kısık sesle. "Seni korumak *istiyorum*. Corbie'ye başlık paranı borçlu olmasaydım bile korurdum. Eş olarak bağlı olmasaydık bile yapardım. Bana hiçbir şey borçlu değilsin, Taryn Hunt. Sen başıma gelen en iyi şeysin. Hata değil. Ne bir pişmanlık." Öfkeli bir gözyaşı kirpiklerine çarptı ve yanağından aşağı yuvarlandı. "Yeminlerimi görmezden gelebilir ve senin gibi bağımızla savaşabilirim. Sonuçlarına lanet olsun." Alnımı onunkine yasladım ve öfkeyle fısıldadım, "Ama ben... İstemiyorum. İstemiyorum. İstemiyorum."

"Bu, Finnan, her şeyin acımasızlığı, değil mi? İkimiz de fantezilere daldık ama asla kırılmadan olmayacak bir gerçekliğe özlem duyamayız." Sözleri sessizce söylenmişti ama karanlıkta bir amfi tiyatrodaki haykırılmış gibi yankılandı. Arkasına yaslandı ve hıçkırıklarla dolu bir nefes aldı. "İlkel büyüün artık kalbini zorlamadığında bana kızacaksın."

"Taryn-"

"Hayır, Primry Green'den Finnan Ó Brannon. Hayalleri bırak."

Ciğerlerimdeki hava daraldı.

Başından beri bu duyguların gerçek mi yoksa bir bağ mı olduğunu sorgulamıştım. Lanetimiz bozulduğunda da aynı şeyleri hissedip hissetmeyeceğimi. Ama gerçeği biliyordum: onun kaderinde benim olmak vardı. Lanetlendiğimiz andan itibaren bunu hissetmiştim.

Ama Taryn kader hakkında bir şey duymak istemiyordu. Ölümlüler, anlayışlarının ötesindeki güçler fikrinden ürkmeye başladılar. Fae'ler büyülerle uğraşırdı.

ve yaratılışımızdan beri kaderler. Şu anda bile bunu ateşlenen kanımda hissedebiliyordum. On beş bilmecesi sadece bir tesadüf değildi. Üç Kardeş Caledona Ormanı'nda olduğumuzu biliyordu, hatta belki de bizim de orada olmamızı sağlamak için her şeyi ayarlamışlardı.

Sahip olamayacağımız bir geleceğin özlemini çekerken, sahipmişiz gibi davranmak gerçekten de zalimce bir numaraydı, göğsümde sızlayan ve kıvranan bir numaraydı. Lanet on beş metrelik bir özgürlük değil, yeterince hızlı kapatamadığımız on beş metrelik bir boşluktu. Duygusal olarak birbirimizden uzaklaştıkça yoğunlaşan bir kalp çarpışması.

Şu anda çığlık atıp tüm Seren'i yakıp kül edebilirim.

Bir hafta önce, mineral kaynağında onun yanında uyandığımda, kendimi eş bağının taleplerine karşı korumazsam bileceğim parçalayıcı acı konusunda kendimi uyarmıştım. Bir daha asla yaşamak istemediğim bir keder. Her nefeste korktuğum bir terk ediliş.

Taryn'i ne zaman gerçekten eşim olarak görmeye başladığımdan tam olarak emin değildim. Belki de handa? Ama onu öptüğümde ve o da beni öptüğünde, hiçbir şeyim olmadığını, hiçbir şey olduğumu unuttum. Tüm bunların geçici olduğunu, bir fantezi olduğunu. Dudakları dudaklarıma dokunduğu an, tüm dünyaya sahip olmuştum.

Kaybettiğim *her şeyim* olmuştu; ailem, evim, özgürlüğüm.

Ve birkaç gün sonra onu da kaybedecektim.

Bu acı... bu lanet olası acı beni ikiye bölüyordu ve bunun tek suçlusu bendim. Ben daha iyi biliyordum. Uyarı işaretlerini gördüm ve içimdeki köpek yavrusu dürtülerine yenik düştüm. Taryn Hunt'ın ardından nefes nefese kalmaktan kendimi alamıyordum. Birbirimizin gözlerini tuttuk, ne o ne de ben birbirimizle bütün bir hayatı ne kadar umutsuzca istediğimizi gizleyemiyorduk, aynı anda Duvarlarımızı yeniden inşa ediyoruz. Kaderli taş taş. Tuğla tuğla lanetli.

Sonra, beklediği, hatta belki de istediği şeyin bu olduğunu bildiğim için, ağzımın bir köşesi şakacı bir sırtışla kalktı. "Topla kendini, Rynnie," dedim alaycı bir sesle, garip bir şekilde sahte olan bir sesle, "her şeyi *gören* gözü öldürücü kırmızınla korkutmadan önce."

Omuzları gevşedi. Ve sonra, şu anda ihtiyaım olan şeyin de bu olduğunu bildiği için, alay etti. "Sen de titremeye başlayana kadar olmaz. Kork benden, Finn. Kork benden."

"Korkarım ki arkadaşlar, korkulacak küçük ve korkutucu bir genç kızdan çok daha büyük şeyler varken arkadaşlarının korkulmaktan korkmasına izin vermezler." Gz kıptım. "Ben böyle bir centilmenim."

"Aptal herif zekâsının son kırıntılarını da delik deşik etti," diye mırıldandı. "Onun tek erdemi."

Başımı salladım. "Benim güzel bir yüzüm var. İhtiyaım olan *tek* erdem." "Yıldızlar, kendinize olan sevginiz hiç utanç verici değil."

"Kesinlikle hiçbiri."

Birbirimize içtenlikle gülümsedik. Bu kızın huysuz zekâsını nasıl da seviyordum. Bunun yakında sona ereceğini, Taryn'in artık yanımda olmayacağını, bu cadalozun lanetinden kurtulamayacağımı bildiğim için kalbim parçalanmaya devam ediyordu ama ruhum biraz daha hafiflemişti. Aramızdaki ilişkiyi duygusal olarak bitirmedi.

Hala . . .

"İyi miyiz?" Ayılarak sordum. "Seni kaybedemem, Taryn."

Yüzümü inceledi. "Hırsızlık yntemlerimle baş başa kalacaksın Finn. Beni arkadaşın olarak kabul ettiğin sürece."

"Güzel." Bedenim merdivenin basamaklarına yaslandı. "Herkes için patates pazarlığı yapmam." Elimdeki mumla ona bir işaret yaptım. "Hiç kimse için değil.

bahsetmişken, seninle ilgilenmemi engellemek için beni bir zindana zincirlemen gerekir. O yüzden yaygara koparmayın."

Gz temasını keserek, mum damlasının konikten aşağıya, kumaş doğıru kayışını izledi. " ıksak iyi olur," diye mırıldandı Taryn, artık tamamen işle ilgiliydi. Duygusal olarak rahatsız edici durumları aşmak için kullandığı bir yöntemdi bu. Yüzündeki rengin nasıl azaldığını da gözden kaçırmadım.

Her ne kadar olamayacaklar için acı eksem de, yedi yıl önce onu soyan yerde biraz g çaldığı için mutluydum.

OceanofPDF.com

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Finn Brannon

YILDIZLAR, KASLARIM .

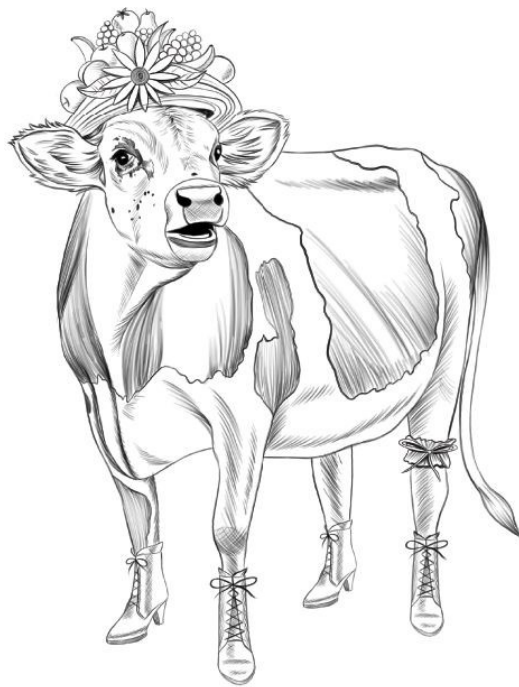
Yavaşça ayağa kalktım, başım dönünce neredeyse devriliyordum. Taryn'in dikkatini çekmemeyi umarak merdiveni olabildiğince rahat bir şekilde kavradım. Yan tarafımdan yayılan acıyı gizlemek için mumu kaldırdım ve karanlığa doğru gözlerimi kısarak bakıyormuş gibi yaptım.

Taryn ayağa kalktı, neyse ki benim çırpınışlarımı fark etmedi ve mumunu da kaldırdı.

İşte zaman gördüm.

Köşede doldurulmuş bir inek, ağzı sonsuz, sessiz bir böğürmeyle açılmıştı. Benim ağzım da benzer bir korku çığlığıyla açık kaldı. Süslü meyve ve sebzelerle dolu, fare tarafından çiğnenmiş hasır bir şapka takıyordu. Gözlerim aşağıya doğru kaydı ve çenem daha da gevşedi. Toynakları kırmızı topuklu çizmelerle kaplıydı ve -yüzümü buruşturdum- dantelli pembe bir jartiyer arka bacağının yukarısına kadar uzanıyordu.

"Neden?" Oluşabilecek tek kelime buydu.

Cash Cow

Hear it's haunting moo and get
seven years bad luck.

OceanofPDF.com

Taryn yanımdan geçip iğrenç sığıra doğru bir adım attı, kaşları hafifçe çatılmıştı.

Kolundan tuttum. "Hayır, genç kız. İneğe yaklaşma."

"İneklerden korkuyorsun, değil mi?"

"Sıradan bir inek değil, Rynnie." Ürperdim. "Bir kumarhanenin tavan arasında jartiyer kurdelesiyile gösteriş yapan doldurulmuş bir inek." Mumumu daha yükseğe kaldırdım. "Boş bir kumarhane tavan arası. Bu tek başına mantıklı değil." Omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı. "Bana ineğin yedi yıl önce burada olduğunu ve bizim için bırakılmış özel bir hediye olmadığını söyle."

Bunun üzerine Taryn bana doğru döndü. "Hiç para ineği diye bir şey duydu mu?"

Ona düz bir bakış attım. "Evet, aşkım. Her zaman. Biz erkeklerin uzun kış gecelerini geçirmek için paylaştığımız en sevdiğimiz hikaye." Gözleri ona "aşkım" dememem gerektiğini hatırlatırcasına kısıılırken, benim gözlerim şaşkın bir inançsızlıkla yuvarlaklaştı. "Para ineği de neyin nesi ve tam olarak kaç tane kumarhane çatı katını ziyaret ettin?"

"Nakit inekler bir kumarhanenin iyi şans tılsımıdır. Bana hepsinde bir tane olduğu söylendi." Titreyen iç çekişle elimi tuttu ve beni ineğe doğru çekti. Böyle bir şey olmayacaktı. Topuklarımı sıktım. Dudaklarının sert, dalgın baskısından bir kahkaha fişkırdı. Tüm vücudu titriyordu.

Rynnie love . . .

O erkeğin ona yaptıklarına duyduğum öfke derimin altında kaynıyordu. Sadece ona değil, aynı zamanda Taryn'den bu görevi talep ederek ona eziyet eden Bakire'ye de. Yine de genç kızın şu anda benim koruyucu öfkeme ihtiyacı yoktu. Dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı.

"İçki kaçakçılarının duvarlarında seni kovalayan ineğin akıldan çıkmayan böğürtüsünü duyduğunda ve yedi yıllık kötü şansını kazandığında, benim keskin, karşı konulmaz derecede çekici fae hislerimi teşvik ettiğin zamana pişman olacaksın."

"Kuşlar kafanı çok mu çarptı Finnan?" Alay etti ama mum elinde titredi. "Ne yazık ki mistik peri pırıltılarının

kaçakçı duvarlarına giden gizli merdivenleri de tespit edecek kadar karşı konulmaz bir çekiciliğe sahip."

Bakışlarım ineğe kaydı ve omuzlarım düştü. Bu iğrenç şey kuzgun hırsızları için tahnit edilmiş bir korkuluk muydu? Tabii ki öyleydi. Bu para ineği fikrini kim uydurduysa çok zeki ve sadist bir götmüş. İsteksizce Taryn'i takip ettim ve geri çekilmemeye çalıştım. Taryn'in bunu yapabilmesi kışkandığım bir ölümlü gücüydü. Fae türü bazen kendi iyiliğimiz için çok fazla batıl inançlıydı. *İyi şans tılsımıymış, kışımın kenarı.*

Taryn yere diz çöktü ve ineğin memelerine uzandı. Etrafı yoklarken kaşları konsantrasyonla çatılmıştı. Birkaç saniye sonra memelerin arasından küçük bir levye çıkardı ve neredeyse öğürecektim. Kabuslarımın o süslü tavan arası yaratığına nasıl takıldığını bilmek bile istemiyordum.

"Bu sizi korkutuyor ama kokarca süsleriyle dolu bir kulübe korkutmuyor mu?"

"Cadılar insanları her zaman hayvana dönüştürür. Yaptıkları şey bu," diye omuz silkerek cevap verdim. "Bu doğal değil. Ve," diye ekledim yüzümü buruşturarak, "o kokarcaların hiçbiri jartiyer kurdelesini takmıyordu. O kadınsı altlığı bir daha asla görmeyeceğim ve aklıma bu lanet olası inek gelmeyecek. Günlerce ağlayabilirim."

Yine inledi, bu sefer hafif bir ifadesiyle. "Gevezeliği bırak ve buraya gel."

Başım dönüyordu ama yerde ona katıldım. Ortamımdaki ve sırtımdaki ağrı arttı ve keskin bir nefes aldım. Hatamın farkına vararak hızla doğruldum ve cesur bir yüz ifadesi takındım.

Taryn sivri bir bakışla elindeki mumu elime tutuşturdu. Karanlık yıldızlar içinde ne yapacağımı düşünüyordu?

Oh.

Benim cadı lanetli yara sırrıma kızmıştı. Hala *onun* adını paylaşmamıştı, yani ödeşmiştik.

Gözlerinden bir tutam saçı üfleyerek, levyeyle ineğin karnının tam altına bir döşeme tahtası yerleştirdi. Bunu iki tane daha izledi. Duvardaki dar bir şafttan aşağıya inen bir merdiven vardı.

"Hazır mısın?" Uzattığım elimden beyaz parmaklarıyla mumu aldı.

Sesindeki titreme içimdeki koruyucu köpek yavrusunu harekete geçirdi. Bana onun adını söylemesi için hırlamak üzereydim.

"Git," dedi, sesi gergin çıkıyordu. "Levyeyi ve döşeme tahtalarını yerine koyacağım."

Gittikçe artan mide bulantısını yuttum. Bunun enfeksiyon mu yoksa önsezi mi olduğundan emin değildim. Hayatta kalamayabileceğimiz çok gerçek bir şans vardı. Dobhar-chú'ya karşı şansımız, Lugh'un Gözü'nü ele geçirip hâlâ nefes alırken anakaraya ulaşmaktan daha yüksekti.

İç çekerek, canavarın karnının altına süründüm.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Taryn Hunt

Her ikisi de tuğladan yapılmış gerçek ve sahte duvarlar arasında belki bir metre genişlik vardı. Çöpler ve eski sıçan yuvaları zemini kirletiyordu. Bunu çok fazla düşünmemeye ya da duvarlardaki kemirgenleri ürküttüğümüzde zıplamamaya çalıştım.

Bir sarsıntı hız kazanıyordu. Ter alnımı ıslatıyor ve ellerim nemleniyordu. Her adımda zihnimde anılar canlanıyordu. Güzel koyu mor gözleri beni ona güvenmeye davet ediyordu - o kadar koyu ki, neredeyse kaşlarına düşen tüy gibi karışık saçları kadar siyahlardı. Işıқта maviyi yansıtan ipeksi saç telleri. Ve sesi, yıldızlar ... sadece o yumuşak, melodik sesi düşünmek bile yedi yıl sonra hâlâ tüylerimi ürpertiyor. Bu sadece onun zorlama büyü müydü?

On beş, neredeyse on altı yaşındaydım ve aşık olduğuma inanıyordum.

Hayatımda gördüğüm en güzel erkekti. Birlikte bir ev, çocuklar, bir dükkan sahibi olmayı planlamıştık. İstedğim her şeyi.

Hâlâ istiyordum ... ama şimdi tamamen farklı bir peri çocuğuyla Stellar Winds Casino'yu soyduktan sonra da sahip olamazdım.

Finn ve ben yaklaşık yirmi dakikadır geçitlerde yolculuk ediyorduk. Buraya en son geldiğimde, içki kaçakçılarının duvarlarından gizli girişi olan para kasalarını soymak için gelmişim. Bu iş için nereye gideceğimi bilmiyordum. Gözetleme delikleri her on metrede bir yerleştirilmişti. Birkaç yerde sürgülü mekaniği olan sahte duvardaki gizli kapıları açmak için kollar vardı. Şimdiye kadar yüksek teklif verenler için bir beyefendiler odasını, Seren'in kumarhanelerindeki Gece Güvercinleri'nin alıcılarını memnun etmek için kullandıkları özel odaları geçmiştik ama ofis yoktu. Sonunda geçit, ana kumar katları boyunca seyahat etmek için merdivenlere çıkacaktı. Ama Corvus Rook'un "kule" kelimesinde sürekli duraksadım. Göz her neredeyse, bu üst katta olmalıydı.

Finn sessiz kaldı ama heyecanını hissedebiliyordum. İçki kaçakçılarının duvarları arasında seyahat etmek onu neden bu kadar heyecanlandırıyordu, asla anlayamayacaktım. Omzumun üzerinden gelişigüzel baktım ve gözleriyle karşılaştım. Sivri kaşlarını bana doğru kaldırdı. Yıldızlar saçıyordu, çok solgundu, teni ellerimin hissettiği kadar nemli görünüyordu. Ama dudaklarında bir gülümsemenin en ufak izi vardı.

Yüzümü ileri döndüm ve ilerlemeye devam ettim.

Birkaç adım sonra garip bir inleme sesi duydum. Kollarımdaki tüyler diken diken oldu. Biri yaralanmış mıydı? Bir suç patronu bu koridorlarda bir hain mi tutuyordu? Kalbim hızla çarpıyor, gözlerim her gölgeye dalıyordu. Finn'in de duyup duymadığını anlamak için ona doğru dönmek üzereydim ki ses tekrar kulaklarıma ulaştı.

"Mooooooooo ..."

Dostlarım, gözlerimdeki cinayet bir şimşek hızıyla yumruklarıma doğru ilerledi. Delikanlının yasını *tutmayın*.

Topuklarımda üzerinde o kadar hızlı döndüm ki, bir adım geri sıçradım. Finn kızgınlığımdan duyduğu memnuniyeti gizlemeye bile çalışmadı. Dişlerimi göstererek savurdum ve o da yolumdan çekildi.

"Biraz çaba göster, Rynnie," diye alay etti, ancak gözleri garip bir Şekilde yumuşak ve koruyucuydu.

Ama ben sadece kırmızıyı gördüm. Elimdeki mumu düŐürmemeye dikkat ederek bir yumruk daha attım, bu sefer tam göğsüne geldi. İçimden bir hırıltı çıktı ve onu tekrar yumrukladım. Kıpırdamadan durdu ve bana da izin verdi. Kırpiklerimde fkeli gözyaşları birikti. Ona vurmadan duramıyordum.

"Bana onun adını söyle."

"Bana bğrdğn için mi?" Gırtlaktan gelen sessiz bir çığlıkla tekrar göğsüne vurdum. "Lanet olası gökyüzünde senin neyin var Finn Brannon?" Sertçe fısıldadım.

Finn bileğimi kavradı, sonra avucumu kalbine bastırdı ve parmaklarımı onunkilerle örttü. "Onun adı, genç kız."

"Ren Cormac!" Ben seethed. "Şimdi mutlu musun?"

Finn'in zaten hastalıklı olan ten rengi daha da kansızlaŐtı. "Onun adı Raven, Raven'ın oğlu..."

Korku omurgamdan yukarı tırmandı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Ren' benim fae dilimde kuzgun anlamına gelen bir lakap." Finn kalın kalın yutkundu. "Ve 'Cor' Corb'un kısaltması, benim dilimde kuzgun anlamına da geliyor ve 'mac' da oğul demek."

Kalbim karnıma düştü. "Onun gerçek bir kuzgun olduğunu mu söylüyorsun?"

"Bir Kuzgun Halkı."

Hasta olacaktım. "Şekil değıştiren gibi mi?"

"Mavi tonlarında siyah salar, koyu renk gözler, soluk bir ten? KonuŐmasında lirik, neredeyse müzikal bir ritim?"

"Evet," diye nefes aldım giderek artan bir tiksintiyle.

"Kuzgun oğlu" diye mırıldandı. Gözlerimiz kilitlendi. "Büyük ihtimalle Corvus Rook'un kuzgun oğlu."

Dehşetle bir adım geriye düştüm. Hırsızlar Loncası patronunun oğlu beni kandırmıştı. Kolumu karnıma doladım. Diğer kızları da Kara Gaga ve Corbie'ye ya da daha kötüsüne mi dönüştürmüştü? Nasıl bir güvercin olabileceğimi düşünerek ürperdim. Tutuklandığımdan beri onu görmemiştim. Yine de kuzgun formunda beni takip etmiş miydi?

Finn'e baktım ve donakaldım. Yüzündeki saf öfke, gözlerindeki kesik ateş, dehşet vericiydi. Onun bir yaratık olduğunu unutmak kolaydı. Tüm fae'ler öyleydi. Ama vahşi fae'ler hakkında çok az şey biliyordum. Omzumun üstündeki karanlığa kilitlendiği hayvani, yırtıcı vücudumu ürpertti.

Ve o ürkütücü anda aklıma bir fikir geldi. Brann, Seren'de erkek çocuklar için yaygın bir isimdi ve farklı bir fae dilinde kuzgun anlamına geliyordu. Nabzım dört nala atmaya başladı.

"Soyadın," diye fısıldadım. Bakışlarındaki kızgın sıcaklık benimkine kaydı. "Sen Kuzgun Halkı mısın?"

"Hayır," diye cevap verdi alçak bir hırıltıyla. "Beni yanına alan Kervan Fae'leri öyleydi."

Belki de canavardan daha canavar olduğu bir anda ona yaklaşmakla aptallık etmiştim ama elimi göğsüne götürdüm. Finn bana asla zarar vermezdi. Yine de onu daha ilkel bir halde görmek? Lezzetli bir sıcaklık tüm vücudumu sarmış, kıvılcım saçan korlar karnımın alt kısmına yerleşmişti. Bu vahşilik beni tutkuyla öpmüştü. Beni kendine ait kılmak istemişti. İsteseydim tam şu anda yapardı. Yıldızlar, kanım kızardı, itip atmam gereken bir özlem kızarması. Ama sahiplenici bakışları yavaşça gözlerimle buluşmadan önce dudaklarımda oyalanırken bunu yapmak zordu.

Tüm bunlardan önce arkadaş değildik. Şimdi de arkadaş olma konusunda berbat durumdaydık. "Vahşi Fae adın?" Ağrımı bastırarak nefes nefese sordum. "Fionnán Ó Dair."

Bu onun gerçek adı olmasa da, ailesinin adını söylemesini beklemiyordum. "Finnan'ın ..." Tercüme etmeye başladım.

"Fair One of the Oak."

"Sen bir ağaç ruhu musun?" Dudaklarım aralandı.

Ağzının bir köşesi yukarı kalktı. "Onun gibi bir şey."

Caledona Ormanı'nda geçirdiğimiz zamanı, ağaçların ve eğrelti otlarının yeşilliğiyle çevrelendiğinde güzelliğinin nasıl arttığını düşündüm. Vahşi Fae'ler hakkında çok az şey biliyordum ama onların elemental doğa ruhları olduğunu biliyordum. Şimdi görebiliyordum, orman sakini bir halk toprağın ve ağaçların büyüünden oluşmuştu. Ailesinden, köklerinden koparılacak, doğal olmayan, fabrikada inşa edilmiş bir adada dolaşmaya ve sonra da hırsızlığa zorlanmak... kalbim onun için derinden acıdı. Şimdi acısını neden daha kolay gülümseyerek geçiştirebildiğini anlıyordum. Tüm bunların altında, bir meşe kadar güçlü ve sağlamdı, hayatın fırtınalarını daha iyi atlatmak için yaratılmış bir doğası vardı.

Finn'in solgun gözleri onu yeniden içime almamı izliyordu; yeni açan bahar yapraklarının renginde gözler.

Dudaklarım bir çizgi halinde sıkıştı. "Adının 'yakışıklı' anlamına geldiğini sanıyordum, 'güzel renkli' değil."

Sessizce gülmeye başladı, sonra göz kırparak yanımdan geçti.

Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişi tutarak onu bir sonraki koridorda takip ettim. "Corvus ya da Rook'un Kuzgun Halkı olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hangi fae olduklarını hiç düşünmemiştim. Türümün çoğu kuzgunlara komuta eder. Kuşlar bize, biz de onlara çekiliriz. Bu her zaman böyle olmuştur."

"Ama isimleri."

"Evet," dedi başını tek bir kez sallayarak. "Onların loncalara uygun sokak isimleri olduğuna inanıyordum, ne eksik ne fazla. Hâlâ öyle olabilirler."

Bir sıçan botumun üzerinden geçti ve ben bir gıcırtya engel oldum. Bu duvarlardan yeterince hızlı çıkamadım-

Finn adımlarını durdurdu. Vücuduna doğaüstü bir dinginlik çöktü. Tam ona neden sinirlendiğini soracaktım ki, elindeki mumu daha yukarı kaldırdı. Tavanda kaba bir inek resmi vardı. "Bu bir tuzak," diye fısıldadı. "Söyle bana Finn, inek yakalamakla görevlendirildiğimizden beri tuzak olmayan ne var? hava durumu halkası?"

Bana doğru döndü. "Kuzgunlar bizi tavan arasına inerken gördü. Burada olduğumuzu biliyorlar. Bizi binanın içinde tutuklamak daha kolay-" Finn'in sözleri yüzünü buruşturarak irkilmesiyle kesildi. Keskin bir nefes aldı ve yan tarafına dokundu. "Kahretsin," diye nefes aldı. Parmaklarım gömleğine doğru uçtu ama bileğimi yakaladı. "İşten sonra."

"Bu işi yapabilir misin ki?" Ben de karşılık verdim. Alnında boncuk boncuk terler birikti ve nabzım dönmeye başladı.

Göz hizamıza gelene kadar yüzünü eğdi. "Sonra. The. İşten."

"Saçmalama."

Elimi bana doğru geri itti ve "Beni sonra taciz et-" dedi. "Sana vurmama izin verdin, göt herif!" Yüksek bir fısıltıyla haykırdım.

"Sevgili yavru kedi punches, benim alıngan orman kedim." Bana masumca göz kırptı ve geri adım attı. "Ayrıca, sana kalbini vaat eden bir çocuğa vurman gerekiyordu. Şimdi," dedi başıyla tavanı işaret ederek, "bir plana ihtiyacımız var."

"Oh, evet, öyle mi düşünüyorsun? Akıllı birisin, Ó Dair."

Sırıttı. "Beni öldürmek değil de boğmak istediğinde Dair?"

"Ve taşaklarını yeniden düzenle."

Serseri sırtışı şehvetli çizgilere dönüştü ve ben gözlerimi devirdim.

"Kuzgun Halkı'nın eski kervan hırsızı," dedim bıkkın bir iç çekişle, "eğer bir Hırsızlar Loncası'nın patronu olsaydım ve iki hırsızın benim her şeyi *gören* sihirli kuş gözümün peşinde olduğunu bilseydim, onu nereye saklardım?"

"Kuzgun Halkı hilebazdır. Kibirleri, güçlü bir nesneyi bir illüzyon büyüğü altında açıkta saklamaktan ve aptallar kandırıldıkça zevkle ötmekten zevk alır." Finn sanki bu çok açık bir cevapmış gibi omuz silkti. "Hırsızların çoğu kasalara ya da yatak altlarına bakar. Kuzgun Halkı oraya bir yem saklar ve hedef nesne gibi görünmesi için onu büyüler."

Çok güzel.

"İllüzyon büyülerini açığa çıkaran bir şey var mı?"

"Duman ve aynalar, Rynnie aşkım." Sivri bir bakışla, sokak argosuna geri dönme konusunda ona meydan okumam için beni cesaretlendirdi, ama umursamayacak kadar yorgundum. "Gizli büyüğü dışarı çıkarmak için duman ve alternatif gerçekliği ortaya çıkarmak için bir ayna. Başka ustaca hazırlanmış aldatmacaları ortaya çıkarmak için ustaca bir aldatmaca gerekir."

Tabii ki öyle. Fae'ler ve yıldızlarının lanet bilmeceleri. Ama bunun için havamdaydım.

"Duman mı dedin, Finny aşkım?" Mumumu kaldırdım, dudaklarımda kindar bir kıvrım vardı. "O zaman bu lanet binayı yerle bir edelim."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Taryn Hunt

Her iki mumu tutarken yere diz çöken FINN'in omuzlarında dengede durdum. Çapraz kirişler sahte duvardan gerçek duvara kadar uzanıyordu ama ineğin boyandığı yerde değil. Dikkatlice bir tahtayı, ayakkabı aramak için zeminin dudağını dikizleyecek kadar yukarı kaldırdım ve irkildim. Kafeslerdeki kuşların gürültülü, tıkırtılı sesi kulaklarımı tırmaladı. Burası bir kümes miydi?

Tahtayı biraz daha yukarı kaldırdım.

Işık kırıntıları gözlerimi yakıyordu, kim bilir ne kadar zamandır zar zor aydınlanan karanlıkta yaşadıktan sonra beklemem gereken bir şeydi bu. Gözlerimi kısıtım ve hızlı bir tarama yapabilecek kadar düzelene kadar gözlerimi kırpıttım. Mobilya ayakları. Halılar. Bakışlarım sağ taraftaki bir çift ayakkabıya takıldı; sahibi ayaklarının üzerinde kayıyordu. Hemen ileride, sabırsız bir ritimle ayaklarını yere vuran bir çift ayakkabı daha vardı.

"İki," diye fısıldadım Finn'e.

Tahtayı indirdim, sonra Finn'in omuzlarını gevşettim.

Ayağa kalkarak kendini sabitlemek için duvara doğru uzandı. O güzelim soluk yeşil gözler cam gibi görünmeye başlamıştı. Ama tipik Finn

moda, bana yandan bir gülümseme fırlattı. Telaşlanmamı istemiyordu ama hastalığı giderek artıyordu. Çoğunlukla iyileşmiş bir yaradaki enfeksiyon için normal daha hızlı. Bana neler olduğunu anlatmak zorunda kalana kadar direnecektim ama onun inatçılığını bekleyecek zamanımız yoktu.

"Hadi bir güvercinin odasına girelim," dedim.

Finn yolu göstermek için başıyla işaret etti.

İçki kaçakçılarının girişinden girersek, muhafızlara ve hatta Corvus Rook'a karşı hiçbir avantajımız olmazdı. O yüzden koridoru ateşe verdikten sonra ön kapıdan girerdik. Ve geçtiğimiz odaları da aydınlatırdık. Üst katlardaki alevleri söndürmek daha zor olduğu gibi, diğerlerinin bize ulaşmasını da zorlaştırırdı. Ve hedef oda tavan arasıyla aynı seviyedeydi. İçerideki merdivenler oraya çıkıyor olmalıydı. Ya perdeleri düğümleyip kendimizi pencereden aşağıya sarkıtacaktık ya da içki kaçakçılarının duvarlarını kullanarak kumarhanenin başka bir bölümünden, ışıksız bir bölümünden kaçacaktık.

Geçitten geri dönerek ilk zevk odalarını geçtik. Dolu olup olmadıklarını bilmiyordum, bilmek de istemiyordum. Özellikle gizli bir sürgülü kapısı olanı arıyorduk.

"İşte orada." Finn ileriye işaret etti. Koşarak gözetleme deliklerine gittim ve içeri baktım. "Bir şey var mı?" Finn arkamdan fısıldadı.

"Hayır," diye onayladım. "Emin olmak için bir iki dakika bekleyelim mi?"

"Hareket etmeye devam etmeliyiz," dedi. Ama aslında ne demek istediğini anladım.

ne kadar dayanabileceğini bilmediğini söyledi. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Taryn," diye uyardı. "Bana öyle bakma, aşkım."

"O zaman söyle bana-"

Kolu çekti, gözleri benimkilere kilitlenmişti. Kapının üzerindeki dişliler dönmeye başladı ve bir tıslamayla gizli kapının kilidi açıldı ve Finn kapıyı kaydırdı.

Açıktı. Soğuk öğleden sonra ışığı geçide doldu ve hem ben hem de Finn içgüdüsel olarak gözlerimizi korumak için ellerimizi kaldırdık. Yıldızlar, bu sinir bozucuydu. Odaya girmeden önce önce o kendi mumunu söndürdü, sonra da benimkini. Gerektiğinde yeniden yakacaktık. Onun çantasındakiler şimdi benimkindeydi ve eski sıçan yuvaları ve yanıcı çöpler bir kitap dolusu kibritle birlikte onunkine tıklılmıştı.

Odaya girdik ve sessizce oda kapısına doğru koştuk. Finn bu sefer dışarı baktı. Erkeklerin bu odalardan çıkması alışılmadık bir şey değildi. Ama ben Gece Güvercini gibi giyinmemiştim.

"Temiz," diye fısıldadı omzunun üzerinden. Kapıyı daha da açarak koridora doğru ilerledi. "Kahretsin!" diye küfretti. "Çalışanlar." Ayak sesleri koridorda yankılandı. Finn bana doğru döndü. "Beni içeri çek ve çapkın gibi konuş." Başını ayak seslerinin kaynağına doğru eğdi ve selamlamak için sırttı.

Finn'in alaylarına rağmen, baştan çıkarma becerim düşüktü. Çapkınlık hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

"Taryn," diye homurdandı nefesinin altından.

Ters ters bakarak, düz ve kısık bir sesle, "Hey koca oğlan," dedim. Kaşları havaya kalktı. Yarım saniye sonra şokun etkisi geçince kısık bir kahkaha attı. Mekanik bir şekilde kolumu uzattım ve gömleğini yumrukladım. Çıkarabildiğim en tahta, en cansız sesle, "Nereye gittiğini sanıyorsun, sivri kulak?" diye sordum.

Yüzyılın performansı, arkadaşlar. *Şimdi seni nasıl baştan çıkarabilirim Finny?*

Ayak sesleri daha da arttı. İki adamın kıkırdayarak birbirleriyle konuştuklarını duyabiliyordum.

Finn beni gözden saklamak için, sanki onu çekiştirmişim gibi öne doğru düştü ve içeri girmeye ramak kala durdu, ağzı hala zorlukla bastırılmış bir şekilde bükülmüştü

Kahkahalar. Koyu yeşil saçları nefis bir çocuksu bakışla gözlerinin üzerine düştü ve nefesim kesildi.

"Sanırım seni seviyorum, Taryn Hunt," diye fısıldadı esprili bir gülümsemeyle.

Ben tepki veremeden yüzümü kavradı ve ağzını yüzüme yapıştırdı.

Nefes almayı

bıraktım. Düşünmeyi

bıraktım.

Dudakları, yükselen paniğimin içinden geçerek, zedelenmiş kalbimin etrafındaki kale duvarlarını aşp dehşete düşmüş ruhuma ulaşan bir iddiayla benimkileri ele geçirdi.

Beni *seviyor* musun?

Sesler neredeyse üzerimize geliyordu. Adamlardan biri kaba bir yorum yaptı ve eğer başka bir durum olsaydı çok utanırdım. Finn hiç vakit kaybetmeden öpüşmemize ara verip onlara doğru göz kırptı, sonra dudaklarımı tekrar yakaladı ve beni geriye doğru yürütüp kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı.

O zaman duracağını düşünmüştüm. Gösteri bitmişti.

Ama öpücüğü şehvetli bir tempoya yavaşladı, dili o kadar kışkırtıcı bir şekilde benimkiyle alay ediyordu ki, her vuruşunda beni soyuyormuş gibi hissediyordum. Parmaklarım göğsüne gömüldü. Çıplak tenini okşama anısı içimi zevkle ürpertti. Ellerinden biri hafifçe boynumdan aşağı inerek göğsümün kıvrımlarını, belimin ve kalçamın kıvrımlarını izledi. Ay ve yıldızlar, onun dokunuşu altında sayıklamaya başlamıştım. Öpüşmemizi derinleştirirken inledi, baş döndürücü, sarhoş bir sestir ve sıvı ateş eriyen nabzımı tutuşturdu.

Uzaklara kaçmak istedim. Daha da yaklaşmak istedim. Sesi kısılana kadar beni sevdiğini tekrar tekrar söylemesini duymak istedim. Onu da sevdiğimi ve son nefesime kadar seveceğimi söylemek için. Onu yatağa çekmek

ve geçen gece başladığımız şeyi bitirmek için. Onu uzaklaştırmak ve kalbim paramparça olurken çığlık atmak için.

Finn'in vücutu irkilerek geri çekildi. Sıkı, boğuk bir sesle öpücüğümüzün içine doğru nefes aldı.

Geri sıçradım, gözlerim fal taşı gibi açıldı. Ama eli yüzümü okşamaya devam etti. Seni çok solgundu. Neden bu kadar hastaydı?

Ona tekrar meydan okuyamadan ya da az önce yıktığı duvarları yeniden inşa edemedi, "Senden çalacağım dokuz yüz doksan altı öpücüğüm daha var," diye mırıldandı. Finn dudaklarını tekrar dudaklarıma bastırdı, ayak parmaklarımin ucuna kadar sızlayan yumuşak, tatlı bir öpücük. "Dokuz yüz doksan beş."

Ellerini bedenimden çekerek büyük, tenteli yatağa doğru döndü.

Önce yataktan bir çarşaf sıyırıp, pencereden kaçma ihtimalimize karşı saklamam için bana fırlatmasını, ardından yastığın üzerine eski bir sıçan yuvası parçası koyup kibrit akmasını şaşkınlıkla izledim. Eğilerek, a bir aleve dönüşene kadar tüten malzemeye hafifçe üfledi. Sonra koridorun temiz olduğunu teyit ettikten sonra beni odadan çıkardı.

Gölgelere yapışıp odalara girip çıkarken az önce olanlar hakkında konuşmadık - artık dört çarşafı tutuyordum. Ama o da benden çekinmedi, arada sırada bana küçük gülümsemeler gönderdi. Birkaç saat önce sadece arkadaş olarak hareket etme konusunda anlaşmıştık. Ve şimdi yine aşkını itiraf ediyor ve öpücükler çalıyordu. İçimi bir korku kapladı. O hasta göründüke dikkatimi vermeyi reddettiğim bir düşünce.

Yine de tavan arasındaki itiraflarından kurtulamıyordum. Ya da içki kaçakçılarının duvarlarından geçerken bana baktığı o şefkatli ve koruyucu bakışları.

Ya söylediği her şey doğruysa?

Ya eş bağımızın büyüsunü gerçekten görmezden gelebiliyor ve benim onu seçtiğim gibi o da beni seçiyorsa?

Ya Finn'i kaybetmenin acısını, şimdi ona sahip olmanın her anını içime çekmek için kucaklasaydım?

Ayrılığın kalp kırıklığına dayanabileceğimi sanmıyordum. Onunla Seren'de kalamazdım. Corbie -hayır, Ren ve ailesi- beni tekrar köleleştirmek için kandırabilirdi ve bu Finn'in borçlarına eklenirdi. Finn'i özgür bırakabileceksem Ren'le anlaşabilirdim. Ama Finn'in özgürlüğünden daha fazla çalmazdım.

Elimizdeki tek şey buydu.

Şimdi sahip olabileceğimiz tek şeydi.

İşte size ders, anakaralılar... Onun kibirli, hırsız kıcıyla evlenmeye istekli değilseniz, bir cadının kulübesinin önünde doğal olmayan güzellikteki elf erkeklerine taş atmayın. Bonus duygu: Sonsuza dek onun kalçasına bağlı olmak için sonsuza dek acı çekmeye istekli olmak ve sizi sadece birkaç çalıntı gün boyunca onunla yaşayabileceğiniz bir hayata aşık ettiği için o gülünç derecede güzel yüzü yumruklamak istemek. Ek avantaj: Öfkeli özlem.

Lanetli yıldızlar, onun için ne kadar kızgındım.

Merdivenlerin sözde kuleye çıkması gereken yere doğru ilerlerken elimize geçen her şeyi hızla ateşe verdik. Döndüğüm her köşede, girdiğim her boş odada Ren ya da Corvus Rook'la yüz yüze gelme korkusuyla yaşadım. Sinirlerimin yoğunluğundan kusmak istediğim anlar oldu.

Arkamızda, "Yangın var" diye bağırarak çılgınlık koridorda yankılanmaya başladı.

Yanı başımızda bir kapı çarparak açıldı ve neredeyse irkilerek Finn'in kollarına atılacaktım. Yandaki odayı yeni aydınlatmıştık. Çırılçıplak kızlar ve şık takım elbiseli adamlar

Finn ve benim bu kumarhane için ne kadar uygunsuz göründüğümüzü fark edemeyecek kadar paniklemiş olan silindir şapkalı adamlar koridora döküldü. Belki de kollarımda bir tomar yatak takımı taşıdığım için hizmetçi olduğumu düşündüler?

Kapının yanındaki duvara, onların izdihamlı kaçıışının tam karşısına yapıştık, bekliyorduk ... bekliyorduk ... Nabzım kulaklarımda atıyordu. Açık kapıdan dumanlar yükseliyordu ve ben kalın bir şekilde yutkundum. On ya da daha fazla metre öteden daha fazla çığlık bize ulaştı. Finn'in dudakları memnuniyetle eğildi.

Salon boş görüldüğünde Finn başıyla onu takip etmemizi işaret etti. Boşalan odaya girdik ve doğrudan ilk oyun masasına yöneldik. Finn bana kaşlarını oynattı, ardından terk edilmiş bir yığın anakara parasını topladı ve çantama doldurdu. Daha da fazla para kaptı ve önce kendi cebine, ardından benimkine sokuşturdu.

"Eczacı dükkânınız için," dedi alnımdan öperek.

Oh yıldızlarım . . .

Gözyaşlarım kirpiklerime doldu. Kalbim sevinçle kabardı ve aynı anda ikiye bölündü. Finn kapıya doğru dönmeye başladı ve ben onu kendime çektim. Sorgulayan bakışları benimkilere takıldı ve tüm cesaretimi kaybetmeden önce çarşafları indirdim, ellerimi boynuna doladım ve ... ondan ilk öpücüğümü çaldım.

Yaptığı her şeyi benim için yaptı. Benim fani hayatım onunkine kıyasla kısa olsa da. Dünya etrafımızda yanarken, o hasta ve acı içindeyken bile, benim geleceğimi koruyor ve onun yokluğunda bana bakıldığından emin oluyordu.

Göğsümde bir hıçkırık düğümlendi.

Onun sevgisini gerçek olarak kabul etmekten nasıl korktuğum ve şimdi birlikte geçirdiğimiz zamanın neredeyse dolduğu için öfkeli gözyaşları.

Her biri Ren ve Corvus Rook'a mutluluğumuzu ve özgürlüğümüzü çaldıkları için bedel ödetme sözü olan öfkeli gözyaşları.

Finn'in yanımda olmadığı bir hayatı reddediyordum. Bu noktada hayal bile edilemezdi. O ve ben suç ortağıydık. Onu elimde tutmak için ne gerekiyorsa bir yolunu bulacaktım.

Öpüşmemiz yavaşladı ve aramak için gözlerini açtı.

"Sanırım seni seviyorum, Finn Brannon."

Dudaklarıma karşı gülümsedi, sadece benimle alay etmek için ukala bir sırıtış. O zaten biliyordu, aptal. "Bana artık acıma bağımlılığı yok demiştin."

"Sadece arkadaşım olmayı kabul

ettin." "Hayır, kabul etmedim."

"Sen-" Lanet olsun. Yapmadı. Sadece adı evlilik olan pazarlık yine başarısızlıkla sonuçlandı. Esprili ve sinirli bir şekilde iç çektim.

Ağzının köşesi daha da yukarı kalktı. "Seren tarihinin en büyük soygununu gerçekleştirmeye hazır mısın, benim küçük katil hırsız patatesim?"

. "Hadi hilekar bir düzenbazı hileyle alt edelim."

"Ah, aşkım," diye mırıldandı alt dudağını ısırarak. Sözünü bitirmesine gerek yoktu. Dilinin ucunda ne olduğunu biliyordum. *Evet Finny, senin aşk dilini konuşabiliyorum.* Ona göz kırptım, çarşafı topladım, sonra kapıdan vals yaparak çıktım, peşimde olduğunu biliyordum, aptal yakışıklı yüzünde aptal bir sırıtış vardı.

El ele, duman dolu koridorda koşarak ilerledik. Önünden geçtiğimiz odalardan hem müşteriler hem de kumarhane çalışanları çılgınca kaçışıyordu. Ama hiçbirisi bizim koştuğumuz yöne doğru gitmiyordu ya da kargaşaya karşı akıntıya karşı ilerlememizi umursuyor gibi görünmüyordu.

Yan koridorda ilerledikten sonra bir köşeyi döndük ve ... koridor bir pencerede sona erdi.

"Lanet olsun!" Tısladım.

Hiçbir şey kule odasına doğru gitmiyor gibiydi. Finn'in cam gibi gözleri etrafta gezinerek duvarları, zemini ve yakındaki kapıları inceledi. Kaşlarının arasında bir çatıklık belirdi; dudakları çatıldı. Bakışlarım ipucu ararken yerde volta attım. Ahşap zemini süslü bir halı kaplıyordu. Gri ve krem renkli ince çizgili duvar kâğıtları, abanoz lambri kaplamanın üzerindeki duvarları kaplıyordu. Koridorda natürmorttan pastoral sahnelere kadar ustalıkla yapılmış tablolar asılıydı.

-Heyecanlı bir nefes çektim.

"Finn!" Kolundan çekiştirdim ve sonra işaret ettim.

Bir kapının karşısındaki duvarda, hasır şapka takmış bir ineğin yağlı boya resmi vardı; bu resim, bir sepet meyvenin yanındaki piknik örtüsüne atılmış bir çift kırmızı topuklu ayakkabının yanında duruyordu.

Heyecanla kapıyı açtık ve başka bir beyefendinin odasına girdik. Yarım düzine yüksek teklifli kumar odasına ihtiyaç duyulacak kadar çok zengin erkek var mıydı? *Tanrılar.*

"Gidelim," diye ısrar etti, beni neredeyse iterek odaya soktu ve kapıyı arkamızdan kapattı.

Mobilyaları hızla girişe kalkan duvarı olarak yığdık. Sonra pencerelerdeki perdeleri çektik ve kapılara karşı ateşe verdik.

"Mumlar," diye basitçe emretti. "Eşyalarımın arasında bir de ayna var."

Alaycı bir tavırla kaşlarımı kaldırdım. "Kendine aşık olduğunu biliyordum ama bu bile fazla."

Esprili bir homurtuyla nesneleri elimden aldı ve ben bir ipucu bulmak için bakışlarımı arka duvarda gezdirirken mumları tekrar yakmakla meşgul oldu. Finn yanıma sokuldu ve bana bir mum uzattı. "Duvarların içinden geçmeye hazır mısın?"

"Büyülü peri pırıltıları, öyle mi?"

"Karşı konulmaz çekiciliği' unuttun." Aynayı kaldırıp yansımasını öptü ve dondu kaldı. Gözlerinde koyu halkalar oluşmuş ve hastalıklı soluk tenini nemli bir kızarıklık kaplamıştı. Çenesini sıkarak aynayı indirdi ve arka duvara doğru yürüdü. "Bana öyle bakma, Rynnie."

"O zaman bana neler olduğunu anlat."

Beklendiği gibi Finn beni görmezden geldi ve omzunu duvara dayayarak düz bir çizgide yürümeye başladı. Mumunu şal desenli duvar kağıdının yanına yerleştirdi ve dumanlı yansımayı görmek için aynaya açığı verdi. Yavaşça yürüdük, Finn mumu sık sık aşağı yukarı hareket ettiriyordu. Sonunda alçak sesle homurdandı ve çılgınca odanın etrafına baktı. Bir saniye sonra burnu hafif bir tiksinti ifadesiyle kırıştı. Ben de onun bakışlarını takip ettim ve kahkahalara boğuldum. Biblolar ve tuhaf resimlerle kaplı dik bir duvarda, alçak tavandan sarkan tek bir pembe jartiyer kurdelesini vardı.

Pembe dantel jartiyerin altındaki duvar bölümüne yaklaşırken "Ağlıyor," diye mırıldandı. Mumu ve aynayı kaldırırken yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. Nefesim kesildi. Aynanın dumanlı yansımasında, kristal heykelciklerle dolu antika dolabı açık bir kapı aralığında kayboldu. Bu duvarın arkasında başka bir içki kaçakçısı salonu vardı. Finn kolunu yanılsamadan geçirdi ve onu geri çektiğimde içeri girmeye başladı.

"Bekle." Ren'i ya da Corvus Rook'u kulede görme ihtimalim vardı. "Beni zorla," diye mırıldandım.

"Ne?" Finn'in gözleri büyüdü. "Taryn, sanmıyorum-"

"Sen büyüüyü bitirene kadar beni sadece senin emirlerini dinlemeye zorlayabilir misin?"

Anlayış yüzünü yumuşattı. Çarşafı elimden alıp yere bıraktı, sonra bana mumunu ve aynayı uzattı.

Yavaşça yanaklarımı avuçladı ve ben titrek bir nefes aldım. "Sana zarar vermeyeceğim konusunda bana güveniyorsun."

Bu bir ifadeydi, soru değil. "Diğer iki sefer sadece beni korumak için miydi?"

"Sana yemin ederim, Taryn."

Boğazımdaki acı dolu kıkırdamaya karşı yutkundum. "O zaman bu sefer de farklı olmasın."

Finn dudaklarımız neredeyse birbirine değene kadar bana yaklaştı ve "Dostum," dedi. Tek kelime kafamın içinde uğuldadı. O kadar büyük bir zevkle dolu tek bir kelimeydi ki kanımın kızardığını hissettim. "Sadece benim ya da kendi emirlerime itaat edeceksin. İradeni elinden almıyorum," diye fısıldadı, "ama benden başka kimsenin seni zorlamasına izin verilmeyecek."

Ellerini indirdi.

"Dostum," diye tekrarladım usulca. Göğsümü şimdiye kadar izin vermediğim bir şekilde sıcaklık doldurdu.

"Evet, sen benimsin Taryn Brannon Ó Dair," dedi Finn, sesinde bir çatlakla, "*Benimsin*. Bunun benim için asla doğru olmayacağı bir gelecek yok. Aşk ve mutluluğu bulmanı, dükkânını açmanı ve arzu ettiğin tüm çocuklara sahip olmanı istesem de. Lanetimiz bozulduktan sonra seni bir daha asla göremeyecek olsam da. İzlerimiz kaybolacak olsa bile. Sen her zaman benim karım, eşim olacaksın."

Taryn Brannon Ó Dair.

Finn dudaklarını dudaklarıma değdirdi. "Dokuz yüz doksan dört."

Sonra duvarın içinde kayboldu ve kalbimi de beraberinde götürdü.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Finn Brannon Ó Dair

Her nefes lanetli yarama keskin hançerler gönderiyordu. Etkilenmemek için çaba sarf ediyordum. Kontrolümü kaybetmeye başlamıştım. Sürekli devam eden ateş yüzünden başım dönüyordu. Ama şu anda olabileceğim kadar endişeli değildim.

Kuzgun Halkı'nı tanıdığım kadarıyla, Ren Cormac ya da Corvus Rook kule odasında bizi bekliyor olsalardı şaşırırdım. Lugh'un Gözü'nün de hâlâ orada olduğuna dair bir his vardı içimde. Biz onların gözünde küçük hırsızlardık. Ara sıra daha büyük işler için anakaraya gönderilenler. Böyle bir soygunu düzenlemek ve gerçekleştirmek şöyle dursun, bu odayı bulacak kadar işbirlikçi olanlar değil.

Onları hazırlıksız yakalamıştık. Her hareketlerini. Her hareketlerini.

Hayır, "yuvaları" yanarken orada olmazlardı - yangın için plan yapmayı bilmiyorlardı. Kuzgun formları için havadan bir girişleri yoksa, tek erişimlerini engellemiştik. Altımızda bir yangın varken, hızlı hareket etmemiz gerekiyordu. Kaçışımızı gizlemek için ortaya çıkan kaosa bel bağladım. Sokaklarda ne kadar çok ceset toplanırsa bizim için o kadar iyi olacaktı. Tek umudum feribotların fazla dolu olmamasıydı.

Taryn arkamdaki dar merdivenlerden koşarak çıktı. Güneş batarken tek yapmak istediğim onu bir duvara yaslayıp ruhumu dudaklarında kaybetmek, vücudunun her kışkırtıcı çizgisine ve kıvrımına , altımda çözölürken nefesinin dansını ezberlemekti. Bir delikanlı hayal kurabilirdi.

Ne yazık ki. . .

Merdivenlerin tepesinde gözlerimi kapattım ve güçlendirici bir nefes aldım. İçimi kemiren korkuyu yatıştırmak için zihinsel olarak sokak kavgacılığı becerilerime odaklandım. Taryn'in gördüğü iki muhafız, eğer hâlâ oradaysa, muhtemelen silahlıydı. Sinsice içeri girmeye çalışarak onları uyarmaktansa sürpriz yapmak daha iyiydi.

"Geri çekil," diye hatırlattım Taryn'e. Sonra elim kapı kolundayken kapıyı çarparak açtım.

Girişi koruyan bir erkek tek bir nefes bile tereddüt etmeden harekete geçti. Ama ben daha hızlıydım, girişe bu kadar yakın birini bekliyordum. Yumruğum havaya kalktı ve çenesine sert bir darbe indirdi. Kafası geriye düştü. Dişlerimi göstererek hızlı bir darbeyle nefes borusunu ezdim, bu sırada vücudu hala üstten aldığı darbeyle sallanıyordu. Yere yığıldı, ciddi şekilde boğuluyordu. Ona en fazla iki ya da üç dakika verdim.

Ter alnımdan aşağı damladı. Sadece bu kadarcık bir hareket bile gücümü alt üst etti. Oda bir an için eğildi ve ben bir adım geriye tökezledim. Kara Gagalı bir delikanlının avını çaldıktan sonra takla atarken kafamı vurması gibi... Ben kazanmıştım. Bir sonraki raundu da kazanacaktım. Arkadaşımın güvenliği buna bağlıydı.

Taryn adımı haykırdı.

İkinci erkek bana bıçakla saldırdı. Bir anlık şaşkınlığıma rağmen yumruklarımı boksör duruşunda kaldırdım. Bıçaklı bir dövüş

ihtimaller benim lehime çok daha az. Ama bir delikanlı Seren'in depo bölgesinde kirli dövüşmeyi öğrenmeden büyüyemezdi.

Yumruklarımı biraz daha yukarı kaldırdım ve-

Erkek yana doğru savruldu ve iki kuzgunun bulunduğu bir kuş kafesine çarptı. Kuşlar küfürler savurdu. Yaratıcı küfürlerine neredeyse gülecektim ama kafam karışmıştı. Az önce ne olmuştu? Bakışlarım yere düşen erkeğe ağız açık bakan Taryn'e kaydı, solgun teninde hastalıklı bir renk vardı. Sonra onu gördüm. Yerde bize doğru yuvarlanan bir küre. Ya da illüzyon büyüsünün altında her ne varsa.

"Yine pencereyi hedefliyordun, değil mi genç kız?" Ciddi bir sesle sordum ama ciddi değildim.

Dehşete kapılmış ifadesi yerini kuru bir mizaha bıraktı. "Hala buna kızgınsın, değil mi?"

"Birinci kural, Rynnie," diye alaycı bir ifadeyle cevap verdim. "En önemli kural bu. Ben doğal olarak adalet ararım."

Vurduğu adamı inceledi, ağız şüphesiz başka bir alaycı cevapla açıldı, ama sonra kapandı ve gözleri genişledi. Oda daha keskin bir görüntüye büründü.

Lanet olsun. Ben.

Odada en az on beş tane yaldızlı kafes vardı ve her biri bir ya da iki casus kuzgunla doluydu. Aniden yüksek sesle konuşmaları kulaklarımı tırmaladı. Aynı anda o kadar çok kişi konuşuyordu ki, konuşmalarını da anlayamıyordum. Gözlerim odanın geri kalanını hızlıca görebilmek için etrafı taradı. Öğleden sonra güneşi perdeli pencerelerden süzülüyor ve her biri kaideler, kitap rafları ve diğer çeşitli mobilya parçaları üzerinde sanatsal bir şekilde odanın etrafında sergilenen küçük bir kase büyüklüğündeki elli veya daha fazla yansımalı karanlık küreden yansiyordu. Bu

küreler muhtemelen kırık dolmakalemler, yontulmuş çay fincanları, bir tütün piposu ve diğer tuhaf ıvır zıvırlardı.

Çatı katındaki deneyimimizden daha kötüsü olamazdı, yani ... "İyi akşamlar, bayanlar ve baylar," diyerek tembel bir verdim. Kuzgunlar yine kendi aralarında konuşmaya devam ettiler.

"Ateş."

"Bizi kurtarabilir."

"Ona güvenmiyorum."

"Kaçmamız gerek."

"Yangın, yangın,

yangın."

"The Maiden."

"Hadi pazarlık

yapalım."

Son yorumda kulaklarım dikildi.

"Evet," dedim, "sizinle pazarlık yapacağız. Burada yetkili kim?"

Bir kuzgun merkezden sessizce öttü. "Finn Brannon, senin korumanı istiyorum."

İleriye doğru ittim ve bir acı fişegini daha geri püskürttüm. Diğer kuzgunlara güvenmiyordum ama kafesinin kilidini açtım ve uzattığım elime doğru uçtu. "Ne istiyorsun?"

Kuzgun gakladı. "Bizi serbest bırakın, biz de alarmı çalmayalım."

Pazarlığı, iri geyik gözleri bana dikilen Taryn'e aktardım. Gevşemiş, beline kadar uzanan örgüsünden kopan koyu, toprak kahverengisi saç telleri yüzünün etrafına düşerek teninin açık zeytin tonlarını ortaya çıkarıyordu. Saç çizgisinde daha önce fark etmediğim bir çizik bakışlarımı yakaladı ve içimdeki koruyucu köpek yavrusu hırlayarak dikkatimi çekti.

"Kabul etmeden önce," diye alçak sesle hırladım, dişlerimi gösterdim. "Dün gece çatıda arkadaşşıma zarar veren oldu mu?"

Kuzgun tekrar öttü.

Omuzlarım çöktü. "Bunu sana karşı kullanamam, delikanlı."

"Neden masumlar?" Taryn yanımda fısıldadı.

"Zorla." Kuzgunun ayağındaki metal halhalı inceledim. "Etiketler Göz'e bağlı."

Yumruk yaptığı elini kalçasına koydu ve başını eğdi. "Bize yalan söylemediklerini nereden bileceğiz? Bize her an saldırabilirler-"

Kuşların hepsi kafeslerde kanat çırpmaya başladı ve ben de boştaki elimi kaldırdım. "O güzel tüylü göğüslerini sakınleştir." Ona şöyle açıkladım: "Kuzgunlar eski fae'lerin son soylarından biridir. Yalan söylemekten acizdirler. Bu yüzden eş bağlarımız onların büyüleriyle kurulur."

"Bana yalan söyleyen bir kuzgun tanıyorum," diye cevap verdi.

"Kuzgun Halkı şekil değiştirenlerdir, kadim fae'ler değil." Omuz silktim, dikkat etmedin mi ve ölümlülerin sevimli basit beyinleri var kombinasyonuyla.

"Peki," diye iç geçirdi ve odanın içinde eliyle etrafı işaret etti. "Hangisinin Lugh'un Gözü olduğunu biliyorlar mı?"

Baş kuzgun gakladı.

Ona yandan uzun bir bakış attım. "Karanlık kürelerden biri, diyor."

"Bunu ben neden düşünemedim?" diye cevap verdi, aynı ciddiyetle.

Kuzgun tekrar öttü.

"Bir şey değil" diyor." Dudaklarım kıpırdadı.

Taryn kaşlarını kaldırarak . . . G90K etiketi okunuyordu. "Bu benim pazarlığım. Bizi Lugh'un Gözü'ne götürürsen seni ve eski fae arkadaşlarını serbest bırakmayı kabul edeceğim."

"Sonuçta sadece efsanevi bir güzellik değil," diye şakacı bir sırıtışla takıldım. Koyu renk gözleri beni ters yüz edecek vaatlerle kısıldı ve hınzır gülümsemem genişledi. Dikkatimi kuzguna geri vererek, "Sizi kabul ediyoruz," dedim.

Bizi önce Lugh'un Gözü'ne götürmeyi ve Corvus ya da Rook ya da Corvus Rook ya da Corvus ya da Rook adı altında çalışan ya da bunlarla ilişkili herhangi birini şimdi ya da daha sonra herhangi bir noktada alarma geçirmemeyi kabul edersen seni serbest bırakmak için pazarlık yapacağız, tamam mı?"

"Evet, aynı fikirdeyiz Finn Brannon."

Kuzgun elimden havalandı ve pencerenin yanındaki porselen inek şeklindeki saksıdaki yabani bir "çanta yaprak" eğrelti otuna doğru uçtu. Başımı eğdim. O kadar da akıllıca değil. Mumu kaldırarak dumanı bitkinin etrafına doladım ve aynaya açtım. İnek ve eğrelti otu yerine, içinde kuzgun tüyleri dönen koyu mor, neredeyse siyah bir küre bize geri yansıdı. Bu küre, odanın etrafındaki yanılmalı tuzaklarla aynı görünüyordu.

"Para ineği," dedim Taryn'e.

Sırıttı, hınzırca bir sırıttı ve kasıklarına doğru bir sıcaklık yayıldı.

Yedi ay, beni bu cadının lanetinden daha hızlı öldürüyordu.

Kuzgunu kovarak Göz'ü üzerindeki mermer kaideden aldı ve küçük bir saksı eğrelti otuna benzeyen şeyi çantasına doldurdu - ve biz yanılşamayı kırana kadar da dolduracaktı. Sonra odaya döndü. "Etiketli ayağınızı kafesten dışarı çıkarın. Tüm etiketler sökülmeden kimse serbest bırakılmayacak. Bana bir daha saldırmayacaksın. Eğer saldırırsan, üzgün ve kel bir güvercinden başka bir şey olmayana kadar tüylerini tek tek yolacağım, anladın mı?"

Kuşların hepsi hemen itaat etti. Zavallı küçük ruhları suçlamadım. Taryn şiddeti seçtiğinde, cezamı almak için yeterince hızlı diz çökemeyeceğimden korkuyordum. İyi olmayı istemeyi gerçekten zorlaştırıyordu.

Çakımı kullanarak etiketleri hızla çıkarmaya başladım. Taryn en yakın pencereyi birkaç santim araladı. Onun başını sallamasıyla kafes kapılarının mandallarını açmaya başladım. İlk birkaç kuş uçup geçtiğinde irkildi.

Kuşların sonuncusu da kaçtığında, biz dört çarşafı ip haline getirirken Kuzgun Halk'ın içeri girmemesi için pencereyi kapattı.

Birbirimizin yanında sessizlik içinde çalıştık - ağır bir kutlama sessizliği.

Üç nesne de artık elimizdeydi. Geriye kalan tek görev Corvus Rook bizi durdurmadan anakaraya ulaşmak ve Üç Kız Kardeş'in yerini tespit etmekte.

Derme çatma ipimizin ucunu odadaki en büyük ve en ağır nesne olan abanoz ağacından büyük masaya bağladım. Titreyen bir nefes vererek, düğümün sağlam olduğundan emin olmak için çarşafı çekti. "Önce ben gideceğim."

Yutkundu ama başını salladı.

Pencereyi yeniden açtım ve başımın dönmesine aldırmadan pervazın üzerine atladım. Onu öpmek için dursam ya da ayaklarının dibinde kanamak kalbimi daha fazla yarsam, bu odadan çıkamazdım. Bedenim burada kalmak için savaşıyordu. Ve böylece, başımı eğerek, bedenim pes etmeden önce tuğla duvardan aşağı doğru geri geri yürüdüm.

Bıçak gibi bir acı orta yerimi yaktı ve göğsümdeki kasları sıkıştırdı. Dudaklarımdan boğuk bir çığlık çıktı. Dayanmam ve zorlamam gerekiyordu. Eğer düşersem, büyü bizi tekrar bir araya getirecekti. Yerden otuz metre yükseklikte bir çarpışma ölümcül olabilirdi.

Taryn duvara yaslandı ve nabzım hızlandı. Şu anda onu koruyamazdım. Kendini bu duvardan aşağı bırakacak güce sahip olduğuna güvenmek zorundaydım. En azından düşerse, altına inerdim ve umarım hayatta kalabilmesi için darbeyi yeterince yumuşatırdım.

Onun ritmine ayak uydurarak yavaş yavaş alçaldım. Gözlerimden ter akıyordu. Kaslarım titriyordu. Çenemi o kadar sıktım ki dişlerimin kırılacağını sandım. Sonunda yere ulaştığımızda bayılmak üzereydim. Taryn kolumu omuzlarına koydu ve ben ona karşı koymadım. Gerçekten güçsüzdüm.

Yoğun duman ara sokağı kaplayarak formlarımızı gizledi. Öksürdüm ve yanıma sıcak hançerler gönderdim. Dudaklarımdan küçük bir çığlık geçti. Hızla ara sokaktan çıktık ve büyük bir kalabalığın içinde eridik. Crescent Caddesi'nin kenarındaki belirgin bir çeşmeden Stellar Winds Casino'ya kadar bir kova tugayı oluşmuştu. Biz yanlarından geçerken insanlar bizi fark etmedi. Fark ettilerse de bakışları uzun sürmedi.

Arkamızdaki camlar kırıldı. Kalabalık topluca soluk soluğa kaldı. Birkaç kişi panikledi ve kalabalığın içine doğru itildi. Karanlık bir şekilde kıkırdadım, gergin, nefes nefese bir ses. Umarım o pislik bir daha kendine gelemezdi.

"Kalen!" Taryn seslendi. Onun adını haykırdı ve bir el salladı.

En iyi arkadaşım koşarak yanıma geldi ve geri çekildi. "Yıldızlar, Finn. . ." Yüzümü tuttu, gözleri kocaman açılmıştı. "Nerede?" diye sordu. Sanırım Taryn yan tarafımı işaret etti. Bilincimi korumak için mücadele ediyordum. "Üzerindeki lanetin kokusunu alabiliyorum dostum. Kanında çürüyor." Kalen'in sesi çılgıncaydı. Yan tarafıma dokundu ve keskin bir tıslamayla geri çekildim. "Bir cadı bulmalıyız-"

"Anakara," dedim.

Taryn, "O çok ağır ve korkarım bizi fark edecekler-" diye homurdandı.

Kalen'in çenesi düştü. "Siz ikiniz miydiniz?" Küçük kızımın yerine beni tutmak için kolumun altına girdi.

"Sonra," diye . "Vakit yok."

Taryn Kalen'e baktı. "Onu feribota kadar taşıyabilir misin?"

"Evet, Kara Gaga. Anakarada da bir cadı tanıyorum."

Taryn sesini alçalttı. "Leşler benim ve Finn'in peşine düşecek." Kalen başını sallayarak cevap verdi ve bana döndü. "Hadi dostum."

Kolumun altına yeniden yerleşerek beni sırtına atlamam için cesaretlendirdi. Bacaklarım kollarının altında güvende olduğunda, Taryn yanında olduğu halde rıhtıma doğru koşmaya başladı. Sarsıcı hareket içimde yeni bir acı yarattı. I

bayılmak ve hiçbir şey hissetmemek istiyordu. Ama Taryn tehlikedeysen olmazdı. Hâlâ aramızda 15 metreden fazla mesafe yokken olmazdı.

Ama işe yaramadı.

Acının büyüklüğünden dolayı çok halsizleşiyordum.

Hatırladığım son şey Taryn'in feribotta beni kucağına aldığı oldu. Parmakları yüzüme düşen koyu yeşil saçlarımın arasında geziniyordu. Dudakları şakağıma yapışmış, gözyaşları içinde onunla kalmam için yalvarıyordu.

"Mutluluğu bul . . ." Etrafımdaki dünya karanlığa gömülürken fısıldadım.

OceanofPDF.com

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Taryn Brannon Ó Dair

Bir ağaç dalından bir kuş havalandı ve ben irkildim. Her kuş, her gıklama, hareket eden her gölge kalbimi paniğe sürüklüyordu. Ren ya da bir başkasının bizi bulması an meselesiydi. Kalabalıklar kalkanımız, ateş de dikkatimizi dağıtırken anakaraya kaçmak neredeyse çok kolaydı. Ama Corvus Rook onun çatısında olduğumuzu ve tavan arasında kaybolduğumuzu biliyordu. Ve nedenini de biliyordu.

Kalen karmakarışık gece yarısı saçlarının arasından değerlendirici bakışlarını ormanın üzerinde gezdirdi. Koyu mavi gözleri beni korkutuyordu, her zaman da korkutmuştu. Finn'inkilerin aksine, onun fae gözleri keskin olmaktan çok yaratıcıydı, zaman zaman sürüngen gibi görünüyordu. Özellikle de şimdi tetikte beklerken.

Yaklaşık iki saat boyunca, Kalen'in bizimle adil bir pazarlık yapacağını iddia ettiği bir cadıya doğru yol aldık. Caledona Ormanı'ndaki bir köyün dışında yaşayan bir cadı. Zavallı erkek Finn'i hiç şikâyet etmeden omzunda taşımıştı. Yorgunluk adımlarımızı sürükledi. Açlık midemizi kemiriyordu. Gözlerimin hemen arkasında, ağlamaktan ve dumandan dolayı inatçı bir baş ağrısı şişti. Finn'i kaybetmekten ve Corvus, Rook ya da Ren'in beni bulmasından duyduğum şiddetli korkudan.

Botlarımızın altında yapraklar çıtırdıyordu. Yaprakları hışırdatan rüzgârın gürültüsü üstümüzde hareket ediyordu. Ancak ağaç seslerinin ardında kulağıma suyun şırıltısı takıldı. Kalen de duydu ve takip etmek için başıyla işaret etti. Patikadan bir dereye doğru ilerledi ve Finn'i yavaşça yosunlu zemine yatırdı.

Dizlerimin üzerine çökerek önce ağzıma su aldım, karnım doyana kadar içtim, sonra mataramı doldurdum. Finn inledi. Saatlerdir çıkardığı ilk sestir bu. Diz çöktüğüm yerde döndüm ve nefes nefese kaldım.

Kalen Finn'in gömleğini kaldırmıştı. Çürük, yarasını çevreleyen deriyi morartmıştı, neredeyse bir çürük gibi ama grileşen bir çürüme görüntüsü vardı. Küçük siyah zehir çizgileri göğsüne ve karnına doğru kök gibi uzanıyordu. Boğazıma safra kaçtı ve gözlerime taze yaşlar dolarken öğürmeye başladım. Daha fazla gözyaşı dökebileceğimi sanmıyordum.

Onu kim lanetlemişti?

Aklına balodaki cadalozun zayıf bir anısı geldi. Tılsımı çaldığı için Finn'i lanetlemiş miydi? Tek mantıklı cevap buydu. Ve bana söylemedi. Ona ve acımak yok kuralına çok kızmıştım. Kızmış ve dehşete düşmüştüm.

Bakışlarım enfeksiyonu çekip çıkarmak için vahşi bir şekilde yapabileceğim bir şey aradı. Bunu daha önce düşünmeliydim. Ama Üç Kız Kardeş'i ya da Kalen'in cadısını bulmaktan başka bir şey düşünemiyordum. Omzumun üzerinden bir çeşit muz olan kaburga otunu gördüm ve içime bir rahatlama dalgası yayıldı. Mataramı çantama attıktan sonra şimdi için birkaç geniş yaprak ve sonrası için birkaç tane daha topladım. Dere kenarında, havan tokmağı ve havan olarak kullanmak üzere iki taş aldım ve yaprakları tıbbi özelliklerini açığa çıkarmak için hızla toz haline getirdim.

Hızlı ama nazik bir şekilde, enfekte olmuş yarayı çürük kaburga kemiği sırasıyla sarmaya başladım. Finn sıkılmış dişlerinin arasından havayı içine çekti, yüzü

yüzünü buruşturdu. Ama uyanmadı. Çantamı karıştırarak Finn'in eski gömleğinin şeritlerini bulup yan tarafına sardım ve parmaklarım keten parçalarının etrafına dolandığında sıkıntılı bir nefes aldım.

Kalen beni dikkatle izledi. "şıfa sanatlarını biliyorsun."

"Ailemin Seren'de bir eczanesi var."

Kaşları birbirine çarptı. "Kettle's Thyme? İnce lehçeni açıklıyor."

İçimi çektim. "Kara Gaga, ailem beni yasal olarak evlatlıktan reddettikten sonra soyadımı değiştirdi. Hayatımın çalmalarına aldırmadığım tek parçası."

Kalen başını salladı. Loncalarda yeniden adlandırılacak kadar yaygındı. Dereye doğru dönerek suyu avuçlarının içine aldı, ağzına yaklaştırdı ve bilmediğim bir dilde kelimeler fısıldamaya başladı. Köpüklü bir ışık pırıltısı suyun yüzeyine yayıldı. Elemental büyüsü mü vardı? Büyülü suyu yavaşça Finn'in yarasının üzerine damlattı.

"Suyun iyileştirici özellikleri de var," diye mırıldandı Kalen. "Bu laneti tersine çevirmek için yeterli değil. Ama göt herifin bilinci yerine gelebilir."

"Onu biraz kaldırın." Kalen Finn'i yavaşça yukarı doğru kaldırdı ve ben de hızlıca yarasını sarmaya başladım. Parıldayan su damlacıklarını işaret ederek, "Finn'in sadece zorlama büyüsü kullandığını gördüm," dedim.

"Toprak büyüsüyle bağlantısını yıllar önce kaybetti, genç kız." Kalen Finn'i tekrar yosunların üzerine yatırdı, sonra gözlerine baktı. "Askerler Vahşi Doğa'daki köşeme girdiğinde Finn gibi küçük bir çocuk değildim..."

Kalen'in sözleri kesildi, kara kaşları çatıldı. Etrafımızdaki orman garip bir şekilde sessizleşirken, delikli kulağını ağaç gölgesine doğru kaldırdı. Doğal olmayan bir sessizlik ensemdeki tüyleri diken diken etti. Gözleri başımın üstünde çakıldı.

"Gelen bir var," diye fısıldadı alçak sesle, uyarıcı bir hırıltıyla.

Gökyüzü hemen üstümüzde karardı. Başımdaki kan çekildi ve zaten bulantılı olan midemde birikti. Kuzgunlar. Gaklamaları ormanın durgunluğunda gümbürdüyor ve çığlık atıyordu. Yaklaştıklarını şimdiye kadar nasıl duymamıştık?

Saçlarımdaki gagalar ve pençeler, kollarıma ve sırtıma saldıran kuşlar aklıma geldi. Kaçmamak için kendimi tutmalıydım. Eğer kaçarsam lanet beni ve Finn'i çarpışmaya zorlayacaktı.

Panik halindeki nabzım gökyüzünü izlerken, bir kuzgun süzülerek yere inmeden önce cisimleşti.

Koyu mor gözlerinin üzerine düşen tüylü siyah saçları olan bir erkeğe dönüştü.

Yıldızların kutsal annesi. Çantamı kaptım ve ayağa fırladım. Onu eninde sonunda göreceğimi biliyordum. Ama onun bir kuzgun olarak gelip gözlerimin önünde yer değiştirmesine hazırlıklı değildim.

"Merhaba, tatlım." Ren kusursuz siyah takım elbisesi içinde bana doğru adım attı, siyah kanatları arkasından sürükleniyordu. Açıkça görmemi istediği kanatları. Ama artık bir oğlanın tehlikeli güzelliği karşısında kendinden geçen on beş yaşındaki o kız değildim. Özellikle de onunkine. Kaşlarımı çatarak yüz ifademi sıkılaştırdım ve ağzının bir köşesi karanlık bir gülümsemeye dönüştü. "İşte hatırladığım *ateş*," diye mırıldandı, her kelimesi alayla damlıyordu. "*Belli* ki hafife almışım."

Kalen yanıma sokuldu ve küçük köpek dişlerini gösterdi, bir çakı vardı.

"Sen Corvus'un mu yoksa Rook'un mu oğlusun, Ren Cormac?" Ben sordum.

Ren başını eğdi, ürkütücü bir şekilde bir kuşa benziyordu. Bunu daha önce nasıl göremedim? "Sevgili Taryn," dedi o sürünen melodik , "Ben

Corvus Rook."

Kalbim karnıma düştü. O *neydi?!*

Corvus Rook bir unvan mıydı?

Loncaları birbirine karşı da mı oynattı?

Hıncır bir gülümseme Ren'in cazibe yanılsamasını gölgeledi. Bana doğru yavaş bir adım attı. "Seren'in tamamı benim." Şehvetli bir adım daha yaklaştı. "Ben leş suç örgütünün *kralıyım*. Ve sen," diye hırladı, "krallığıma ateş verdin."

İçgüdüsel olarak bir adım geri attım.

Kalen kolumu tuttu ve önümde durdu. "Finn," diye fısıldadım ona ısrarla. Uyarımı anlayınca kuzgunlara baktı ve nefesinin altında küfretti. Dönerken bana çarptı ve bu hareketi çakısını parmaklarımla arasına sokmak için kullandı. Silahı çabucak omzuma astığım çantanın arkasına sakladım.

Bakışlarım benden hemen önce yavaşlayan Ren'e döndü. O piç masum hayatları satmış ve satın almıştı. Gözyaşlarımız, acılarımız onun kazancıydı. Gerçekte kaç yaşında olduğunu ya da kaç kızı daha kandırdığını bilmiyordum.

Ama bir daha başkasının özgürlüğünü çalmayacaktı.

"Bu kadar güce sahip olup da sıradan kızları kandırıp köleleştirmek için kendini alçaltmak özel bir tür sapkın zevk gerektirir," diye homurdandım.

Ruhsuz bakışlarında zevk dans ediyordu. "Bana Lugh'un Gözü'nü ve Oisín'in Tılsımı'nı ver, aptal ölümlü." Yumuşak, lirik tonu üzerimden akıp gitti. Her kelimesinde büyü'nün dalgalanmasını hissedebiliyordum.

Göz'ü geri almak için neden fiziksel güç kullanmadı? Büyüsünde garip bir şey mi vardı? Muhtemelen. Yoksa sadece kafamı karıştırmak mı istiyordu?

Peri bilmecelerinden, kanunlardan ve pazarlıklardan bıkmıştım.

Kızgın olmama rağmen bacaklarım titriyordu -ormana doğru koşmak, yere düşüp cenin pozisyonunda kıvrılmak. Hayalet pençeler saçlarıma dolanıyor ve keskin gagaların hayaletimsi hissi kollarımı gagalıyordu. Yine de Ren'e alaycı bir sırıtış fırlattım ve "Git kurtlu bokta boğul, seni iğrenç tavuk!" diye bağırdım.

Ren'in bakışlarının yoğunluğu yıldızsız çivit rengi bir gökyüzüne, kuzgun bulutuna doğru sürüklenen bir bakışa dönüştü. Eskiden durmaksızın öpüşmeyi hayal ettiğim ağzını araladı ve bilmediğim bir dilde sözcükler havaya . Kollarımdaki tüyler diken diken oldu. Hâlâ nasıl kuzgunlara komuta edebiliyordu? Elimde Lugh'un Gözü vardı. Bu kuşların etiketleri olup olmadığını da anlayamıyordum.

Bıçağı daha sıkı kavrayarak boynunun açısını inceledim.

Kuzgunlar gakladı, sürü halinde bir savaş çılgılığı attılar ve durduğum yere doğru pike yaptılar. "Taryn Hunt," Ren tekrar denedi, ismim melodikti ve sihir-

Omuzlarımdaki kaslar kasıldı. Bacaklarım denge için kilitlendi. "-*Bana*

Lugh'un Gözü'nü ve Oisín'in Tılsımı'nı ver."

Sıcak ve öfkeli bir nefes vererek kolumu salladım, bıçağı şahdamarına doğrulttum. Bir kuzguna dönüşmeden önce gördüğüm tek şey dudağının güzel ve zalimce kıvrılmasıydı. Küçük bıçağın ucu havayı delip geçti. Olduğum yerde döndüm, bakışlarım çılgınca etrafımda geziniyordu. Nefesim hızlı ve sert geldi.

"Seni neden kovaladığımı biliyor musun, evcil hayvan?" diye seslendi arkamdan. Kuşların kıvranan savaş grubu alçalırken ben de alçak bir daldaki kuzguna doğru döndüm.

"Taryn!" Kalen bağırdı.

Ağır kanat sesleri kulaklarımda çınladı. Pençeler omzuma battı. Gagalar bacaklarımı, sırtımı, gövde mi gaga ladı. ığlık attım ve saldıran kuşları kollarımla engelledim. Kalen kendini Finn'in üzerine attı ve elleriyle ikisinin de başını örttü.

Ren benden önce fae formuna geri döndü. "Alkolik baba. Acımasız, kibirli anne. Yuvad an uçmak için o kadar aresizdin ki, seni bir peri masalı mutlu sonunun ölümlü kurgusuna kandırmak kolaydı." Dudaklarında küümse me vardı. "Kandırması kolay, ama ben sadece kırılması en zor olan kızlara bakarım."

Kuzgun formuna dönuştü ve ben onu kanat ve pençe fırtınasında kaybettim.

Bıçağı kaldırarak topuğumun üzerinde dönmeye çalıştım. Ama kuşlar bana acımasızca saldırmaya devam etti.

"Taryn," diye kulağıma şarkı söyledi ve ben sıçradım. "Ben anakaraya gitmem. Ama Lugh'un Gözü'nü almak için başkasına güvenmem. Bunun için ve Seren için, zevkim için içi boş bir kabuktan başka *bir şey* kalmayana kadar seni *şahsen* kıracağım."

Kuzgunlar onun için ayrıldı ve ben kendi içime kapandım, her parçam korku ve öfkeyle titriyordu. Gırtlaktan gelen bir çığlıkla dişlerimi göstererek bıağımla saldırdım. Bir kez daha kuzguna dönuştü ve ulaşamayacağım bir yere uçtu. Nefesim yanan ciğerlerimden büyük yudumlar halinde çekildi. Bilinci yerinde olmayan Finn'e bir bakış attım. Kalen onun üzerinde gezinmeye devam ediyordu, gözleri geniş ve periliydi.

Bakire neredeydi? Bunlar *onun* istediği nesnelerdi. Bize yardım etmesi için kuzgunları gönderdikten sonra, artık anakarada olduğumuza göre biraz daha ilgili olacağını düşünürdüm.

Zihnim bir anda durdu. *Maiden. Kuzgunlar.*

Efsanenin en önemli kısmı Taryn'in bakire olması değildi. Eğer öyleyse, herhangi bir hizmetçi de olabilirdi.

Finn'in sesi dehşete düşmüş ruhumu yatıştırdı.

Güzel olmasıydı. Ve tatlım, senin güzelliğin artık efsanevi.

Bana sadece fiziksel görünüşüm için iltifat etmediğini şimdi olduğu gibi o zaman da biliyordum. Bir peri canavarı üzerinde nadir bir güce sahiptim. O kadar nadirdi ki, görünüşe göre efsaneye aitti.

Ren bir kez daha karşımda belirdi, kibirli gülümsemesinin kenarında bir hançer vardı. Kuzgunlar daldı ve üzerime atladı. Gözlerimden sıcak yaşlar süzüldü ve boğazıma dolan safrayı geri ittim. Beni kıramayacaktı. Benden bir parçaya daha sahip olamadan önce sadece kumarhanesini değil, tüm Seren'i ateşe verirdim. Ya da eğlencesi ve kârı için bir başkasının kanatlarını kesmeden önce.

Parmaklarım titriyordu ama çantama uzandım ve Lugh'un Gözü'nü çıkardım. Ren küreye kilitlendi -artık bir saksı ve eğrelti otu gibi görünmüyordu- ve tüm vücudu doğal olmayan bir şekilde hareketsiz kaldı. Bakışları ise çıldırmak üzereydi. Ne yapacağımı bilemiyordum. Ancak bir canavarı etkisiz hale getirebildiysem, belki bir diğerini de etkisiz hale getirebilirdim. Denemek zorundaydım.

Ren'in eli Göz'ü avucumdan almak için uzandı. Etrafımdaki kuzgunlar daha hızlı dönmeye başladı.

"İn," diye emrettim küreye. "Artık Kuzgun Halkı'na bağlı değilsin, Ren Cormac." Göz mor bir ışıkla parladı. Keskin bir nefes aldım. Bana cevap mı veriyordu? Ren'in esmer yakışıklı yüzünde de şok ifadesi belirdi. Zorla tutulan kuşlar yere inip benimle yüzleştiklerinde şaşkınlık dolu bakışları kaşlarını çatmaya dönüştü.

Kraker üzerinde parıldayan bok!

Arkadaşlar, kuzgunlardan oluşan bir orduya komuta ettim. *Bir. Ordu. Ordusu. Kuzgunlar.*

Kalen Finn'den uzaklaşırken bana bakakaldı.

Küreyi tekrar ağzıma götürdüm, kuşlara hayatlarımızı, özgürlüklerimizi çalan periye saldırılarını emretmeye hazırdım. Aramızdaki gerçek hırsıza. Ama aynı zamanda yaşlı fae'leri kendi iradelerine aykırı olabilecek bir şey yapmaya zorlamak da istemiyordum. Şimdilik barışıldılar.

Ama belki de Göz, kuzgunlara da hükmeden Bakire'yle konuşabilirdi.

"Üç Kardeş," dedim küreye, "istenen üç nesne de bende.

Beni bul." Mor ılık bir kez daha parladı ve ben sııttım.

Ren'in ağzı öfkeyle büküldü, gözleri kara ateşle parladı. Tam bana doğru uzanmıştı ki başka bir kuzgun sürüsü gökyüzünü kararttı. Gaklamalarının gürültüsü ormanın içinde yuvarlandı. Panik Ren'in çenesini gevşetti. Siyah kanatlarını açarak bir adım geriye sıçradı. Erkek önce bana, sonra çevredeki ormana baktı, yuvarlak gözlerinde ürkmüş bir parıltı vardı.

Sisters Three'yi tanıyor muydu? Kokarca süsleri onun da dizlerini dövüyordu, değil mi?

Neredeyse gülmeye başlayacaktım ama bir inilti kulaklarıma ulaştı. *Finn!*

Küreyi ve bıçağı tutarak başımı omzumun üzerinden ona doğru çevirdim.

Soluk yeşil gözleri çırpınarak açıldı. "Taryn," diye mırıldandı, sesi gergin ve nefes nefese çıkmıştı. "Karım nerede?" diye sordu Kalen'e.

"Bir Kuzgun Halkı'nın kışını kendi oyununda tekmeliyor, öyle." Kalen'in bakışları yarım saniyeliğine benimkilere kaydı. Şıfalı su işe yarıyordu.

Finn'in dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Bana onun cinayet gözleri olduğunu söyle, dostum."

Kalen'in cevabını duymadım.

Bir kulübe aniden ortaya çıktı, varışıyla yapraklarda zar zor bir hışırtı oldu. Bacadan kıvrılan duman, sanki Crone bir asırdır derenin kenarında yaşıyormuş gibi ev gibi görünüyordu. Sekiz gün önce benimle alay eden aynı yıldızların lanet dumanı.

Ren kanatlarını çırparak havaya yükseldi. "Seni bulacağım, evcil hayvan-" "Evcil hayvan," dedi yanımda hırıltılı bir ses ve Ren havada dondu kaldı.

"Kahretsın!" Tısladım, kalbim artık bedenimin dışında atıyordu. Karanlık aylarda Crone nasıl bu kadar hızlı yanıma ulaşmıştı? Neredeyse gözlerimi devirecektim kendime. Cadı ormanda bir kulübede seyahat ediyordu ve benim haberim olmadan nasıl yanımda belirdiğine şaşırmıştım.

"Güzel karatavuk," dedi Kocakarı. "Sonunda seni gökyüzündeki yuvandan uzaklaştırdık."

Ağzım açık kaldı.

Tüm bunların Ren'i anakaraya götürmek için bir oyun olduğunu mu ima ediyordu?

Ren'in konuşamadığını ya da hareket edemediğini fark ettim. Finn ve benim lanetlenmeden hemen önce yaşadığımız felç durumunun aynısını yaşıyordu.

"Elli yıl, Corvus Rook, sana olmayan bir şeye sahip oldun," dedi Kocakarı.

"Elli yıl, Ren Cormac, Lugh'un Gözü'nü kişisel mülkümden çaldığın için artık benim *evcil hayvanım* olarak geçireceksin." Kocakarı süt gözlerini bana çevirdi.

"Nesneler, Beggar's Hole'dan Taryn Hunt."

Kalın kalın yutkundum. Eşlik bağımız kopmadan önce Finn'e son bir kez bakmak için her yanıma ağrıyordu. Ama bunu yaparsam, son nefesime kadar onun yanında lanetli kalmak için yalvaracaktım. Gözlerimi uzun ve acılı bir şekilde kırıştıtarak kapattım, yükselen kederi geri ittim ve diş ile tılsımı almak için çantama uzandım.

"Kızım," diye seslendi Finn ve kalbim umutla yıldızların üzerine mi yükselmek yoksa inşa ettiğim kederin içinde boğulmak mı istediğini bilemedi. "Pazarlık yapmak istiyorum."

Gözlerim omzumun üzerinden onunkilere kaydı ve göz kırptı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI İKİ

Finn Brannon Ó Dair

KALEN OTURMAMA YARDIM ETTİ. Bir sakat gibi sırtüstü yatarak pazarlık yapmak, gelecek nesillere anlatılacak hikâyelerde, erkeksi, şeytani derecede yakışıklı bir fae erkeği ile efsanevi bir ölümlü güzelin Seren'in leş düşmanlarını nasıl kurnazca yendiklerinin anlatıldığı hikâyelerde hatırlanmak istediğim bir şey değildi. Benim türüm meşelerin büyüünden ve gücünden oluşmuştur. Çeşitli sıkıntıları atlatabilirim.

Ama yaşlı ve hasta bir ihtiyar gibi sırtüstü yatarken en yakın arkadaşım tarafından kucaklanmadım.

Keskin bir acı yan tarafımı bıçakladı. Yüzümü buruşturdum, sonra yavaş bir nefes aldım.

Bakışlarım tekrar karıma kaydı ve gözlerim sonunda odaklandı. Kuzgun pençeleri ve gagalarından kaynaklanan çizikler ve kesikler yer yer kanıyordu. Saç telleri ip örgüsünden kopmuş, vahşi bir karmaşa halinde yüzüne ve omuzlarına dökülmüştü. Göğsümden derin bir hırıltı çıktı. Parmaklarım yosunlara gömüldü, titreyen kaslarım esnedi. Eğer bu kadar zayıf olmasaydım, bir sonraki nefesimde *ondan* başlayarak bu dünyayı paramparça ederdim.

Ama bu hala ayarlanabilir. Henüz ölmemiştim.

"Bakire'den ne istiyorsun, Primry Green'den Finnan Ó Brannan?" diye sordu Kocakarı bana.

Aksanımı Vahşi Doğa ve Kervan Fae'lerine özgü bir şekilde kalınlaştırdım. "Bakire ile onun suretinde konuşacağım, Kocakarı." Taryn'e, "Oisín'in Tılsımı'nı ona ver, başka bir şey verme," dedim.

Taryn'in kaşları çatıldı ama istenileni yaptı. Kocakarı yakut kakmalı kolyeyi okşadı. Sonra kemikli parmaklarıyla tılsımı heyecanla boynunun arkasına geçirdi ve etrafında ışık patladı. Dağınık, kıvrırcık beyaz saçları uzun, ipeksi kumral buklelere dönüşmüş, alnında çiçeklerden bir taç oluşmuştu. Yaşlılık lekeleriyle benek benek olmuş buruşuk cildi açık, kremi bir tene dönüştü. Eskiden süt beyazı olan gözleri yerine zümrüt yeşili gözleri parlıyordu.

"Lanet olsun. Ben," diye fısıldadı Kalen yanımda.

Maiden, vücudunun baştan çıkarıcı kıvrımlarına kadar her delikanlının rüyasıydı.

Ama onun güzelliği Taryn'inkinin yanında sönük kalıyordu. Karımın siyah saçlarını çözmeyi ve tellerinin yüzüme düştüğünü hissetmeyi ne kadar çok istiyordum. Hararetli bakışlarımı fark eden genç kız bana kaşlarını kaldırdı ve ben de ona cilveli bir gülümsemeyle karşılık verdim. Gözlerini devirmeye başladı ama ormandaki bir hareket bakışlarını yakaladı.

Bakire'nin kulübesinin etrafındaki alan temizlendi ve çiçekler, otlar ve yiyeceklerle dolu bir bahçe ortaya çıktı. Kocakarı'ya ait aşırı büyümüş çalılıklar gitmişti. Taryn sevinçten nefesi kesildi. Ne düşündüğünü biliyordum. *Evet, bahçe için bir parça çim ve çocuklar, tam istediğin gibi, aşkım.* Taryn'le çocuk sahibi olmak... tatlı Dobhar-chú gözyaşları, yavrular kesinlikle vahşi olacaktı. Tıpkı anneleri gibi.

"Benden bir isteğin mi var Meşe'nin Adil İnsanı?" diye sordu Bakire, bana doğru ilerleyerek. Kalen doğruldu ve boğazını temizledi.

yanımda diz çöktü. Vücudunu saran koyu yeşil elbise ayaklarının etrafında .

"Şifa istiyorum," diye cevap verdim. "Ve eşimin intikamını almak için."

"Peki şifa için ne öneriyorsunuz?" Başını eğdi ve uzun kumral saçları kolundan aşağıya döküldü.

"Size hizmet-"

Taryn'in gözleri büyüdü. "Finn, hayır!"

"Önce Taryn'i, sonra da beni iyileştirmen için sana üç yıl bir günlüğüne hizmet etmeyi teklif ediyorum," diye tekrarladım. "Corbie'yle olan bağımı çöz, ben de sana büyümlü eserler ve nadir malzemeler getireyim. Ama," dedim kelimeyi uzatarak, "bana ve eşime bir yer sağlayacaksın. O da senin altında yeşil bir cadı olarak eğitim görecektir ama sana bağlı olmayacak." Bu, hayatımın üç yılı için fazlasıyla adil bir teklifti. Beni ve Taryn'i iyileştirmek Üç Kız Kardeş gibi bir cadı için temel bir sihirdi. Ve yeni başlangıçları temsil eden Bakire'nin, yenilenmeyle şekillenen bir aşk hikâyesi için kaderin terazisini değiştirmek isteyeceğini biliyordum. Ama o hala bir Fae'ydi, bu yüzden ekledim, "Bizi kandıramayacaksın. Üç yıl ve bir gün sonra, kölelikten ve kulluktan kurtulduk. Hayatlarımız bize ait olacak. Ve sen de hizmetkârın ve çırağın olarak bizi koruyacaksın."

"Ve intikamınız için?"

Gözyaşları Taryn'in yanaklarından aşağı akıyordu. Çentikler, kan ve yıpranan saçlar beni mahvetti. Onu o Kuzgun Halk canavarına karşı koruyamadım ve benim lanetim yüzünden acı çekti.

"Eşimin intikamını almak için," diye hırladım, "Ren Cormac'ın hayatını talep ediyorum. Ve onun kanını dökmeme izin vermen karşılığında sana zorlama büyümü vereceğim." Benimkilerden birkaç ton daha koyu olan yeşil gözlerini tuttum. "Yağmurlu bir gün için özünü şişele, Maiden. İkna edici fısıltıları bir rüzgar esintisine bırakın. Büyünün köklerini tekrar

toprak." Gözleri parladı. "Bir Doğruyu Söyleme Ağacı yetiştirin ve oradan geçenlerin itiraflarını ve yeminlerini özümseyin."

Parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve başparmağıyla elimin arkasını okşadı. "Üç yıl ve bir günlük hizmetin karşılığında hem seni hem de eşini iyileştireceğim Meşe'nin Adil Olanı. Anne senin başıboş bir tohum, bir ağaç ruhu olduğunu ve kök salmak ve bir aile kurmak istediğini söylüyor, öyle mi?"

Göğsüme bir sıcaklık doldu ve konuşmaya korkarak başımı salladım. Benim diyebileceğim bir ailem ve evim olması en büyük arzumdu.

"Eşini yeşil cadı çırağım olarak almayı kabul ediyorum," diye devam etti Bakire, "ve üç yıl bir günlük hizmetin tamamlanana kadar ihtiyaçlarını karşılayacağım. Seni ve eşini bir daha kandırmayacağız."

Vücudum gevşedi. Neredeyse ağlayacaktım.

"İntikam kız kardeşim Crone'a aittir. Sadece o senin isteğini yerine getirebilir." Bakire avucumu yukarı çevirdi ve elimin çizgilerini takip etti. "Yine de Anne'nin sana başka bir mesajı var. 'Eşine bir gelecek vererek, onun geçmişinin intikamını almış olacaksın.'"

"Anne'nin sözlerindeki gerçeği duyuyorum," dedim, sonra gıcırdayarak, "Ama kana kan."

"Kocakarı'nın sana bir mesajı var," dedi, ağzı kaşlarını çatarak. "'Corvus Rook'un kaderi senden elli yıl önce benim intikam yeminime bağlandı. Eşinin intikamını almanın bedeli, elli birinci yıla kadar doyurulamayacak elli yıllık intikam susuzluğudur.'"

Bir acı mızrağını daha yuttum. Alnım terden sırılsıklam olmuştu. "O halde mesajın nedir, Maiden?"

Gözleri benimkilere kaydı. "Ben baharım, hayatın yenilenmesiyim. Ben ilk öpücüğün yumuşaklığı ve aşık olmanın şiddetiyim."

Dudaklarımda bir gülümseme titredi. "O halde şiddet teklifini kabul ediyorum Bakire ve Anne'nin uzun yıllar önce ekilmiş bir hasadı biçme bilgeliğini. Kocakarı intikamını alabilir."

"Peki ya senin zorlama büyü?" diye sordu Kız bana.

Gülümsemem genişledi. "Pazarlık için üç yıl ve bir günümüz var, mı?"

"Pekâlâ, Meşenin Adil Olanı."

"Senden şartsız bir isteğim var," diye söze girdim. Bakire devam etmek için başını eğdi. "Kocakarı'dan Taryn'e o piç kuyruk tüyünü kokarcaya dönüştürmesi için sihrini ödünç vermesini istiyorum. Kız kardeşinin intikamına yardım etmek için eşime verdiğin zarar ve eziyet için adil bir ödeme."

"Ölümlüleri gerçekten seviyorsun."

"Evet, Kızım," diye yumuşak bir sesle cevap verdim ama gözlerim Taryn'inkilere kilitlenmişti. "Onun mutluluğu için her şeyi feda edebilirim."

"Evet," dedi basitçe. "Fal kâsemde öyle gördüm ve bu yüzden Corvus Rook'u hava yüzüğümü çalmaya ikna etmesi için bir kuş gönderdim. Bu sadece Rahibe Crone için bir hediye değildi. Gelecekteki aşkın o zaman da şimdi olduğu gibi büyümü harekete geçirdi. Gerçek Eşlerin aşkı bir lanetle dövüldü ve kırılmaya bağlandı. Bu tanrıların bir hediyesi. Fae büyüsu konusunda benim yanımda eğitim alması ona elfler kadar uzun bir ölümlü yaşamı da armağan edecektir."

Şok olmuş bir şekilde nefesimi içime çektim. Taryn benim kadar uzun mu yaşayacaktı? Fae büyüsu kullanmanın bir ölümlüyü bu kadar etkileyeceğini bilmiyordum. Tek istediğim karımın hayallerine kavuşmasıydı. Bakışlarım Taryn'e, Gerçek Eşime ve yıldızlara kaydı.

. . en güzel gülümseme dudaklarında kızardı ve kalbim göğsümden fırlayıp ayaklarına kapandı.

"Kocakarı ve ben bu isteğinizi koşulsuz olarak yerine getireceğiz." Bakire elimi bıraktı ve Taryn'e yaklaşmak için ayağa kalktı. Eşim gözlerini dört açmış Üç Kız Kardeş'e bakıyordu. "Selamlar, yeni cadıcık," dedi Bakire.

Taryn'in yaralarını iyileştirirken. İşi bittiğinde eğilip Taryn'in kulağına fısıldadı, sonra da büyü yapmak için onun elini tuttu.

Benim küçük tek boynuzlu at güneş ışığım, onun karanlık, vahşi fırtınasının tüm gücünü hala havada asılı duran bok parçasına çevirdi. Gürleyen gözlerinde söylemek istediği tüm kelimeleri görebiliyordum, nasıl söyleyeceğini bilemediği tüm kelimeleri de. Yine de onun zamanını daha fazla harcamaya değmezdi. Taryn de bu sonuca varmış gibi görünüyordu. Genç kız ağzını açtı ve Bakire'nin kulağına fısıldadığı büyü etrafımızdaki havada dalgalandı.

Ren'in yüzü sadece bir saniyelik bir göz kırpma süresi için öfkeyle gerildi. Bir sonraki saniyede erkek, hâlâ uçmakta olan bir kuzguna dönüştü. Bir saniye sonra, pahalı üç parçalı bir takım elbise giymiş, çizgili kafasının tepesinde tüylü siyah saçları olan, tahnit edilmiş bir kokarca olarak yere düştü.

Bakire, Kokarca Ren'i yakalamak için Taryn'in elini bıraktı. Delikanlının başını bir süre okşadıktan sonra onu havaya fırlatarak gözden kaybolmasını sağladı. "O artık Rahibe Crone'un deposunda."

Gaklayan bir çığlık gökyüzünü doldurdu, yerdeki kuzgunların yankıladığı bir kutlama şarkısıydı bu. Taryn havadaki dansı izlemek için başını arkaya eğdi. Yanında, Bakire ellerini batan güneşe doğru kaldırdı ve Ren'in yaptığı gibi Kuzgun dilinde şarkı söyledi ve-

Taryn keskin bir nefes çekti ve kaskatı kesildi.

Yedi ay içinde ne oldu?!

Bunun olacağını tahmin etmemiştim. Belki de görmeliydim.

Şimdi önümüzde Taryn'in karaya inmeye zorladığı kuzgunlar duruyordu; tamamen fae formlarına bürünmüşlerdi ve özgürlüğün güzel bir sesi olan şarkıda Maiden'a katılıyorlardı. Gökyüzündeki kuşların yarısı yere kondu ve diğer Kuzgun Halkı'nın yanına geçti. Geriye kalan yarı yaşlı fae ise yıldız ışığının ilk parıltısı altında dans etmeye devam etti.

"Taryn Hunt." Siyah tüylerle çevrili koyu kırmızı bir elbise giymiş ve parlak siyah silindir şapkasını başına eğmiş bir Kuzgun Halkı eşimin önünde yavaşladı.
"Ben Ravenna, ama siz beni S725 olarak tanıyorsunuz."

OceanofPDF.com

Seren Raven Folk

OceanofPDF.com

Taryn şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Kendi halkını mı köleleştirdi?"

"Ren Cormac tacımı ve unvanımı çaldı ve Seren var olmadan önce biz Halk'ı ona bağladı, cadıcığım. Daha sonra Lugh'un Gözü ile orman kuzgunlarını da kendisine bağladı. Ancak Maiden yıllar önce beni ve birkaç kişiyi casusluk yapmamız için bir pazarlık sonucu serbest bıraktı."

"Ağaç ruhuyla yaptığım anlaşmayı duydun mu?" diye sordu Bakire Ravenna'ya.

"Evet," diye yanıtladı Ravenna. "Peki ya diğeri?"

Maiden bana doğru yürürken Raven'ın sesiyle cevap verdi, ama ne dediğini anlamak için çok sessizdi.

Ravenna Carran'ın ortak dilinde, "Dediğiniz gibi," diye cevap verdi, "Seren'e ne olacak?" Kalen yanımda sordu.

Ravenna'nın dudakları bir gülümsemeye dönüştü. "Ben yeni Corvus Rook'um, Kalen Kelly. Halkımın haklı kraliçesiyim. Seren artık *benim* yuvam." Ravenna'nın bakışları daha sonra benimkilere kayd ve başını eğdi. "Yaban ve Gezgin Halkı'ndan Finnan Ó Brannon, Bakire'nin anlaşması uyarınca borçların temizlendi. Artık Seren'in Kuzgunları'na bağlı değilsin."

"Ve ayrıca anlaşmamıza göre," diye ekledi Maiden başıma dokunarak, "iyileştin."

Bir karıncalanma bileğimi ısıttı. Hırsızlar Loncası'nın işareti soldu ve hıçkırıklarımı bastırdım. Aynı anda ruhumdaki demir prangalar çözüldü ve toprak, damarlarımda dolaşmak ve kalbimle birlikte nabız atmak için hızla yükseldi. Ormanda yaşayan tüm yeşilliklerin mutlu iç çekişleriyle beslenen rüzgâr ciğerlerime doldu ve cadının lanetinin çürümüşlüğüne uçurdu. Gülmeye başladım. Tepemde yıldızlar sihrimin geri dönüşünden duydukları memnuniyeti parıldattılar.

"Vahşi ve Gezgin Halk'tan Kalen Kelly," diye söze başladı Ravenna, "senin borçların da temizlendi."

Finn Brannon. Artık Seren'in Kuzgunları'na bağılı değılsin."

En iyi arkadaşımın saçları sanki suyun altındaymış gibi etrafında uçuşuyordu. Gözlerinin koyu mavisi alacakaranlıkta parlıyordu. Ellerini kaldırdı ve su damlacıkları parmak uçlarında dans etti.

Birbirimize aptallar gibi sıırttık.

Ama bu sevinci daha çok paylaşmak istediğıim biri daha vardı.

Ayağı fırlayarak Taryn'e doğru yürüdüm, gülümsemem onunki kadar büyüktü. O daha konuşamadan yüzünü kavradım ve dudaklarına fısıldadım: "Corbie'den kurtulduğumda istediğimi alacağıma söz vermiştim." Başparmağımla alt dudağını okşadım. "Tek istediğim sensin, Taryn Brannon Ó Dair." Gözyaşlarıyla karışık bir kahkaha tenimde dalgalandı ve bu mutlu sesle sonsuz yıldızlı bir gecenin içine düştüm. Hiç düşmek istemediğim bir düşüş. O benimdi. Tamamen benim. "Dokuz yüz doksan üç, aşkım."

Sonra kalbim ve ruhum onunkiyle öpüştü.

OceanofPDF.com

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Taryn Brannon Ó Dair

Bir saatten kısa bir süre içinde tüm hayatım değişti. Başkalarının hayatı da. Hızla dönen duygularım nereye yerleşeceğini bilmiyordu.

Bunun dışında . . .

Finn'in dudakları dudaklarımda. Bu hislerin içinde boğulabilir ve bir daha asla nefes almak istemeyebilirdim. Etrafımızdaki insanların, ormanın, çantamdaki eşyaların artık hiçbir önemi yoktu. Sadece o vardı.

Romantizmden anlayacak yaşa geldiğimden beri aşık olmanın aylar, yıllar aldığına inanırdım. Ama artık peri masallarına inanıyordum. İki ruh doğru koşullar altında çarpışabilir ve ilk kez bütün hissedebilirdi. İki kalp o kadar hızlı iç içe geçebilirdi ki, birinin ritmi diğerini saplantı haline getirebilirdi. Ve Finn Brannon'ı nasıl da arzuluyordum.

"Aşıklar," dedi Maiden, "hala lanetinizi çözmemiz gerekiyor, tamam mı?"

Geri çekildim ve Finn dudaklarıma gülümsedi. "Kalan eşyaları şimdi ona verebilir miyim?"

"On altı metrelik bir molaya ihtiyacınız var, değil mi?"

. "Yalnız kalırsan kendine olan aşkın sana eşlik eder." "Şu anda, Rynnie, aramızda mesafe olsun istemiyorum."

Sıcaklık nabzıma yayıldı. "O zaman iyi olsan iyi edersin. Artık yaralarını benden saklamak yok, Ó Dair."

"Ben iyiyim, aşkım," diye hızlıca göz kırparak cevap verdi ve sonra uzaklaştı.

Arkadaşlar, bana yaşattığı acıyı hatırlatmak için artık iyileşmiş olan yarasına bir yumruk mu atmak, yoksa kendi adımı unutana kadar onu öpmek mi istediğimi bilemedim. Bunun yerine sahte bir hoşnutsuz iç çekişle yetindim. Sonra Maiden'a doğru döndüm.

Çantama uzanarak Dobhar-chú dişini çıkardım ve başını bana doğru eğen Bakire'nin avucuna koydum.

"Çamurdan ve kilden," diye mırıldandı, "eşler olarak ilk hayallerinizi kurdunuz; bir ev, bir bahçe ve çocuklar." Bakire dişin üzerinde bir dikiş hareketi yaptı. Deri bir kordon belirmeye başladı, kendini dişin kenarlarına sardı ve sonunda kordonun uçları birbirine düğümlendi. Kolyeyi Finn'e uzattı, o da çarpık bir gülümsemeyle kolyeyi boynuna geçirdi. "İkiniz de Dobhar-chú'ya kadar canavarlardan ve korkunç durumlardan tek başınıza kurtuldunuz." Finn'in göğsünde duran dişe dokundu. "Artık yalnız savaşmıyorsun."

Bu aslında oldukça şiirseldi. Hem Maiden

hem de Finn bana döndü.

Lugh'un Gözü ellerimde ağırlaşıyor gibiydi. Bunu teslim etmek, ikimizin de hayatlarımız boyunca elde etmek için savaştığımız tüm gücü teslim etmek gibi hissettirdi. "Gözü ne için kullanacaksın?"

"Yüzlerce güneş ve ay önce yapılması gerekeni yapmak için, cadıcık."

Dudağımın içini kemirdim. "Göz'ü çalabilirim ama Göz henüz ellerimden çalınmadı. Sizden benden daha çok var. Tüm bu pazarlık niye?"

"Evet," dedi Bakire. "Büyü tutulmadığında daha güçlüdür ve tutulduğunda yarısı kadar güçlüdür. Lugh'un Gözü'nü tutarken çalmak, hırsızın gücünü sonsuza dek yarıya indirir. Lugh'un Gözü'nü tutulurken hediye etmek, tutma gücünü yarısının yarısı kadar artırır."

Göz kırptım.

Yukarıdaki yıldızlar, perilerin birbirlerini nasıl anladıkları, onların bile anladığından emin olmadığım bir gizemdi. Bizim gibi lanetli bir hayatı yaşamak gerçekçi değildi. Gerçekçi değil ve tehlikeli. Bu yüzden ona Lugh'un Gözü'nü verdim, yarısını ona bahşettim, bu ne anlama geliyorsa artık.

Bakire, Kuzgun Halkı'na ve ay ışığıyla aydınlanmış gece göğünde hâlâ uçan kuzgunlara doğru döndü. "Kocakarı, Lugh'un lanetli kuzgunları tarafından bir daha asla bağlanmayacağınızı ilan ediyor."

Küre parmaklarından düştü ve ayaklarının dibindeki bir kayaya çarparak parçalandı. Mor ışık her yöne yayıldı. Parıltıyı engellemek için ellerimi gözlerime götürdüm. Işık puslu parıltılara dönüştü ve iki büyük kuzgun belirdi. Yüksek sesle, yankılanan bir gaklamayla kanatlarını gerdiler ve havalandılar. Benim ve Finn'in etrafında dönerek, aya doğru uçmadan önce bir kez daha öttüler.

Bakire herkese, "Lugh'un kuzgunları artık Tír na nÓg'da ona katılmak için özgürler" diye duyurdu.

Ravenna uzun bir süre bakışlarımı tuttu. Sonra o ve Halk'tan arkadaşları kuş formlarına dönüştüler ve Seren'e doğru yola çıktılar.

"Cadıcık," dedi Bakire bana. "On beş gün içinde çıraklığa başlayacaksın." Başını bize doğru eğdi ve sonra gölgelerin içinde kayboldu.

On beş gün mü? Gözlerim bileğime kaydı ve ... derin bir acı nefesimi kesti. Tenim çıplaktı, tek bir kuzgun izi bile yoktu. Finn bileğine baktı.

Çıplak bileğini de. Ancak iki kalp atışı sonra, bileğinde bir kuzgun yeniden belirdi; bu, Bakire'ye olan kulluk bağının bir göstergesiydi. Ve gülümsedi.

"Finn, delikanlı," dedi Kalen onun yanında. "Bu gece için Den Merrow'a gidiyorum, belki iki gece."

"Veda etmeden köyden ayrılma, dostum."

"Evet, benim güzel kıcımla baş başa kaldın." Kalen, kendisini kucaklamak için çeken Finn'e sırttı.

Finn esprili bir şekilde, "Çok iyi," diye mırıldandı.

Uzaklaşan Kalen başını bana doğru eğdi ve sonra ağaçların arasında dolaşmaya başladı.

Birkaç saniye boyunca gecenin etrafımızı sarmasına izin verdik. Hafif bir esinti Finn'in gözlerinden birinin üzerine düşen koyu yeşil saç tellerini dalgalandırdı ve neredeyse sesli bir şekilde iç çektim. O benim *olmadan önce* ayaklarına kapanan kızlar beni rahatsız ediyordu. Ama şimdi? Ona doğru tek bir kirpiklerini bile kırıştırsalar, öldürücü bakışlarımın tüm gücünü .

Başımı salladım. "I . . . Benim için kendini Maiden'a kiraladığına inanamıyorum. Özgür olmak için pazarlık yapabilirdin."

Ağzının bir kenarı yumuşak bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Artık resmi bir yeşil cadı şifacısın, bizzat Bakire tarafından eğitileceksin. Caledona Ormanı'nda bu seni efsanevi yapıyor, genç kız." Gülümsemesi kabalaştı. "Bu peri masalı statüsünü korumanı sağlamak zorundaydım."

"Neden kaybedeyim-" diye kestim sözümü ve ona kuru bir bakış attım. "Ölürken ve pazarlık yaparken *bunu* mu düşünüyordun?"

Finn yüzümü kavradı ve dudakları dudaklarımın üzerinde zar zor gezinene kadar ağzını indirdi. "Ee, Rynnie aşkım," diye mırıldandı. "Bakire misin?"

Gözlerimi devirdim. "Belki de akıl hocam gibi hizmetçi olarak kalmalıyım. Fae'ler arasında iki efsanevi hikayeye sahip ol."

"Hayır," dedi, ses tonu ciddiye. "Her ölümlü için sadece bir hikâyeye izin var." Dudakları tatlı, alaycı bir öpücükle benimkilere dokundu.

Onu kendimden uzaklaştırdım. "Bu gerçekten doğru mu?"

Finn güldü ve şakacı bir şekilde beni geri çekti, yüzünü boynuma gömerken beni kilitlemek için kollarını belime doladı. Şaşkınlıkla ciyakladım ve o da tekrar güldü. Tenime gülümserken, Finn nabzımın attığı boğazıma yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Kalbimin sahibisin," diye fısıldadı. Dudakları boynumda gezinirken nefesim kesildi. "Seni korumak, seninle ilgilenmek," diye itiraf etti kulağıma, "bildiğim en saf sihir, Taryn."

Benim güçlü, sağlam meşem. Beni canavarlardan korumakta ya da fırtınalardan korumakta asla tereddüt etmeyen. Ölürken bile kendi ihtiyaçlarından önce benim ihtiyaçlarımı karşılayan. Yaptıklarının gerçek olduğuna güvenmediğim zamanlarda bile. Bu onun doğasıydı, büyüünün köküydü. Çocukluğundan beri ondan esirgenen bir şey.

Kalbim ... en zarif şekilde kırılıyordu. Çileden çıkaracak kadar güzeldi.

Ve hepsi benim.

Parmaklarımın uçları çenesinin ve alt dudağının çizgilerinde gezindi. "Senin için bir pazarlığım var, Finn Brannon." Aynı parmaklarımı kulağının ucuna kadar takip ettim. Tüm vücudu titrerken sessizce inledi; gözleri uzun, durgun bir kırpışla kapandı. "Benimle kök sal ve ben senin evin olayım."

"Rynnie ." diye mırıldandı titrek bir nefesle.

"Benimle bir aile kur Finnan, ben de sana haftada bir gerçek bir bayılma yaşatayım."

Ağzı, Finn'e has muzip ve flörtöz bir bakışla eğildi. "İki gerçek bayılma ve üç çalıntı öpücük."

"İki alıntı öpücük ve bir sürpriz olmayan saldırı "

"alınmayan sadece bir öpücük mü?" Finn inanmayan bir kahkaha attı.
"Anlaşma yok, aşkım."

Kaşlarımı kaldırdım. "Karşı pazarlığınız nedir o zaman?"

"Seninle bir aile kurmak için, benim küçük, alıngan su samuru karım," dedi ellerini kalçalarımaya koyarak. "Bu hayatta ve öbür dünyada benim ol." Dramatik bir şekilde durakladı. "Ve haftada yedi gerçek bayılma. Günde en az bir kez."

Sabırsız bir bakışla kucaklamasından çıktım. "Devam et o zaman.
Fikrimi değıştirmeden önce beni bayıltmaya başlasan iyi olur."

Ve tıpkı kaplıcada olduğu gibi, mizahı hızla erimiş bir bakışa dönüşerek zaten kızarmış olan tenimi ısıttı. Soluk yeşil gözleri baş döndürücü bir hızla ağzımda geziniyor, küçük köpek dişı alt dudağının köşesini ısıırıyordu. Yukarıdaki tatlı aylar, sadece bu bakış bile başımı döndürdü. Tek bir boğucu göz kırpışında, aç bakışları benimkilere kayarken gömleğinin eteklerini kavradı ve giysiyi başının üzerinden kaldırmaya başladı, santim santim çıldırtıcı bir şekilde yosunlu zemine fırlattı.

Kasları hareketle birlikte göğsünde ve omuzlarında dans ediyordu. Kolları aşağı inerken karnının sert çıkıntıları esnedi ve ben nefes nefese kaldım. Parmaklarım, sadece birkaç dakika önce yaranın olduğu iz bırakmamış yan tarafını sıyırdı. Teninin tadına bakmak, vücudunun her hattını tanımak istiyordum. Parmaklarım kalçasının alt kısmındaki belirgin V bölgesinden aşağıya doğru ilerledi ve pantolonunun paçasına takıldı. Kayan yıldızlar, şairlerin asla yakalayamayacağı kadar güzeldi.

Finn örgümün ucuyla oynadı, sonra kurdeleyi çekıştirdi ve şefkatle saçımı çözmeye başladı. "Ben, Finnan Brannon Ó Dair, ruhlarımız var olduğu sürece kendimi sana, Taryn Brannon Ó Dair'a bağılıyorum."

Dudakları kelebek kanadı gibi okşuyordu dudaklarımı. Kırılgan bir dokunuş, sanki bu his her an paramparça olabilirmiş gibi. Tüm bunların da bir rüya olmasından korkuyordum. Parmaklarını belime dökülen koyu renk saçlarıma daldırdı, yüzümü okşadı ve fısıldadı: "Tamamen seninim karıcığım, şimdi ve sonsuza dek."

Ağzı usulca benimkini aldı. Dudaklarının şefkatli dokunuşuyla eridim, dilinin yavaş ve damgalayıcı hareketleri ruhumun iliklerinde hissettiğim bir sahiplenmeydi.

Seren'den kurtulmuştuk.

Lanetimizden kurtulmuştuk.

Başımı yukarı kaldırarak öpüşmemizi derinleştirmek için eğildi. Ve vücutlarımız harekete geçti.

Her temasta elektrik çatırdıyordu. Her dokunuş çaresiz, çılgıncaydı. Göğüslerimiz kabarıyordu. Birbirimizi yeterince yakınımıza çekemiyorduk. Bu an için savaştıktan sonra, herhangi bir şekilde ayrılmak düşünülemezdi.

Depodayken, vücudumdaki her nefesle onun olmak için yanıp tutuşuyordum. Finn'in yanımda olmadığı bir gelecek hayal bile edilemezdi. Ama bu zevki hissetmek, Seren'den kurtulmadan önce onun sevgisine sahip olmak kalbimi yavaş, acı verici bir ölümle yok edebilirdi.

Şimdi onun tarafından yok edilmek istiyordum.

Ellerim göğsünün sıcak, pürüzsüz teninde, geniş omuzlarında, kollarının belirgin kaslarında gezindi. Lanetlendiğimiz ilk günden beri beni koruyan kolları. Ona dokunmaktan, onu sevmekten asla bıkmayacaktım. Parmaklarım belindeki kemere doğru gittikçe aşağı iniyordu ve nefesi titriyordu.

Bileğimden tuttu ve dizlerinin üzerine çökerken beni usulca yere çekti. Dudakları boynumu öpmek için benimkilerden ayrıldı. Yavaşça, boynunu açtı

parmaklarını elimden çekti ve kemerimi çözerek yere düşmesine izin verdi. Hiç vakit kaybetmeden gömleğimin eteklerini kavradı ve başımın üzerinden çekti.

İlk içgüdüm üzerimi örtmekti ama büyülenmiş bakışları beni esir aldı. "Çok güzel," diye nefes aldı. Sesinin kaba tınısıyla ay ışığı damarlarıma döküldü ve karnımda birikti. "Taryn-" "Sakın durayım deme."

Gülümsemesinde şehvetli bir kıvrımla beni altına aldı ve fısıldadı, "Beni böyle tehlikeli sözlerle baştan çıkarırsan ikimizi de bilmeceye çevirebilirsin-"

Yüzünü tuttum ve şişmiş dudaklarının tadına bir kez daha baktım. Şu anda, hızlanan nabzının benimkinin yanında yandığını hissedebildiğim sürece onu neye bulaştırdığım umurumda değildi.

Finn öpüşürken inledi. Derin, alçak bir hırıltı. Sahiplenici sesi tüm varlığımı titretti. Parmakları çıplak göğsümün kıvrımlarında gezindi ve kendimi onun yakıcı dokunuşuna kaptırdım. Talepkâr dudakları. Nefesinin bütünlüğü benimkine karışıyordu.

Yine de daha fazlasına ihtiyacımız vardı. Daha yakın olmamız gerekiyordu.

Kıyafetlerimin geri kalanını hızla soydu, sonra da kendi kıyafetlerini çıkardı. Bana şeytani bir gülümseme fırlatan Finn, dudaklarını baldırıma, kalçama bastırdı, yukarı doğru hareket etti ve ... *tatlı tanrılar*. Yıldız ışığı içimde patladı. Saf bir his haline geldim, parlak ve her şeyi tüketen. Parmaklarım saçlarını kavrarken yosunların içine gömüldüm. Bir inilti beni terk etti, onun adı bir yakarıştı. Kıvrılan sıcaklık arttıkça saç tellerine daha sıkı . Ayrılmadan önce karnımı hafifçe öptü, ağzında hınzır bir kıvrım vardı.

Tenimde kışkırtıcı bir sıcaklık titriyordu. Bu tam bir işkenceydi.

Gözleri benimkilere kilitlendi, yavaşça vücudumda ve karanlık gökyüzünde ilerledi, kasların zarif ve şehvetli gösterisiyle büyülenmiştim. Erkeksi güzelliği, özellikle de burada, ağaçların arasında, alev alev yanan kanımda yüzlerce güneş yakıyordu.

Eğer kısa süre içinde beni her anlamda kendisinin yapmazsa, yok olacağımdan oldukça emindim ve o da bunu biliyordu.

Üstüme yerleşirken dudaklarında flörtöz bir gülümseme belirdi.

Kendini beğenmiş kibrine gözlerimi devirirdim. Ama çok sinirlenmiştim. Onun yerine saçlarını bağlayan ipi çektim ve dağınık saçları omuzlarına düşerken iç çektim.

"Hala bayılmadın mı, aşkım?"

"Hayır," diye yalan söyledim kaşlarımı kaldırarak. "Yakınından bile geçmedim."

Finn bacağımı kalçasına asmak için kaldırdı. Dudaklarının tatmin olmuş eğimi öyle günahkâr bir bakışa dönüştü ki, şu anda yaptığı her pazarlığı kabul edebilirdim. Hatta delirmeden önce acele etmesi için bile pazarlık edebilirdim. Erkek de bana ne yaptığını çok iyi biliyordu. Ön kolunun üzerine eğilip pozisyonunu ayarlarken o şehvetli sırtış daha da genişledi. İpeksi, koyu yeşil saç telleri yüzümüzün etrafında perdelendi, dudakları benimkilere yaklaştı.

Ve ortak nefeste aramızdaki enerji eğildi.

Flörtler ve sataşmalar yerini kalplerimizin yüksek sesle çarpmasına bıraktı.

"Taryn ..." Adımı fısıldayışındaki şefkat, zaten içimde dönüp duran baş döndürücü hislere uyuklu bir mutluluk yaydı. Burnu çeneme değdi ve gözlerim dalgalanarak kapandı. "Aşkım."

"Ben seninim," diye fısıldadım. "Her şeyimle."

Finn dudaklarımı morartan bir öpücükle yakaladı. Kasları ellerimin altında hareket etti. Kalçasını kavradım ve nazikçe, saygıyla, hiçbir şey kalmayana kadar içeri itti.

bizi ayırdı. Rakip loncalar yok. Yozlaşmış kanunlar yok. Kâr için çocukları çalan köle tacirleri yok.

Kıpırdamadan durduk, bütünlüğün baş döndürücü telaşının tadını çıkardık, nefeslerimiz ağırlaştı, nabızlarımız alev aldı.

Sonra hareket etmeye başladı.

Bir milyon yıldızla dönüştüm.

Onunki benimkiyle birleşirken ruhun güzel bir şiddeti.

İnlemelerim onun adını oluşturdu, parmaklarım sırtına saplandı, ona daha yakın, daha , daha olmak istiyordum. Benim çözülme sesimle Finn'in göğsünden yumuşak, bölgesel bir hırıltı çıktı. Düşünemiyordum, sadece hissediyordum. Vücudunun derin, durgun hareketleri, vahşi duyguların yavaş dansı beni paramparça ederek yeniden bir bütün haline getirdi.

Onunla hararetle bir şekilde sarhoş olmuştum. Onarılamayacak kadar sarhoş.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı boynuma, omzuma, çenemi öperken ve kulak mememi ısıtırken.

Şişmiş dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Seni seviyorum," fısıldadım.

Ağzını tekrar benimkine götürdü ve dünya yok oldu. Sadece biz vardık. Tüm zamanın, mutluluğun her , sihrin her ipliğinin sahibiydik. Göbeğimden yeniden lezzetli bir sıcaklık oluşmaya başladı - gittikçe daha sıcak

Ta ki bedenim onun ellerinde kor haline gelmek için yalvarana kadar.

Finn'in ritmi daha coşkulu, öpücüğü daha aç hale geldi.

Kasları gerilirken derin bir inilti onu terk etti. Onun çözülme sesini duyduğumda, kalbim ışıltılı gece göğünde onunkinin yanına düştü. Ve yıldızların kutsal annesi, bu mehtaplı telaş. Tüm gökler güçlü dalgalar halinde bedenimden aşağıya doğru dalgalanıyordu. Vahşi nabzımın takip edebileceğinden daha hızlı parçalanıyordum. Gözyaşları kirpiklerimi kapladı. Bu duygu o kadar güzeldi ki kalbim sızladı. *O çok güzeldi.*

Gözleri benimkileri tuttu, göğüslerimiz kabardı. Yüzünü kavradım ve başparmağımla dudağının köşesini okşadım ve durakladım. Bileğim hâlâ çıplaktı. Diğerine hızlı bir bakış da aynısını doğruladı.

Alt dudağımı ısırarak Finn'i sırt üstü yatırdım ve üzerine yuvarlandım.

Sonra yıldızlar ve ağaçlar şahidim olsun diye başladım. "Ben, Taryn Brannon Ó Dair, ruhlarımız var olduğu sürece kendimi sana, Finn Brannon Ó Dair'a bağlıyorum." Yüzündeki bir tutam saçı taradım ve kulağının arkasına sıkıştırdım. "Sana aitim kocacığım, şimdi ve sonsuza dek."

Bileğimde bir sıcaklık hissettim ve yüzümde bir gülümseme belirdi.

Finn yeni kuzgun izimi ağzına götürdü, dilinin ucu benimle alay etti. "Gerçek Eş ..." diye fısıldadı. Sonra dudaklarında muzip bir gülümseme belirdi ve gözlerim kısıldı. "Önce verdiğim sözü tutup tutmadığımı öğrenmek için bekledin."

"Daha önce-" diye sessizce inledim.

"İtiraf et genç kız," dedi kalçalarımın tutunarak. "Ben iyiyim."

"Bilemem," diye omuz silkerek cevap verdim. "Sadece efsanevi kızlık sihrimi mahveden erkekle birlikte oldum. Senin yüzünden artık bakire güçlerim yok."

Finn sırıttı. "Evet, aşkım. Ama benim erkeksi ve karşı konulmaz çekiciliğim sana yeni efsanevi güçler kazandırdı." Göz kırptı. "Çünkü ben o kadar iyiyim."

Etkilenmemiş görünme çabalarımı kahkahalar bastırdı. "Sen bir ahmaksın."

Dudaklarımız tatlı, nazik bir öpücükle birbirine değene kadar beni aşağı çekti. "Seni seviyorum, benim küçük cadı orman kedim."

"Bugün senin için bayıldım bile, Finn."

"Günde *en az* bir kez. Anlaşmamız böyleydi." Tabii ki öyleydi.

"Eh," dedim yorgun bir iç çekişle, "bir akşamda iki kez bayılmak istiyorsan iki kat daha fazla çalışman gerekecek."

Finn beni belimden yakaladı ve altına yatırdı. "Anlaştık." "Ciddi misin sen?"

Boynumu kulağıma kadar öptü ve kısık, boğuk bir sesle, "Pofuduk tavşan," diye fısıldadı.

Bir kahkaha patlattım.

Aylar önce, gözlerimi çok sert devirmek istedim.

Onun yerine Finn'in beni tekrar sevmesine izin verdim. Ve tekrar. Ve tekrar. Ta ki sallanan ağaçların ve parıldayan yıldızların altında birbirimizin kollarında uyuyana kadar.

Kim bilebilirdi ki çaldığım yüzüğü çalan çocuğun evlendiğim kişi olacağını, hem de iki kez.

O ve ben suç ortağıydık. Sonsuza dek birbirimize bağlıydık.

Finn Brannon'ın sonsuza dek yanımda olmasından daha iyi bir sonsuza dek mutlu yaşam düşünemezdim.

EPILOG

5 yıl, 4 ay ve 21 gün sonra

Bir kayaya takıldım ve öne doğru yuvarlanmaya başladım. Finn'in kolumu sıkıca kavraması olmasaydı, muhtemelen toprak yiyor olacaktım. Yaramaz elf köyde büyük bir sürpriz vaat ederek gözlerimi bağlamıştı. Ve işte buradaydım, Finn'in kaprislerinden biri için siparişleri doldurmakla geçen uzun bir günün ardından ormanda geziniyordum. Yine de onları gizliden gizliye seviyordum.

"Neredeyse geldik, Rynnie."

Öfkelendim. "Köyden ayrıldığımızdan beri bunu söylüyorsun."

"İleriye doğru atılan her adım *oraya* bir adım daha yaklaşmak demek."

Sessizce inledim. Periler ve yıldızlarının lanet bilmeceleri.

"Baba," dedi üç yaşındaki kızımız Anlainn yanımda. "Neredeyse vardın mı?"

"Evet, benim küçük kokarcam."

"Ben kokmuyorum," diye itiraz etti. Neredeyse onun sevimli kırıışık burnunu hayal edebiliyordum. "Kardeşin kokuyor."

On beş aylık oğlumuz Kieran, çıktıktan kısa bir süre sonra Finn'in omzunda uyuyakalmıştı. Neyse ki bezi temizdi.

-Şimdilik.

"Pazarlığımızı hatırlıyor musun, Annie tatlım?" Finn kızımıza sordu.

"Yapabilirim-" diye heyecanlı bir soluk gösterdi. "Ama anneme söylemek yok." "Peki ya sürprizi kendine saklarsan?"

Anlainn kıkırdadı. "Babam at gibi."

Finn güldü. "Pazarlığımız bu değildi, genç kız."

"Yeni bir pazarlık," dedi bir başka kıkırdamayla.

Finn'in kızımızla yeni bir anlaşma yapıp yapmama konusunda bocaladığını hissedebiliyordum. Annie'miz kurnaz biriydi. Ve Finn onun peri çocuğu maskaralıklarına karşı koyamıyordu.

Ona cevap veremedi Anlainn'in nefesi kesildi. Yüksek, dramatik bir ses. Neredeyse gülecektim. Babasına o kadar çok benziyordu ki, gülünçtü.

Finn şakağına bir öpücük kondurdu. "Artık göz bağına çıkarabilirsin."

Kumaş parçasını gözlerimden çektim ve aniden gelen ışıkla gözlerimi kısıtım. En az otuz dakikadır gözlerim bağlıydı. Manzara gözden kayboldu. Gözlerim üstü kapalı verandası olan iki katlı küçük bir kulübeye takıldı. Sıra sıra dizilmiş taş kaplı bahçe yatakları arka taraftaki geniş çimenlik alanı dolduruyordu.

Bahçe için bir parça çim.

Yakınlarda, Anlainn ağaçların dibindeki kır çiçekleri tarlasında kendi kendine bir şarkı söyleyerek dönüyordu. Dönüp dururken orman yeşili saçları etrafında uçuşuyor, tatlı, küçük çilli yüzü azalan güneş ışığına doğru kalkıyordu.

Bir ya da iki çocuğun etrafta koşuşturmasına yetecek kadar yer var.

Gözlerim kulübenin çatısına takıldı. Uzak arka planda, komşu krallığımızın karla kaplı dağları puslu bir akşam sisinin üzerinden görünüyordu.

Bir elimi ağzıma kapattım ve Finn'e doğru döndüm, gözyaşlarım kirpiklerimde toplanıyordu.

Benim güçlü meşem, ailesini korumakta ve barındırmakta asla başarısız olmadı.

Hafif bir esinti, benimkine kilitlenmiş solgun gözlerin üzerinde açılı duran koyu yeşil saç telleriyle oynuyordu. Oğlumuz onun boynuna sokulmuş, yanakları uykuyla kızarmıştı. Kieran'ın toprak rengi saçları uçlarından kıvrılmış, minik, sivri kulaklarını gizliyordu.

"Nasıl?" Boğuk bir sesle söyledim.

Finn bana memnun bir gülümseme fırlattı. "Maiden."

"Bunu bize o mu verdi?" Yüzüm düştü. "Neyi kabul ettin Finn?" "Sevgili kaban göğüslerini sakınleştir," , düz bir sesle

Bak. "Daha önce teklif etmediğim bir şey değildi. Üç Kız Kardeş, bize bir ev inşa etme *fırsatı* ve malzemeleri için zorlama büyümü kabul etti."

Ağzım açık kaldı. "Bunu sen mi inşa ettin?" "Evet, dört yıldır."

"Maiden'ın sana verdiği tüm o işler..." diye sözümü kestim ve "Fırsatlar" derken tırnak işareti yaptım.

"Maiden'ın benim için pek çok *fırsatı* oldu." Bana doğru attığı kendini beğenmiş sırıtış o kadar Finliydi ki gözlerimi devirmek zorunda kaldım. Bana bir adım daha yaklaştı ve sesini alçalttı. "Ve dükkâna sadece on dakika uzaklıktayız."

Göt herif beni otuz dakika boyunca gözlerim bağlı yürüttü. Ona ters ters baktım, bu da onun kibirli gülümsemesinin daha da genişlemesine neden oldu. Oğlumuz elinde olduğu için şanslıydı yoksa kolunu yumruklardım.

Eğilip alnımdan öptü ve ben de eridim. "Ne düşünüyorsun, benim küçük alıngan su samuru karım?"

"Sanırım seni seviyorum, Finn Brannon." Sırıttı. "Gel, Rynnie aşkım."

Parmaklarını benimkilerle birleştirerek beni kulübeye doğru çekti. Yürürken gelişigüzel omzumun üzerinden baktım. Uzakta, Seren süzülüyordu

Caledona Ormanı'nın üstünde. Bizden çalınan bir hayatın bedelini ödemek için hırsızlık yapmak zorunda kaldığımız bir zamanın sürekli hatırlatıcısı.

Anlaimn yanımızdan hızla geçip havaya çiçek yaprakları fırlatırken kulübeye tekrar baktım. Finn her şeyini kaybettiğinde ondan çok da büyük değildi. Çocuklarım hata yapsalar bile her zaman arandıklarını bileceklerdi. Peki ya eşim? Şey . . .

Anakaralılar, son bir ders için toplanın. Kibirli, haylaz, sinir bozucu bir pazarlık çuvalı olsa bile kalbinizi izin vermekten korkmayın. Özlem dolu bakışlarınızla onu öldürmeye söz vererek ona sonsuz bağlılığınızı hatırlatın. Ve dostlar, en önemlisi, vücudunuzdaki her nefesle bayılın. Çünkü ne bu dünyada ne de öbür dünyada onun sizi sevme şekliyle kıyaslanabilecek hiçbir şey yoktur.

Ya da onu sevmenin heyecanını.

Kapının tokmağını çevirdim ve kalbimin sahibi olan peri çocuğuna doğru döndüm. "Yeni başlangıçlara."

"Çocukların önünde beni baştan çıkarman uygun değil, Taryn." Ellerimizi kaldırarak bileğimdeki kuzguni işareti öptü-

"Da!" Anlaimn içeriden bağırdı. "Horsey!" Bir kahkaha attım.

Finn'in ağzının kenarlarında alçakça bir gülümseme belirdi. Yavaş, yumuşak ve çalıntı bir öpücükle dudaklarını dudaklarıma değdirmeden önceki tek uyarımdı bu. "Dokuz yüz doksan dokuz, aşkım."

Sonra göz kırparak yanımdan geçti.

Yıldızlar, onun hırsızlığını nasıl da severdim.

SON

Ama aynı zamanda bir son da *değil*.

(Ne demek istediğimi aşağıda göreceksiniz)

TEŞEKKÜRLER SEVGİLİ OKUR, Finn ve Taryn ile sayfalar arasında maceraya atıldığınız için. Birkaç saniyenizi ayırıp 1-2 cümlelik bir yorum bırakırsanız .sonsuz dek sizin hayranınız olacağım Süslü olmasına gerek yok. Sadece Amazon robotlarını mutlu edecek bir şey. Çünkü Amazon robotları mutlu olduğunda ben de daha çok kitap yazabilirim. İster inanın ister inanmayın, eleştiriler bir yazarı işinde tutar.

Kuzgunlar Tarafından Bağlanmış dünyasından daha fazlasını mı istiyorsunuz? Tabii ki !

Sırada, Kervan fae'lerinden Rhylen Lonan ile Kuzgun Halkı kabilesinin sahip olduğu Görme yetisine sahip ölümlü kız Filena Merrick'i konu alan GECE PAZARI var.

Ayrıca, Kalen Kelly'nin güzel kışını Vahşi Doğa'da geçen ve biraz (veya çok) nehir korsanlığı içerebilecek kendi kitabında tekrar göreceksiniz. Bir tavernada ilk kez flört ettiği kaçak bir köylü kızı da bu yolculuğa eşlik edebilir.

Bu gelecek kitaplara ilk bakışları, karakter çizimlerini, sahne

parçacıkları ve daha fazlasını mutlaka :

1. Bültenime , MoonTree Books kaydolun
 2. Okur grubuma katılın, Orman Masalları Okurları ve Ay Ağacı Okurları
- *size şapka çıkarıyor*

OceanofPDF.com

Taryn, benim tatlı bıyıklı sokak farem. . .

TARYN, BENİM TATLI KISKANÇ SOKAK FAREM, ruhumun çağırdığı .

.

Küçük korkutucu bir kız

Bir peri masalındaki güzel, çamurla kaplı
hizmetçi Tıslayan opossum

Lass

Love

Mate

Ölümlü

Benim Kara Gagalı

kızım Benim alingan

orman kedim

Benim alingan kokarca

Benim gelecekteki kokarca

arkadaşım

Benim aşkım

Eşim olmayan ama belki de ruh eşim olan eşim Pegasus'un parıltılı güneş
ışığım

Küfür eden tatlı patatesim

Benim tatlı, naif, güzel bakire peri masalı hizmetçim, benim sevimli küçük su samuru karım

Gerçek Eşim

Benim küçük tek boynuzlu at güneş

ışığım Benim küçük alıngan su

samuru karım

Benim küçük cesur

patatesim Benim

küçük kızım

Benim küçük katil hırsız patatesim

Benim küçük su samuru karım

Benim küçük tek boynuzlu at güneş

ışığım Benim küçük cadı orman

kedim

Benim küçük ama çok çok büyük orman

kedim Karım, dostum

Rynnie

Rynnie aşk güneşi

Küçük alıngan kız

Seni küçük şey

Taryn Brannon Ó Dair

Finn'in Taryn'e taktığı lakapların ve sevdiği şeylerin listesi #MooCrew okurum Sarah Carner tarafından oluşturulmuştur

OceanofPDF.com

Teşekkür

Hiçbir kitap, okuyucuları büyülemek için onu olabildiğince güzelleştirecek bir stilist ekibi olmadan tamamlanmış sayılmaz. Ben de dünyalarımın, karakterlerimin ve hikâyelerimin mükemmel olmasını sağlayan en iyi insanlara sahip olduğum için şanslıyım.

MOO EKİBİ

Andra Prewett, Jessica Maass, Jill Bridgeman, Kelly Stepp, Michelle Downing, Nicole Manus, Sarah Carner, Sarah Jordan ve Victoria Cascarelli . . benim küçük alıngan orman kedilerim, Taryn ve Finn'in hikayesine alfa ve beta desteği verdiğiniz için teşekkür ederim. Pişmiş patates üzerine yemin ederim ki sonsuz minnettarlığımı sunuyorum. İçki kaçakçılarının duvarlarında tekinsiz miyavlamalar duyuyorsanız, bu sizin için sadece iyi şans demektir! Ayrıca, son bir şey daha. TARYN HUNT! *squawks*

YAZAR BETA OKUYUCULAR

Robin D. Mahle, Elle Madison ve Hanna Sandvig... hikayemi sevdiğiniz ve bu fae romantizm macerasını yazıp son haline getirirken beni desteklediğiniz için teşekkür ederim minik su samuru iş eşlerim. Sonsuz dobhar-chú kutsamaları üzerinizde olsun! Yani, çok tatlılar, değil mi?

TATER MCTOT

Kelly Stepp, sen bir yazarın yanında olabilecek en iyi patates peri asistanısın. Yayın şirketime, yazar markama, hikayelerime ve ... bana her zaman iyi baktığın için teşekkür ederim.

Sizinle daha fazla kitap macerası için sabırsızlanıyorum *harika saçlı kötü çocuklara çak bir beşlik*

KATE ANDERSON

Size bayılıyorum hanımefendi! Taslağıma her zaman kartal gözünüzle baktığınız ve bana komik memler gönderdiğiniz için teşekkürler. Her zaman günümü güzelleştiriyorlar!

FAE LEYDİLERİNİN YILDIZLI KRALLIKLARI

Angela J. Ford, Alisha Klapheke, Eliza Tilton, Jessica M. Butler, Stephanie BwaBwa, Nicole Zoltack, Nicki Chapelway, Megan Charlie, Jes Drew ve Jamie Dalton ... Bu gerçekten yazarlık hayatımdaki en iyi yazar işbirliği deneyimlerinden biri oldu. Güldüğünüz, desteklediğiniz ve nezaketiniz için teşekkür ederim. Ve bu koleksiyonu düzenledikleri için Angela J. Ford ve Stephanie BwaBwa'ya özel teşekkürler. Siz ikiniz harikasınız!

Ve şimdi, GECE PAZARI'nı yazmaya gidiyorum.

OceanofPDF.com

Fae'lerin Yıldızlı Krallıkları

Starry Kingdoms of the Fae, birbirinden bağımsız olarak okunmak üzere tasarlanmış, çok yazarlı bir romantik fantezi serisi. Bu kitapların hepsi en sevdiğiniz fantezi yazarları tarafından yazılmış bağımsız romanlardır ve yaz tatiliniz için mükemmel bir kitaptır. Takıntı haline getirdiğiniz mecazlar ve bayıltan romantizmle büyüdü dünyalara sürüklenmeye hazır olun.

üzerine tıklayın.

Bu koleksiyonda daha fazla kitap görmek için resim.

OceanofPDF.com

Jesikah Sundin Yazarına Ait Diğer Kitaplar

BİYODOME GÜNLÜKLERİ

Eko-distopik peri masalı

DeneySEL bir dünyanın içinde kilitli kalmıştır.

*Rüyalarına giren kızla hiç tanışmamıştır. Tüyler
ürpertici bir sır, hayatlarını sonsuza dek birbirine
bağlar.*

Tamamlanmış Dört Kitaplık Seri

EALDSPELL DÖNGÜSÜ

Tarihi Fantastik Bir Dokunuşla Epik Peri Masalı Romantizmi

Zaman kadar eski Kelt, İskandinav ve Cermen peri masallarından esinlenen bu cesur, görsel genç/yeni yetişkin epik fae fantezi romantizm serisi, peri büyüsü ve pagan ayinlerini tarihten ilham alan ortamlarla harmanlıyor.

Her kitap tek başına okunabilir

CAERLEON ŞÖVALYELERİ

J. Sundin yönetiminde bir Arthur Efsanesi Ters Harem Fantezisi

Dört lanetli şövalye. Bir savaşçı prenses.

Hayatlarını birbirine bağlayan bir peri kılıcı.

Tamamlanmış Üç Kitaplık Seri

HARTWOOD FALLS ROMANTİZMİ

Jae Dawson yönetiminde Çağdaş Küçük Kasaba Aşkları

Ay Işığı ve Belladonna Kalp Atışları ve

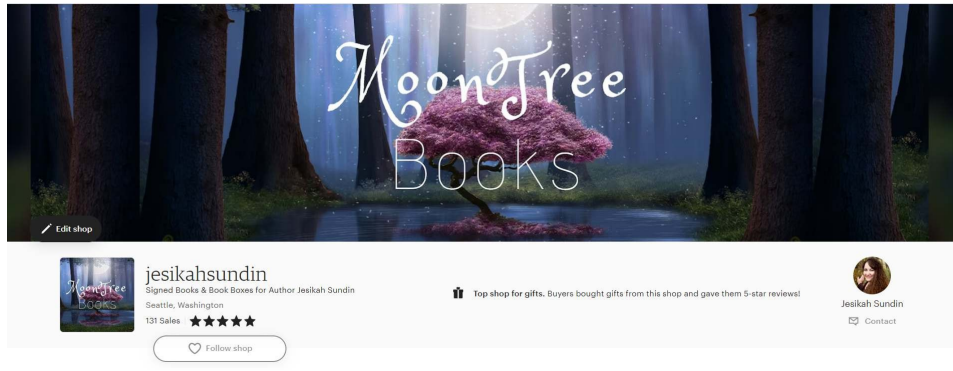
Güller

Kar Taneleri ve Çobanpüskülü

Her kitap tek başına okunabilir

OceanofPDF.com

Etsy Mağazası

Bir tutam ay büyüü. Bir tutam ağaç kahkahası. Rüzgarda fısıldanan hikayeler.

Merhaba Etsy wayfarers! Kitapçı dükkanıma hoş geldiniz. Bilgisayar başında oturup klavye tanrılarına küfretmediğim zamanlarda beni boynumda bir kamerayla ormanda gezinirken ya da MoonTree Books olarak Comic Con turunda bulabilirsiniz. Mallarımı kurcalarken iyi eğlenceler.

SATILIK KİTAPSALEŞYALAR

İmzalı Kitaplar Sınırlı

Sayıda Kitaplar Kitap

Swagları

Kitap Kutuları

Özel Karakterli Mumlar

Sorularınız mı var? Etsy'den bana mesaj atın ve bir sonraki fantezi maceranızı birlikte çözelim.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

Yazar Hakkında

JESIKAH SUNDIN çok ödüllü bir Distopik Punk Lit, Peri Masalı ve Tarihsel Fantezi yazarı, üç inek yavrusu annesi, bir faeriecore ve elfpunk geek, ağaçları kucaklayan, doğa fotoğrafçısı ve anında aşık olduğu lise aşkıyla evlenen çaresiz bir romantiktir. Seattle, Washington'daki evini ailesinin yanı sıra hırçın bir husky-chi, kırmızı ayaklı bir kaplumbağa ve Doc Martens bot koleksiyonuyla paylaşıyor. O

kahve, GIF'ler, memler, patates, peynir, yosunlu ormanlar, erkeklerde eyeliner ve iddialı indie alt rock bağımlısıdır.

Web Sitesi

Bülteni

Orman Masalları

Okuyucuları (Ana Facebook Okuyucu
Hayran Grubu)

MoonTree Okuyucuları
(Facebook Okuyucu Hayran Grubu)

Facebook

Goodreads

Instagram

TikTok Pinterest

BookBub

Amazon

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

